மாண்புமிகு திரு. சி. பொன்னையன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இச்சட்ட முன்வடிவை பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

5. வரவுசெலவுத் திட்டம், 1987-88, வாக்கெடுப்பு—(தொடர்ச்சி).

(அ) கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,12,54,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் சுமார் 10 ஆண்டுகளாக இயற்கை பாதிப்பால் குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகை பாக்கிகளைத் திருப்பிச் செலுத்த முடியாத நிலையில் உள்ளபோது ரெவின்யூ கோர்ட்களைத் திறந்து, நில வெளியேற்றம் செய்வதற்கு எடுக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 20,12,54,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. கே. சுப்பராயன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கோவை மாவட்டம், பல்லடம் வட்டம், நல்லூர் கிராமம் பெரிச்சிபாளையம் க. ச. 736/1 ஏகி. 3.10 ஏக்கர் உபரி நிலத்தில் ஏழு ஆண்டு காலமாகக் குடியிருந்து வரும் 177 ஏழைத் தொழிலாளர் குடும்பங்களுக்கு பட்டா வழங்குவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 1—நிலவரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 20,12,54,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்".

1987 ஏப்ரல் 22]

Thiru M. SUNDARADAS: Sir, To discuss the need to appoint Ex-Village Officers as Village Administrative Officers in the State I move that—

"the allotment of Rs. 20,12,54,000 under Demand No. 1—Land Revenue Department be reduced by Rs. 100".

கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 41,61,17,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

(நண்பகல் 12-00)

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமைச் செயலகத்தில் பணியாற்று வோர்கள் ஒரு ஆண்டுக்கு மேலாக 13 பேர்களை தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்திருப்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 41,61,17,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமைச் செயலகத்தில் இருந்து அரசு அச்சகத்திற்குச் செய்தி எடுத்துப் போகக் கூடியவர்களுக்கு வாகன வசதி ஏற்படுத்திக் கொடுப்பது பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 41,61,17,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY TRUTH ALONE TRIUMPHS

திரு. ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர்கள், உறுப்பினர்களின் கடிதங்கட்கு பதில் கடிதங்கள் அனுப்புவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 41,61,17,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(இ) கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம்

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 50,71,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கிழக் தஞ்சை மாவட்ட அபிவிருத்தி மன்றக் கூட்டத்தை மேலத் தஞ்சையில் நடத்துவதைத் தவிர்த்து கிழத் தஞ்சையிலேயே நடத்துவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 50,71,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்"

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் உள்ள வருவாய்க் கிராமங்கள் எல்லாம் மிகப் பெரிதாக இருப்பதால் நிர்வாக வசதிக்காக எல்லா வருவாய் கிராமங்களையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 50,71,68,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

1987 ஏப்ரல் 22]

(ஈ) கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 59,71,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 59,71,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கொள்கை பற்றி விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 59,71,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. ஜே. முகம்மது கனி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, புதுக்கோட்டை மாவட்டம் கந்தர்வகோட்டை ஒன்றியத்தில் அரவம்பட்டி என்ற ஊரில் அம்பலகாரத் தெரு தாழ்வாகவும் காட்டுவாரி உயர்வாகவும் இருப்பதால் வெள்ளம் ஊருக்குள் புகும் அபாயத்தை நீக்க தடுப்புச் சுவர் கட்டுவது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 59,71,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

(உ) கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நான் கீழ்க்கண்ட தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 30,62,07,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இயற்கை பாதிப்பால் புயல், வெள்ளம், தீ போன்றவைகளால் வீடுகளையும் பொருட்களையும் இழப்பவர்களுக்கு இப்போது வீட்டிற்கான ரூ. 300 கொடுப்பதை ரூ. 500 ஆக உயர்த்தித் தர வேண்டும் என்பது குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 30,62,07,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

திரு. எஸ். என். இராமசாமி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தீயினால் முழுவதும் எரிந்துவிட்ட வீடுகளுக்கு ரூபாய் 500 வீதம் உதவித் தொகை வழங்க வேண்டிய அவசியம் குறித்து விவாதிக்க நான் கீழ்க்கண்ட வெட்டுத் தீர்மானத்தை மொழிகிறேன்:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ஒதுக்கப் பெறுகின்ற ரூ. 30,62,07,000-ல் ரூ. 100 குறைக்க வேண்டும்."

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மானியக் கோரிக்கைகளும், வெட்டுத் தீர்மானங்களும் பேரவைமுன் விவாதத்திற்கு வைக்கப் பெறுகின்றன. மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்னுரையாக ஏதாவது கூற விரும்பினால் கூறலாம்.

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் பற்றிய விளக்கமான விளக்கக் குறிப்புகள் ** அவை உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கனவே வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றையெல்லாம் இந்த அவையிலே உரையாக நிகழ்த்தப் பெற்றனவாக ஏற்றுக் கொண்டு அவைக் குறிப்பிலே சேர்த்து விவாதத்தைத் தொடங்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பேசியதற்குப் பிறகு இறுதி உரையாற்றுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய காலை நிகழ்ச்சிகள் ஒரு மணிக்கு முடிவு அடைந்து பேரவை மாலை 4 மணிக்கு மீண்டும் கூடும்.

***திரு. மு. இராசாங்கம்:** பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிலவரித் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, இழப்பீடுகளும், ஒதுக்கீடுகளும், மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது நான் சார்ந்திருக்கின்ற காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பாக ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். தமிழக அரசு 1985 ஆம் ஆண்டு வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டது என்று அறிவிப்பு செய்திருக்கிறது. அதேபோல 1986 ஆம் ஆண்டு வறட்சியாலும், இந்த ஆண்டு தொடர்ந்து வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதே நேரத்திலே கிராமப்புறத்தில் உள்ள விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு பல்வேறு சலுகைகளும், அரசுக்கு வரக்கூடிய பல்வேறு கடன்களை ஒத்திவைத்தும் அறிவிப்பு செய்திருக்கிறது. அரசு அலுவலர்களுக்கு பல்வேறு நிவாரணங்களையும், கடன் தொகையையும் உதவி செய்திருக்கிறது. ஆனாலும் கூட ஒத்தி வைத்த நில வரி, இந்த ஆண்டு கட்டாயமாக வசூல் செய்யப்படுகின்றது. குறிப்பாக நான் சார்ந்திருக்கின்ற தஞ்சை மாவட்டத்திலே இந்த ஆண்டு கடுமையாக நிலவரி வசூல் செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. கடந்த பல ஆண்டுகளாக ஒத்தி

* 863–952ம் பக்கங்களில் இணைப்புகளாக அச்சிடப் பெற்றுள்ளன.

வைக்கப்பட்டுள்ள நிலவரியை இந்த ஆண்டு சட்டாயப்படுத்தி, ஒரே ஆண்டிலே திருப்பிச் செலுத்த வேண்டும் என்று வசூலிக்கப் பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக இப்போது கூட கரும்பு சாகுபடி செய்துள்ள விவசாயிகளுடைய நிலங்களிலே சிவப்புக் கொடி நட்டு, வசூலிப்பதன் காரணமாக அவர்கள் சர்க்கரை ஆலையிலே கரும்பு வெட்டுகின்ற உத்தரவைப் பெற்றாலும் கூட, கரும்பை வெட்ட முடியாத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். அதை நான் அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வரக் கடமைப் பட்டிருக்கின்றேன். ஆனால், அதே நேரத்தில் என்னுடைய தொகுதியிலே பல்வேறு கோயில்களும், மடங்களும் இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள்—அரசு ஒத்தி வைத்த ஆண்டுகளிலே நஞ்சை நிலக் குத்தகை அவர்களுக்கு வசூல் ஆகவில்லை. அதனால், அந்த ஆண்டுகளில் நிலவரி கட்ட முடியாது என்று உச்ச நீதிமன்றத்திலே தடை வாங்கியுள்ளார்கள்.

அதன் காரணமாக, அரசிற்கு வர வேண்டிய நில வரியை வசூல் செய்ய முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அரசு வசூலிக்க முடியாத ஒரு நிலை இருக்கிற காரணத்தால் ஊராட்சி மன்றங்களுக்கும் ஊராட்சிகளுக்கும் கிடைக்கக்கூடிய 'செஸ்' கிடைக்கவில்லை. ஊராட்சி மன்றம் மக்களுக்குச் செய்ய வேண்டிய காரியங்கள் தடைபட்டு, ஊராட்சி மன்றங்கள் இயங்க முடியாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த மடங்களும், கோயில்களும், உச்ச நீதிமன்றத்திலே வாங்கியுள்ள தடையை நீக்குவதற்கு அரசு உரிய முயற்சியை மேற்கொண்டு, குறிப்பிட்ட தொகையை வசூல் ஆவதற்கான முயற்சியை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே நேரத்தில், ஒத்தி வைத்த நில வரியை தாங்கள் எந்தெந்த ஆண்டுகளிலே நீக்கமுடியும் என்பதைப் பரிசீலித்து அவர்களுக்கு நிலவரி வஜா செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நில அளவைப் பொறுத்தவரையில், தஞ்சை மாவட்டத்திலே நிலப் பட்டா புத்தகம் முன்பு கொடுப்பதாக அறிவிக்கப் பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தினாலோ, பெரும்பான்மை யான விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு அந்த நிலப்பட்டா புத்தகம் கிடைக்கவில்லை. பழைய கிராம அதிகாரிகள் நீக்கப் பட்டு, பின்னாலே கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் அவர்களுடைய

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. மு. இராசாங்கம்]

தலைமையின் கீழே கிராமங்கள் உட்படுத்தப்பட்டபோது, பழைய கிராம அதிகாரிகள், புதிதாகப் பொறுப்பேற்றுள்ள அதிகாரிகளுக்கு, உரிய கணக்குகளைக் கொடுக்காததன் காரணமாக அவர்கள் நில வரிக் கணக்குகளை நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்குக் கொடுக்கும்போது சரியான கணக்குகளைக் கொடுக்க முடியவதில்லை. சரியான கணக்குகள் கொடுக்க முடியாததன் காரணமாகவும், தற்போதுள்ள கிராம அதிகாரிகளின் நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாகவும், அவர்கள் தங்களுடைய மனசாட்சிக்கு விரோதமாக கேட்கின்ற தொகையை இன்று கொடுக்கின்ற ஒரு நிலை இருக்கின்றது. ஆகவே, அரசு பரிசீலித்து—அரசினுடைய கொள்கைக் குறிப்பிலே நில உரிமைப் பதிவேடு வழங்கல் திட்டம் என்று திட்டத்தை அறிவித்திருக் கிறது. அதை விரைவிலே செயல்படுத்தி, எல்லா நிலச் சொந்தக் காரர்களுக்கும் அவர்களுக்குரிய நிலமும், செலுத்த வேண்டிய வரியும் குறிப்பிட்டு விரைவிலே கொடுப்பதற்கான முயற்சியை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே அரசைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்திலே உள்ள திருவிடைமருதூர் தாலூகா, கும்பகோணத்திலிருந்து கடந்த ஏழு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் பிரிக்கப்பட்டது. துணை வட்டாட்சியர் அலுவலகமாக இருந்த அதே கட்டிடத்தில், அதே இடத்தில் இன்று வட்டாட்சியர் அலுவலகம் இயங்குகின்ற காரணத்தால், அங்கேயுள்ள அலுவலர்களுக்கு இட நெருக்கடி இருக்கின்றது. ஆனால் கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வட்டாசியர் அலுவலகம் கட்டுவதற்கு இடம் ஆய்வு செய்யப்பட்டது. ஆனால் என்ன காரணத்தாலோ, அதை நடைமுறைப் படுத்த முடியாத நிலையில் இருக்கிறது. அங்கே உள்ள கிளைச் சிறைச்சாலையில் தாலூகா அலுவலகங்களுடைய ஒரு பகுதி இயங்கிக் கொண்டிருக் கிறது. கிளைச் சிறைச்சாலை கடந்த 5 ஆண்டுக் காலமாக இயங்கவில்லை. ஆகவே, அந்த வட்டாட்சியர் அலுவலகத்தை விரிவுபடுத்தி உரிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கும்பகோணத்திலிருந்து திருவிடைமருதூர் தாலூகா பிரிக்கப் பட்ட பின்பு, கும்பகோணம் தாலூகாவிலிருந்து பலவிதமான நிலக்கணக்குகள் திருவிடைமருதூர் தாலூகாவிற்கு வந்து

சேரவில்லை. திருவிடைமருதூர் வட்டாட்சியரிடம் கிராமத்திலுள்ள விவசாயிகள் பல கணக்குகளைக் கேட்கும்போது, அவர்கள் கும்பகோணத்திலேயே இருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஆகவே, அந்தக் கணக்குகளையும் திருவிடைமருதூர் தாலுகாவிற்குக் கிடைப்பதற்கான வகையில் அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பிரிப்பது பற்றி அரசு பரிசிலித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்று தெரிய வருகிறது. ஆனால் அதே நேரத்தில், இன்றைக்குத் தஞ்சை மாவட்டம் இரண்டு பகுதிகளாக—கிழக்கு, மேற்கு என்ற வகையிலே இயங்கிக் கொண்டிருக்கின்றது. இரண்டு மாவட்டங்களிலும், இரண்டு கல்வி மாவட்ட அலுவலகங்களும், காவல்துறை கண்காணிப்பாளர் அலுவலகமும், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளும் இருக்கிறார்கள். அதையெல்லாம் காரணமாகக் கொண்டு தஞ்சை மாவட்டமானது தஞ்சைக் கோட்டம், பட்டுக்கோட்டைக் கோட்டம், நாகப்பட்டினம் கோட்டம், மன்னார்குடி கோட்டம், மயிலாடுதுறைக் கோட்டம், கும்பகோணம் கோட்டம் என்றிருக்கிறது. இதைப் பரிசிலித்து, வர இருக்கிற ஆண்டுகளில் நம்முடைய தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் கும்பகோணத்தில்தான் பிறந்து வளர்ந்தார் என்பதை நினைவில் இருத்தி, கும்பகோணத்தை மற்றொரு மாவட்டத் தலைநகராக ஆக்கவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-10)

அடுத்து, மாவட்ட நிர்வாக அலுவலர்களைப்பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களைக்கூற விரும்புகிறேன். கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள், வருவாய்த் துறை சம்பந்தப்பட்ட அலுவலர்களைக் கவனிப்பதோடு, கிராமங்களில் அன்றாடம் ஏற்படக் கூடிய பல்வேறு பிரச்சினைகளைப் பற்றியும் தலையிட்டு, தீர்க்க வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறார்கள். ஆனால், பெருவாரியான கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே இருக்க முடிவதில்லை. காரணம் அவர்கள் வேறு தாலுக்காக்களில்தான் பணியாற்ற வேண்டும் என்று அரசு விதி இருப்பதால், அவர்கள் பல நேரங்களில் அந்த கிராம அலுவல்களைக் கவனிப்பதற்குக் கிராமங்களில் இருப்பதில்லை.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. மு. இராசாங்கம்]

குறிப்பாக எனக்குப் பக்கத்துத் தொகுதியான கும்பகோணம் தொகுதியில் கடந்த 18 ஆம் தேதி இரவு சில சமூக விரோதிகளால் நாச்சியார்கோயில் கடைத் தெருவில் ஒரு கலவரம் ஏற்படுத்தப்பட்டது. அந்தக் கலவரத்தைக் குறித்து வட்டாட்சியர் அல்லது கோட்டாட்சியர் ஆகியோர்க்குத் தெரிவிக்கவும், நாச்சியார்கோயில் வருவாய்த் துறை அதிகாரியும், கிராம நிர்வாக அலுவலரும் அங்கே ஸ்தலத்தில் இல்லாத காரணத்தால், அந்தத் தொகுதியின் உறுப்பினர் திரு. கே. கிருஷ்ணமூர்த்தி அவர்களும், நானும் சென்றுதான் வருவாய்த் துறையின் வட்டாட்சி அதிகாரியிடம் தெரிவித்தோம். அதற்குப் பிறகு உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது. எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால் கிராம நிர்வாக அலுவலர்களுக்கு அலுவலகத்தோடு கூடிய வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற கோரிக்கையை இங்கே வைப்பதோடு, கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் எல்லாம் அவரவர்களின் தாலுக்காக்களிலேயே பணியாற்றுகிற வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் கிராம நிர்வாக அலுவலர்களுக்கான பதவி இடங்கள் 195 காலியாக இருப்பதாக மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் முன்னதாக இங்கே அவையில் குறிப்பிட்டார்கள். ஆனால், தேர்வாணைக் குழு மூலமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட 382 பேர்களுக்கும் பயிற்சி அளித்து, அவ்வாறு காலியாக உள்ள இடங்களை நிரப்ப வேண்டுமென்றும், பாக்கி உள்ளவர்களுக்கும் பணி நிச்சயமாகக் கொடுக்கப்படும் என்ற உறுதியையும், அரசு இங்கே தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, பகுதி நேர கிராம ஊழியர்கள், கிராமக் காவலர்கள், கிராமப் பணியாளர்கள் ஆகியோர்கள் கிராமங்களில் அன்றாடம் ஏற்படுகிற பிரச்சினைகளிலும், சமுதாயத்தில் ஏற்படுகிற சின்னச் சின்ன கலவரங்கள் மற்றும் பிரச்சினைகளைப்பற்றி உரிய நேரத்தில் அறிந்து, உரிய அதிகாரிகளுக்குத் தெரிவிக்கிற வகையில், முழு நேரமும் கிராமங்களில் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு ரூ. 310 மட்டுமே ஊதியமாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுக்கும் அரசு ஊழியருக்கு அளிக்கிற மற்ற பல்வேறு சலுகைகளையும் அளிக்க வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளு

வதோடு, அவர்களுக்குப் பணிப் பாதுகாப்பும் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்கள் எல்லாம் கிராமங்களிலிருந்து வட்டாட்சியர் அலுவலகத்திற்கும், வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளையும் சந்திக்கச் சென்று, அவர் களிடத்தில் கிராமங்களில் உள்ள நிலைமைகளைத் தெரிவிக்க வேண்டியிருப்பதால், அவர்களுக்கு அரசு சைக்கிள் வழங்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அடுத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் திங்கள்தோறும், காலையில் குறை தீர்க்கும் நாள் என்று மக்களிடையே மனுக்களைப் பெற்று, குறைகளை முடிந்த அளவு தீர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போல் கோட்டாட்சித் தலைவர்களும், வட்டாட்சித் தலைவர்களும் மனுக்களைப் பெற்றாலும்கூட, வட்டாட்சியர்கள் பெற்ற மனுக்கள்மீது உரிய பதில் இல்லாததால், மக்கள் அடிக்கடி வட்டாட்சியர்களைச் சந்தித்து, திரும்பத் திரும்ப மனு கொடுக்கும் நிலை இருக்கிறது. அரசின் கொள்கைக் குறிப்பில் மனுக்கள் கொடுப்பவர்களுக்கு வெள்ளை நிற அட்டையும், பின்னால் இளஞ்சிவப்பு நிற அட்டையும் கொடுத்து விரைவில் மனுக்களை பரிசீலிக்க, அரசு ஆணை பிறப்பிக்க இருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதற்காக நான் நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தமிழ்நாடு குடியிருப்பு அனுபோகதாரர்கள் (உடைமை உரிமை அளித்தல்) சட்டம், 1971 என்று ஒரு சட்டத்தை இயற்றியிருக்கிறார்கள். இதைக் குறித்து, நான் ஒன்றை அரசுக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். எங்கள் பகுதியில் நான் முன்பே குறிப்பிட்டபடி கோயில்கள் மிக அதிகமாக இருப்பதால், பல ஆயிரக்கணக்கான குடியிருப்பு தாரர்கள் அந்தக் கோயில் நிலங்களில் குடி இருந்து கொண்டிருக் கிறார்கள். அவர்கள் பட்டா வேண்டி விண்ணப்பித்தாலும், அவர்களுக்கு இந்து சமய அறக்கட்டளைத் துறையின் அனுமதி வேண்டும் என்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தால், அவர்கள் பட்டா வழங்குவதில்லை. அவர்கள் பட்டா பெற முடியாத காரணத்தால், அரசிலிருந்து கிடைக்கக் கூடிய N.R.E.P., R.L.E.G.P போன்ற திட்டங்களின் பயன்களைப் பெற முடியாமல்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. மு. இராசாங்கம்]

நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே கோவில் நிலங்களுக்கு பட்டா கொடுக்கிற உத்தரவை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு வழங்க அரசு அனுமதிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கிராமப்புறத்தில் பல்வேறு ஊழியம் புரிந்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் கிராம சமுதாய நிலங்களில் குடியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பட்டா கொடுக்க வழிவகை இல்லை என்பதால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அனுமதியின் பேரில் பட்டா கொடுக்க அரசு உத்தரவு அளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மூன்றாவதாக, கிராமங்களில் உள்ள குளத்து புறம்போக்கு நிலங்களில் பல ஆண்டுக் காலமாக, இருபது, இருபத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு மேலாக குடியிருந்து வருகிறார்கள். அதிலே எந்தவிதமான ஆட்சேபணையும் இல்லை. அவர்களுக்கு குடியிருப்பு மனை பட்டா வழங்க அரசு அனுமதி இல்லாததால் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் அவற்றை பரிசீலித்து வழங்குவதற்கு நீங்கள் அனுமதி அளிக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நில உடமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் 100 வட்டங்களில் வேலை முடிந்துவிட்டது. மீதமுள்ள 14 மாவட்டங்களில் 49 வட்டங்களில் நடைபெற்று வருகிறது என்று கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நில உடமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் சம்பந்தப்பட்ட நிலச் சொந்தக்காரர்களை அருகிலே வைத்துக் கொண்டு நிலங்களை அளந்தால்தான் அங்கே பிரச்சினைகள் இல்லாமல் அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்க முடியும். ஆகவே சம்பந்தப்பட்டவர்களை வைத்துக்கொண்டு அளக்க உத்திரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நில அளவைத் துறையின் மூலம் தமிழகத்திலே நில உடமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தில் சுமார் நாலாயிரம் பேர் ஒப்பந்த அடிப்படையில் பணியாற்றுகிறார்கள். ஒரே பணியைச் செய்யக் கூடிய அவர்களுக்கு 500 ரூபாய், 610 ரூபாய் என ஊதிய வேறுபாடு உள்ளது. மேலும் நான்கு ஆண்டுகளாக பணியாற்றும் அவர்களுக்கு பணிப் பாதுகாப்பு கிடையாது. அவர்கள் நிரந்தரம் செய்யப்படவில்லை. அப்படியானால் இந்த திட்டப்பணி எப்படி முடிவு பெறும்? முடிவுற்ற பிறகு வேலைக்கு உத்தரவாதம் உண்டா? அவர்களுக்கு மாற்று வேலை என்ன என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

[திரு. மு. இராசாங்கம்] [1987 ஏப்ரல் 22

இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் துணிப்பு சம்பந்தமாக ஒருசில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். 1985 ஆம் ஆண்டு, சென்னை, செங்கற்பட்டு, தென்னாற்காடு, தஞ்சாவூர் முதலியவை வெள்ளத்தாலும், 1986-இல் வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு இடிந்த குடிசைகளுக்கு அவர்கள் வீடு கட்டிக் கொள்ள நிவாரணமாக ரூபாய் 300 அரசு கொடுக்கிறது. இந்த 300 ரூபாயில் அவர்கள் வீடுகளைச் செப்பனிட முடியாது. அது போல, குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் இருக்கின்ற பழவாறு பகுதியில் சாதாரணமாக ஒரு மழை பெய்தால்கூட அந்தப் பகுதி மக்கள் பாதிக்கப் படுகிறார்கள். குறிப்பாக முள்ளுக்குடி, அழகேசபுரம், விளத்தொட்டி, ஆரனூர், வேலூர், கருப்பூர், அம்மன்பேட்டை போன்ற பகுதிகள் அடிக்கடி பாதிக்கப்படுவதால் அப்பகுதிகளை மேடாக்குவதோடு அவர்கள் விரும்பினால் அவர்களுக்கு வேறு இடத்திலே மனை கொடுக்க அரசு ஆணை பிறப்பிக்க வேண்டும் என்றும் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே நேரத்தில் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளித்து ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் மூலம் N.R.E.P., R.L.E.G.P. போன்ற திட்டங்களின் வாயிலாக வீடுகளைக் கட்டித் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தீ விபத்தால் பாதிக்கப்பட்ட வீடுகளுக்கு நிவாரணமாக 300 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. இப்போதுள்ள விலைவாசியில் இந்த 300 ரூபாய் போதுமானதல்ல. ஆகவே தீ விபத்துக்குள்ளான கூரை வீடு எல்லாவற்றிற்கும் ரூபாய் 500 கொடுத்து நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள் கிறேன். அதைப் போலவே தீ விபத்தில் இறந்தவர்களுக்கு இப்போது இரண்டாயிரம் ரூபாய் நிவாரணம் கொடுக்கப்படுகிறது. அதையும் பரிசீலித்து முதலமைச்சர் நிவாரண நிதியிலிருந்து ஐந்தாயிரம் ரூபாயாக கொடுக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது)

(பிற்பகல் 12-20)

பதவி நீக்கம் செய்யப்பட்ட கிராம அதிகாரிகள் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. படித்தவர்களாக இருந்தால், அவர்களை கிராம நிர்வாக அதிகாரிகளாக நியமிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22] *[திரு. மு. இராசாங்கம்]*

வட்டாட்சியர், கோட்டாட்சியர், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரி ஆகியோரின் பதவிகளில் பல நூறு பதவிகள் காலியாக உள்ளன. அவற்றை நிரப்ப வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி, உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன் : மதிப்பிற்குரிய மாற்றுத் தலைவர வர்களே, நில வரித் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு, இழப்பீடுகள்-ஒதுக்கீடுகள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் பற்றிய மானியத்தின்மீது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் எனது கருத்துக்களை எடுத்து வைக்க விரும்புகிறேன்.

இதிலே நான் முதற்கண் குறிப்பிட விரும்புவது, நிலவரித் துறையைப் பற்றி. நில வரித் துறையைப் பற்றிப் பேசுகிற நேரத்தில் நான் அரசாங்கத்தின் சீரிய கவனத்திற்கு சில கருத்துக்களை எடுத்து வைக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதிலே ஒன்று, கடந்த பல ஆண்டுகளாக நாம் பேசிக் கொண்டிருப்பதும், நமது கொள்கை என்று ஏற்றுக்கொண் டிருப்பதும் பினாமி நிலங்களைக் கையகப்படுத்துதல் என்பதாகும். நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவது, இதுவரை எத்தனை ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கரா பினாமி நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன? நிலமில்லாத ஏழை எளிய மக்களுக்கு எவ்வளவு அவைகளில் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன?

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

அப்படி இதுவரை பினாமி நிலங்களைக் கையகப்படுத்தா விட்டால், அதற்கு என்ன காரணம்? அதைத் தடுத்து நிறுத்தும் தீய சக்திகள் எவையாவது இருக்கின்றனவா என்று தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். மாவட்ட வாரியாக எவ்வளவு பினாமி நிலங்கள் இருக்கின்றன என்று கண்டுபிடிப்பதற்கு நிச்சயமாக இந்த அரசால் முடியும் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு. யார் யார் பெயரிலே இன்றைக்கு நிலங்கள் பதிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவோ, அந்த நிலங்கள் அனைத்தும் கைப்பற்றப்பட்டால் நிலச் சீர்திருத்தம் என்ற சொல்வதற்கு ஒரு மரியாதை இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். அதை இந்த அரசின் கவனத்திற்கு நான் வைக்கின்றேன். அரசாகப் பார்த்து அந்தக் காரியத்தைத்

[திரு. கி. மனோகரன்] [1987 ஏப்ரல் 22

தனியாகச் செய்ய முடியாது என்று கருதுவார்களானால், அரசாங்க இயந்திரம் முழுவதுமாக முடுக்கி விடப்பட்டாலும், அந்த இயந்திரத்தாலே அந்தக் காரியத்தை நிறைவேற்ற முடியாமல் போகுமென்ற நிலை இருக்குமானால் நான் அரசாங்கத்திற்கு தெரிவிக்கும் யோசனை இதுதான். அந்தந்த மாவட்டத்தில் அனைத்துக் கட்சிகளைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் களைக் கொண்ட குழுக்களை, அமைக்க வேண்டும். யார் யார் பினாமி நிலங்கள் வைத்திருக்கிறார்கள் என்பது அந்தந்தப் பகுதிகளில் இருப்பவர்களுக்குத் தெரியும். எனவே அந்தக் குழுக்களிடம் அந்தப் பொறுப்பை ஒப்படைத்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரையும் அந்தக் குழுவுக்கு உதவுகின்ற வகையில் பயன்படுத்தி, அந்தக் காரியத்தைச் செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் அவை முன்னவரையும், முதல்வரவர்களையும் மிகப் பணிவன்போடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நிலத் திமிங்கலங்கள் ஒழிக்கப்பட்டாலொழிய நிலச் சீர்திருத்தம் வெற்றி பெற முடியாது என்பது நாம் கண்கூடாகக் கண்டு வருகிற உண்மையாகும். இரண்டாவது, இன்னொரு கருத்தைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். பயிர் விளைவிக்கும் பூமி என்று கருதப்படுகிற 'அக்ரிகல்சுரல் லேண்ட்ஸ்' தனியார்களால் கையகப்படுத்தப்பட்டு, அவர்கள் விரும்புகிற காரியங்களில் ஈடுபடுவதற்கு இந்த அரசு மறைமுகமாக உதவுவதாக நான் கருதுகிறேன். யார் அந்தக் காரியத்தில் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள் என்று பெயரைச் சொல்ல விரும்பவில்லை. அவை முன்னவருக்குத் தெரியும். அவர் கேட்டால் சொல்லத் தயாராக இருக்கிறேன்.

மூன்றாவது, ரியல் எஸ்டேட் என்ற பெயரில் ஒரு 'ப்ராட்' நடைபெறுவதாக நான் கருதுகிறேன். குறைந்தளவு விலைக்கு நிலங்களை அவர்கள் வாங்கி, ஏராளமான விலைக்கு அவர்கள் விற்று, அதன் மூலம் கோடிக் கணக்கான பணத்தை இன்றைக்கு சம்பாதித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதைத் தடைப்படுத்து வதற்கு அரசாங்கம் எந்த நடவடிக்கை எடுக்கத் தயாராக இருக்கிறது என்பதையும் நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். டைப்பா ரியல் எஸ்டேட் என்று சொல்லப்படுபவைகள் சமூக விரோதிகளுக்கு எந்த அளவுக்குப் பயன்படுகிறது என்பது நமக்கு நிச்சயமாகத் தெரியும் என்று நான் கருதுகிறேன். நான் பட்ஜெட் தொடர் கூட்டத்திலேயே சொன்னேன். 'முதலாளித்துவ

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கி. மனோகரன்]

முகாம்களும், முன்னோடிகளும், திமிங்கலங்களும் சேர்ந்து உருவாக்கிய கடுமையான நீ வளையத்திற்குள் மாட்டிக்கொண்டிருக்கின்ற அரசு அந்த வளையங்களை உடைத்துக்கொண்டு வெளியே வந்தாலொழிய நிலச்சீர்திருத்தம் என்ற பேச்சுக்கள் வெறும் பேச்சுக்களாக அமையுமே தவிர பலனுடைய பேச்சுக்களாகப் பரிமளிக்காது'. பேறிஞர் அண்ணா அவர்கள் குறிப்பிட்டதைப் போல, 'சோஷலிசம் என்பது காகிதப் பூ அல்ல. காகிதப் பூ மணக்காது. அந்த காகிதம் பூவின் மீது கொஞ்சம் பன்னீர் தெளித்தால் அது மணப்பது கணநேரத்திற்குத்தான்.' ஆகையினாலே உண்மையான சோஷலிசத்தை உருவாக்குவதற்குத் தயாராக வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்னார் இனியவர் என்று பாரபட்சம் காட்டாமல், தாட்சண்யம் காட்டாமல், எந்த பிரிவினராக இருந்தாலும் சரி, உயர்ந்த இடத்திலே இருப்பவர் ஆனாலும் சரி, பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களை பதுக்கி வைத்திருப்பார்களேயானால், அதை பறிக்கின்ற கடமை இன்றையதினம் இந்த அரசுக்கு உண்டு என்பதை மீண்டும் மீண்டும் நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இரண்டாவது, இன்றைக்குப் பேசிய நண்பர்களிலே பலர் மாவட்டக் கலெக்டர்களைப் பற்றி இங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் அந்த பிரச்சினையிலே அதிகமாக ஈடுபட விரும்பவில்லை. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை மாவட்ட கலெக்டர்கள் மதிப்பதில்லை. அத்தோடு வேதனை, மதிப்பிற்குரிய, மரியாதைக்குரிய மாண்புமிகு அவை முன்னவர் அவர்களையேக்கூட தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவுக்கு சில அதிகாரிகள் இருந்திருக்கின்றார்கள் என்றும் சொல்லி அவர்களே இன்று வருத்தப்பட்டார்கள். நாவலர் அவர்களைத் தெரியாதவர்கள் தமிழகத்திலே இருக்க முடியாது என்று நான் கருதுகிறேன். அவரது உயரத்திற்கும் ஆண் அழகிற்கும், அவரைப் பார்த்தாலேயே பட்டுத் தெறிப்பவராக இருப்பார்கள். எனக்கு அவரை நாவலர் என்று தெரியவில்லை என்று எந்த ஒரு அதிகாரியாவது சொன்னால் அந்த அதிகாரி தொடர்ந்து இந்த ஆட்சியிலே இருப்பதற்கு லாயக்கில்லை என்று நான் கருதுகிறேன். ஒருவேளை தெரியாது என்று சொல்லக் கூடும். ஏனென்றால் மாவட்ட கலெக்டர்கள் தமிழகத்தைச் சார்ந்தவர்கள் மட்டுமல்ல. வேறு மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்

களும் இருக்கின்றார்கள். ஆனால், 'நான் இன்னார்' என்று தெரிவித்ததற்குப் பிறகும், நாவலர் அவர்களிடம் 'நான் வழி விடமாட்டேன்' என்று சொல்லி மறுக்கிறார்கள் என்றால் அதற்கு நாவலர் அவர்கள் வேதனைப் பட்டுக்கொண்டு நின்றார்களே தவிர, கார் எடுத்துக்கொண்டு திரும்பி வருவதற்கு முயன்றார் என்று நான் பத்திரிகையிலே படித்தேனே தவிர அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்கப்படவில்லை என்பதை நான் வருத்தத் தோடுத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கலெக்டர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது. நான் இதைச் சொல்வதற்காக முதலமைச்சர் அவர்களும், அவை முன்னவர் அவர்களும் மற்ற அமைச்சர்களும் வருத்தப்படக் கூடாது. கலெக்டர் என்பவர்கள், அந்தந்த மாவட்டத்தில் சட்டம் ஒழுங்கை நிலை நாட்டவும், ஒழுங்கான அமைதியான சூழ்நிலையை உருவாக்குவதற்கும் நியமிக்கப்பட்டவர்களே தவிர அவர்களே அந்தந்த மாவட்டத்தின் ராஜாக்கள், பாதுஷாக்கள் என்று அவர்களைக் கருதிக்கொள்ளக் கூடாது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இப்போது ஒரே ஒரு கருத்தைச் சொல்லிவிடுவது நல்லது என்று நான் கருதுகிறேன். என்னை ஒரு ரூட்டிலே வரச்சொன்னார்கள். நான் அந்த ரூட்டிலே போனேன். அங்கே இருக்கின்ற காவல் அதிகாரி அந்த ரூட்டிலே போகக்கூடாது என்று சொன்னார். நான் என்னை இந்த ரூட்டிலே தானே வரச்சொன்னார்கள் என்று சொன்னேன். இந்த வழியிலே போகக் கூடாது என்று சொன்னார்கள். அப்படி தடுத்த இரண்டு பேர்களும் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட் டிருக்கிறார்கள், மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களால் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் இதைப் பற்றி பின்னர் சொல்லவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்பதற்காகச் சொல் கிறேன். அவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவிக்க நான் இதை சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அதிலே ஒரு திருப்தி நாவலருக்கு ஏற்பட்டால் எனக்கு மகிழ்ச்சிதான்.

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, திருப்தியா, அதிருப்தியா என்பதல்ல. முறைப்படி காரியங்கள் நடைபெறுகின்றனவே தவிர, இதிலே திருப்தி, அதிருப்தி என்பதல்ல.

திரு. கி. மனோகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, முறைப்படி காரியங்கள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. இரண்டு பேர்கள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டிருக்கின்றார்கள் என்பது திருப்தி படக்கூடிய விஷயம் என்பதில் யாருக்கும் ஆட்சேபம் இருக்க முடியாது. அந்த அடிப்படையிலேதான் நான் அந்த கருத்தைச் சொன்னேனே தவிர வேறல்ல என்பதை இந்த மாமன்றத்தில் மதிப்பிற்கும் மரியாதைக்கும் உரிய நாவலர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதற்குப் பிறகு மாவட்டக் கலெக்டர்களின் சார்பாக நடைபெற்று வருகின்ற வறட்சிப் பணி துரிதமாக நடைபெறவில்லை என்பதை நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இந்த மாமன்றத்தில் சொல்லியாக வேண்டுமென்று கருதுகின்றேன். எனக்குக் கிடைத்த புள்ளிவிவரப்படி நான் இந்த அவைக்குத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 12-30)

மதுரை மாவட்ட கலெக்டர் வறட்சி நிவாரணத்திற்காக கேட்டது 7.47 கோடி ரூபாய், ஆனால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 35 லட்சம். நெல்லை மாவட்ட கலெக்டர் கேட்டது 10 கோடி ரூபாய், ஆனால் ஒதுக்கப்பட்டது வெறும் 20 லட்சம் ரூபாய். சேலம் மாவட்டத்தின் சார்பாக கேட்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 19 கோடி, ஆனால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூபாய் 66 லட்சம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்தின் சார்பாக கேட்கப்பட்ட தொகை, மிக குறைந்த தொகை ரூபாய் 2½ கோடி, ஆனால் ஒதுக்கியது 50 லட்சம் ரூபாய். இந்த அளவிற்கு தான் இதுவரை ஒதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மற்றைய மாவட்டங்கள் விடுபட்டிருக்கின்றன. இங்கே இருக்கின்ற மற்ற மாவட்டங்களும் வறட்சியில் பிடிபட்டிருந்தாலும் அவைகள் இத்துடன் இணைக்கப்படவில்லை.

தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாண்புமிகு அமைச்சர் நாவலர் அவர்களுக்குத் தெரியும் என்று கருதுகிறேன், நெற்களஞ்சியங்கள் என்று கருதப்படுகின்ற தஞ்சை

மாவட்டமும், கன்னியாகுமரி மாவட்டமும் இன்றைக்கு பாலைவனங்களாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்ற காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். பல மாவட்டங்களிலும் இன்றைக்கு தமிழகத்தில் வறட்சியின் பிடியில் சிக்கிக் கொண்டிருக்கும்போது அனைத்து மாவட்டங்களையும் வறட்சி மாவட்டங்களாக நீங்கள் அறிவிப்பு செய்திருப்பீர்களானால் மத்திய அரசிடமிருந்து பெற வேண்டிய பணத்தை காலம் தாழ்த்தியாவது நிச்சயமாக பெற்றிருக்கக் கூடிய வாய்ப்பை பெற்றிருக்கக் கூடும். அதை நீங்கள் செய்ய தவறிவிட்டீர்கள் என்று நான் அவை முன் வைத்தால் அதற்காக வருத்தப்படமாட்டீர்கள் என்று கருதுகின்றேன்.

அதற்குப் பிறகு இந்த விவாதத்திலே அமைச்சர்களைப் பற்றி வருகிறது. எல்லா அமைச்சர்களும் நமக்கு வேண்டியவர்கள். இன்னும் குறிப்பாக சொன்னால் எல்லா அமைச்சர்களும் எனக்கு வேண்டியவர்கள். ஆக, அவர்களிடமிருந்து நான் எதையாவது எதிர்பார்த்தால் அதை அவர்கள் தவறாக கருதக் கூடாது. அமைச்சர்களுக்கு என்று திட்டவட்டமான பணிகள் இருக்கின்றன. அந்தப் பணிகள் நிறைவேறுவதற்காக அமைச்சர்கள் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஒவ்வொரு தொகுதிக்கும் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு எம்.எல்.ஏ. அல்லது சட்டமன்ற உறுப்பினர் உண்டு. அந்த ஒவ்வொரு பிரதிநிதிக்கும் அவரது தொகுதியை பொறுத்த வரையில் சில பிரச்சினைகள் உண்டு. அந்தப் பிரச்சினைகளைப் பற்றி அவர்கள் எடுத்துச் சொல்வதற்கு அவர்களுக்கு இருக்கின்ற சுலபமான கருவி, வழிமுறை அமைச்சர்கள்தான் என்று நான் கருதுகின்றேன்.

என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தது புரசைத் தொகுதி. அந்தத் தொகுதிக்கு அமைச்சர்கள் எல்லாம் வர வேண்டுமென்று நான் ஆசைப்பட்டது உண்டு. அப்போது எல்லா இடங்களையும் பார்க்க வேண்டுமென்று நான் அமைச்சர்களை விரும்பி கேட்கவில்லை. அது வர முடியாத காரியம், சிரமமான காரியம் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் மிகவும் பாதிக்கப்பட்ட, பல ஆண்டுகளாக பாதிக்கப்பட்ட அந்தத் தொகுதியிலுள்ள பல பகுதிகளுக்கு விசிட் செய்கின்ற கடமை, தார்மீக பொறுப்பு அமைச்சருக்கு உண்டு, அமைச்சர்களுக்கு உண்டு. அதிலே யிருந்து அவர்கள் இடம் வழுவி, நழுவி போய்விடக் கூடாது

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கி. மனோகரன்]

என்று நான் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படி என்றால், அனைத்து அமைச்சர்களுக்கும், இதுவரை உனது தொகுதியைப் பற்றி ஏதாவது கருத்துக்களைச் சொல்லி யிருக்கின்றாயா என்று கேட்கக் கூடும். இதுவரை ஏராளமான மனுக்களை, தொகுதியின் சார்பாக பெற்று அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம் தந்திருக்கிறேன். குறிப்பாக எனது பேரன்புக்குரிய அமைச்சர் மாண்புமிகு ப. உ. ச. அவர்களுக்கு நான் அந்தக் குறிப்புக்களை எல்லாம், மக்கள் கொடுத்த மனுக்களை எல்லாம் கொடுத்து, நீங்கள் இவைகள் குறித்து உடனடி நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், அந்தப் பகுதி மிகக் கடுமையான பகுதி என்கிற காரணத்திற்காக தொகுதி மக்கள் தந்த மனுக்களுடன் வந்து நிற்கிறேன் என்றும் நான் அவர்களிடம் விரும்பி கேட்டேன், மன்றாடிக் கேட்டேன் என்றுகூடச் சொல்வதிலே எனக்கு ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் அந்தத் தொகுதியைப் பொறுத்தவரையில் நான் தந்த மனுக்களை அவர் பெருமையோடு பெற்று, அன்போடும் ஆசையோடும் பெற்று எனக்கு உடனடிக் கடிதம் எழுதினார். அதற்காக நான் அவரைப் பாராட்டுகின்றேன். எழுதப்பட்ட கடிதத்திலே அவர்கள் சொல்லியிருந்தார்கள். நீங்கள் அனுப்பிய மனுக்களைப் பெற்றேன்; இரண்டு நாட்களுக்குள்ளாக எனக்குக் கடிதம் வந்தது. அதற்கு நான் மாண்புமிகு அமைச்சர் ப. உ. ச. அவர்களுக்கு எனது பாராட்டுதலை இங்கே வைக்க அல்ல, குவிக்க விரும்புகிறேன். அவர் உடனடியாக எனக்குக் கடிதம் தீட்டினார் இரண்டு நாட்களுக்குள்ளாக. அனுப்பிய அத்தனை மனுக்களையும் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பி வைத்திருக்கிறேன், விரைவில் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுப்பார்கள் என்று சொல்லி, ஏறத்தாழ 85-லே அவருக்குச் சொல்கிறேன், அவர் 85-இலே எனக்குப் பதில் தந்தார். இதுவரை அந்த மனுக்களிலே தரப்பட்ட, கேட்கப்பட்ட கோரிக்கைகளிலே ஒன்றாவது நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. இது எனக்கல்ல அவமானம்; அமைச்சரவர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு அமைச்சர் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உத்தரவிட்டு இந்தக் காரியத்தை உடனடியாகச் செய் என்று சொன்னால் அதைச் செய்வதைத் தவிர அந்த அதிகாரிகளுக்கு என்ன வேலை என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அமைச்சரின் பண்பு,

அமைச்சரின் அன்பு, நேசம் ஒரு பக்கம்; ஆனால் அதிகாரிகளின் பாராமுகமான தன்மை எந்த அளவிற்கு அமைச்சர்களின் பெயரைக் கெடுக்கிறது என்பதை நினைத்து நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

அதைப்போல நல்லுசாமி அவர்கள் அப்பொழுது அமைச்சராக இருந்தவர்கள். அவருக்கும் நான் மனுக்களைக் கொடுத்தேன். என்னைப் பல பேர்கள் கேட்டார்கள். இந்த மனுக்களைச் சுமந்து கொண்டு நீங்களே சட்டமன்றம் செல்லுகிறீர்களா என்று கேட்டார்கள். அதுதான் எனது வேலை என்று அவர்களுக்குச் சொன்னேன். இங்கே வந்தேன். அதை அமைச்சர் திரு. ப. உ. ச. அவர்களிடம் கொடுத்தேன். அந்த மனுக்களை அவரே எடுத்துக் கொண்டுதான் அவரது அலுவலகம் போனார். அதில் ஒன்றும் வேறுபாடு இல்லை. வேறுபாடு காட்ட வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. அவர் காட்டவும் இல்லை. அதைப்போல நல்லுசாமி அவர்களுக்கு நான் அளித்த அந்த மனுக்களைப் பற்றி அவர் உடனடியாக எனக்குக் கடிதம் தீட்டி நடவடிக்கை உடனடியாக உங்களது புரசைப் பகுதியில் இந்தந்த பகுதிகளைப் பொறுத்தவரையில் எடுக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள், 1985-இல். நான் இப்பொழுது பேசுவது 1987-இல். இதுவரை நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா என்றால் இல்லை. நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன், நமக்குள்ளே பேசிக்கொள்வோம், நான் வேறு கட்சியைச் சேர்ந்தவனாக இருக்கக்கூடும், என்னை அவர்கள் தேர்ந்தெடுத்தார்கள் என்பதற்காகத் தயவு செய்து அந்த மக்களைத் தண்டித்து விடக் கூடாது என்று மெத்தப் பணிவன்போடு நான் அமைச்சர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவரவர்களே, தவறுதலாக அல்ல, கொஞ்சம் விளக்கம் நானும் பெறுவதற்காகத் தான் இதைச் சொல்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் மனுக்களை அனுப்பியது உண்மை, நான் கடிதம் எழுதியதும் உண்மை, அதிகாரிகளுக்கு அனுப்பியிருப்பதும் உண்மைதான். இப்பொழுது திடீரென்று அந்த மனுக்களெல்லாம் என்னவாயிற்று என்று கேட்டார்கள். அவை எந்தெந்த மனுக்கள் என்கிற விவரம் என்னிடத்திலே இல்லை. இப்பொழுது உள்ளாட்சித்துறை அமைச்சர் பொறுப்பையேற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களிடத்திலும் திடீரென்று கேட்டால்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. ப. உ. சண்முகம்]

அவரிடத்திலும் இப்பொழுது இருப்பதற்கு நியாயம் இல்லை. இருக்கவும் முடியாது. பேசுகின்ற மாண்புமிகு உறுப்பினரவர்கள் இந்த மனுவை அனுப்பினேன், இந்த நடவடிக்கை எடுக்கப் படவில்லை என்று சொல்லியிருப்பார்களேயானால் அதைப் பற்றி உடனடியாக விசாரிப்பதற்கு முடியும். சாத்தியக் கூறுகள் இருக்கும். நான் மனுக்களை அனுப்பினேன்., நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று ஒட்டுமொத்தமாகச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்று கருதுகிறேன். நிச்சயம் அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுத்திருப்பார்கள்; நடவடிக்கை எடுக்கத் தவறியிருந்தால் நிச்சயம் இந்த அரசு நடவடிக்கையை அவர்கள் மீது எடுக்கும்.

திரு. கி. மனோகரன்: மதிப்பிற்குரிய திரு. ப. உ. ச. அவர்கள், நான் உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்தபொழுது அந்த மனுக்கள் வந்தன; இப்பொழுது நான் வேறு துறைக்கு அமைச்சராக ஆகிவிட்டேன், ஆகையினாலே மனுக்களிலே என்னென்ன கோரிக்கைகள் எழுப்பப்பட்டிருந்தன என்பது பற்றி எனக்கு நினைவு இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது சரியான பதிலாக எனக்குப் படவில்லை. இலாக்காக்கள் மாறக் கூடும்; ஆனால் ஏற்கனவே இருந்த அமைச்சர் என்ற காரணத்திற்காக பொதுவாக நான் அதை மறந்து விட்டேன் என்று ப. உ. ச. அவர்கள் சொல்வது. . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: நான் மறந்துவிட்டேன் என்று சொல்லவில்லை. உள்ளாட்சியிலே இருந்திருந்தால் கூட திடீரென்று கேட்டால் கூட எப்படி என்னுடைய நினைவிற்கு வருவதற்கு நியாயம் இருக்கும் என்று தெரியவில்லை. நினைவுபடுத்துவதற்காகச் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாஞ்சில் மனோகரன் அதே அன்பின் காரணமாக, இதுபோல அனுப்பினேன், இந்த மனு என்னவாயிற்று என்று கேட்டால் சொல்லலாம். அவர் தொகுதியிலே நானும் போயிருந்தேன், ஒரு தெருவுக்குச் சென்றேன், ஒரு தெரு வழியாக குறைகளை விசாரிப்பதற்குப் போகும் பொழுது, அதிகாரிகளோடு போகிறபொழுது மாநகராட்சி அதிகாரிகளோடு போனேன். ஓரிடத்தில் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் கொண்டு வந்து என்னிடத்திலே கொடுத்தார்கள். அசுத்தமாக இருந்தது. என்ன

காரணம் என்று கேட்டேன். அங்கிருந்து வாட்டர் போர்டு அதிகாரிகளைக் கூப்பிட்டு 24 மணி நேரத்திற்குள்ளே இதைச் சரி செய்ய வேண்டுமென்று சொன்னேன். 24 மணி நேரத்திற்குள் அவர் தொகுதியில்தான் சரி செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இல்லை என்று சொல்லிவிட முடியாது. இவைகளைச் செய்திருக்கிறோம். என்னென்ன செய்யவில்லை என்று சொன்னால் பரவாயில்லை; கொடுத்தேன், எதுவுமே செய்யவில்லை என்று மொத்தமாகச் சொல்வது பொருத்தமாக இருக்காது என்பதற்குச் சொன்னேனே தவிர, உள்ளாட்சித் துறைக்கே நான் அமைச்சராக இருந்தாலும் கூட இதே பதிலைத்தான் நான் சொல்லியிருக்க முடியும், வேறு பதில் சொல்லியிருக்க முடியாது.

(பிற்பகல் 12.40)

திரு. கி. மனோகரன்: என்னைப் பொறுத்தவரை இதைவிட அதிகமாக அமைச்சர் திரு. ப. உ. ச. அவர்கள் செய்ய முடியும் என்ற நம்பிக்கை இருக்கிறது. தன்னடக்கத்தோடு பேசுகிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். ஆனால் தன்னடக்கம் விளைவுகளை உருவாக்கப் பயன்படுவதாக இருந்தால் வரவேற்கத்தக்க ஒன்றாக இருக்கும்.

அடுத்து, அமைச்சர்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்கு வருத்தப்படக் கூடாது. ஒரு முரண்பாடு இருக்கக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்கிறேன் இதே கருத்தை சென்ற ஆண்டும் நான் பேசும்போது சொன்னேன். Co-ordination is a must. ஒரு அமைச்சர் ஒரு அறிக்கை விடுத்து, அதற்குப் பின்னாலே அதே அமைச்சர் அந்த அறிக்கையை வெளியிட்டதற்கப்பாலே அந்த அறிக்கையை 'வாபஸ்' வாங்கிக் கொண்டேன் என்று சொல்வது அல்லது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் சொல்லிய காரணத்தால் வாபஸ் வாங்கிக் கொண்டேன் என்று சொல்வது அமைச்சர்களுக்கு நல்லது அல்ல; அமைச்சரவைக்கும் நல்லதல்ல. என்னிடம் அது பற்றிய குறிப்புகள் இருக்கின்றன.

ஜீயர் அவர்கள் தெளிவாக கொதித்தெழுந்த பிறகு, ஏற்கெனவே ஒத்துக்கொள்ளப்பட்டது என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் திட்டவட்டமாகத் தெரிவித்த பிறகு, தேதி மாற்றம் தேவை என்று தெளிவாகத்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கி. மனோகரன்]

தெரிவித்த பிறகு, தனது கருத்தை மேலே இருக்கிற பிரதமர் இராஜீவ் காந்திக்கு அனுப்பி, நான் தன்னந்தனியாக நின்று செய்வேன்; தன்னந்தனி மனிதனாக நின்று போராடுவேன் என்று சொன்னதற்குப் பிறகு அரசு கீழே இறங்கி வந்ததா அல்லது முதலமைச்சர் சொல்லியதால் இந்த அறிக்கையை அமைச்சர் வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் விட்டார்களா என்பது தெரியாது. எது எப்படி இருந்தாலும் சரி, இது ஒரு அமைச்சரவைக்கு அழகல்ல என்று மட்டும் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதன் பிறகு மிக முக்கியமான ஒன்றை நான் சொல்வதற்காக வருத்தப்படக் கூடாது. அமைச்சர்கள் எல்லோரும் திறமை மிக்க அமைச்சர்களாக வந்துவிட முடியாது என்பது தெரியும். சில அமைச்சர்கள் பழக்கம் காரணமாக, இயற்கையில் அவர்களுக்கு இருக்கிற ஆற்றல் காரணமாக நல்ல அமைச்சர்களாக, நன்றாகச் செயல்படும் அமைச்சர்களாக வந்துவிட முடியும். ஆனால் ஒரு பொதுக் கருத்தை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். முக்கியமான ஒரு நண்பர் எழுதிய கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அதனை உங்கள் அனுமதியோடு படிக்கிறேன்.

It does not, it will not raise any controversy.

"The new Ministers must desist from whirlwind tours, flamboyant receptions and extravagant spending. They must consider no task too daring and no sacrifice too great to achieve administrative acumen.

A rank holder graduate will not shine as a District Collector if he is appointed straightway to that post. He gets intensive training after selection to the I.A.S. cadre in the Lal Bahadur Sastri Administrative Academy and undergoes probation for a stipulated period in the department before he becomes a District Collector."

இது கலெக்டருக்கு. அவர் போதுமான அளவுக்கு பயிற்சி பெற்றாக வேண்டும். ஐ.ஏ.எஸ். தேர்வில் பாஸ் செய்து விடுவதினாலே, 'ராங்' இருக்கிறது என்ற காரணத்திற்காக, 'ராங் ஹோல்டர்' என்பதற்காக, அனுபவம் இல்லாத ஒருவரை அந்தப் பதவியில் அமர்த்தக்கூடாது என்று சொல்லிவிட்டு, அவர்

[திரு. கி. மனோகரன்] [1987 ஏப்ரல் 22

இந்த 'ட்ரெயினிங்' பெற்றாக வேண்டும்; ட்ரெயினிங் பெற்றுத் தான் கலெக்டர் வேலை செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்.

"Similarly, it is essential for Ministers to get administrative trai ning under veteran administrators"

தலைசிறந்த நிர்வாகிகள், நிர்வாகப் பழக்கம் உள்ள பெரியவர்கள், முதிர்ச்சி அடைந்துவிட்டவர்கள் இந்த நாட்டிலே இருக்கிறார்கள். அவர்களிடம் அமைச்சர்கள் கொஞ்சம் பயிற்சி பெற்று வருவது நல்லது என்ற நல்ல எண்ணத்தோடு தெரிவித்திருக்கிறார்.

"With this end in view, why not Ministers attend the lecture classes of the Professors of the Administrative Staff College for atleast six months to understand the difference between........

இங்கே கவனிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது கொஞ்சம் குத்தலாக, குடைச்சலாகக்கூட இருக்கும். அவர் குறிப்பிடுகிறார், ட்ரெயினிங் காலேஜுக்கு அனுப்பி, அதன் மூலம் ஆறு மாதம் பயிற்சி பெற்று வர வேண்டும்.

"to understand the difference between cognizable offence and non-cognizable offence, between autonomy and autocracy, between State subject and Concurrent subject and between syringe and stethescope.".

இவைகளையாவது அமைச்சர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும். இவையெல்லாம் அடிப்படை உண்மைகள்.

Ministers who do not come up to the required standard . . .

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களும் அமைச்சராக இருந்தபோது இவைகளுக்கெல்லாம் வித்தியாசங்களைத் தெரிந்திருப்பார் என்றுதான் நான் நம்புகிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, தெரிந்த காரணத்தால்தான் நான் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறேன். அதை மாண்புமிகு அமைச்சர் திரு. ப. உ. ச. அவர்களும் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன்.

". . . . In accordance with the promise of the Left Democratic Front......"

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கி. மனோகரன்]

அதற்குப் பிறகு ஒருசில . . . (குறுக்கீடு) தமிழ்நாட்டில் . . . (குறுக்கீடு) . . . சபாநாயகர் சொல்வது மாதிரி நான் இங்கிலாந்தில் இல்லை. தமிழ்நாட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு விவரங்களைப் பற்றிப் பேசிக்கொண்டிருக்கிறேன். ஆகவே அமைச்சர்களாக இருப்பவர்கள் கொஞ்சம் விஷயத்தைத் தெரிந்தவர்களாக, கருத்துக்களைக் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்பவர்களாக, இன்னும் சொல்லப்போனால் கோப்புகளைப் பார்க்கிற ஆற்றல் பெற்றவர்களாக அமைய வேண்டும் என்ற கருத்தை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் தெரிவிக்கக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதேபோல என்னுடைய மதிப்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரிய நாவலர் அவர்கள் ஒன்றைத் தெரிவித்தார்கள். கடந்த ஆண்டு இந்த அவையிலே அருமை நண்பர் திரு. ரகுமான்கான் அவர்கள் பேசும்போது முதலமைச்சரின் சார்பில் கேட்கப்படுகிற கேள்வி களுக்கு பதிலே வருவதில்லை, அந்த பதில் வருமா என்று கேட்டபோது என்னுடைய மதிப்புக்கும், மரியாதைக்கும் உரிய நாவலர் அவர்கள் நிச்சயமாகப் பதில் வரும், அந்த உறுதியை இந்த மன்றத்திற்கு அளிக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். நான் அவரைப் பார்த்துக் கேட்கிறேன், இதுவரையில் ஒரு கேள்விக்காவது, முதலமைச்சரின் சார்பாக கேட்கப்பட்ட ஒரு கேள்விக்காவது நீங்கள் பதிலளித்து இருக்கிறீர்களா ? அளித்தது உண்டா என்று நான் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதிலே மிக முக்கியமான ஒரு பிரச்சினை இருக்கிறது. * * செலவினங்களைப் போக்க வேண்டுமென்று திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்களும் சொன்னார்கள். நமது முதலமைச்சர் அவர்களும் சொன்னார்கள். ஆனால் * * செலவு நடக்கிறதா இல்லையா என்றால் நான் துணிந்து சொல்ல விரும்புகிறேன். நிச்சயமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஓர் அரசியல் கட்சித் தலைவர் ஒரு மாவட்டத்திற்குச் செல்லும்போது அந்தக் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள், அவரைப் பின்பற்றுகிற தொண்டர்கள், தோழர்கள், முன்னணித் தலைவர்கள் அவருக்கு வளமான வரவேற்பு அளிப்பதும், வண்ண விளக்குகளால் அந்தப் பகுதியை அலங்காரம் செய்வதும் நியாயமான காரியம்தான், அதை நான்

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

[திரு. கி. மனோகரன்] [1987 ஏப்ரல் 22

மறுக்கவில்லை. அதை அவர்கள் செய்து தீர வேண்டிய பொறுப்பாகக்கூட கருத முடியும். அந்த அளவுக்கு மன வளம் பெற்றவன் நான். ஆனால் அப்படிச் சொல்கிறபோது அந்த நிகழ்ச்சிகளில் அரசாங்கப் பணம் விரையமாக்கப்படுவதை எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும், யாரும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது என்று நான் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

சொல்வதற்காக யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது.

* *

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: * *

* *

(பிற்பகல் 12.50)

திரு. கி. மனோகரன்: * *

* *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: வார்த்தையைப் பற்றி அல்ல. நேற்று கூட பார்லிமெண்ட்டிலே dishonest என்ற வார்த்தையைப் பார்லிமெண்டரி அல்ல என்று நீக்கியிருக்கிறார்கள். எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே எந்தச் சூழ்நிலையிலே பேசுகிறீர்கள் என்பதுதான் பிரச்னை. * * என்று சொல்லக்கூடிய வார்த்தை * * இருக்கத் தேவையில்லை.

மாண்புமிகு திரு. ப. உ. சண்முகம்: * *

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது எல்லாம் அவைக் குறிப்பிலே இருக்காது. * * * * இரண்டு பேர் பேசியதையும் எடுத்து விடுகிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன்: எடுப்பதுதான் உங்கள் வேலை என்றால் நான் என்ன பண்ண முடியும்?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுடைய வார்த்தையில் தவறு வரும் காரணத்தினால்தான் என் வேலை வருகிறது.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற போது குறைகள் குற்றங்கள், மற்றவைகளையெல்லாம் சாட்டலாம். ஆனால் இந்தியாவினுடைய குடியரசுத் தலைவர், பிரதமர், மற்றவர்கள் எல்லாம் செல்லுகிறபோது ஏற்படும் செலவுகள், அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் அது அவசியமான செலவு என்றுதான் கருதுகிறோமே தவிர வேறு அல்ல. அதை அக்கவுண்டென்ட் ஜெனரலும் கூட * * செலவு என்று சொல்ல மாட்டார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிற மாதிரி கணக்கை நான் உடனேயே சொல்லிவிட முடியாது. ஏனென்றால் கணக்குகள் எல்லாம் வர வேண்டும். ஆனால் என்றைக்காவது ஒரு நாள் தஞ்சாவூரைப் பொறுத்த வரையில் அரசுக்கு ஏற்பட்ட செலவு எவ்வளவு என்பதைப் பற்றி நான் இந்த அவைக்கு வைக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். * * என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆகவே அது அரசைப் பொறுத்த வரையில் தேவையானது. * * அவர் கட்டாயம் அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும் என்று நாடே விரும்புகிற காரணத்தாலும் மக்கள் விரும்புகிற காரணத்தாலும், குடி தழுவி கோலோச்சுகின்ற பண்பு இருக்க வேண்டும் என்ற காரணத்தாலும் இது அவசியம் தேவை என்று இந்த அரசு கருதுகிறது.

திரு. கி. மனோகரன்: சபாநாயகர் அவர்களே * * என்ற வார்த்தை பாராளுமன்ற முறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது என்று நீங்கள் தீர்ப்பு அளிப்பீர்களேயானால் * * * * என்று இருக்கட்டும் அல்லவா? அது பாராளுமன்ற முறைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது அல்லவே.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: * * என்ற வார்த்தையையும் நீங்கள் பேசிய பாணியையும் நீக்கிவிடுகிறேன். (சிரிப்பு) மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்களுடைய வேண்டுகோளுக் கிணங்க நீக்கப்படுகிறது.

திரு. கி. மனோகரன்: பாணியை நீங்கள் நீக்க முடியாது. வார்த்தையைத் தான் நீக்க முடியும். * * * * என்பது இருக்கட்டும்.

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அது மட்டும் இருந்தால் தொடர்பே இருக்காது.

திரு. கி. மனோகரன்: பரவாயில்லை இருக்கட்டும். நாவலர் அவர்கள் இன்னும் கணக்கு வைக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் வைப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. இந்த நேரம் பார்த்து நாவலர் அவர்களை நான் பணிவோடு கேட்டுக் கொள்வது, ஒரு பத்து நாட்களுக்கு முன்பு என்பது எனக்கு நினைவு; 20 ஆம் தேதிக்கு முன்பு என்று எனக்கு நினைவு. அரசினர் தீர்மானத்தின் கதி என்ன ஆயிற்று என்று நாவலர் அவர்களைப் பார்த்து கேட்டேன், மைய அரசுக்கு அனுப்பியது குறித்து. இரண்டு நாட்களுக்குள்ளாக தகவலை இந்த அவைக்கு தருகிறேன் என்று சொன்னவர் எனக்கு முன்னாலே உட்கார்ந்திருக்கிற நாவலர் அவர்கள். இதுவரையில் அவர்கள் வைக்கவில்லை என்பதை உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். இப்போதாவது நீங்கள் அதற்குப் பதில் சொல்கிறீர்களா, நான் அமரவா என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதற்கான குறிப்பைத் திரட்டி வைத்திருக்கிறேன். இடையிலே ஏழு நாட்கள் நீங்களும் நானும் விடுமுறையில் போய் விட்டோம். ஆகவே இன்று மாலை உரையாற்றுகிறபோது அதற்கு ஒரு கால் மணி நேரம் வேண்டும், சொல்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, மாலையில் மாண்புமிகு திரு. மனோகரன் அவர்கள் வந்தால் அமைச்சர் அவர்கள் சொல்வார்கள்.

திரு. கி. மனோகரன்: நான் இந்த அவைக்கு வர வேண்டும் என்பதில் எனது பாசத்திற்குரிய அமைச்சர் பன்ருட்டி அவர்கள் காட்டுகிற நேசத்திற்கு நன்றி. நான் வருகிறேனோ இல்லையோ எழுப்பப்பட்ட இந்த கேள்விக்கு. . .

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 4.00 மணிக்கு வர வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன்: தலைவர் அவர்களே, அவ்வளவு அக்கறையோடு கேட்டவர்கள், அவரே இப்படிச் சொன்னால் அக்கறை இல்லையென்றக் குற்றச்சாட்டு அவர் மீது வந்து விடும். எனவே தான் அவர் வந்தால் நல்லது.

திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, எந்தக் குற்றச் சாட்டையும் தாங்குகிற மனோபலம் படைத்தவன் நான் என்பதை மாண்புமிகு பண்ருட்டி. அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு என்னைப் பற்றித் தெரியும். எனக்கு அவரைப் பற்றித் தெரியும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: இன்றைக்கு 4.00 மணிக்கு அவர்கள் வந்து விடுவார்கள்.

திரு. கி. மனோகரன்: சபாநாயகர் அவர்கள் ஒரு உறுப்பினர் அவையில் கலந்து கொள்ள வேண்டும் என்று கட்டளை பிறப்பிக்கலாம் என்று May's Parliamentary Practice-ல் கூட இல்லை.

Mr. SPEAKER: Indian Parliamentary Practice-இல் என்ன?

திரு. கி. மனோகரன்: Indian Parliamentary Practice-லும் இல்லையென்பதை நான் உங்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

Hon. Member of Parliament or Assembly must attend the House என்று எங்காவது இருக்கிறதா?

Mr. SPEAKER: A responsible Member should attend the House.

THIRU K. MANOHARAN: That is an entirely different matter. A responsible Speaker must accept a responsible interpretation of a responsible Member. But one thing, I know. Human nature is human nature; human nature continues to be human nature so long as human nature remains human nature. அது உங்களுக்கும் பொருந்தும், எனக்கும் பொருந்தும். ஆகவே அது குறித்து நான் எதுவும் சொல்ல விரும்பவில்லை. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. ச. அவர்களுக்கு எழ வேண்டுமென்று துடிப்பு இருக்கிறது. மாண்புமிகு திரு. ப. உ. ச. அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் அதிகமாகப் பேசப் போவதில்லை.

கடைசியாக இன்னொன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ரொம்ப சீரியசாக நான் தெரிவிக்க விரும்புவது, நமது சார்பாக டெல்லி பிரதிநிதி, ஸ்பெஷல் ரெப்ரசென்டேட்டிவ் என்று ஒருவரை நாம் நியமித்து இருக்கிறோம். நான் கேட்க விரும்புவதெல்லாம் அந்தப் பிரதிநிதி இதுவரையில்—பிரதிநிதிகள் இதுவரையில்—தமிழக அரசாங்கத்தின் சார்பாக அங்கே என்னென்ன வேலைகளைச் செய்தார்கள்? முதலமைச்சர் பேசிவிட்டு வந்ததற்குப் பிறகு அவர்கள் மேற்கொண்ட follow up action என்ன? அதிலே எத்தனை பேர்களை அங்கேயிருக்கிற அமைச்சர்களுக்குத் தெரியும்? இவைகளை யெல்லாம் எண்ணிப் பார்த்து, அவர்கள் ஒரு ஆண்டிற்கு எத்தனை முறை சென்னைக்கும் தனது வீட்டிற்கும் சென்று வருகிறார்கள், அதுவும் விமானத்தில் சென்று வருகிறார்கள்? அதற்கு என்று எத்தனை லட்சம் ரூபாய் வீணாக்கப்படுகிறது—இது பார்லிமெண்டரி என்று கருதுகிறேன்—என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், இன்னொரு பரிதாபமான செய்தி என்னவென்றால், உங்களுடைய அனுமதியின் பேரில் நான் இதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். சில பிரதிநிதிகள் Special Representative என்று நம்மால் நியமிக்கப்படுகிற பிரதிநிதிகள் அங்கேயிருக்கிற அமைச்சர்களைத் தெரிந்தவர் களாக இருப்பது உண்டு. உதாரணத்திற்குச் சொல்வதானால் என்னுடைய அருமை நண்பரும், மாண்புமிகு அமைச்சருமான இராசாராம் அவர்களுக்கு டெல்லியில் பல அமைச்சர்களைத் தெரியும். அவர்களோடு நெருங்கிப் பழகுகிற வாய்ப்பினை அவர் பெற்றவர். ஆனால் இராசாராம் ஓராண்டு காலம், இரண்டாண்டு காலம் அங்கேயிருந்து அவர் என்ன சாதித்தார் என்பதை நீங்கள் ஆத்ம பரிசோதனை செய்து கொள்ள வேண்டுமே தவிர, என்னைக் கேட்டால் நான் எதுவும் நடை பெறவில்லை என்பதற்கு ஆதாரங்களைத் தரமுடியும் என்பதை மட்டும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அது தேவையற்ற ஒரு போஸ்ட். நமக்கென்று தமிழக இல்லம் என்று ஒன்று அங்கே இருக்கிறது. அங்கே ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரி ஒருவர் பணியாற்றுகிறார். அவர் செய்யக்கூடிய காரியம் அது. இன்னும் சொல்வேன். நமக்கென்று அண்ணா தி.மு.க.வில் இருக்கிற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தமிழ் நாட்டிற்கு உதவுவதற்காக, தி.மு.க. உறுப்பினர்களும் தயாராக இருக்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கி. மனோகரன்]

கிறார்கள். இந்தச் சூழ்நிலையில் தேவையில்லாத இந்த அமைப்பு தேவை தானா? இதற்கென்று இவ்வளவு லட்சங்கள் கொட்டப்படுவது தேவை தானா? தயவுசெய்து அவை முன்னவர் அவர்கள் இந்தக் கருத்தை நமது முதல்வருக்குச் சொல்லி see that the post is abolished அது தேவையில்லாத ஒன்று. இன்னும் சொல்கிறேன். மாதத்திற்கு ஒரு முறை இங்கே யிருந்து நாவலர் அவர்கள் டெல்லிக்குச் சென்றால், பிரச்சனை களுக்குத் தீர்வு காண முடியும் என்பது எனது நம்பிக்கை. நகரும், ஒரே இடத்திலே நிலுவையில் நிற்காமல் நகரும். ஆனால் டெல்லிக்குத் தொடர்பே இல்லாத, சந்தர்ப்பமே இல்லாத, எந்தவிதமான சேர்க்கையும் இல்லாத ஒருவரை, ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக, ஒரு பதவியிலே அமர்த்துவதும் அதற்காக லட்சக்கணக்கான பணத்தை வாரி இறைப்பதும், தேவையில்லை. இப்போது புதிதாக ஒருவர் நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். பெயரைச் சொல்ல நான் விரும்பவில்லை. அவர் எனக்கும் நெருங்கிய நண்பர். அவர், இந்தந்தப் பிரச்சனைகளைப் பற்றி நான் மத்திய அரசுக்குத் தெரிவிக்க வேண்டுமென்று விரும்புகிறேன். உதாரணத்திற்கு சேது சமுத்திர திட்டம், தூத்துக்குடியை ஆழ்கடலாக ஆக்குகிற திட்டம், கரூர்—திண்டுக்கல் அகலப் பாதையாக ஆக்குகிற திட்டம், லஸ் கார்னரிலிருந்து தொங்கு பாலங்கள் போன்றவைகளை எல்லாம் அமைக்கவும், விரைவு படுத்தவும் மத்திய அரசை அடிக்கடி சென்று கேட்கவுமான சூழ்நிலைக்கு, எனக்குப் போதுமான சாட்சியங்கள், ஆதாரங்கள் தேவை என்று இப்போது இருக்கிற ஸ்பெசல் ரெப்ரசன்டேடிவ் கேட்டிருக்கிறார். இதுவரையில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் அவருக்கு பதில் அளிக்கப்படவில்லை என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(பிற்பகல் 1-00)

ஒரு மணிக்கு முடிக்க வேண்டும் என்று சொன்னதற்காக ஓரே ஒரு வார்த்தையைச் சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன். நேற்றைக்கு நீங்கள் இருந்ததைப் போல் இன்றைக்கு இருக்க மாட்டீர்கள் என்று நம்புகிறேன். ஏன் என்றால், நீங்கள் உட்கார்ந்த நேரத்திலிருந்து மகிழ்ச்சியோடு, கலகலவென்று சிரித்துக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். கடைசியாக நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புவது, இதை நினைவிலே வைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கலெக்டர்களுக்கு

நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மாவட்ட கலெக்டர்கள் இங்கே இருக்கிறார்களா, இல்லையா, என்று எனக்குத் தெரியாது. முதலமைச்சர் மேலே தனிப்பட்ட ஆசை, பற்று, நம்பிக்கை, உள்ள கலெக்டர்கள் இருக்கிறார்கள், இருப்பார்கள என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் அந்த பற்றை, பாசத்தை, நேசத்தை, அணைப்பை, பிணைப்பை பொது இடங்களிலே காட்டவேண்டும் என்பது மரபுக்கு அப்பாற்பட்டது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். நான் டி. வி. யிலே கூட பார்த்தேன், ஒரு கலெக்டர், காரிலிருந்து வந்து நமது முதலமைச்சர் இறங்கியவுடன் அவருடைய காலைத் தொட்டு கும்பிடுகிறார். இதே காரியத்தை அவர், ராமாவரம் தோட்டத்திலேயோ, அல்லது நமது முதலமைச்சருடைய வீட்டிலேயோ செய்தால் நான் பாராட்டியிருப்பேன். ஆனால் பொது மக்கள் கூடியிருக்கிற அந்தக் கூட்டத்திலே, காரிலிருந்து அவர் இறங்கியவுடன் ஐ.ஏ.எஸ். பெற்ற ஒரு அதிகாரி, திறமைசாலி, காலிலே விழுகிறார் என்றால், அது சரியாக இருக்காது என்பதை மட்டும் இந்த நேரத்திலே மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இதன் மூலம் மாவட்ட கலெக்டர்களை துஷ்பிரயோகப்படுத்துகின்ற வாய்ப்பு அரசியல் கட்சிகளுக்கு ஏற்படும் என்பதற்காக நான் இதைச் சொல்கிறேனே தவிர மற்றல்ல, எப்போதும் 1½ மணிக்குத்தான் முடியும், இன்றைக்கு ஒரு மணிக்கே நிறுத்துவது என்று நீங்கள் சொல்லியிருக்கிறீர்கள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: நீங்கள் 4 மணிக்கு வரவேண்டும் அல்லவா, அதற்காகத்தான்.

திரு. கி. மனோகரன்: ஆகவே நான் சொன்ன கருத்துக்களை தயவுசெய்து இதய பூர்வமாக ஏற்று, அதற்குப் பரிகாரம் காண்பதற்கு முயற்சிக்க வேண்டும் என்று இந்த அமைச்சரவையைக் கேட்டு, நான் முடித்து உட்கார்ந்ததற்கு பிறகு எந்தவிதமான கேள்விகளோ அல்லது எந்தவிதமான பதில்களோ வராது என்ற நம்பிக்கையோடு நான் அமைகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு திரு. ச. இராமச்சந்திரன் : *

* * மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரின் ஆணைக்கிணங்க அகற்றப்பெற்றன.

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் காலை அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, மாலை 4.00 மணிக்குப் பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-04 மணிக்கு ஒத்திவைக்கப் பெற்றது.

பிற்பகல் 4-00 மணி அளவில் மாண்புமிகு பேரவை துணைத் தலைவர் திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்கள் தலைமையில் பேரவை மீண்டும் கூடியது.

வரவு-செலவுத் திட்டம், 1987-88,—வாக்கெடுப்பு (தொடர்ச்சி).

திரு. த. மாரிமுத்து: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, 1987-88 ஆம் ஆண்டிற்கான வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கை விவாதத்தில் கலந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினை நல்கிய தங்களுக்கு என் நன்றி கலந்த வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிக்கு வந்த பிறகு பல்வேறுபட்ட சிறப்புத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி சாதனை புரிந்துள்ளார்கள் என்பதை நாட்டு மக்கள் உணர்ந்து மூன்றாவது முறையாக புரட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு மணிமகுடம் சூட்டி மகிழ்ந்து உள்ளார்கள்.

இன்று காலையிலே பேசிய மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்கள், இப்போது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைச் சார்ந்திருக்கிற அவர்கள், தஞ்சை மாவட்டம் வறட்சியாகிவிட்டது நெற்களஞ் சியமான தஞ்சை மாவட்டம் வறட்சியாகிவிட்டது என்று சொல்லி மெத்த வருத்தப்பட்டுக் கொண்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டம் வறட்சியானதற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சி சரியான நேரத்திலே அது குறித்த ஒப்பந்தத்தைச் செய்து கொள்ளாததும் கோர்ட்டில் தாக்கல் செய்த மனுவை வாபஸ் பெற்றதும்தானே தவிர வேறல்ல. அதை அவர்கள் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். தஞ்சை மாவட்டம் வறட்சியான தற்குக் காரணம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைத்தான் சாருமே தவிர அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சியைச் சாராது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பினாமி நிலங்களைப்பற்றி அவர்கள் பேசும்போது சொன்னார்கள். பினாமி நிலங்களை எடுக்க சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வந்து மைய அரசிற்கு அனுப்பியது புரட்சித் தலைவர் அரசு என்பதை நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பினாமி நிலங்களைக் கைப்பற்றுவதற்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிதான் துரிதமான நடவடிக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழக மக்களின் நலன் கருதி வருவாய் வாரியத்தைக் கலைத்து பல பிரிவுகளாக அதைப் பிரித்து ஆணையர்கள், சிறப்பு ஆணையர்கள் நியமனம் செய்து அவர்கள் மூலம் வருவாய்த் துறையைச் செவ்வனே நிர்வகித்து வரும் ஆட்சித் திறனை மனமாரப் பாராட்டுகிறேன்.

வருவாய்த் துறை அன்றாடப் பணிகளை கவனிப்பதோடு மட்டும் அல்லாமல் நிர்வாகத்தில் ஒரு மாற்றம் செய்து 1098 பிர்க்காக்கள் அடங்கிய தமிழகத்தில் உள்ள 17,029 வருவாய்க் கிராமங்களையும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் மூலம் வளர்ச்சிப் பணிகளைப் பொறுப்பேற்று நடத்த வைத்து இந்தியா சுதந்திரமடைந்ததற்குப் பிறகு வருவாய்த் துறை நிர்வாகத்தில் சிறந்த பாராட்டுக்குரிய அம்சம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தில் உள்ள வருவாய்த் துறை புரட்சித் தலைவர் நிர்வாகத் திறமைக்கு ஒரு அற்புதமான எடுத்துக்காட்டாக விளங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

கிராமங்களின் மாமன்னர்களாக விளங்கிய கிராம கர்ணம், முன்சீப்களை களையெடுத்தது மட்டுமல்லாமல் கிராம கர்ணங்களாக முன்சீப்களாக ஆதிதிராவிட வகுப்பைச் சேர்ந்தவர்கள் இல்லாது இருந்த நிலையை மாற்றி ஆதிதிராவிடர்களுக்குரிய விழுக்காட்டுக்கு அதிகமாகவே ஒதுக்கி அவர்களை நியமனம் செய்த புரட்சித் தலைவர் அவர்களை ஆதிதிராவிட மக்கள் மனதாரப் பாராட்டுகிறார்கள், நானும் மனமாரப் பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஒரு மாவட்டம் அமைக்க 14 கோடி ரூபாய் செலவு ஏற்பட்டாலும் அதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்ளாது மக்களின் நன்மையைக் கருதி, மாவட்டம், கோட்டம், வட்டங்களைப்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. த. மாரிமுத்து]

பிரித்து நிர்வாகம் செம்மையாக நடக்க சீர்திருத்தங்களைச் செய்துவரும் புரட்சித் தலைவரின் ஆட்சி பொற்கால ஆட்சியாகும்.

மாவட்டங்களில் அரசுத் துறை அலுவலர்களைக் கொண்டு மனுநீதித் திட்டத்தின் கீழ் மக்களின் குறைகளைத் தீர்க்கும் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் புரட்சித் தலைவர் மனுநீதிச் சோழனின் மறுபிறவியாகும். நிலவுடமைப் பதிவேடு வழங்கல் திட்டத்தின்மூலம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களுக்கு நில அளவுகளுடன் கூடிய வரைபடங்கள் மற்றும் நில உரிமை நில வரி, கடன் மற்றும் செட்டில்மெண்ட் விவரங்களுடன் நில உரிமை பதிவேடு வழங்கல் விவசாய மக்களைப் பெரிதும் நிர்வாகச் சிரமத்திலிருந்து காப்பாற்றும் ஓர் வரப்பிரசாதம் ஆகும். மேலும் வருவாய்த் துறை அலுவலர்களுக்கு குடியிருப்புகள், நலிவுற்ற ஏழை மக்களுக்கு நிலம் மற்றும் வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்கல், ஒப்படை செய்த வீட்டு மனைகளின் பேரில் சாதி வேறுபாடு இன்றி வங்கிக் கடன் பெற அனுமதி ஆணை, வறட்சி, புயல் நிலைமைகளுக்கேற்ப வரி தள்ளுபடி பிரதமரின் காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் மரப்பட்டா வழங்கும் முறை, தரிசு நிலங்களில் காடு வளர்ப்பு, தரிசு நில மேம்பாடு தொடர்பான மாநிலக் குழு போன்ற மக்கள் நல்வாழ்வுக்கான திட்டங்களைத் தீட்டிச் செயல்படுத்திவரும் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அரசு மக்கள் பணியே மகேசன் பணி என்ற பேறிஞர் அண்ணாவின் அரசாகும். மக்கள் பணிபுரியும் அரசுத் துறைகளில் நில அளவைத் துறை ஒரு சிறந்த துறையாகும். நில அளவைத் துறை, நில உடமைப் பதிவேட்டு துறைகளில் பணிபுரியும் பிரிவு எழுத்தர்களைச் சார்ந்த பல ஆயிரக்கணக்கான ஊழியர்கள் பணி நிரந்தரம் செய்யப்படாமல் உள்ளது. அதைக் கனிவுடன் பரிசீலித்து நில அளவைத் துறையிலோ அல்லது மாற்றுப் பணி வழங்கியோ மக்கள் பணி புரியும் அவர்களுக்கு நிரந்தரப் பணி வாங்கித் தருமாறு பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும் பிரிவு எழுத்தர்கள் நியமனம் செய்யும்போது தற்காலிகம் என்றாலும் அவர்கள் தொடர்ந்து 5 ஆண்டுகள் பணிபுரிந்துவிட்டதாலும் இந்தப் பணியை நம்பியே திருமணம் செய்து குடும்பப் பொறுப்புகள் ஏற்பட்டு விட்டதாலும் பிற

[திரு. த. மாரிமுத்து] [1987 ஏப்ரல் 22

துறைகளில் நியமனம் செய்வதற்கு அரசு ஆணை உள்ளதாலும் அவர்கள் தற்காலிக நிலை என்றிருப்பதை மாற்றி, நிரந்தரமாக அவர்களுக்குப் பணி கிடைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக உடனடியாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று பணிவுடன் வேண்டு கிறேன். கடந்த ஆண்டு புரட்சித் தலைவருடைய பணி புதுக் கோட்டை மாவட்டத்திற்குத் தாமதமாகக் கிடைத்தது. எனவே, இப்பொழுது உடனடியாக புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வறட் சிக்கு மத்திய அரசு கொடுக்கும் உதவித் தொகை 75 சதவிதத்தை மானியமாக வழங்க மத்திய சர்க்காரை வலியுறுத்திக் கோர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடந்த சில ஆண்டுகளாகவே வறட்சி கடுமையாக உள்ளதால் விவசாயிகள் சம்பந்தப்பட்ட வரிகள் அனைத்தையும் ரத்து செய்ய வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலே உள்ள திருமயம் தொகுதி மிகப் பெரிய தொகுதி. அந்தத் திருமயம் தொகுதியில் உள்ள திருமயம் வட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுகிறேன்.

அதைப் போலவே, குளத்தூர் தொகுதியில் உள்ள குளத்தூர் வட்டம் பெரிய வட்டமாகும். இலுப்பூர் நகரைத் தலைமை இடமாகக் கொண்டு இரண்டு வட்டங்களாகப் பிரிக்கும் செயற் குறிப்பு அரசின் பரிசிலனையில் உள்ளதை விரைவுபடுத்தி எங்கள் மாவட்டமான புதுக்கோட்டைக்கு வருகை தரும்போது மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் துவக்கி வைப்பதற்கு இப்போதே துரிதப்படுத்த வேண்டுமாய்ப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கிறேன்.

அடுத்து, குளத்தூர் தொகுதியிலே உள்ள கீரனூர், விராலி மலை நகரங்களில் நில அளவைத் துறை பிரிவு செயல்பட்டு வருவதால் அதற்கென தனிக் கட்டடம் வருவாய்த் துறை மூலம் அமைத்துத் தர வேண்டுமாய்க் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

புதுக்கோட்டை மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகம் 100 ஏக்கர் பரப்பில் அமைந்துள்ளது. மற்ற துறைகளுக்கான அலுவலகங்கள் அனைத்தையும் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்குள்ளே கட்டினால் சிறப்பாக இருக்கும். பொதுமக்களும், பொது மக்கள் தொண்டர்களும் மாவட்ட அரசுத் துறை அலுவலர்களும் ஒரே இடத்தில் சந்திக்க வாய்ப்பு ஏற்படும். ஆகவே, அனைத்துத் துறை அலுவலகக் கட்டிடங்களையும் மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்திற்குள்ளேயே அமையும் வகையில் ஏற்பாடு செய்து கட்டித் தர வேண்டுமாய்ப் பணிவுடன் கேட்டுக்கொள்ள கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

ஆதி திராவிட மக்கள் வாழ்ந்து வரும் வீடு, குடிசைகளுக்குப் பல்லாண்டுகளாகப் பட்டா வழங்கப்படாமல் உள்ளது. ஆதி திராவிட மக்களுக்கும் பிற்பட்டோர் வகுப்பு மக்களுக்கும் மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு பல நல்ல திட்டங்களை அறிவித்துச் செயல் படுத்தி வருகிறது. ஆகவே, அவர்கள் குடியிருக்கும் வீடு களுக்குச் சிறப்பு அலுவலர்களை நியமனம் செய்து உடனடியாக தமிழ்நாடு முழுவதும் உள்ள அந்த மக்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்க தனித் திட்டம் வகுக்குமாறு பணிவுடன் வேண்டுகிறேன்.

கிராமங்களில் வாழும் ஆதி திராவிட மக்கள் ஜாதி இந்துக் களுடைய பிடியில்தான் வேலை செய்து வாழ்ந்து வருவதால் அவர்கள் முன்னேற வழி இல்லை. அதனால் அங்கே இருக்கிற அரசு புறம்போக்கு நிலங்கள் அனைத்தையும் ஆதி திராவிட மக்களுக்கு நில ஒப்படை செய்ய தனித் திட்டம் வகுக்குமாறு பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராமங்களில் வீடுகள் வாடகைக்கு விடப்படுவது அரிது. அதனால் கிராம நிர்வாக அலுவலர்கள் அங்கேயே தங்கி பணி யாற்ற குடியிருப்புகளைத் தமிழ்நாடு முழுவதும் அமைத்துத் தரும்படி வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்திய அரசியல் சட்டத்தை உருவாக்கித் தந்தவரும் ஆதி திராவிட மக்களின் கண் போன்றவருமான டாக்டர் அண்ணல் அம்பேத்கார் அவர்களுடைய படத்தைச் சட்டப் பேரவையி லேயே திறந்து வைத்தும் அவர் எண்ணங்களை நிறைவேற்றியும் வருகிற புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மேலும் டாக்டர் அம்பேத் கார் புகழ் மணக்கும் வகையிலும் ஆதி திராவிட மக்களைப்

பெருமைப்படுத்தும் வகையிலும் அருள்கூர்ந்து கருணையுடன் பரிசீலித்து, புதிதாக அமைய இருக்கும் மாவட்டத்திற்கு அம்பேத்கார் பெயரைச் சூட்டுமாறுப் பணிவுடன் வேண்டிக் கேட்டு, வாய்ப்பளித்த உங்களுக்கு நன்றி கூறி, மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று, பாராட்டி அமர்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே எங்களுக்குக் கொடுக்கப் பட்டிருக்கிற 'பாலிசி நோட்'டிலே, பக்கம் 48-லே, என்ட்ரி 12-லே, எங்களுடைய மாவட்டத்தின் பெயர் நெல்லை கட்ட பொம்மன் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன் என்றுதான் . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இது பாய்ன்ட் ஆப் ஆர்டரிலும் வராது, பாய்ன்ட் ஆப் இன்பர்மேஷனிலும் வராது. முந்தைய உறுப்பினர் பேசியதிலே தவறு இருந்தால் கேட்கலாம், அல்லது உங்களுக்குப் பேசுகிற சந்தர்ப்பம் இருந்தால் கேட்கலாம். (குறுக்கீடு) எழுத்துப் பிழைகளை ஒரு பிரச்சினையாக எழுப்பிக் கொண்டிருந்தால், சபையை நடத்த முடியாது. (குறுக்கீடு) எழுத்துப் பிழை, கமா, இவற்றை யெல்லாம் 234 உறுப்பினர்களும் எழுப்பினால், சபையை நடத்த முடியாது.

திரு. டி. ஆர். வேங்கடரமணன்: எங்கள் மாவட்டப் பெயரை அரசு . . .

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: உங்கள் கட்சி யிலே யார் பேசுகிறாரோ அவரிடம் பேசச் சொல்லுங்கள். தயவு செய்து உட்காருங்கள் (குறுக்கீடு) நீங்கள் 62 பேர்கள் இருந் தால், 62 பேர்களும் பேசுவதா? அது சரியாக இருக்காது. (குறுக் கீடு) உங்கள் கட்சியிலே திரு. சித்தன் பேசினால் அவரிடம் கொடுத்து பேசச் சொல்லுங்கள்.

(மாலை 4-10)

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மற்றும் பல துறைகளைப் பற்றி வந்துள்ள இந்த மானியக் கோரிக்கைமீது நான் சார்ந்திருக்கிற மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் சார்பில் சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

குறிப்பாக இன்றையதினம் இந்த வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கையை நாம் விவாதித்துக்கொண்டிருக்கும்போது மாநிலத்திலே மக்கள் மிகப் பெரும் வறட்சியின் கோரப்பிடியிலே சிக்கி இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக கடந்த 10 வருடங்களில் 6 வருடங்கள வறட்சி ஆண்டுகளாகவே மாறி மாறி வந்திருக்கின்றன. இரண்டு ஆண்டுகள் வெள்ளத்தின் கோரப் பிடியிலும் சிக்கி இருக்கிறார்கள். இப்படி 10 ஆண்டுக்காலத்தில் 8 ஆண்டுக் காலம் வெள்ளத்தாலும், வறட்சியாலும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடிய நேரத்தில் குறிப்பாக வறட்சியின் கோரப்பிடியில் தமிழகம் இருந்துகொண்டிருக்கக்கூடிய சூழ்நிலையில் நாம் வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கைமீது விவாதித்துக் கொண்டிருக்கிறோம். எனவே அரசு இந்த மாநிலம் முழுவதும் வறட்சியைப் பற்றி பரிசீலிப்பதாக இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறது. 9—2—1987 முதல் 12—3—1987 வரையிலே பரிசீலனை நடத்தி, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடம் இதுபற்றிய விவரம் கேட்டு, அந்தந்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று பரிசீலனை செய்து அதற்குப்பிறகு 1 மாத காலம் பரிசீலனை செய்ததற்குப் பிறகு வறட்சியைப் பற்றி ஒரு அறிக்கையைத் தயாரித்து மத்தியப் பேரரசுக்கு அனுப்பி 347.25 கோடி ரூபாய் நிதி கோரியுள்ளதாக இந்தக் கொள்கைக் குறிப்பிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. மாநில அரசுக்கு, மத்தியப் பேரரசினுடைய ஒரு ஆய்வுக் குழுவினரும் ஏப்ரல் மாதத்திலே வந்து பார்த்துவிட்டு போய் இருக்கிறார்கள். நம்முடைய மாநில அரசு, வறட்சியின் கோரப்பிடியிலே இருந்து தமிழகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக மத்தியப் பேரரசினுடைய உதவியாக 347 கோடி ரூபாயை கோரிவிட்டு அதற்குப்பிறகு திடீரென்று ஒரு 30 கோடி ரூபாயை அட்வான்ஸாக கொடுத்தால் போதும் என்று கோரியிருப்பது ஏனென்று புரியவில்லை. 347 கோடி ரூபாய் அனுப்பி, அவர்கள் அட்வான்ஸாக ஒரு தொகை தருகிறோம் என்று சொன்னால் நம்மால் புரிந்துகொள்ள முடியும். ஆனால் மாநில அரசே எங்களுக்கு அட்வான்ஸாக 30 கோடி ரூபாய் கொடுங்கள் என்று மறுபடியும் கோருவது என்பது, அது என்ன என்றே புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. தமிழகத்தினுடைய வறட்சி நிலைக்கு உரிய அளவிற்கு மத்தியப் பேரரசை வற்புறுத்தி உரிய நிவாரணம் பெறுவதற்கான முயற்சியை இது

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 ஏப்ரல் 22

பாதிக்கச் செய்யும் என்றுநான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எனவே நாம் கோரியிருக்கும் அந்த முழுத் தொகையையும் வற்புறுத்துவதுதான் பொருத்தமாக இருக்குமே தவிர 30 கோடி ரூபாயை அட்வான்ஸாகக் கொடுங்கள் என்று கோருவது பாதிக்கப்பட்டிருக்கக்கூடிய தமிழகத்தைப் பாதுகாப்பதற்குரிய நடவடிக்கையாக அமையாது. பாதிக்கக்கூடிய நடவடிக்கையாக அது அமைந்துவிடும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் எடுத்துக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அதைப் போலத்தான் மத்திய பேரரசைப் பொறுத்தமட்டில் எவ்வளவு நிதி தருகிறோம் என்று எதுவும் அறிவிக்காத நிலையிலே இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆண்டும் இப்படி தொடர்ச்சியாக இந்த வறட்சி நிலை என்பது வந்துகொண்டிருக்கிறது. நிவாரணம் கிடைக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. எனவேதான் இந்த வறட்சி நிலைக்கு நிரந்தரமாக தீர்வு காண்பதற்கான முறையிலே எந்த ஒரு நீண்டகாலத் திட்டத்தை இந்த அரசு வைத்திருக்கிறது என்பதை இந்த அவையிலே மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

குறிப்பாக, மழை குறைவாகப் பெய்தாலும்கூட, பெய்யக் கூடிய மழைநீர் கடலுக்குச் சென்று வீணாகாமல் தடுத்து நிறுத்துவதற்குரிய, அதைப் பாதுகாப்பதற்குரிய ஏற்பாடு என்ற முறையில் தமிழகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஏரிகள் முழுவதையும் தூர் வாரியும், சில இடங்களில் ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றியும், மழைநீரை தேக்கி வைக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். தமிழகத்திலே மழை குறைவாகப் பெய்தாலும்கூட அந்த மழையினுடைய ஒரு சொட்டு நீர்கூட கடலுக்குப்போய் சேராமல், மழையினுடைய அவ்வளவு நீரும் தமிழகத்தின் மண்ணுக்குள்ளே போவதற்கான முறையிலே ஒரு நீண்டகாலக் குறிக்கோளோடு ஒரு திட்டத்தை மாநில அரசு உருவாக்குவதற்கு முன் வரவேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு மட்டுமல்லாமல், வறட்சிபற்றி அரசு பரிசீலனை செய்தாலும், மத்திய பேரரசினுடைய உதவியை நீங்கள் கோரியிருந்தாலும், அதிகாரபூர்வமாக இன்று வரையிலே தமிழகத்தின் வறட்சிப் பகுதி என்று ஒரு வட்டத்தையோ, ஒரு மாவட்டத்தையோ, மாநிலத்தின் ஒரு பகுதியையோ, அரசு அறிவித்து உத்திரவிடாத காரணத்தி

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

னாலேதான் இன்றைக்கு வறட்சியால் பாதிக்கப்படக்கூடிய அந்த மக்களுக்கு குடிநீர் வழங்குவதற்கு அல்லது அவர்களுக்கு வேலைவாய்ப்பு ஏற்படுத்துவதற்கு நீங்கள் நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருந்தாலுங்கூட, அதிகாரபூர்வமாக இன்னும் அறிவிக்கப்படாததன் விளைவாக ஒரு மோசமான நிலைமை இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது. குறிப்பாக, இவ்வளவு பெரிய வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய நிலைமையிலும் நிலவரிக்காக ஜப்தி போன்ற கடுமையான கெடுபிடி நடவடிக்கைகள் எடுக்கக்கூடிய நிலைமையும்கூட ஏற்பட்டிருக்கிறது.

குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமானால் ஏப்ரல் மாதம் 9 ஆம் தேதி அன்று செங்கை மாவட்டம் வெண்பாக்கம் கிராமத்தில் வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் சென்று நில வரியாக தட்டு முட்டு சாமான்கள் உட்பட எல்லாவற்றையும் ஜப்தி செய்து கொடுமை செய்து இருக்கக்கூடிய ஒருகோரக் காட்சி நடந்து இருக்கிறது.

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் வறட்சி என்று அறிவிக்காததன் விளைவாக அணா வாரி சர்ட்டிபிகேட் கொடுத்தால் தான் நிலவரி தள்ளுபடி ஆகும் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இன்றைக்கும் அந்த நிலைமை நடக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களும், மற்றும் உறுப்பினர்களும் கூட நாம் எல்லாம் இன்றைக்கு வேட்டி கட்டி வாழக்கூடிய இடத்தில் இருக்கிறோம், சூட்டு போட்டு வாழக்கூடிய இடத்தில் வாழ வில்லை என்று எல்லாம் சொல்லுகிறார்கள். நான் கேட்க விரும்புகிறேன், வேட்டி கட்டி வாழக் கூடிய இந்த சூழ்நிலையில் இருக்கக்கூடிய நமக்கு சூட்டு போட்டு வாழ்ந்த வெள்ளைக்காரனால் நியமிக்கப்பட்ட, போடப்பட்ட, அந்த அணா வாரி சர்ட்டிபிகேட் வழங்கினால் தான் இந்த அரசாங்க உதவி கிடைக்கும் என்று இன்னும் தமிழகத்து மக்கள் தலையில் ஒரு தலைவிதியாக, அரசு விதியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த விதி பொருத்தம் தானா? நியாயம் தானா? ஆகவே இந்த அணா வாரி சர்டிபிகேட் வழங்காமலேயே நிலவரியை தள்ளுபடி செய்ய, அந்த விதியை மாற்றுவதற்கு நீங்கள் முயற்சிக்க வேண்டாமா என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்த விதியை மாற்ற வேண்டும் என்று நான் கூறிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 ஏப்ரல் 22

வறட்சியால் தமிழகம் முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது என்றாலும் அதிகாரபூர்வமாக வறட்சி என்று அறிவிக்கப்பட்டு வறட்சிக்கு உரிய நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதேபோல் தான் 10 ஆண்டு காலமாக ஏற்பட்ட வறட்சி, வெள்ளத்தின் விளைவாக குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகையை முழுமையாக அளக்க முடியாமல் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அளந்ததன் காரணமாக ஒரு பெரும் அளவுக்கு சுமை அவர்கள் தலையில் சேர்ந்து அவர்கள் கடன் காரர்களாக இருக்கிறார்கள்.

இந்த வறட்சி கடுமையாக பாதித்த நேரத்தில்தான் அரசும் அதை ஒத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்டு, வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டு இருப்பதால் இந்த குத்தகை விவசாயிகள் குத்தகையை திருப்பி செலுத்த முடியாது என்பதை அரசும் ஒத்துக்கொண்டு இந்த குத்தகை விவசாயிகளின் பாக்கியை ஒத்தி வைத்து அதற்கு தவணை கொடுத்து சட்டங்கள் கூட நிறைவேற்றப்பட்டு இருக்கின்றன. இந்த ஆண்டு ரெவின்யூகோர்ட் திறக்கப்பட்டு பழைய குத்தகை பாக்கிகளுக்காக எவிக்ஷன் நடவடிக்கை எடுத்து இருப்பது எப்படி நியாயம் ஆகும், பொருத்தமாக இருக்கும்?

அதோடு மட்டும் அல்லாமல் இயற்கை பாதிப்பினால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த குத்தகை விவசாயிகளுக்கு தண்டனையாக அந்த குத்தகையை கொடுத்துத் தான் தீரவேண்டும் என்று சொல்லுவது எப்படி சமூக நீதியாக இருக்கும். எனவே அந்த பழைய குத்தகை பாக்கி முழுவதையும் தள்ளுபடி செய்து அந்த குத்தகை விவசாயிகளுக்கு இந்த, வரப் போகும் ஆண்டி லிருந்து 75 : 25 என்ற முறையில் காராக அளக்க செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமே தவிர பழைய பாக்கிகளை அவர்கள் தலையில் கடனாக சுமத்த வைப்பது தொடர்ந்து அது தண்டனையான முறையில் அவர்கள் தலைக்கு மேலே இருக்கிற கத்தியை போல அந்த கடன் தொங்கிக்கொண்டு இருக்கிற நிலையில் தான் இருந்து கொண்டு இருக்கும். இந்த நிலையி லிருந்து அந்த குத்தகை விவசாயிகளை விடுவிப்பதற்கு அரசு முன்வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22] *[திரு. கோ. வீரய்யன்]*

இந்தக் குத்தகைப் பதிவைப் பொறுத்தவரையில் சில தினங்களுக்கு முன்னால் நம்முடைய மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள், இன்னும் பதிவு செய்யப்படாமல் இருக்கக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகள் பதிவதற்காக ஒரு 57 வட்டங்களில் குழுக்கள் நியமிக்கப்பட்டு இருக்கின்றன. மீதம் உள்ள இடங்களிலும் நியமிக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். இதிலே குறிப்பாக சொல்ல வேண்டுமானால் என்னுடைய தொகுதியில் நாகை தாலுக்காவில் கூட ஒரு குழு அமைக்கப் பட்டு இருக்கிறது. அந்தக் குழுவில் நானும் ஒரு உறுப்பினராக இருக்கிறேன். 5 பேர் கொண்ட அந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அதிலே நானும் இன்னொரு உறுப்பினரும் தவிர மற்றும் உள்ள 3 பேர் இதுவரையில் ஒரு கூட்டத்திற்கு கூட வந்தது இல்லை. இந்தக் குழு அமைக்கப்பட்டதற்குப் பிறகு அந்த வட்டத்தில் ஒரு குத்தகை விவசாயியும் குத்தகையை பதிவு செய்யவில்லை. இப்படித்தான் மற்ற 56 வட்டங்களில் இருக்கக் கூடிய குழுக்களும் இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். எனவே அதை சரியான முறையில் பரிசீலித்து விடுபட்டு போய் இருக்கக் கூடிய அந்த குத்தகை விவசாயிகளைப் பதிய நடவடிக்கை எடுக்க முயற்சிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு புறத்தில் இந்த குத்தகைப் பதிவை பினாமியாக சிலபேர் பதிவு செய்து வைத்துக்கொண்டு தங்கள் கையில் நிலத்தை வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். குறிப்பாக என்னுடைய தொகுதியில் திருக்குவளை என்ற கிராமத்தில் தருமபுரம் மடத்திற்கு சொந்தமான நிலத்தை ஒரே குடும்பத்தினர் 48 ஏக்கர் நிலத்தை பல்வேறு பெயர்களில் பினாமியாக பதிவு செய்து வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அந்த பினாமி பதிவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என்று கூறியதற்காக அதிகாரிகள், நாங்கள் எடுத்த நடவடிக்கையை ஆதரிப்பதற்கு பதிலாக, எங்கள் மேல் கடுமையான கிரிமினல் வழக்குகளைப் போட்டு பல்வேறு ஆயிரக்கணக்கான ரூபாயை செலவு செய்து அந்த கிரிமினல் வழக்கிலிருந்து நாங்கள் விடுபட்டு வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. எனவே அப்படி பினாமியாக வைத்து இருக்கக்கூடிய அந்தக் குத்தகைப் பதிவை ரத்து செய்து உண்மையில் இருக்கக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகளுக்கு வகை கொடுப்பதற்கு அரசு முயற்சி எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. கோ. வீரய்யன்] [1987 ஏப்ரல் 22

(மாலை 4-20)

அதேபோல்தான் குடிமனைப் பட்டா வழங்குவதிலும். பல லட்சக்கணக்கான பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டன என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். வழங்கப்பட்டு இருக்கிறது. இன்னும் வழங்கப்படாமல் ஏராளமாக இருக்கிறது. ஒரு குறிப்புக்காக 2 உதாரணங்களை மட்டும் உங்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வரக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். குறிப்பாக சேலம் மாவட்டம் மேட்டூர் பகுதியில் பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு குடிமனைப் பட்டா வழங்க நிலம் கையகப்படுத்துவதற்கு சகலவிதமான ஏற்பாடுகளும் 4 ஆண்டுகளாக செய்யப்பட்டு வந்தன. ஆரம்பத்தில் தாசில்தார் அவர்கள் நிலத்தை அளந்து பார்த்து, அதனுடைய கிரய விலை ரூ. 70,000 என்று அரசுக்குப் பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். திடீரென்று ஒரு ஆண்டு காலத்திற்குள் அந்த கிரயத்தை ரூ. 7 இலட்சம் என்று கூடுதலாக்கி, பிரபோசல்ஸ் அனுப்பி, அந்த நிலத்திற்கு கிரய விலை ரூ. 7 லட்சம் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, அதற்கு அதிகாரிகள் அவ்வளவு தொகையை கொடுக்க முடியாது என்று சொன்னதால், அந்த பிற்படுத்தப்பட்ட மக்களுக்காக அந்த குடியிருப்பு மனைகள் கிடைக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

அதேபோன்று நாகை வட்டத்தில் சிராக்குடி புலியூர் என்ற கிராமத்தில் 10 ஆண்டுகளாக 27 அரிஜன குடும்பங்களுக்காக, அந்த நிலச் சொந்தக்காரர்கள் அரசு விலைக்குக் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று ஒப்புதல் கொடுத்த பிறகும்கூட, அந்த மனைகளை அவர்களுக்கு கொடுக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

இந்த அரசு தரிசுப் புறம்போக்கு நிலங்களை நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுத்து விவசாயம் செய்து வாழ்வதற்கு வழிவகை செய்து உதவி செய்ய வேண்டும். அமைச்சரவர்கள் ஒன்றைக் குறிப்பிட்டார்கள். ஏறத்தாழ 28 இலட்சம் எக்கர்கள் அரசாங்கத்தினுடைய நிலம் இருக்கிறது. அந்த 28 இலட்சம் எக்கரும் சாகுபடிக்கு லாயக்கான நிலம் என்று நான் வாதிடவில்லை. அந்த 28 இலட்சம் எக்கரில் ஏறத்தாழ 10, 15 இலட்சம் எக்கர்கள் விவசாயத்திற்கு லாயக்கான நிலங்களாக இருக்க முடியும்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கோ. வீரய்யன்]

குறிப்பாக சேலம் மாவட்டம், ஆத்தூர் தாலுக்காவில், இராமநாயக்கன்பாளையம், அப்பம்மசமுத்திரம், தும்பல், பைதூர், தளவாடி போன்ற இடங்களில் சாகுபடிக்கு லாயக்கான அந்த நிலங்களை, நிலமற்ற ஏழைகள் விவசாயம் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, அதற்கு பட்டா கொடுக்கக் கூட முடியாத நிலை இன்னமும் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட நிலங்களை எல்லாம்—அரசு புறம்போக்கு நிலங்களை, நிலமற்ற ஏழைகளுக்கு விநியோகிப்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும். மணியடிக்கப் பெற்றது. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்னும் 10 பேர் பேசவேண்டும். அமைச்சர் பதில் அளிக்க வேண்டும். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. கோ. வீரய்யன்: உபரி நிலங்கள் விநியோகிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. பட்டாவும் கொடுக்கப்பட்டு விட்டது. ஆனால் இன்னமும் அந்த உபரி நிலம் விவசாயிகளுக்கு ஒப்படை செய்யப்படவில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், தஞ்சாவூர் மாவட்டத்தில் வலங்கிமான் வட்டத்திலும், தென்னாற்காடு மாவட்டத்தில் சிதம்பரம் வட்டத்திலும் உள்ள பகுதிகளுக்கு எல்லாம் நிலப்பட்டா கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அந்த நிலப்பட்டா பெற்றவர்களிடமிருந்து ஆண்டுக்காண்டு அரசு பணம் வசூலித்துக்கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் நிலம் அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட முடியாத நிலை இருக்கிறது.

அதேபோன்றுதான் திருச்சி மாவட்டம் திருவெறும்பூர் பகுதியில் 800 ஏக்கருக்கு மேல் உபரி நிலமாக எடுத்து, நிலமற்றவர்களுக்கு விநியோகிக்கப்பட வேண்டிய நிலத்தை குறிப்பிட்ட சமூகத்தினர், இரண்டு செல்வாக்கு படைத்த நபர்கள் அதை அவர்கள் பெயருக்கு பட்டா பெற்று, குறிப்பாக வி.ஜி.பி. சந்ததியினரும், திருச்சி மாவட்ட தைலா முதலி என்ற குடும்பத்தைச் சார்ந்தவர்களும் அந்த 800 ஏக்கருக்கு பட்டா பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்தப் பட்டாவை ரத்து செய்து நிலமற்ற ஏழைகளுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நாங்கள் கோரியும்கூட இதுவரையில் அரசு கவனிக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. (குறுக்கீடு).

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் யாருமே குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குள் பேசிமுடிப்பதில்லை. 20 நிமிடங்கள், ½ மணி என்று பேசுவதற்கு நேரத்தை ஒதுக்கினால் கூட, பேசி முடிக்க மாட்டேன் என்கிறார்கள். இது என்ன நியாயம்? இன்னும் 11 உறுப்பினர்கள் பேசியாக வேண்டும். மணி அடித்தாலும் ஒன்றும் பிரயோசனம் இல்லை.

திரு. கோ. வீரய்யன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிலச் சீர்திருத்தத்தைப் பொறுத்த வரையில், நம்முடைய அரசு பினாமி நிலத்தை எடுப்பதற்கான ஒரு சட்டத்தை 1980 ஆம் ஆண்டு கொண்டு வந்தது. அதை மத்திய அரசுக்கு திரும்பி அனுப்பிய பிறகு, அது அப்படியே கிடப்பில் இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால், அதே போன்று, அதே காலத்தில், மேற்கு வங்க அரசும், ஒரு திருத்த சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, அவர்களும் அதை நிராகரித்ததற்குப் பிறகு, அதை வற்புறுத்தி, வற்புறுத்தி 1986 ஆம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாதம் அந்தச் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் பெற்று, அதை அமுல்படுத்தக் கூடிய நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. அப்படி நம்முடைய அரசு அந்த பினாமி நிலங்களை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளைச் செய்ய வேண்டும். ஏராளமான விதிவிலக்குகள் இன்றைக்கும் அந்தச் சட்டத்திலே இருக்கின்றன. அந்த விதிவிலக்குகள் முழுவதையும் ரத்து செய்து விடுவார்களேயானால், ஏறத்தாழ 20 இலட்சம் எக்கர் தமிழகத்தில் உபரி நிலங்கள் இருப்பதற்கு வாய்ப்பிருக்கிறது. அந்த வகையில் நில உச்சவரம்புச் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டுமென்று கேட்டு, அமைகிறேன்.

திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்: பேரவையினுடைய துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்களால் இந்த அவையிலே வைக்கப்பட்டிருக்கின்ற 1987-88 ஆம் ஆண்டு வருவாய்த்துறை மானிய கோரிக்கையின் மீது நானும் கலந்துகொண்டு மானிய கோரிக்கையினை வரவேற்று பேசுகின்ற வாய்ப்பினை கொடுத்த உங்களுக்கு முதலிலே நன்றி தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வருவாய்த்துறையை பொறுத்தவரையில் அது கிராமப்புற மக்களாக இருந்தாலும் சரி, நகர்ப்புற மக்களாக இருந்தாலும் சரி அவர்களுடைய வாழ்க்கையிலே ஒன்றி பின்னி

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்.]

பிணைந்து இருக்கின்ற ஒரு துறையாகும். இன்றைக்கு பல்வேறு சமயங்களில் எந்த ஒரு பிரச்சினையை எடுத்துக்கொண்டாலும ஜாதிச் சான்றிதழ் பெறவேண்டும் என்று சொன்னாலும் சரி, வருவாய்ச் சான்றிதழ் பெறவேண்டும் என்று சொன்னாலும் சரி, சொத்துச் சான்றிதழ் பெறவேண்டும் என்று சொன்னாலும் சரி, இன்றைக்கு வருவாய்த்துறை அதிகாரிகளைச் சார்ந்துதான் இவைகளையெல்லாம் நாம் செய்ய வேண்டிய நிலையிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறோம். இந்தத் துறையை பொறுத்தளவிற்கு மாண்புமிகு டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் தமிழகத்தினுடைய ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு பல்வேறு புரட்சிகரமான மாறுதல்களைச் செய்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறங்களில் இருந்த கணக்குப்பிள்ளை, மணியக்காரர்களை ஒழித்தது புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அரசு. வருவாய்த்துறை வாரியத்தை ஒழித்து ஆணையாளர்கள், சிறப்பு ஆணை யாளர்களை நியமித்து அந்தத் துறையினுடைய வேலைகளை எளிதாக்கியது புரட்சித் தலைவர் டாக்டர் எம்.ஜி.ஆர். அரசு.

அதைப்போல நிர்வாகத்தை எளிமையாக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் பெரிய மாவட்டங்களையெல்லாம் இரண்டாகப் பிரித்து அந்த மாவட்டத்திலே இருக்கின்ற மக்கள் பயன்பெறத்தக்க அளவிற்கு பல்வேறு திட்டங்களையெல்லாம் கொண்டு வந்தது புரட்சித் தலைவர் அரசுதான். ஒரு காலத்திலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை சந்திக்கவேண்டும் என்று சொன்னால் நூற்றுக்கணக்கான மைல்கள் பயணம் செய்தும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை சந்திக்கமுடியாமல் திரும்பி வந்த நிலைமைகள் எல்லாம் இருந்திருக்கின்றன. ஆனால் இன்றைக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களை சந்திக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் 50 மைல்களுக்குள்ளாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைச் சந்திக்க முடியும். பிரச்சினைகளை எடுத்துச் சொல்ல முடியும். அந்த அளவிற்கு இன்றைக்கு இந்த அரசு பல் வேறு மாறுதல்களையெல்லாம் செய்திருக்கிறது. கடந்த ஆண்டு கடுமையான வறட்சி தமிழகத்திலே நிலவினாலும், அந்த வறட்சியை வெற்றிகரமாக இந்த அரசு சமாளித்திருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்லவேண்டுமென்றால் வறட்சி இல்லாத நேரத்திலே, ஒரு காலத்திலே செயற்கையான ஒரு பஞ்சத்தை முன்னாலே ஆட்சியிலே இருந்தவர்கள் உருவாக்கினார்கள். ஆனால் தஞ்சை தரணி பொய்த்தும் தமிழகத்தின் மற்ற

பாகங்கள் வறட்சியினாலே கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டும் கூட ஏழை எளிய மக்கள் வாங்குகின்ற அரிசியினுடைய விலையை ஒரு கட்டுக்குள் வைத்தது புரட்சித் தலைவர் அரசு. அரிசி கிலோ ரூ. 3.80 என்ற விலைக்கு மேலாக எந்தப் பகுதியிலும் விற்கப்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதே போல வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை எடுத்துக் கொண்டாலும், முன்னாலே இருந்தவர்கள் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைச் செய்தார்கள். ஆனால் வறட்சி நிவாரணப் பணி, யாருக்கு வறட்சி நிவாரணப் பணியாக இருந்திருக்கும் என்பதை நான் சொல்லித்தான் நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியம் இல்லை. ஆனால் இன்றைக்கு இந்த அரசு செய்திருக்கின்ற வறட்சி நிவாரணப் பணிகளின் உதாரணங்கள், எடுத்துக் காட்டுகள் பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. ஆழ்குழாய் கிணறுகளை உருவாக்கிக் கொடுத்தது புரட்சித் தலைவர் அரசு. அதே போல சமுதாய கிணறுகள் இன்றைக்கு எந்தப் பகுதியில் பார்த்தாலும் இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. அப்படி வறட்சி நிலவிய நேரங்களிலெல்லாம அந்த வறட்சி பிரச்சனையை சிறப்பாக சமாளித்து மக்களுக்கு வேலைவாய்ப்புகளை அளித்து மக்கள் அந்த வறட்சியினுடைய கோரத்தை உணராமல் இருக்கிற அளவிற்கு பணியாற்றிவருவது புரட்சித் தலைவர் அரசு. ஏழை எளிய மக்களுக்கு வீட்டுமனைப்பட்டா வழங்குவதைப் பொறுத்த அளவில் முன்னாலே இருந்தவர்கள் ஏறத்தாழ 30 ஆண்டுக் காலமாக ஏன் இப்படி பட்டாக்கள் வழங்காமல் இருந்தார்கள் என்பது எங்களுக்குப் புரியவில்லை. புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றதற்கு பிறகுதான், இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் உள்ள அனைவருக்கும் பட்டா வழங்க வேண்டும் என்ற முறையிலே பட்டா வழங்கப்பட்டு வருகிறது. அதைப்போலவே ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு பட்டா வழங்குவதிலே ஒன்றை நாம் நினைவிலே கொள்ள வேண்டும். அவர்களுக்கு என்.ஆர்.ஈ.பி. மூலமாகவோ, தாட்கோ மூலமாகவோ, ஆர்.எல்.ஈ.ஜி.பி. மூலமாகவோ வீடுகள் கட்டித்தரப்பட வேண்டும் என்று சொன்னால் 2 சென்ட் நிலம் இருந்தாக வேண்டும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் பல பகுதிகளில் உள்ள அதிகாரிகள் ½ சென்ட், முக்கால் சென்ட் என்று கொடுத்துவிடுகிறார்கள், அதனால் அவர்கள் அந்த அரசாங்கத்தினுடைய பயனையும்,

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

திட்டத்தையும் அனுபவிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டு விடுகிறது. ஆகவே எந்தப் பகுதியாக இருந்தாலும் 2 சென்டிற்கு குறையாமல் வீட்டுமனைப் பட்டா வழங்க ஆணையிட வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(மாலை 4-30)

இங்கே பேசிய உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள்—ஏதோ இந்த அரசு வரி வசூலிலே கெடுபிடி செய்கிறது; ஜப்தி நடவடிக்கைகளிலே ஈடுபடுகிறது; மாடுகளைப் பிடித்து வருகிறார்கள்; ஆடுகளைப் பிடித்து வருகிறார்கள்; பாத்திரம், பண்டங்களை எடுத்துவருகிறார்கள் என்று. 10, 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்னாலே நடந்ததை மனதிலே வைத்துக் கொண்டு சொல்கிறார்கள் என்று கருதுகிறேன். இந்த ஆட்சியைப் பொறுத்தவரையில், ஜப்தி போன்ற நடவடிக்கைகள் இல்லாமலேயே, வரி வசூலை அமைதியான முறையிலே செய்தது புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு. கட்டாய நடவடிக்கை இப்போது நில வரி வசூலிலே எடுக்கவேண்டாம் என்று கூட மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதை உண்மையிலேயே நான் இந்த நேரத்தில் வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இந்த வரி வசூலைப் பொறுத்த அளவில், பெரியார் மாவட்டத்திலே கீழ் பவானி பாசனப் பெருகின்ற பகுதிகளிலே பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அந்தப் பகுதியிலே கீழ்பவானி பாசனத்தின் மூலமாகப் பயன் பெறுகிற விவசாயிகள் ஒரு கோரிக்கையை வைத்து இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு பயிர் வாரித் தீர்வை விதிக்கப்படுகிறது. அந்த பயிர் வாரித் தீர்வை விதிக்கப்படுவதன் காரணமாக, அவர்கள் பல்வேறு இன்னல்களுக்கும், இடையூறுகளுக்கும் உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். அந்தப் பயிர் வாரித் தீர்வையை ரத்துச் செய்துவிட்டு, ஏக்கர் வாரித் தீர்வை விதிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் வேண்டுகோள் வைத்து இருக்கிறார்கள். சென்ற ஆண்டு, இந்தக் கோரிக்கையின் மீது நான் பேசுகிறபோதுகூட, இந்தக் கருத்தை எடுத்துச் சொன்னேன். பயிர் கட்டுப்பாடு, தண்டத் தீர்வை—இவைகள் ரத்துச் செய்யப்பட வேண்டும், ஒழிக்கப்படவேண்டும். இன்றைக்கு கீழ்பவானி வாய்க்காலிலே 4 மாதங்கள் தண்ணீர் விடுகிறார்கள். 4 மாதங்கள்

தண்ணீர் விட்டுவிட்டு, கரும்பிற்கும், மஞ்சளுக்கும், வாழைக்கும் 50 மடங்கு, 60 மடங்கு என்று தண்டத் தீர்வை விதிக்கிறார்கள். தென்னை போன்ற பயிர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட வரி விதிக்கப் படுகிறது. ஆண்டுக்கு 4 மாதங்களுக்குத் தண்ணீர் விட்டுவிட்டு, ஒரு வருட காலம் பயிராகி இருக்கின்ற மஞ்சள், வாழை, கரும்பு, நெல் போன்றவைகளுக்கு இப்படி வரி விதிக்கின்றது முறை தானா என்பதை சிந்தித்துப் பார்த்து, இவைகளை புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு தாய் உள்ளத்தோடு அணுகி ரத்துச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல், பல பகுதிகளிலே தண்ணீரைத் தவறாகப் பயன் படுத்துகிறவர்கள், தண்ணீருக்குண்டான தீர்வையை ஒழுங்காகச் செலுத்துகிறார்களா என்றால் செலுத்துவது இல்லை. இதனால் பல பகுதிகள் பாதிக்கப்படுகின்றன. பெரியார் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால், பண்ணாரி சக்தி சர்க்கரை ஆலையி லிருந்து, சர்க்கரை ஆலைக்கென்று தண்ணீர் எடுக்கிறார்கள். ஆனால் தண்ணீரை ஆலைக்கு மட்டும் பயன்படுத்தவேண்டும் என்று விதி இருந்தும்கூட, அதை மீறி ஏறத்தாழ ஆயிரம் ஏக்கரிலே அவர்கள் கரும்பு பயிரிடுகிறார்கள். ஆனால், அதற்கு எந்தவிதமான தீர்வையும் செலுத்துவதில்லை. இப்படித் தவறாகப் பயன்படுத்துவதன் காரணமாக, மற்றவர்களும் அதைப் பின்பற்றுவதற்கு வழிகோலிவிடும். எனவே, உடனடி யாக இதைக் கண்டுபிடித்து நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக் கின்றேன்.

அதேபோல், பவானி ஆற்றிலிருந்து மிக அதிகமான குதிரை சக்தியைக் கொண்ட மோட்டாரை வைத்து ஏறத்தாழ 10 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலப் பரப்பிலே தண்ணீர் பாய்ச்சுவதற்கான நடவடிக்கை யிலே சிலர் ஈடுபட்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு அனுமதி வழங்கப் படுமானால், கீழ் பவானி பாசனத் திட்டத்தின் மூலமாக பலன் பெற்று வருகின்ற ஏறத்தாழ 3 இலட்சம் விவசாயிகளும், காளிங்க ராயன், தடப்பள்ளி, அரக்கன்கோட்டை கால்வாய்களின் மூல மாகப் பயன் பெற்று வருகின்ற 60 ஆயிரம் விவசாயிகளும் கடுமை யாகப் பாதிக்கப்படுவார்கள். அப்படி தண்ணீர் எடுப்பதற்கு அனுமதிக்கப்படுமோனால், அந்தப் பகுதிகள் பாலைவனமாக மாறி விடுகின்ற அபாயம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்]

இன்னும் சொல்லப் போனால், கீழ் பவானி பாசனத்திலே பயன் பெறுகின்ற விவசாயிகள் அந்த அணை கட்டப்படுவதற்குண்டான செலவைக் கட்டியிருக்கிறார்கள். கால்வாய் வெட்டுவதற்குண்டான செலவை அபிவிருத்தி வரி என்று கட்டியிருக்கிறார்கள். அங்கே பாலங்கள் கட்டுவதாக இருந்தாலும் சரி, வாய்க்கால் வெட்டுவதற்கு ஆர்ஜிதம் செய்யப்பட்ட நிலத்திற்கு நஷ்ட ஈடு என்றாலும் சரி, அவர்கள் அபிவிருத்தி வரி என்று முழுத் தொகையையும் இத்தனை நாள் செலுத்தியிருக்கிறார்கள். வரி செலுத்திய விவசாயிகள் நலன், உரிமை பாதிக்கப்படாத அளவுக்கு இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

அதேபோல், இந்த அரசைப் பொறுத்தளவிலே, முன்பு தீ விபத்திலே ஒரு குடும்பம் பாதிக்கப்பட்டால், அந்தக் குடும்பத்திற்கு 100 ரூபாய்க்குக் குறைவாகவே கொடுத்து வந்தார்கள். இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிப் பொறுப்பிற்கு வந்ததற்குப் பிறகுதான் 300 ரூபாய், பாதிக்கப்பட்ட குடிசைகளுக்கு வழங்கப்படுகிறது. அதோடு 5 கிலோ அரிசி, ஒரு வேஷ்டி, சேலை, இந்த அரசு கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறது. அவர்கள் உயிர்ச் சேதம் அடைந்தால், அவர்களுக்கு இரண்டாயிரம் ரூபாய் வரை பணமும் புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசுதான் கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஏழை எளிய மக்களுடைய நலனிலே அக்கறை கொண்ட அரசாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு கிராமங்களிலே தரிசாக இருக்கின்ற புறம்போக்கு நிலங்களை விவசாயிகளுக்கு, விவசாய நிலமாகப் பட்டா கொடுக்கலாம் என்று இருந்துவருகிறது. ஆனால் அப்படி பட்டா கொடுக்கிறபோது பல தவறுகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. எனவே அப்படிப்பட்ட தவறுகளைக் களைய வேண்டுமென்றால் அந்த முறையை ரத்து செய்ய வேண்டும். இன்றைய தினம் கிராமப்புறங்களில் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு மான்யத்துடன் கூடிய கடன்களையும்—கறவை மாடுகளை வாங்கவும்—ஆடுகள் வாங்கவும் மற்றும் கால்நடைகள் வாங்கவும்—கொடுக்கிறோம். அப்படி அவர்கள் வாங்குகிற கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலம் கண்டிப்பாகத் தேவைப்படுகிறது. இப்படி விவசாய நிலங்களுக்கெல்லாம் பட்டா

[திரு. ச. பாலகிருஷ்ணன்] [1987 ஏப்ரல் 22

கொடுத்துவிட்டால் இனி கிராமப்புறங்களில் உள்ள கால்நடைகளுக்கு மேய்ச்சல் நிலமே இல்லாமல் போய்விடும். எனவே இப்படிப்பட்ட பட்டாக்களைக் கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டு அந்த நிலங்களை எல்லாம் மேய்ச்சல் நிலங்களாகப் பயன் படுத்திட அரசு ஏற்பாடு செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன் (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

தற்போது மாநிலத்தில் எங்கும் கடுமையான வறட்சி நிலவிக் கொண்டிருக்கிறது. கிராமப்புறங்களில் இருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர்கள் வேலை இல்லாமல் அவதிப்படுகிறார்கள். வறட்சியைப் போக்குவதற்கும், விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பை வழங்குவதற்கும் பல்வேறு வழிமுறைகளை வகுத்து அதன்படி செயல்பட வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரையில் ஆழ் குழாய்க் கிணறுகளைப் போடுவதால்மட்டும் அந்தப் பிரச்சினை தீர்ந்துவிடாது. எனவே குடிநீர்ப் பிரச்சினையைப் பொறுத்த வரையில் நிரந்தரமான தீர்வு காண என்ன வழிமுறைகளைச் செய்யவேண்டுமோ அந்த வகையில் திட்டமிடப்பட வேண்டும். அதைப் போலவே ஏரி, குளங்களையெல்லாம் தூர் எடுத்து, ஏரி குளங்களில் இருக்கிற ஆக்கிரமிப்புகளையும் அகற்றியாக வேண்டும். அணைக்கட்டாக இருந்தாலும் சரி, ஏரி குளங்களாக இருந்தாலும் சரி தற்போது அங்கெல்லாம் ஆக்கிரமிப்பு செய்து விவசாயம் செய்து வருகிறார்கள். அதிலும் குறிப்பாக வசதி படைத்தவர்களே பலர் இதுபோன்ற காரியங்களில் ஈடுபட்டிருக் கிறார்கள். வறட்சி நிலவுகிற நேரத்தில் அந்த ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றி ஏரி, குளங்களைத் தூர் எடுக்கும் பணிகளை முடுக்கிவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பெரியார் மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் அங்கே கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது. மத்திய அரசிலிருந்து வந்த வறட்சிக் குழுவினர்கூட பெரியார் மாவட்டத்தில் கடுமையான வறட்சி நிலவுகிறது என்று அறிவிப்பைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். மாநிலத்திலேயே பெரியார் மாவட்டம் மிகவும் கடுமையான வறட்சியில் சிக்கி இருக்கிறது. இதைத்தான் மத்திய அரசின் வறட்சிக்குழுவும் அறிவித்திருக்கிறது. ஆகவே மாண்புமிகு

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு.ச. பாலகிருஷ்ணன்]

அமைச்சர் அவர்கள் பெரியார் மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்ட மாக அறிவித்து அங்கே நிலவரியை—அதாவது இந்த ஆண்டுக் கான நில வரியை—ரத்து செய்ய வேண்டும் என்றும்—கூட்டுறவுக் கடன்களையெல்லாம் முடிந்த அளவுக்குத் தள்ளி வைக்கவேண்டுமென்றும், கூட்டுறவு கடன்களுக்கு விதிக்கப் பட்டிருக்கிற வட்டித் தொகையை ரத்து செய்யும் ஏற்பாட்டைச் செய்ய அரசு முன்வர வேண்டும் என்றும் நான் பணிவன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கீழ்பவானி பாசனப் பகுதியைப் பொறுத்தவரையில் பயிர் வாரி தீர்வையை ரத்து செய்து ஏக்கர்வாரி தீர்வையை விதிக்க மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் முன்வர வேண்டும். அரசு இவைகளையெல்லாம் இந்த நேரத்தில் செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டு வாய்ப்புக்கு நன்றி கூறி விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

*திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர் களாலும் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்களாலும் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற மானியக் கோரிக்கைகளான நிலவரி, மாநில ஆட்சித்தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் மற்றும் உள்ள மானியக் கோரிக்கைகள் மீது பேசுகிறபோது, மாநில ஆட்சித் தலைவர்பற்றி—அதாவது ஆளுநர் பற்றி குறிப் பிட்டிருப்பதைப் பார்க்கிறோம். ஆளுநர் அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற அதிகாரம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது என்பதை நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவருடைய அதிகாரத்தை பயன்படுத்தி கடந்த 1976 ஆம் ஆண்டு திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசையும் 1980 ஆம் ஆண்டில் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசையும் கலைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் நினைவு படுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இந்த மாதிரியான ஒரு அதிகாரத்தை மாநில ஆளுநர்களுக்கு வழங்காமல் இருப்பதற்கான கோரிக்கையை மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு விடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அதைப் போலவே அமைச்சர்கள் சுற்றுப் பயணம் செய்யும்போது அந்தந்தத் தொகுதியின் சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் தெரிவித்து வந்தால் மிக்க நலமாக இருக்கும் என்று கருது கிறேன். அந்தத் தொகுதியில் அமைச்சர் அவர்கள் வந்த பிறகு,

நாங்கள் மேடையில்தான் சந்திக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. ஏற்கெனவே அவர்களுடைய சுற்றுப்பயண நிகழ்ச்சி வந்திருந் தால் அவர்கள் தங்கியிருக்கும் ஆய்வாளர் மாளிகைகளுக்கு அல்லது மற்ற இடங்களுக்குச் சென்று நாங்கள் அவர்களைப் பார்த்து மக்களுடைய பிரச்சினையைக் குறித்துப் பேச வாய்ப் பாக இருக்கும் என்று இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(மாலை 4-40)

அதே போல சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் பொது மக்களுக்காக பொது மக்கள் பிரச்சினைகள் மீது அமைச்சர்களிடம் கேட்கக் கூடிய காரியங்களை அவர்கள் உடனுக்குடன் தீர்த்து வைக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக்கொள்ள விரும்பு கிறேன். அமைச்சர்களுக்கு எழுதுகின்ற தபால்களுக்கு நீண்ட நாட்களாக பதில் வராமல் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்தில் ஞாபகப்படுத்தி, அமைச்சர்கள் தங்களுக்கு வரக்கூடிய தபால்களுக்கு உடனுக்குடன் பதில் எழுத வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஸ்ரீரங்கம் கோவிலில் கும்பாபிஷேகம் நடைபெற்றது. அதை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று இந்த அரசு அறிவித்தது. பிறகு ஜீயர் அதை நடத்தியே தீருவேன் என்று பிடிவாதம் பிடித்த காரணத்தால் முதல்வர் அவர்கள் அனுமதி அளித்தார்கள். அதைப் பற்றிய பிரச்சினைக்குள் நான் வரவில்லை. அந்தச் சம்பவம் நடந்த பல தினங்களுக்குப் பிறகு மாண்புமிகு அறநிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்கள், இந்தச் சம்பவத்திற்கு முதல்வர் பொறுப் பல்ல; நான்தான் பொறுப்பு என்று விளம்பரம் செய்திருக்கிறார். இந்த விளம்பரங்கள் தேவைதானா? உள்ளபடியே அறநிலையத் துறை அமைச்சர்தான் பொறுப்பு என்று சொன்னால் அதைப் பற்றி சட்டமன்றத்திலே ஓர் அறிக்கையை வைத்தால் அதை அனைத்துப் பத்திரிகைகளும் போட்டுவிடுவார்களே, அப்படி யிருக்கும்போது அரசு பணத்தைச் செலவழித்து இதற்கு ஒரு விளம்பரம் கொடுக்க வேண்டுமா என்பதைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவையின் துணைத் தலைவர் அவர்களே, ஸ்ரீரங்கத்திலே நடை பெற்ற குடமுழுக்கு பற்றி ஏற்கெனவே அறிவிக்கப் பட்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கோவை மாவட்டப் பகுதியில் சுற்றுப்பயணம் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். அந்த நேரத்தில் அதை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் காஞ்சி சங்கராச்சாரியாருக்கு ஏற்பட்டு அந்த முடிவு எடுத்தபோது அது மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரியாது. அந்த முடிவின் அடிப்படையில் ஒரு கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. அந்தக் கருத்து பத்திரிகைகளில் வெளியிடப்பட்டது. அதை அங்கேயுள்ள ஜீயர் ஏற்றுக்கொள்வார் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. இந்தப் பணிகளை மேற்பார்வை செய்த ஜீயர் ஏற்கெனவே குறிப்பிட்ட நாளில் நடைபெறும் என்று எடுத்துச் சொன்னார் கள். அதற்குப் பிறகு பத்திரிகைகளில் சில சந்தேகங்களுக்கு விளக்கம் தர வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதன் காரணமாக, அமைச்சர் அவர்கள் அறிக்கை விட வேண்டிய நெருக்கடிக்கு ஆளானார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் ஒப்புக் கொண்டார்கள். பிறகு பணிந்துவிட்டார், ஜீயருக்குப் பணிந்து விட்டார் என்று வந்ததற்குப் பிறகு மாண்புமிகு முதல்வர் அவர் களுக்கு அந்தச் செய்தி தெரியாது என்றும் முதல்வருக்குத் தெரிந்த பிறகு ஜீயர் கருதுகிறபடி நடக்கட்டும் என்று சொன்னார்கள் என்றும் முதலிலே முடிவு எடுத்ததற்கு மாறாக மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் மாற்றிக்கொள்ளவில்லை, இதற்கும் முதல்வருக்கும் தொடர்பு இல்லை, அப்படிப்பட்டச் செய்தி வருவது தவறு என்று விளக்க வேண்டிய கட்டாய அவசியத்தின் காரணமாக விளம்பரப்படுத்த வேண்டிய அவசியம், நெருக்கடி அமைச்சர் அவர்களுக்கு ஏற்பட்டது. இப்படிப்பட்ட நெருக்கடியை மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் உருவாக் காமல் இருப்பார்களேயானால் இப்படிப்பட்ட விளம்பரத்திற்கு அவசியமிருக்காது, எனக்கும் செலவு இல்லை. (சிரிப்பு).

திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம்: பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மாண்புமிகு அற நிலையத்துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்களுக்குத் தெரியாது என்ற வாதத்திற்கு நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன்.

அதைச் சொல்ல நான் வரவில்லை. நான் கேட்க விரும்புவது இப்படி விளம்பரம் செய்ய வேண்டுமா என்பதுதான். அதையே சபையிலே ஓர் அறிக்கையாக வைத்திருந்தால் அனைத்துப் பத்திரிகைகளும் போட்டிருப்பார்களே! விளம்பரம் எதற்காக அரசு பணத்தைச் செலவழித்து போடுகிறார்கள் என்பதுதான் கேள்வி.

அதே போல பத்திரப் பதிவுக்கு கூடுதல் விலை மதிப்பு இருப்பதாக இங்கேயுள்ள அனைத்துத் தரப்பு உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து ஒட்டுமொத்தமாக கோரிக்கைகளை விடுத்தபோது அப்போது மாண்புமிகு பத்திரப் பதிவு அமைச்சர் திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் அவர்கள் ஒன்றிரண்டு தினங்களில் இது பற்றி சபையிலே அறிக்கை வைப்பேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்னும் வைக்கவில்லை. இதனால் பல இடங்களில் பத்திரப் பதிவில் சிரமங்கள் இருக்கின்றன என்று தமிழ்நாடு முழுவதும் இருக்கக் கூடிய நாங்கள் சொல்லி யும் கூட உடனே கவனிக்காதது வருந்தத்தக்கது. அந்த அறிக்கையை சபையிலே வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதே போல உள்ளாட்சித் துறையிலே சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுக்கு இருக்கக் கூடிய மரியாதை குறைவுகளைப் பற்றிச் சொன்னோம். மாண்புமிகு உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் திரு. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் அது சம்பந்தமான அறிக்கையை சபையில் வைப்பதாகச் சொன்னார்கள். அது இன்னும் சபையில் வைக்கப்படவில்லை. அதையும் வைக்க வேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப் போலவே மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் காமராஜ் மாவட்டத்திற்கு இரண்டு தடவை வருகை தந்திருக் கிறார்கள். சென்ற ஆகஸ்டில் அருப்புக்கோட்டை இடைத் தேர்தல் சமயம் ஒரு தடவை வந்தார்கள். குல்லூர் சந்தை, வெம்பக் கோட்டை அணைக்கட்டைத் திறக்க 12-ஆம் மாதம் வந்தார்கள். மற்றும் பல 200, 300 திட்டங்களை துவக்கி வைக்கவும், கால் கோள் விழாவிற்கும் வந்தார்கள். அந்த அளவிலே அங்கே பல் வேறு திட்டங்கள் ஆரம்பித்து வைக்கப்படாமலேயே, துவக்கி வைக்கப்படாமலேயே இருந்திருக்கின்றன. நான் இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புவது, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

வரும்போது மதுரையிலிருந்து அவர் செல்லும் இடம்வரை சாலைகளிலுள்ள ஸ்பீட் பிரேக்கர்சை நீக்கியிருக்கிறார்கள். அவை இன்னும் போடாமல் இருக்கின்றன. ஸ்பீட் பிரேக்கர்ஸ் என்பது விபத்தைத் தடுக்க அரசு சட்டப்படி போடும் தடை. அதை நீக்கிவிட்டால் விபத்து ஏற்படாமல் இருக்குமா? மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டத்தில் கேட்டபோது, அவற்றைப் போட அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் உடல் நலத்திற்காக ஹெலிகாப்டரில் கூட வரட்டும். அதை வரவேற்கிறேன். ஸ்பீட் பிரேக்கர்ஸ் எடுத்ததை உடனடியாகப் போட வேண்டும். அவர் ஹெலிகாப்டரில் வருவதைப் பற்றிக் கவலையில்லை. அவர் உடல்நலம் சரியாக இருக்க வேண்டும். ஸ்பீட் பிரேக்கர்சை எல்லா இடங்களிலும் எடுத்திருக்கிறார்கள். அவற்றை மீண்டும் போடவேண்டும்.

அடுத்து, மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு தொகுதி அலுவலகம் அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 234 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் அலுவலகம் அமைத்துத் தர வேண்டும். அவை நிரந்தரமாக இருக்க வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினராக யார் வெற்றி பெற்று வந்தாலும், அது அவர்களுக்கு உதவிகரமாக இருக்க வேண்டும். சட்டமன்றத் தொகுதி அலுவலகத்தில் குமாஸ்தா, ஸ்டெனோ போட வேண்டும், தொலைபேசி வசதி எல்லாம் வைத்து முறையாக அது செயல்பட வேண்டும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள் எப்படி செயல்படுகின்றனவோ, அப்படி இவை செயல்பட மாண்புமிகு முதல்வரவர்கள் உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அமைச்சர்கள் சொல்லும் பதிலைக்கேட்டு நாங்கள் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சென்று அவைகளைப் பார்க்கும்போது நாங்கள் மனம் புழுங்கும் நிலை ஏற்படுகிறது. அவர்களிடம் ஜீப் கேட்டு, மூன்றாம் பிரஜை போல அலைவது, தபால் எழுதுவது இவையெல்லாம் மிகச் சிரமமாக இருக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றிய ஆணையர், மானேஜர் ஆகியோருக்கு நாங்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அதையெல்லாம் பார்த்து, ஒவ்வொரு சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் தொகுதி அலுவலகம் வைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்று சொல்லும் போது, சட்டமன்றம் கூடும்போது அவர்கள் அலுவலகத்திலேயே இருக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதி மக்களுடைய குறைகளைப் பற்றிச் சொல்ல அவர்களிடம் சென்றால், அவர்கள் அதிகாரிகள் கூட்டத்திற்கு ஏற்பாடு செய்து, அங்கே இருக்கிறார்கள். வர ஒரு மணி, இரண்டு மணி ஆகுமென்று சொல்லுகிறார்கள். அதனால் அவர்களைப் பார்க்க முடியவில்லை. ஏதாவது ஒரு நேரம், காலை அல்லது மாலையில் அலுவலகத்தில் இருந்தால், நாங்கள் சென்று, தொகுதி மக்களுடைய பிரச்சினைகளைச் சொல்ல வசதியாக இருக்கும்.

அடுத்து ஒரு சம்பவம். கால்நடை மருத்துவமனை விருதுநகர் தொகுதி, குமினங்குளத்தில் கட்டப்பட்டு, 22—8—1985 ஆம் தேதியன்று கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சர் அவர்களால் திறப்பு விழா செய்யப்படுவதாக இருந்தது. அது ஒத்தி வைக்கப்பட்டது. பல முறை அவர்களைக் கேட்டும் நடைபெறவில்லை. அதைப் பற்றி உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. ப. உ. ச. அவர்களுக்கு, 10—10—1985 ஆம் தேதியன்று தபால் எழுதினேன். திறப்பு விழா செய்யப்படாமல் இருக்கிறது, வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து, திறப்பு விழா செய்ய வேண்டுமென்று எழுதினேன்.

(மாலை 4.50)

அதற்கு கடிதம் அரசினுடைய ஆணையாளர் மற்றும் அரசு செயலாளர் அவர்களிடமிருந்து, வேளாண்மைத் துறையிலே யிருந்து வருகிறது. இந்த 1986 ஆம் வருடம் 12-வது மாதம் கடிதம் வருகிறது. பதில் வருகிறது. 10—10—1985-ல் எழுதிய தபாலுக்கு பதில் வந்திருக்கிறது. 5—12—1986-ல் எழுதப் பட்டிருக்கிறது. அந்த மாதிரி கால்நடை மருத்துவமனை இல்லை என்று எழுதுகிறார்கள். ஒரு லட்சம் இரண்டு லட்சம் போட்டு கட்டிய மருத்துவமனை மறைந்து விட்டதா? அது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. திறப்பு விழா செய்யப்படவில்லை. அந்த மருத்துவ மனையே அங்கே இல்லை என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம்? எனக்குத் தெரியவில்லை. கால்நடை மருத்துவமனை தலைமை அலுவலகம் ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரில் இருக்கின்றது. ஆனால் பரிசீலனை பண்ணிக் கொண்டிருக்கின்றது. திறப்பு விழா செய்வதற்கு என்று சொல்கின்றார்கள். (குறுக்கீடு) உள்ளாட்சித் துறை அமைச்சர் அதாவது. . .

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இங்கே பார்த்து பேசுங்கள். அப்படியெல்லாம் பேசினால் முடித்து விடுங்கள். வேலையே ஓடாது. அவர் பேசக் கூடாது. அப்படி பேசினாலும் அவரைப் பார்த்து நீங்கள் பேசக்கூடாது அங்கே பார்த்து பேசக்கூடாது.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: அவர்கள் என்னைப் பார்த்துப் பேசுகிறார்களே.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அவர் பேசினாலும் அவரைப் பார்த்து பேசக் கூடாது.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, தலைமைச் செயலகத்திலே சட்டமன்ற பேரவைச் செயலகத்திலே தினக் கூலி வாங்குகின்றவர்கள் பலர் வேலை செய்கின்றார்கள். அவர்களை நிரந்தரமாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதிலே பெண்கள் பலர் இருக்கிறார்கள் அவர்களை எல்லாம் நிரந்தரமாக்கித் தர வேண்டும் என்று இந்த நேரத்திலே கேட்டுக் கொள்கிறேன். அவர்கள் வெளியூரிலே இருந்து வந்து போகின்றார்கள். நிரந்தரமாக்கும்வரை அவர்களுக்கு பஸ் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டும். அந்தப் பெண்களுக்கு தனி விடுதி அமைத்துத் தர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போலவே ஆசிரியர்கள் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்த தலைமைச் செயலகத்திலே உள்ள ஊழியர்கள் வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இருக்கின்றார்கள். இன்னும் அவர்களை வேலையில் சேர்க்காமல் இருக்கிறார்கள். அவர்களை வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. மக்கள் குறை தீர்க்கும் நாள் என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் வாரம் ஒரு முறை கூட்டுகின்றார்கள். திங்கட்கிழமை தோறும் கூட்டுகின்றார்கள். கூட்டிய உடனே என்ன சொல்கிறார்கள்? இன்று தேதி 22—4—1987 என்று இருந்தால், அன்றைக்கு எழுதிக் கொடுத்தால், அதற்குப் பிறகு 22—5—1987 அன்றைக்கு வா என்பார்கள், அன்றைக்குப் போனால் அதற்குப் பிறகு 22—6—1987 அன்றைக்கு வா என்பார்கள். அதைத்தான் செய்துகொண்டிருக்கின்றார்கள்.

அதுதான் நடக்கிறதே தவிர, மக்கள் குறை தீர்க்கும் நாள் ஒழுங்காக நடக்கவில்லை. உள்ளபடியே மக்களுக்கு இருக்கக் கூடிய குறைகளைத் தீர்க்க இந்த அரசு தக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. காமராஜர் மாவட்டத்திலே அருப்புக் கோட்டைத் தொகுதியிலேயுள்ள வெப்பம்தட்டையிலே மக்கள் குறை தீர்க்கும் நாள் விழாக் கூட்டம் நடந்தது. அந்தக் கூட்டத்திற்கு மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் வருவதாக இருந்து, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் மனுக்களை வாங்காமலேயே காத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் சாயங்காலமாக வந்து 800 மனுக்களை பொட்டலமாகக் கட்டிக் கொண்டு வந்தார்கள். என்ன ஆயிற்று என்று தெரியவில்லை. அங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களால் நடத்தப் படுகின்ற மக்கள் குறை தீர்க்கும் நாள் கூட்டம் இப்படித்தான் நடந்து கொண்டிருக்கின்றது என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று. அருப்புக்கோட்டை தொகுதியைச் சேர்ந்த 14 பஞ்சாயத்துக்களும் பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டத் திலே இருக்கின்றன. அந்தக் கிராமங்களை எல்லாம், அந்த ஊராட்சிகளை எல்லாம் காமராஜர் மாவட்டத்திலே சேர்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

காமராஜர் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அலுவலகக் கட்டடம் கட்டுவதிலே மிகுந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. அதற்கு அதிகமான பணத்தை ஒதுக்கி சீக்கிரமாக கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

விருதுநகர் தொகுதி, ஆவுடையாபுரம் ஊராட்சி மன்றத்திலே குடிநீர் தொட்டி திறப்பு விழா. அங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் செய்கிறார். அதற்காக நான் இதை சொல்கிறேன். அங்கே இருக்கக்கூடிய நாடாளுமன்ற உறுப்பினரைத் தலைமையாகப் போடுகின்றார்கள். இவர் திறந்து வைத்து நான் வாழ்த்துரை சொல்ல வேண்டி யிருக்கின்றது. தொகுதியிலே இருக்கின்ற குடிநீர் தொட்டியைத் திறப்பதற்கு சட்டமன்ற உறுப்பினர் தலைமை வகிக்கலாம்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்]

நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் வாழ்த்துரை வழங்கலாம். இது ஏதோ எதிர் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் அந்த ஃபங்க்ஷனிலே தலைமை வகிக்கக் கூடாது என்று திட்டம் போட்டு காரியங்களைச் செய்து கொண்டிருக்கின்றார்கள். இதையெல்லாம் அரசு கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பல்வேறு பிரச்சினைகள் இருக்கின்றன. காமராஜர் மாவட்டத்திலே, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் முறையாக சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு மரியாதையைக் கொடுக்கவில்லை என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லிக் கொள்கிறேன். இன்னொன்றுகூட சொல்வேன். எனக்கு வந்த செய்திப்படி சொல்கிறேன். செங்கை மாவட்டத்திலே அச்சிறுப்பாக்கம் பற்றி சொல்கிறேன். அங்கே செங்கை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்கள் சொல்லி யிருக்கிறார். அதாவது வறட்சி என்று சொன்னால் தென்னை மரங்கள் காய வேண்டும். என்னென்னமோ கணக்குகளை எல்லாம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அப்படியானால் தான் வறட்சி என்று சொல்லுவோம் என்கிறார்கள். அதாவது வறட்சி என்று சொல்ல வேண்டுமென்றால் தென்னை மரங்கள் காய வேண்டும், தீய்ந்து விட வேண்டும், ஆடு மாடுகள் தலையை தொங்க போட வேண்டும், பூமி வெடிக்க வேண்டும், இவை எல்லாம் இருந்தால்தான் நாங்கள் வறட்சி என்று சொல்லுவோம் என்கிறார்கள். இப்படி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் சொல்கிறார். இவை எல்லாம் சரிதானா? மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு இந்த மாதிரி எல்லாம் நீங்கள் சொல்லி யிருக்கிறீர்களா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

அதுபோல, ஒண்டிப்புலி கல் குவாரியில் விருதுநகருக்கு குடி தண்ணீர் எடுக்க அதன் உரிமையாளர் மெட்ராஸ் சிமெண்ட்ஸ் அதிபர் இராமசுப்பிரமணிய ராஜாவை மாண்புமிகு பொதுப் பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களும் நானும் விருதுநகர் நகர மன்றத் தலைவரும் சென்று பார்த்தோம். அவர் தண்ணீரை எடுத்துக் கொள்ள சம்மதித்தார். பிறகு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்து அங்கே அடிக்கல் நாட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் அதில் என் பெயரைப் போடவில்லை. கலெக்டரை கேட்டதற்கு, நகர மன்றத் தலைவர் அவசரமாக கல்லை போட்டு விட்டார்கள், அதனால் உங்கள் பெயரை விட்டுவிட்டார்கள்.

என்று சொல்கிறார்கள். பெயரை போட மறந்து விட்டது, பார்த்து போடுகிறோம் என்று இப்போது சொல்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுடைய பெயர்களைப் போட மட்டும் ஏன் மறக்கிறது? அப்படி என்றால் மற்ற தலைவர்களுடைய பெயர்களை எல்லாம் போடுகிறார்களே. சட்டமன்ற உறுப்பினர் களுடைய பெயர்களை மட்டும் போட மறந்து விடுகிறது என்றால், அதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இவைகளை எல்லாம் சரி செய்து ஒழுங்குபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: 4.38-க்கு பேச ஆரம்பித்தீர்கள். 18 நிமிடங்களாக பேசிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்ற 1985 ஆம் வருட பட்ஜெட்டில் சிவகாசியிலும், விருதுநகரிலும் ஆய்வாளர் அலுவலகம் கட்டப்பட இருக்கிறது என்று சொல்லியிருந்தார்கள். அப்படி கட்டவும் பட்டன. திறப்பு விழா என்று வருகிறபோது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் வந்தபோது சிவகாசியில் திறந்து வைக்கப்பட்டது. ஆனால் விருதுநகரில் அது திறந்து வைக்கப்படவில்லை. விருதுநகரில் மட்டும் ஏன் திறந்து வைக்கவில்லை? 4 லட்சம் ரூபாய் செலவில் கட்டப்பட்ட அலுவலகம் திறந்து வைக்கப்படுகிறது. இங்கே மாண்புமிகு உறுப்பினர் பாலகிருஷ்ணன் இருக்கிறார்களே, அவர்கள் ஆளும் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர். நான் ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் என்பதால் அதைத் திறக்க மறுக்கிறார்களா? 12 லட்சம் ரூபாய் செலவழித்து கட்டியதை திறக்காமல் இருப்பதற்கு, என்ன காரணம் என்று அறிய விரும்புகிறேன். இவைகளைப் பற்றியெல்லாம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடம் கேட்டால் இம்மாதிரி சில திறப்பு விழாக்கள் செய்யப்படாமல் இருக்கின்றன என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். மேலும் இதுபற்றி கேட்டால் அங்கேயுள்ள ஊர் பொது மக்கள் கேட்கவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். ஊர் பொது மக்கள் திறப்பு விழாவை செய்யக் கூடாது என்று சொல்கிறார்களா? இன்னொன்றையும் சொல்கிறார்கள். சிக்கன முறையில் திறப்பு விழாக்கள் செய்யாமல் பெரிய அளவில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன

என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இதற்கு முன்பெல்லாம் என்ன செய்தார்கள்? சின்ன சின்ன சத்துணவுக் கூடங்களை எல்லாம் பெரிய அளவில் திறப்பு விழா நடத்தியிருக்கிறார்களே, இப்போது மட்டும் எதிர்க் கட்சி சட்டமன்ற உறுப்பினர் தொகுதி என்பதால் இப்படிப்பட்ட நிலைமையா என்று நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நிலவரியைப் பொறுத்தவரையில் தமிழகம் முழுவதும் வறட்சி இருக்கும்போது முறையாக தள்ளுபடி செய்யாமல் வசூல் செய்யப்படும் நிலை இருக்கிறது. உடனடியாக ஓர் உத்தரவு மூலமாக நில்வரி வசூலை நிறுத்தி வைக்க வேண்டும். இந்த கடுமையான வறட்சி நேரத்தில் விவசாயிகளிடமிருந்து கடன் தவணைகளை வசூலிக்காமல், அவர்களை தொல்லைகளுக்கு ஆளாக்காமல் விட்டுவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வறட்சியின் காரணமாக வட்டி கடன் பாக்கிகளை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறார்கள். அதனால் கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு இன்றையதினம் பணப் பற்றாக்குறை இருக்கிறது. கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு அரசு பணம் தராத நிலை இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். அப்படி அரசு பணம் தராத நிலை இருந்தால் எப்படி அவர்கள் சரியாகச் செயல்பட முடியும்? ஆகவே, தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட வட்டி கடனை உரிய காலத்தில் அரசு அந்த கூட்டுறவு வங்கிகளுக்கு தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு).

அடுத்து, நில அளவு செய்வதைப் பொறுத்தவரையில் பல்வேறு குறைகள் இருக்கின்றன. கல் போடுவதற்கு 25 ரூபாய் கேட்கிறார்கள். அதையும் சரியாக அளந்து கொடுப்பதும் இல்லை. ஒருவர் நிலத்தில் இன்னொருவர் நிலத்து கல்லை போடுவதால் பல இடங்களில் சண்டைகள் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன. இவைகளை எல்லாம் சரி பார்த்து, நல்ல முயற்சிகளை இந்த அரசு எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி என் பேச்சை நிறைவு செய்கிறேன், நன்றி, வணக்கம்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு ஜனதா கட்சி உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்கள் பேசும்போது மேதகு ஆளுநர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அதிகமாக இருக்கிற காரணத்தால் தி.மு.க. ஆட்சியையும்,

அண்ணா தி.மு.க. ஆட்சியையும் கலைத்தார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள். அது மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. ஆறுமுகம் அவர்களுடைய கொள்கையா அல்லது அகில இந்திய ஜனதா கட்சித் தலைவர் திரு. சந்திரசேகரன் அவர்களுடைய கொள்கையா என்று நான் அறிய விரும்புகிறேன். மேலும் அவர்கள் கட்சி 1977-ல் ஆட்சி கட்சியாக, ஜனதா கட்சி நடுவன் அரசை ஆண்டுக் கொண்டிருந்தது. அப்பொழுது தலைமை அமைச்சராக இருந்த மொரார்ஜி தேசாய் அவர்கள் ஒன்பது சட்ட மன்றங்களைக் கலைத்திருக்கிறார்கள். அதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறார்கள்?

(மாலை 5-00)

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: 1975 இல் அல்ல. 1977-ல்.

திரு. ஜி. கே. ஜெ. பாரதி: 1977 என்றுதான் நான் சொன்னேன்.

திரு. எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம்: அப்பொழுது இருந்த சட்ட சபைகளைக் கலைத்ததற்குக் காரணம், ஐந்து வருடங்களாக இருந்ததை ஆறு வருடங்களாக உயர்த்தினார்கள். மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சராக இருந்த இந்திரா காந்தி ஆட்சிக் காலத்திலே ஆறு வருடங்களாக நீட்டிக்கப்பட்டது. அப்படி அதிகமாக இருந்த காரணத்தினாலே அவைகள் கலைக்கப் பட்டன. இன்னொன்றையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அப்பொழுது இருந்த நிலைமைகளெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரியும். சில மாநிலங்களிலே—ஒரு தொகுதியிலே கூட வெற்றி பெறாத சில மாநிலங்களும் இருந்தன—அவை களையும் கலைப்பதற்கு நடவடிக்கை மேற்கொண்டோமே தவிர, ஜனநாயக முறைப்படி ஜனதாக் கட்சி அப்பொழுது ஆண்டது, செயல்பட்டது என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

திரு. பி. என். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவையின் தலைவர் அவர்களே, கோரிக்கை எண்கள் 1, 9, 11, 41 மற்றும் 46 ஆகியவற்றின் கீழ் 143 கோடியே 67 இலட்சத்து 17 ஆயிரம் ரூபாய் ஒதுக்கப் பெற வேண்டுமென்று மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கின்ற இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று என்னுடைய ஒருசில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். முதற்கண் என்னுடைய

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பி. என். இராமச்சந்திரன்]

தொகுதியின் சார்பில் ஒருசில கோரிக்கைகளை இந்த மாமன்றத்தில் எடுத்து வைத்து, பின்னால் நான் மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றிப் பேசலாம் என்று கருதுகிறேன்.

பட்டுக்கோட்டை தொகுதியில்—எனது தொகுதியில் கழம்பயம் முதல் கள்ளிக்காடு வரை, மேலச்செம்பாளூர், திட்டகுடி, செம்பங்காடு, ஆத்திகோட்டை, நாட்டுச்சாலை, தெற்கு வெண்டார்கோட்டை, வெண்டார்கோட்டை, துவரங்குறிச்சி ஆகிய பகுதிகள் வரை ஏறத்தாழ 14 கிலோ மீட்டர் சாலை, 1981 ஆம் ஆண்டு ஆர். ஆர். திட்டத்தில் எடுக்கப்பட்டு, தார்ச் சாலையாக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. அந்தச் சாலையை எடுப்பதற்கு நிலமும் கையகப்படுத்தப்பட்டதில் மிகவும் ஏழை எளிய மக்களின் நிலமும் பிடிபட்டிருக்கிறது. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலங்கள் உள்ள மக்கள் தங்கள் நிலங்களை இந்தச் சாலைக்காக விட்டுக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

அதேபோல இன்னொரு பகுதி. கண்டியங்காடு, மூத்தாக் குறிச்சி ஆகிய பகுதி. அங்கே ஒரு நான்கு கிலோமீட்டர் சாலை.

இப்படி இரண்டு பகுதி சாலைகளுக்காக நிலத்தைக் கையகப்படுத்தி, அந்த நிலங்கள் கையகப்படுத்தப்பட்டு, ஆறு ஆண்டுகள் ஆனாலும்கூட பல்வேறுபட்ட சாலைப் போக்குவரத்துகளுக்காக—இன்றையதினம் பேருந்துகள் எல்லாம் ஓடுகின்ற வகையிலே அந்தச் சாலைகள் அபிவிருத்தி யடைந்திருந்தாலும் கூட,—அந்தச் சாலைகளை அளித்த ஏழை எளிய, பிற்படுத்தப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இன்னும் அரசு பணம் கொடுக்கவில்லை. அதிகாரிகளைச் சென்று கேட்கின்ற நேரத்தில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கேட்க வேண்டுமென்று வட்டத்தில், கோட்டத்தில் இருக்கிற வருவாய்த்துறை அதிகாரிகள் சொல்கிறார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைக் கேட்டபோமேயானால் ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகத்தில் இதுகுறித்து நீங்கள் கேட்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினராகிய நான் அந்தப் பகுதிக்கு மக்களின் குறையைக் கேட்க முதல் ஆண்டு சென்றபொழுது, இந்தக் கோரிக்கையை வைத்தார்கள். நான் மீண்டும் வருகின்றபொழுது நிறைவேற்றித் தருகின்றேன் என்று சொன்னேன். மீண்டும் செல்கின்றபொழுது அதே நிலைதான் இருக்கிறது. ஆகவே, அருள்கூர்ந்து மாண்புமிகு நிதியமைச்சரவர்கள் அந்தக் தொகுதி

மக்களுடைய கோரிக்கையாக இருக்கின்றது, ஏழை எளிய மக்கள், ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் உள்ளவர்கள் அந்தச் சாலைக்காக விட்டுக்கொடுத்த நிலங்களுக்கு உரிய பணத்தை உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும், உத்திரவிட வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் நமது மரியாதைக்குரிய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் தமிழகத்தின் முதலமைச்சரவர்கள் பட்டுக்கோட்டையில் இருக்கின்ற அதிராம்பட்டினத்திற்கு ஒரு துவக்க விழாவிற்கு 1981 ஆம் ஆண்டு வருகை தந்தார்கள். வருகை தந்த அவர்கள் அந்தத் தொகுதி மக்களின் மத்தியில் ஒரு அறிவிப்பைத் தந்தார்கள். அதிராம்பட்டினத்தைத் தனித் தாலுக்காவாக மாற்றித் தருகிறேன் என்ற அறிவிப்பை அந்த நேரத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள். பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவைப் பொறுத்தவரைக்கும் ஒரு பெரிய பகுதியாக இருக்கிறது. அதிலே பட்டுக்கோட்டை ஒன்றியம், மதுக்கூர் ஒன்றியம் ஆகிய பகுதிகளும், பேராவூரணி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த பகுதியும் பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவில் இருக்கின்றன. ஆகவே, மிகப்பெரிய பகுதியாக இருக்கின்ற அந்தப் பட்டுக்கோட்டை தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரித்து மதுக்கரையைத் தலைமையிடமாகவோ அல்லது அதிராம்பட்டினத்தைத் தலைமையிடமாகவோ கொண்டு ஒரு தாலுக்காவாகப் பிரித்துத் தர வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போல இன்னொன்றையும் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். தஞ்சை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையில் அண்மையிலே மைய நிபுணர் குழு தமிழகத்தின் வறட்சி நிலையைப் பார்வையிட வந்தபோது தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு மட்டும் வரவில்லை. அதற்கு என்ன காரணம் என்று தெரியவில்லை. தஞ்சை மாவட்ட மக்கள் இன்றைக்கு கடுமையான வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால் தென்னை மரங்கள் எல்லாம் கூட பட்டுப்போகின்ற நிலைமைக்கு வறட்சி கடுமையாக இருக்கிறது. இதை எல்லாம் கருத்திற்கொண்டு, மைய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கிற 347 கோடி ரூபாய் கோரிக்கையில் தஞ்சை மாவட்டத்தையும் சேர்த்து

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பி. என். இராமச்சந்திரன்]

உரிய நிவாரணம் அளிக்க தமிழக அரசு தகுந்த நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றையதினம் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தமிழ்நாட்டைப் பொறுத்தவரையில் சமுதாய நீதி கிடைக்க வேண்டுமென்று மிகுந்த கவனம் செலுத்தி, வருவாய்த் துறையில் திட்டங்களைத் தீட்டி, செயல்படுத்தி வருகிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் அம்புரோஸ் கமிட்டி பரிந்துரைகளை அதிகமாகச் செயல்படுத்தி, பல்வேறுபட்ட வகைகளிலே நல்லமுறையில் வளர்ச்சிப் பணிகளை வெகுவேகமாக நடைமுறைப்படுத்த மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து வருகிறார்கள். நான் அதை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

இன்னும் குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால் சமுதாயத்தில் மன்னர்களாக இருந்தவர்கள் ஒழிக்கப்பட்டார்கள். மன்னர் மானியம் ஒழிக்கப்பட்டது. ஆனால் கிராமங்களில், குக்கிராமங் களில் இருந்த மணியக்காரர்கள் அந்தந்தக் கிராமத்தைப் பொறுத்தவரையில் மாமன்னர்களாக இருந்து, குட்டி இராஜ்ஜியம் நடத்தினார்கள். அப்படிப்பட்டவர்களை தமிழக அரசு நீக்கி, தாழ்த்தப்பட்டவர்களும் மணியக்காரர்களாக, வில்லேஜ் முன்சீப்களாக, கிராம அதிகாரிகளாக வரமுடியும் என்ற நிலையை உருவாக்கி, 18 சதவீதம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு ஒதுக்கி, இன்றையதினம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களும் கிராம நல அதிகாரிகள் பொறுப்பில் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலையை உருவாக்க அடித்தளமாக அமைந்திருந்தது மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசு ஏற்படுத்திய திட்டங்கள் என்பதால் நான் அதை முழுமையாக வரவேற்று, இதயசுத்தியோடு பாராட்டுகிறேன்.

இன்றைதினம் சமுதாயத்தில் இருக்கிற மாற்றங்கள், வாழ்வில் இருக்கிற ஏற்றத்தாழ்வுகள் அகல வேண்டுமென்றால் கிராமத்தில் ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் மாற்றங்கள் உருவாக வேண்டுமென்ற அடிப்படையில் தான் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் மணியக்காரர்களை ஒழித்து கிராமநல அதிகாரிகளைக் கொண்டு வந்து ஒரு நல்ல மறுமலர்ச்சியை உருவாக்கி இருக்கிறார்கள். நான் அதை மனதாரப் பாராட்டுகிறேன்.

அதேநேரத்தில் இன்றைய தினம் கிராம நல அதிகாரிகள் அவர்களுடைய சொந்த வட்டத்தில் பணி செய்ய, சொந்த வட்டத்திற்கு அவர்களை மாற்றம் செய்ய சட்டத்தில் இடமில்லை. சொந்தக் கிராமங்களில் வசித்தால்தான் சில பிரச்சனைகள் உருவாக இடமிருக்கும். ஆகவே, அவர்கள் தங்களுடைய சொந்தக் கிராமத்திற்கு வரக்கூடாது என்றாலும் அந்த வட்டத்தில் வேலை பார்க்க அரசு உத்திரவிட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று இன்றைய தினம் மாவட்ட அளவில் வளர்ச்சித் துறை, வருவாய்த் துறை என்று இரண்டு துறைகள் மக்கள் நலன் கருதி பணியாற்றி வருகின்றன. குறிப்பாக எடுத்துக்கொண்டால் ஒன்றியங்கள் என்றும் வட்டங்கள் என்றும் நிர்வாக அமைப்பு இருக்கிறது. ஒன்றியத்தில் கமிஷ்னர் என்ற அமைப்பும், அதற்கு மேலே டி.டி.ஓ. என்ற கோட்ட வளர்ச்சி அதிகாரி அமைப்பும், அதற்கு மேலே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் என்ற அமைப்பும் மாவட்டங்களில் இருந்து சிறப்பான முறையில், முறையாக வளர்ச்சிப் பணிகளை நடத்தி வருகின்றன. இந்த அமைப்பு முறையை மாற்றி, தாலுகாவை ஒன்றிய அளவில் உருவாக்கி, இரண்டையும் ஒன்று சேர்த்து பணிகளை மேற்கொண்டால் நிர்வாகச் செலவுகள் குறையும், சிக்கனம் ஏற்படும். ஆகவே, அரசு இதை பரிசீலனை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் நிர்வாக வசதியை கருத்திற்கொண்டு பல்வேறுபட்ட நல்ல நடவடிக்கைகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். மாவட்டங்களைப் பிரித்து, மாவட்டங்களுடைய பரப்பளவைக் குறைத்து, அதிகமான மாவட்டங்களை உருவாக்கினால் நிர்வாக வசதிக்கு ஏற்றதாக இருக்கும் என்று முடிவு செய்து 14 அல்லது 15 மாவட்டங்களாக இருந்ததை 20 மாவட்டங்களாக்கி, அந்த மாவட்டங்களுக்கு நல்ல நிர்வாக வசதிகளையும் பெருக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நல்ல நிர்வாக அமைப்பு அமைவதற்கு அடிப்படையாக, அடித்தளமாக அமைந்திருக்கிற தமிழக முதல்வர் மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய அரசைப் பாராட்டுகிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பி. என். இராமச்சந்திரன்]

அதைப்போன்று இன்றையதினம் நில உரிமைப் பதிவேடு திட்டம் என்ற ஒரு நல்ல திட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருக்கிறார்கள். இந்தத் திட்டத்தின்கீழ் நில உரிமைப் பதிவேட்டில் விவசாயிகள் பெறுகின்ற கடன்களையும் சம்பந்தப்பட்ட நிலத்தினுடைய விவரக் குறிப்புகளையும் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

(மாலை 5-10)

பத்திரப்பதிவு அலுவலகத்தில் அதைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடப்பட்டு இருக்கிறது. நான் இந்த நல்ல திட்டத்தினை வரவேற்கிற அதே நேரத்தில் இன்னொரு கருத்தையும் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஏனென்றால் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறை அமைச்சராகவும் இருக்கிறார்கள். அந்த நில உடைமைப் பதிவுப் புத்தகத்தில் கூட்டுறவுத் துறையிலிருந்து பெறுகிற கடனையும் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்ற ஒரு உத்தரவை இட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அப்படிச் செய்தால் கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் பணம் பெற்றவர்கள் நிலங்களை விற்கிறபோது இந்தக் கடன் இருக்கிறது என்பது சம்பந்தப்பட்ட துறைக்குத் தெரியும். ஆகவே கூட்டுறவுச் சங்கத்திலிருந்து பெறுகிற கடனையும் அதிலே பதிவு செய்ய வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைப் பொறுத்தவரையில் 30 நாட்களும் ஏதாவது ஒரு கூட்டத்தைத் தலைமையிடத்தில் நடத்த வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள். அதாவது ஸ்டேச்சுட்டரி மீட்டிங் நடத்த வேண்டிய கட்டாயம் அவர்களுக்கு இருக்கிறது. வளர்ச்சிக் கூட்டம் மற்றும் ஏதாவது ஒரு பணியை அவர்கள் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவருக்குக் கீழே ப்ராஜக்ட் ஆஃபீஸர் என்ற வகையில் ஒரு திட்ட அலுவலர் இருக்கிறார். அதேபோல் இன்னொரு அதிகாரியையும் டிஸ்ட்ரிக்ட் டெவலப்மென்ட் ஆஃபீஸர் என்ற அளவில் மாவட்ட ஆட்சியருக்குக் கீழே ஒருவரை நியமித்து அவர் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சென்று மக்களின் குறைகளையும், கோரிக்கைகளையும் அறிந்து என்னென்ன திட்டங்களை அந்தப் பகுதிகளில் நிறைவேற்றலாம் என்பதை ஆய்ந்து அரசுக்குத் தகுந்த தகவல்களைத் தர, கோப்புகளைத் தர ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அப்படிப்பட்ட ஒரு அதிகாரியை நியமித்தால்

[திரு. பி. என். இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 22

இன்னும் கொஞ்சம் நல்ல நிலைமையில் நிர்வாக வசதி பெருகும் என்று இந்த நேரத்தில் நான் கருத்துச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

இன்னொன்றையும் கோடிட்டுக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். குத்தகை நிலப் பிரச்சினை இருக்கிறது. குத்தகைக்காரர்களுக்கு நிலம் கொடுக்கிறோம். அவ்வாறு நிலம் கொடுப்பதில் உள்ள ஒரு நிலைமையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இரண்டு தினங்களுக்கு முன்புகூட அந்தக் கேள்வி சட்டமன்றத்தில் வந்தது. அப்போது நாவலர் அவர்கள் பதிலளிக்கிறபோது சரியான தகவல் இல்லை என்று சொன்னார்கள். அதில் நான் ஒன்றைக் கோடிட்டுக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் நிலம் வைத்திருக்கின்ற நிலைமையில் உள்ள சில குடும்பத்தினர் மற்றும் விதவைகள் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் இருக்கிறார்கள். சில குடும்பங்களில் இளைஞர்களாகவும், சின்ன கைக்குழந்தைகளாகவும் இருக்கின்ற நிலைமையில் அவர்களால் விவசாயம் செய்ய முடியாமல் நிலத்தைக் குத்தகைக்குக் கொடுக்கிற நிலைமை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தக் குழந்தைகளைப் பொறுத்தவரையில் 18, 20 வயதைத் தாண்டிய பின் குத்தகை நிலத்தைத் திரும்பப் பெறலாம் என்று நினைத்தால் திரும்பப் பெற சட்டத்தில் இடம் இல்லை. முன்பு அந்த வாய்ப்பு இருந்தது. 1975-ல் என்று நான் கருதுகிறேன், அது எடுக்கப்பட்டு இருக்கிறது. அது ஒரு பாதகமான நிலைமையை ஏழை எளிய மக்களுக்கு உருவாக்குகிறது. எல்லோரையும் ஒரே தரத்தில், ஒரே நிலையில் எடைபோடுவதென்பது இயலாது. ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் என்று நிலம் வைத்திருப்பவர்கள் சக்திக் குறைவால் வெள்ளாமை போட முடியாதவர்களாக இருக்கலாம். ஆனால் பிறகு தனக்கு அந்த வசதி வாய்ப்பு வருகிறபோது அவற்றில் அவர்கள் விவசாயம் செய்ய வசதியாக சட்டத்தில் ஒரு திருத்தம் செய்து குத்தகைதாரர்கள் மீண்டும் நிலத்தை நிலச் சொந்தக்காரர்களிடம் ஒப்படை செய்கிற முறையில் ஏற்பாடு செய்யவேண்டும். அந்த வகையில் சட்டத்தைத் திருத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்னொன்றையும் கோடிட்டுக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை. இன்றையதினம் விவசாயத்திற்கு வருமான வரி போடுகிறார்கள். இந்த விவசாய வருமான வரி போடுவதைப் பொறுத்தவரையில் தஞ்சை மாவட்டத்தின் சார்பில் ஒன்றை

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பி. என். இராமச்சந்திரன்]

அழுத்தந்திருத்தமாகக் கூறிக் கொள்வது என்னுடைய கடமை என்று நான் கருதுகிறேன். இது எந்த வகையிலும் நியாயமாகவும் இருக்காது, நீதியாகவும் இல்லை. தேயிலைத் தோட்டம் வைத்திருப்பவர்களுக்கு வேண்டுமானால் அது சரியாக இருக்கும். ஏலக்காய் தோட்டத்தில் இலாபம் அதிகமாக இருக்கும். ஆனால் வருஷம் பூராவும் விதைத்து 10 மூட்டை நெல்லைக் கூட ஒரு ஏக்கரில் அறுக்க முடியாமல் தஞ்சையில் சிரமப்படுகிற நிலைமை இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட ஏழை விவசாயிகளுக்கு வருமான வரி போடுவது எந்த வகையிலேயும் நியாயமற்றது. உடனடியாக அதை நீக்க வேண்டும். புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் அரசு ஏழைகளின் பால் ஈடுபாடு கொண்ட அரசு. ஏறத்தாழ 145 கோடி கூட்டுறவுக் கடன்களை ஏழை எளிய மக்கள் பெரும்பாலும் நன்மை பெறுகிற வகையில் தள்ளிக் கொடுத்திருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களின் அரசு இதையும் பரிசீலனை செய்து தள்ளிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொன்று, நிலம் ஒப்படை செய்வதைப் பொறுத்தவரையில், கோவை மாவட்டத்தில் சென்ற ஆண்டு ஒப்படை செய்ததைப் பொறுத்தவரையில் சில கருத்துக்களைக் கூறி இருக்கிறார்கள். புறம்போக்கு நிலங்கள் இருந்தும் கூட நிலம் ஒப்படை செய்யப்படவில்லை. அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

நீலகிரி மாவட்டத்தில் உதகைமண்டலம் தாலுக்காவை உதகைமண்டலம், குந்தா என்று இரண்டு வட்டங்களாகவும், கூடலூர் வட்டத்தை கூடலூர், பந்தலூர் என்று இரண்டு வட்டங்களாகவும் பிரித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை வைத்து, வாய்ப்புத் தந்த தலைவருக்கு நன்றி சொல்லி இந்த மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்று நிறைவு செய்கிறேன். நன்றி.

திரு. எஸ். சிவராமன்: மாண்புமிகு பேரவையினுடைய மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் வருவாய் துறை, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கை சீற்றங்கள் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகளின் மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு அளித்தமைக்கு நன்றி சொல்லி பேச முற்படுகிறேன்.

இன்றையதினம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் மழை பொய்த்துவிட்ட காரணத்தினால் சில மாவட்டங்களை வறட்சி மாவட்டங்களாக அறிவித்து வறட்சி பணிகளுக்கான வேலைகளை

செய்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய நேரத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரைக்கும் இன்றையதினம் வறட்சி நிவாரணப் பணி என்ற வகையில் எந்தவித முயற்சியும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பதை சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கடல் ஓரம் இருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் மழை பெய்து இருந்தாலும் மழை பெய்யாமல் இருக்கக் கூடிய கள்ளக்குறிச்சி, திருக்கோவிலூர், சின்னசேலம் போன்ற இடங்களில் மழை இல்லாமல் வாடிக் கொண்டிருக்கின்றது. ஓரளவு தூறல்கள் இருந்தாலும் கூட கிணற்றிலே இருக்கும் தண்ணீரை வைத்து பயிர்கள் சாவி ஆகாமல் இருக்கும் வகையில் பயிர் செய்து கொண்டிருந்தார்கள். இன்றையதினம் அதற்குக் கூட வழி இல்லாமல் பயிர்கள் காய்ந்து கொண்டிருக்கின்றன. குடிதண்ணீருக்கே பிரச்சினையாக இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் அந்தப் பகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்காமலும், குடிநீர் பிரச்சினை தீர்க்கப்படாமலும் இருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக என்னுடைய பகுதியை வறட்சிப் பகுதியாக அறிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அத்தோடு மாவட்ட பிரிவினை குறித்து, மாவட்டங்களில் நிர்வாகம் சீராக நடைபெற வேண்டும் என்று நினைக்கக் கூடிய நேரத்தில் தென்னாற்காடு மாவட்டத்தை மட்டும் ஏனோ பிரிக்காமல் காலம் கடத்திக் கொண்டே இருக்கிறார்கள். பிரிக்கப்படுமா பிரிக்கப்படாதா என்ற ஐயப்பாடே இப்போது இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அத்தோடு ஒவ்வொரு மாவட்டத்தையும் பிரிக்கிறபோது 7 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அல்லது 5 சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அடங்கிய தொகுதிகளாக பார்த்து பிரிக்கிறார்கள். தென்னாற்காடு மாவட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் 21 சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருக்கிற ஒரு பெரிய மாவட்டமாக விரிந்து பரந்து இருக்கிறது. எனவே இந்த மாவட்டத்தை 3 மாவட்டங்களாக பிரிக்க வேண்டும் என்று நான் சென்ற முறை கூட சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துக் கூறியிருந்தேன்.

விழுப்புரத்தை தலைநகரமாகக் கொண்ட ஒரு மாவட்டமும் கடலூரை தலைநகரமாகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டமும், கள்ளக்குறிச்சியை தலைநகரமாகக் கொண்டு ஒரு மாவட்டமும்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. எஸ். சிவராமன்]

பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தேன். கள்ளக்குறிச்சியை தலைநகரமாக வைத்து சங்கராபுரம் தாலுக்கா பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கோரிக்கை நீண்ட நெடுநாட்களாக இருந்து கொண்டிருக்கிற நேரத்தில், பல பகுதிகளிலும் தாலுக்காக்களைப் பிரித்திருக்கிறார்கள். கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்கா பிரிக்கப்படவில்லை. கள்ளக்குறிச்சி தாலுக்காவை பிரித்து சங்கராபுரம் தாலுக்கா அமைய வேண்டும். எனவே சங்கராபுரத்தை ஒரு தாலுக்காவாகவும் கள்ளக்குறிச்சியை ஒரு தாலுக்காவாகவும் பிரித்து கோட்ட தலைநகரமாக ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, உளுந்தூர் பேட்டை, திட்டக்குடி போன்ற தாலுக்காக்களையும் கள்ளக்குறிச்சியோடு சேர்த்து இந்திரா காந்தி அவர்களின் பெயரால் ஒரு மாவட்டத்திற்கு பெயர் வைக்க வேண்டும் என்று நான் ஏற்கெனவே சட்டமன்றத்திலே கூறியிருந்தேன். அதையே மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

அடுத்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் பற்றி. அவர்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் யாராக இருந்தாலும் கடிதங்களை எழுதினால் பதில் அளிக்க வேண்டும். மைய அரசிலே இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகளாக அல்லது அமைச்சர்களாக இருந்தாலும் சரி, எழுதுகின்ற கடிதங்களுக்கு 10 நாட்களுக்குள் பதில் கடிதம் எழுதி விடுகிறார்கள். ஆனால் தமிழக அரசில் இருக்கிற பல அலுவலகங்களுக்கு அப்படி எழுதினால் பதில் வருவதில்லை. அவைகளை மாற்றி, சம்பந்தப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு யாராக இருந்தாலும் சரி உடனடியாக பதில் கடிதங்கள் எழுதுகின்ற அளவுக்கு முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும்.

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் தாலுக்கா அலுவலகங்களுக்கு தாலுக்கா தலைநகரங்களுக்கு வருகிறபோது எந்தவித முன் அறிவிப்பும் இன்றி வந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு முன்னாடியே தெரிவிக்க வேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் எந்த நகரங்களுக்கு வந்தாலும் எங்களுக்கு கடிதம் எழுத வேண்டும். ஏதாவது நிகழ்ச்சிகள் இருந்தால் எங்களுக்குத் தெரிவித்து வரச் சொல்ல வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். நேற்று நான் தினம் கூட நான் சட்டமன்ற நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டிருந்தாலும்

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் எனக்குத் தெரியாமல் கள்ளக்குறிச்சியில் ஒரு நிகழ்ச்சியில் கலந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எந்த வகையில் நியாயம் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இதை ஒரு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டு வர வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் வெட்டப்படாத ஒரு கால்வாய்க்கு தண்ணீர் வருகிறது என்று சொல்லி வசூல் செய்கிறார்கள் ஏரிகளை ஒட்டி வெட்டும்போது அங்கே, பைங்காநத்தம் பரிசந்துறை, தொட்டியம், மணச்சநாதபுரம் ஆகிய கிராமங்களுக்கு வெட்டப்பட்டிருப்பதாக ஏட்டிலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

(மாலை 5-20)

அந்த வாய்க்கால் வெட்டப்படவில்லை. வானம் பார்த்த ஏரியாக அங்கு மேட்டுப் பகுதியிலிருந்து ஓடிவருகிற தண்ணீர் தான் வந்து கொண்டிருக்கிறது. அதற்கு நிலவரி என்று வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இன்றைய தினம் விழித்துக் கொண்ட மக்கள் அதைக் கட்ட முடியாது என்று சொல்கிறபோது கட்டித் தான் ஆக வேண்டும், இதுநாள் வரையில் கட்டியிருக்கிறீர்கள், இனிமேலும் கட்டத்தான் வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அப்படி கட்டவில்லையென்றால் ஜப்தி நடவடிக்கை மேற்கொள்வோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதையெல்லாம் கண்டித்து ஒரு வாரத்திற்கு முன்னால் கூட வட்டாட்சியர் அலுவலகத்தில் உண்ணாவிரதம் மேற்கொண்டு இருக்கிறார்கள். வெட்டப்படாத வாய்க்காலுக்கு, நீர் பாயாத நிலங்களுக்கு அந்த வகையில் வரி வசூல் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இது புரியாத புதிராக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே உடனடியாக கவனம் செலுத்தி இந்த வரி வசூலை தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குடியிருப்பதற்கு வீட்டு மனைப் பட்டா வேண்டுமென்று ஆதி திராவிட மக்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். பல்வேறு மனுக்களை அவர்கள் கொடுத்திருந்தாலும் வீட்டு மனைப் பட்டா கொடுக்கப்படாமல் அவர்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதுபற்றி பல முறை சம்பந்தபட்ட அதிகாரிகளிடம் எடுத்துச் சொல்லியும் எதிர்க்கட்சி என்பதால் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லையோ என்ற அச்சம் எனக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. எஸ். சிவராமன்]

அந்த அளவிற்கு பல கிராமங்களுக்கு என்னுடைய தொகுதியில் வீட்டு மனைப் பட்டா கொடுக்காமல் காலம் கடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

கள்ளக்குறிச்சி ஒன்றியத்தைப் பொறுத்தவரையில் விளம்பார், காட்டானந்தல், ஓச்சியம், தென்புரசலூர், வாளவராட்டி, சிறுமங்கலம், பெருமங்கலம் ஆகிய கிராமங்களிலும், சின்னசேலம் ஒன்றியத்தில் வி. மானாம்பார், கருங்குழி, கரும்பாகுறிச்சி, செம்பாகுறிச்சி, நலக்குப்பம், வெட்டிப்பரவாநகரம், கல்லாநத்தம், திம்மாபுரம், பாண்டியன்குப்பம், ஈசாந்தை ஆகிய கிராமங்களிலும் ஆதி திராவிட மக்கள் வீட்டு மனைப் பட்டா கேட்டு மனு செய்திருந்தும், இதுவரையில் அதைக் கொடுப்பதற்கு அவர்கள் முன்வரவில்லை. எனவே இதையெல்லாம் கவனத்தில் கொண்டு உடனடியாக அவர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து அங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், தாசில்தார் ஆகியோரின் நிர்வாகத்தில் இருக்கிற அலுவலகக் கட்டடத்தை கள்ளக்குறிச்சியில் மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். ரெவின்யூ ஆய்வாளர்களின் வீடுகளையும் திறந்து வைத்தார்கள். திறந்து வைத்த கல்லைக் கூட அந்த வீட்டில் எடுத்து வைக்கவில்லையென்றால் அந்தத் துறையில் இருக்கிற அமைச்சருக்கும், அந்தப் பகுதியில் இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினருக்கும் எந்த அளவிற்கு அலட்சியம் காட்டுகிறார்கள் என்பதை கண்கூடாக பார்த்துத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறேன். எனவே, இவற்றையெல்லாம் மனதில் கொண்டு அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நில உடைமைப் பதிவேட்டுத் திட்டத்தில் இன்றைக்கு நிலங்களை அளந்து தனிப்பட்ட முறையில் பட்டாக்களைப் பிரித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், வரைபடங்களை கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். கடந்த காலத்தில் கொடுக்கப்பட்ட வரைபட பதிவேட்டையும் பாருங்கள். இப்போது கொடுக்கக் கூடிய பதிவேட்டையும் பாருங்கள். நீண்ட காலத்திற்கு வராத அளவிற்கு சாதாரண பேப்பராக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. என் இப்படி மோசமான பேப்பரில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்க விரும்புகிறேன். இந்தத் திட்டத்திற்குத் தனியாக

அதிகாரிகள் செயல்படுகிறார்கள். அவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட விவசாயிகளைப் பார்த்து நிலத்திற்கு நேரடியாகச் சென்று, அவர்களை வைத்துக் கொண்டே அளக்க வேண்டுமே தவிர, எங்கோ வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டு வரைபடத்தை வைத்து அதனைத் தயாரிப்பது சரியாக இருக்காது. இவர்கள் இப்படி செய்து கொண்டு கிராமங்களில் கெடுபிடி சண்டைகளைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர மக்களுக்கு நிம்மதியான வாழ்க்கையை தராமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே அவற்றை பரிசீலித்து சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகள் மீது உரிய நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த வாய்ப்பினை அளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கு. தமிழரசன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை கோரிக்கையின் மீது இந்தியக் குடியரசுக் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன். வருவாய்த் துறை தமிழகத்தின் நிர்வாகத் துறைகளில் ஒரு மிகப் பெரிய துறையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. சாதாரண ஏழை எளிய, ஒடுக்கப்பட்ட, தாழ்த்தப்பட்ட தொழிலாள மக்களுடைய பிரச்னைகளை நாள்தோறும் சந்தித்துக் கொண்டிருக்கிற துறையான இந்தத் துறையின் மீது நான் சில கருத்துக்களை முன் வைக்க விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தின்படி, நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின்படி 15 ஏக்கருக்கு மேல் ஒருவரும் வைத்திருக்கக்கூடாது என்பது வெறும் சட்டமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் பெரும் செல்வாக்கு படைத்தவர்களும், அரசியலில் கூட மிக முக்கியமாக இருந்து கொண்டிருப்பவர்களும் ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கர்களை பினாமி பெயரிலேயும், டிரஸ்டுகளின் பெயரிலேயும் இன்றைக்கு வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இது 40 ஆண்டுக் கால சுதந்திரத்திற்குப் பிறகும், ஜமீன்தார் முறை ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதற்குப் பிறகும் இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் ஒரு நிலப் பிரபுத்துவ அமைப்பை கட்டிக் காத்துக் கொண்டிருக்கிறது.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கு. தமிழரசன்]

தஞ்சை மாவட்டத்திலேயும், தென் ஆர்க்காடு மாவட்டத்திலேயும் இப்படிப்பட்ட பெரும் நிலப் பிரபுக்கள் இன்றைக்கு பெரும் அரசியல் செல்வாக்கோடு இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே இவைகளை எல்லாம் கண்டறிந்து, யார், எவர் என்று தயவுதாட்சண்யம் இன்றி அந்த பினாமி நிலங்களை எல்லாம் அரசு கையகப்படுத்தி, இன்றைக்கு கிராமங்களிலே விவசாயத் தொழிலிலே, சாதாரண நாற்று நடுதல், களை பறித்தல், ஏர் அடித்தல் போன்ற அடிப்படைக் காரியங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு அந்த பினாமி நிலங்களை எல்லாம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் இந்த அரசை வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

அதேபோல் டி.சி. புறம்போக்கு நிலங்களை எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தர வேண்டும் என ஒரு நடைமுறையும் மரபும் இருந்து வருகிறது. ஆனாலும், இதுவரையிலும் தமிழகம் முழுவதிலும் இருக்கிற டி.சி. புறம்போக்கு நிலங்கள் எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தரப்பட்டிருக்கிறதா என்று ஆராய்ந்தால், அவைகளை எல்லாம் பினாமிகள் பெயரில் யார் யாரோ வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் வீட்டு வேலைக்காரன் பெயரிலும், தங்கள் நிலத்தில் கூலிக்காரனாக இருந்து கொண்டிருக்கின்றவர்களுடைய பெயரிலும், அந்த நிலப் பிரபுக்கள் டி.சி. புறம்போக்கு நிலங்களை வைத்துக் கொண்டு, அனுபவித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். சாதாரண ஏழைகளாக இருந்து கொண்டிருக்கிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு இவைகளை வழங்க வேண்டும். இன்னும் வழங்கப்படாமல் இருக்கிறது. எனவே உடனடியாக ஒரு கணக்காய்வு செய்து, அனைத்து டி.சி. புறம்போக்கு நிலங்களையும் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் இன்றைக்கு நூற்றுக்கணக்கான, ஆயிரக் கணக்கான ஏக்கர் நிலங்கள் கோயில்களுக்குச் சொந்தமாக இருக்கின்றன. இப்படி கோயில்களுக்குச் சொந்தமான அந்த நிலங்களை பல நிலப் பிரபுக்கள் குத்தகைக்கு எடுத்து, அந்த நிலப் பிரபுக்கள் சப்-லீஸ் என்று சொல்வார்களே, அப்படி துணை குத்தகைக்கு அங்கேயிருக்கிற விவசாயத் தொழிலாளர் களுக்கு கொடுத்து, அவர்கள் இன்றைக்கு வைத்துக்

கொண்டிருக்கிறார்கள். மகாத்மா காந்தி அவர்கள் சொல்கிற போது, தாழ்த்தப்பட்ட மக்களை அரிசனங்கள் என்ற பெயரோடு அழைத்தார்கள். அரிசன் என்று நான் ஏன் அழைக்கிறேன் என்றால், அரி என்றால் கடவுள், இவர்கள் எல்லாம் கடவுளின் குழந்தைகள், எனவே நான் இவர்களை அரிசன் என்று அழைக்கிறேன் என்று சொன்னார்கள். எனவே நான் அன்போடு ஒன்றை கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் எல்லாம் கடவுளின் குழந்தைகள் என்று காந்தியார் சொன்ன அந்த வார்த்தை உண்மையாக இருக்குமானால், அது நியாயமாகத் தெரியுமானால், கடவுளின் பெயரால் இருக்கிற அந்த கோயில் நிலங்களை எல்லாம் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு வழங்குவதற்கு இந்த அரசு உரிய நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். கோயில் நிலங்களை எல்லாம் கடவுளின் குழந்தைகள் என்று சொல்லப்படுகிற தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்குத் தந்தாக வேண்டும் என்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே வலியுறுத்த விரும்புகிறேன்.

வீட்டு மனைப் பட்டா கூட இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே ஒரு மிகப் பெரிய பிரச்சனையாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இன்றைக்கு தாழ்த்தப்பட்டவர்களுக்கு எல்லாம் இலவச வீட்டு மனைப் பட்டா தருகிறோம் என்று நாம் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். முடிந்த வரை தந்து கொண்டிருக்கிறோம். 11 வருடங்கள் ஒரு நிலத்திலே ஒரு தாழ்த்தப் பட்டவனோ அல்லது ஏழைத் தொழிலாளியோ குடிசை போட்டிருந்தால் அந்த நிலத்தை அவனுக்கே தரலாம் என்ற நிலைமை இருக்கிறது. இவற்றை எல்லாம் மாற்றி, குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் 5 வருடம் ஒரு நிலத்திலே குடிசை போட்டிருந்தால் அவர்களுக்கு வீட்டு மனைப் பட்டா தரலாம் என்ற அளவிற்கு சட்டத்தை திருத்தம் செய்து, 5 வருடத்திலே அவர்களுக்குத் தரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் தமிழ்நாடு முழுவதிலும் இருக்கிற அனைத்து தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கும் வெகு விரைவிலே வீட்டு மனைகள் கிடைப்பதற்கு உரிய நடவடிக்கையை அரசு விரைந்து மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 எப்ரல் 22] [திரு. கு. தமிழரசன்]

அதேபோல் கிராமப்புறங்களில் உள்ள விவசாயிகளுக்கு குறைந்தபட்ச கூலித் திட்டம் இருக்கிறது. இதுவும் வெறும் சட்ட அளவிலும், பெயாளவிலும் இருந்துகொண்டிருக்கிறதே தவிர, இன்றைக்கு தமிழகத்திலே எந்த கிராமத்திற்குப் போய்ப் பார்த்தாலும் இந்த குறைந்தபட்ச கூலி விகிதம் முறையாக தரப்படவில்லை.

சில இடங்களில் தானியங்களுக்கும், சில இடங்களில் வெறும் உணவிற்காகவும், சில இடங்களில் கடனுக்கு வட்டிக்காகவும், சில இடங்களில் வெறும் 4 ரூபாய்க்கும், 2 ரூபாய்க்கும் கூட ஏழை விவசாயிகள், அதுவும் குறிப்பாக தாழ்த்தப்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்கள் இன்றைக்கு பணியாற்றிக் கொண்டிருக் கிறார்கள். ஆனாலும் குறைந்தபட்ச கூலி விகிதச் சட்டம் நடைமுறையில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

(மாலை 5-30)

எனவே இந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலி சரியாக வழங்கப்படு கின்றதா இல்லையா என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு—எப்படி தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு லேபர் வெல்பேர் ஆபீசர் இருக்கிறாரோ—அதைப் போல ஒரு துணைத் தாசில்தார் தலைமையில் ஒவ்வொரு தாலுகா அலுவலகத்திலும் ஒரு கண்காணிப்புக் குழு போட்டு அந்தக் குறைந்தபட்சக் கூலியை ஒழுங்காகத் தருகிறார்களா என்று சர்க்கார் கண்காணிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது பற்றி கொள்கை விளக்கக் குறிப்பிலே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். இந்த ஆண்டு வட ஆற்காடு மாவட்டம் பிரிக்கப்பட இருக்கிறது. நாங்கள் நீண்டகாலமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தனிப் பெரும் தலைவராக இருந்த, இந்தியாவின் 20 கோடி தாழ்த்தப்பட்ட மக்களின் தலைவராக இருக்கின்ற, பேரறிஞர் பாபாசாகிப் டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்களின் பெயரில் ஒரு மாவட்டம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்தி வருகிறோம். கடந்த மாதம் எப்ரல் 14-ந் தேதி அன்று அவர்களுடைய 97-வது பிறந்தநாள் விழா இந்தியா முழுவதும் எல்லோராலும் கொண்டாடப்பட்டது. மாநில அரசும், மைய அரசும் கொண்டாடியது. மைய அரசு விடுமுறை அன்று விட்டது. எங்கள் மாவட்டத்திற்கு அந்த நன்னாளில் அவருடைய பெயர் வைக்கும் அறிவிப்பு வரும் என்று எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். ஆனால் ஏமாந்தோம்.

[திரு. கு. தமிழரசன்] [1987 ஏப்ரல் 22

எனவே, இந்த அரசை வேண்டிவிரும்பி கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், இந்த நடப்பு ஆண்டிலாவது அல்லது வடஆற்காடு மாவட்டத்தைப் பிரிக்கும்போது, வேலூரைத் தலைநகராகக் கொண்டு பிரிக்கும் மாவட்டத்திற்கு, எங்கள் நீண்டநாளைய கோரிக்கையை ஏற்று டாக்டர் அம்பேத்கார் அவர்கள் பெயரை வைக்க வேண்டும் என்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப் போல கிராமப்புறங்களில் இன்றைக்கு படிப்பற்ற ஏழைப் பாமர மக்கள் ஜாதி சான்றிதழ் வேண்டும், சொத்துச் சான்றிதழ் வேண்டும்; வருமானச் சான்றிதழ் வேண்டும், உணவுப் பங்கீட்டு அட்டை வேண்டும் என்று தங்கள் கோரிக்கைகளை வைத்து வட்டாட்சியர் அலுவலகத்திற்குப் போகிறபோது அவர்களுக்குத் தெளிவாக அவற்றையெல்லாம் எப்படி பெறுவது என்று தெரியாமல், அவற்றையெல்லாம் வாங்கமுடியாமல் தவிக்கிறார்கள். வாரக் கணக்காக, அல்லது மாதக் கணக்காக அதற்காக அலைந்து அலைந்து போகக் கூடிய நிலைமை இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையைத் தவிர்ப்பதற்கு ஒவ்வொரு தாசில்தார் அலுவலகத்திலும் ஒரு அறிவிப்புப் பலகை வைத்து, ஒரு வார காலத்திற்குள் அவைகளையெல்லாம் வழங்க அறிவிப்பு வைத்தால் அந்த வேலைகள் எல்லாம் துரிதப்படுத்தப்படும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், இப்போது எல்லாம் ஜனவரி முதல் ஏப்ரல் முடிய தமிழகம் முழுவதும் எல்லா தாலுகா அலுவலகங்களிலும் ஜமாபந்தி முறை வைத்து 2 மாதம் 3 மாதம் அந்தப் பணியில் தாசில்தாரும், மற்ற அலுவலர்களும் ஈடுபடுகிறார்கள். அதனால் ஜாதி சான்றிதழோ, சொத்து சான்றிதழோ வேண்டும் என்றால் அவைகளை வழங்குவதிலே காலதாமதம் ஆக்கப்படுகிறது: எனவே. ஜமாபந்தி முறையை மாற்றி ஒவ்வொரு மாதத்திலும் ஒவ்வொரு தாலுகா அலுவலகத்திலும் ஜமாபந்தி முறையை வைத்து, ஆண்டு முழுவதும் அதை நடத்தலாம். அதை ஓரிரு மாதங்களில் எல்லா தாலுகா அலுவலகங்களிலும் நடத்தும் நிர்ப்பந்தம் இருப்பதனால், இந்தப் பணிகள் எல்லாம் தடைபடுகின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தீ விபத்து ஏற்படுகிறபோது, அந்தத் தீ விபத்தினால் மரணம் அடைகின்றவர்களுக்கு. ரூ. 2,000 வீதம் நம்முடைய அரசு உதவித் தொகை தருகிறது. தற்போது தரப்பட்டு வரும் அந்த ரூ. 2,000-ஐ குறைந்தபட்சம் ரூ. 5,000 ஆக உயர்த்திக் கொடுத்தால்

தீ விபத்தால் மரணம் அடைகின்றவர்களுடைய குடும்பத்தினருக்கு அது மிக நலமாக இருக்கும். பெருமளவு பாதிக்கப்படுகிறவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாகவே இருக்கிறார்கள். இந்த தீ விபத்தினால் பல கிராமங்களில் குடிசைகளும், தாழ்த்தப்பட்டவர்களுடைய குடியிருப்புகளும் பெருமளவில் பாதிக்கப்படுவதால், அவர்களுக்கு தீப் பிடிக்காத வீடுகள் கட்டித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

சிதம்பரத்தில் நந்தனார் கல்விக் கழகம் என்று ஒரு கல்விக் கழகம் இருந்துகொண்டிருக்கிறது. இந்தக் கல்விக் கழகம் பழம் பெரும் தலைவர் சகஜானந்தா அவர்களால் 1952-ல் சிதம்பரத்தில் ஆதிதிராவிட மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கல்விக் கழகமாகும். அரசு இதற்காக 1952-ல் 52 ஏக்கர் நிலத்தை கொடுத்திருக்கிறது. 1923 முதல் இந்தக் கல்விக் கழகம் ஆதிதிராவிட மக்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக சிறப்பான பணியைச் செய்து வருகிறது. இன்றைக்கு கிட்டத்தட்ட 100 ஏக்கருக்கு மேல் அந்தச் சிதம்பரம் கல்விக் கழகத்திற்குச் சொந்தமாக இருக்கிறது. இதில் முறைகேடுகளும், சில சமயங்களில் ஊழல்களும் நடந்து வருவதால், மாவட்ட அளவில் தாழ்த்தப்பட்ட சமூகத்தைச் சார்ந்த தலைவர்களும், பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும் பல்வேறு வகைகளில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 1959 முதல் 1972 வரையில் கிட்டத்தட்ட 1½ லட்சம் ரூபாய் அளவிற்கு ஊழல்களும், முறைகேடுகளும் நடந்திருப்பதாக இந்தச் சட்டமன்றத்தில் அதற்கான புள்ளிவிவரத்தையும் தந்திருக்கிறார்கள். எனவே, இந்த நிர்வாகத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் பல்வேறு சமயங்களில் வலியுறுத்தி வந்தோம். அரசு இன்றைக்கு அந்த நந்தனார் கல்விக் கழக நிர்வாகத்தை கையகப்படுத்தி ஏற்றுக்கொள்வதாக சொல்லப்படுகிறது. அதனால் அந்தத் தாழ்த்தப்பட்ட மக்களிடையே ஒரு பீதியும் அச்சமும் உருவாகி இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: இன்று காலை சுமார் 15 நிமிடங்கள் வரை விவாதம் செய்யப்பட்டு அமைச்சர் அவர்களும் பதில் சொல்லியாகி விட்டது. சீக்கிரம் பேசி முடியுங்கள்.

திரு. கு. தமிழரசன்: நான் சொல்ல விரும்புவது எல்லாம், நந்தனார் கல்விக்கழகம் இன்றைக்கு சீரோடு செயல்பட வேண்டுமானால் அதற்கு நம்முடைய அரசு ஒரு குழுவை நியமித்து அங்கே இருக்கிற பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்களை வைத்து ஒரு டிரஸ்ட்டை அமைக்க வேண்டுமென்று நான் இந்தச் சந்தர்ப்பத்திலே கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

தீ விபத்தினால் மரணம் அடைந்தவர்களுக்கும், தீ விபத்துக்கு உள்ளாகின்றவர்களுக்கும் எப்படி அரசு நிவாரணம் தருகிறதோ அதைப்போலவே மழை, வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட பாதிக்கப்படுகிற ஏழை எளியவர்களுக்கும் நிவாரணம் தரவேண்டுமென்று வேண்டிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கிராமங்களிலே ஜாதிக் கலவரங்கள் நடக்கிறபோது தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுடைய குடியிருப்புக்கள் தான் கொளுத்தப்படுகின்றன. அவர்கள் மீண்டும் வீடு கட்டி வாழமுடியாத நிலைமையில் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எனவே, அரசு தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட தாழ்த்தப்பட்ட மக்களுக்கு தீப்பிடிக்காத குடியிருப்புகளைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்.

தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்ட குடிசையில் வசித்த மக்களுக்கு ரூபாய் 300 நிவாரணத்தொகையாகத் தரப்படுகிறது. இந்த 300 ரூபாய் அவர்களுக்குப் போதாது. கடந்த சில மாதங்களுக்கு முன்னால் என் தொகுதியிலே பெரியவேடு என்ற இடத்திலே 75 வீடுகள் தீ விபத்தினால் பாதிக்கப்பட்டன. அவர்களுக்கு ரூபாய் 300 தரப்பட்டது. அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் ஒன்றும் செய்ய முடியாமல், தங்கள் வீடுகளை இழந்து, சொத்தை இழந்து நின்ற பரிதாபமான நிலையை நான் பார்த்தேன். அவர்களுக்குக் குறைந்த பட்சம் ரூபாய் 2,000 மாவது கொடுத்தால்தான் அவர்கள் மீண்டும் வீடு கட்டிக் கொள்ளவும், அடிப்படை வசதிகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ளவும் வசதியாக இருக்கும்.

குடியாத்தம் என்னுடைய தொகுதியான பேரணாம்பட்டில் இருக்கிறது. இது 80 கிலோ மீட்டர் விஸ்தீரணம் உள்ள தொகுதியாகும். ஆனால் பேரணம்பட்டு. குடியாத்தம் வட்டத்திலே இருக்கிறது. எனவே. பேரணாம்பட்டை தலைநகரமாகக் கொண்டு தனி வட்டம் அமைக்க வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கு. தமிழரசன்]

வட ஆற்காடு மாவட்டம் வறண்டு கிடக்கிற ஒரு மாவட்டம். அங்கே காவேரி போன்ற எந்த நதியும் இல்லை. கிராமங்களையே அடிப்படையாகக் கொண்ட மாவட்டம். அங்கே இருக்கிற பாலாறு வறண்டு, தண்ணீர் இல்லாமல் இருக்கிறது. அதை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணி அடிக்கப்பெற்றது).

திரு. அ. வெங்கடாசலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, நிதியமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டுள்ள வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையை வரவேற்றுப் பேசுவதற்கு வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றியைச் சொல்லி வருவாய்த்துறை மானியக்கோரிக்கையை நான் வரவேற்றுப் பேசக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப் பேற்றதற்குப் பிறகு, அனைத்துத் துறையிலும் குறிப்பாக வருவாய்த்துறையில், பல்வேறு மறுமலர்ச்சிகளை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தீட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. இன்றைக்கு கிராமங்களை நகரங்களாக மாற்ற வேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு, மாவட்டங் களையும், வட்டங்களையும் பிரித்து, கிராமப்புற மக்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடிய வகையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு செயலாற்றிக் கொண்டிருக்கிறது என்று சுட்டிக் காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

முன்னாள் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் வங்கிகளை தேசிய மயமாக்குகின்ற ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, அதற்குப் பின்னாலே சாதாரண மக்கள் கூட இன்றைக்கு வங்கிக்குச் செல்லக்கூடிய நிலைமையை ஏற்படுத்தித் தந்தார்கள்.

அதைப்போலவே, ஆண்டாண்டுக் காலமாக இருந்து வந்த, கிராம முன்சீப் பதவிகளை இருந்து வந்த, பரம்பரை முறையை ஒழித்து, 12,000-க்கு மேற்பட்ட படித்துப் பட்டம் பெற்ற இளைஞர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பினை மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. அ. வெங்கடாசலம்] [1987 ஏப்ரல் 22

(மாலை 5-40)

புரட்சித் தலைவர் ஆட்சிக் காலத்தில் பல்வேறு மாவட்டங்களில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் தொடங்கி நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும், அந்த மாவட்டத்தைத் துவக்குகின்ற அந்த நேரத்திலேயும், திருச்சியில் வறண்ட பகுதியையும் தஞ்சை மாவட்டத்தில் வறட்சிக்கு இலக்காகக்கூடிய பகுதியையும் இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து நிரந்தரமாக அந்த மாவட்டம் வறட்சிக்கு இலக்காகக்கூடிய மாவட்டமாக உருவாக்கித் தந்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு வறட்சிக்கு இலக்காகக்கூடிய மாவட்டமாக உருவாக்கித் தந்தாலும் நம்முடைய இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பு ஏற்றபிறகு இன்றைக்கு அது வளர்ந்து வரக்கூடிய மாவட்டங்களில் ஒன்றாக மக்கள் நல்வாழ்வுப் பணிகளை புதுக்கோட்டை மாவட்டம் பெற்றிருக்கிறது.

இன்றைக்கு புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில் மிகக் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்டு வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் தொடர்ந்து நடைபெற்று வருகின்றன. இருந்தாலும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளை நாங்கள் சுற்றிப் பார்க்கின்றபோது, அறிவிக்கப்பட்டு கொடுக்கப்பட்ட நிதியைக்கூட முழுமையாக வறட்சி நிவாரணப் பணிக்குச் செலவு செய்யாமல் காலதாமதம் ஏற்பட்டிருப்பதை நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக தெரிவித்துக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். குடிநீர் பைப் இல்லாமல் மொத்தமாக அந்த மாவட்டத்தில் 100 கிலோ மீட்டருக்குமேல் குடிநீர் பைப் தேவைப்படுவதையொட்டி அங்கே குடிநீர் பொதுமக்களுக்குக் கொடுக்க முடியாத ஒரு அவல நிலைக்கு இன்றைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, இன்றைக்கு வறட்சி மாவட்டமாக புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தை அறிவிப்பதோடு எப்போதுமே வறட்சிக்கு இலக்காகக் கூடிய அந்த மாவட்டத்தினுடைய மக்களின் நல்வாழ்வுக்கான பணிகளைச் செய்வதற்கு அதிகமான நிதியை புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திற்கு ஒதுக்குவதோடு வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் விரைவாகவும், வேகமாகவும் நடைபெறுவதற்கு உரிய நடவடிக்கையை எடுக்கும்படி நான் அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, மாவட்டங்களையும், வட்டங்களையும், கோட்டங்களையும் பிரிக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அரசு இன்றைக்கு ஆலங்குடியை கோட்டமாக அறிவிக்க

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. அ. வெங்கடாசலம்]

வேண்டும். 45 ஆயிரம் வாக்காளர்கள் கொண்ட கரம்பக்குடியை பிரிக்க வேண்டுமென்பது, அந்த மக்கள் நீண்ட நாட்களாக வைத்திருக்கக்கூடிய கோரிக்கையாக இருக்கிறது. ஆலங்குடியை கோட்டமாகவும், கரம்பக்குடியை ஒரு தனி தாலுக்காவாகவும் அறிவிப்பதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் கருத்துருக்கள் அரசுக்கு வந்திருக்கின்றன. ஆகவே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் ஆலங்குடியை கோட்டமாக அறிவிக்கக் கூடிய உத்தரவினை வழங்க வேண்டுமென்று நான் இங்கே அன்போடு கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இன்றைக்கு வருவாய்த்துறை மானியக் கோரிக்கையைப் பொறுத்து பார்க்கின்றபோது கிராமப்புறத்திலே இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்களுக்கும் பயன்படக்கூடிய வகையில் இன்றைக்கு இருக்கக்கூடிய நிலைமையை நாம் ஆராய்ந்து பார்த்தால் பயிரிடத்தக்க தரிசு நிலங்களில் பயிரிடக்கூடிய சாதாரண மக்கள், வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே உள்ள விவசாயிகள், ஆதிதிராவிட மக்கள், அப்படிப்பட்ட மக்களுக்கு கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும் அல்லது பொது நிறுவனங்களுக்கு, உயர்நிலைப் பள்ளி, மேல்நிலைப்பள்ளி இப்படிப்பட்ட பொது நிறுவனங்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னாலும், நீர்பிடிப்பு இருக்கக்கூடிய அந்தப் பகுதியை கொடுக்க முடியாத ஒரு காலகட்டத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, பொதுப் பணித் துறையாக இருந்தாலும், அல்லது ஊராட்சி ஒன்றியத்தைச் சேர்ந்த நிலமாக இருந்தாலும், பொதுப் பணித் துறையினுடைய பொறியாளர்களுடைய சம்மதத்தின்பேரில் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களே அந்த நிலத்தை அவர்களுக்கு ஒப்படைக்கக்கூடிய ஒரு உத்தரவினை, ஒரு அதிகாரத்தை நம்முடைய அரசு வழங்கவேண்டுமென்பதை நான் இங்கே அன்போடு, தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதைச் சொல்வதற்குக் காரணம், இன்றைக்கு என்னுடைய தொகுதியில் மரமடக்கியில் மேய்ச்சல் தரிசு இடத்தை, நீரே தங்காத இடத்தை உயர்நிலைப்பள்ளிக்கு வேண்டுமென்று சொல்லி மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட வருவாய் அலுவலர் அத்தனை பேரும் அந்த நிலத்தை ஒப்படைக்கும் அளவிற்கு பரிந்துரை செய்தும், 6, 7 ஆண்டுகள் ஆகியும் அந்த நிலத்தை அவர்களிடம் ஒப்படைக்க முடியவில்லை. ஆகவே, இன்றைக்கு அரசு கட்டிடங்கள் கொடுக்கின்றபோது கூட அந்தக் கட்டிடத்தை

எங்கே கட்டுவது என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஆகவே அந்த நிலத்தை ஒப்படைக்கக்கூடிய அதிகாரத்தை இன்றைக்கு, டிரான்ஸ்பர், அலியனேஷன் . . . என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அதிகாரத்தை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நேரடியாகச் சென்று பார்த்து, இந்த நிலத்தை ஒப்படைக்கலாம் என்று அவர்கள் எண்ணினால் அவர்களுக்கு அந்த அதிகாரத்தை அரசு வழங்க வேண்டுமென்பதை நான் இங்கே அன்போடு தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். மறுப்பு இல்லாத புறம்போக்கு என்று இப்போது இருக்கிறது. மறுப்பு இல்லாத புறம்போக்கு என்று சொன்னால் நத்தம் புறம்போக்கு, தீர்வை ஏற்பட்ட, தீர்வை ஏற்படாத அந்த நிலங்களை நஞ்சை, புஞ்சை நிலங்களை அங்கே இருக்கக் கூடிய குடிசைவாழ் மக்களுக்கு, ஆதிவாசி மக்களுக்கு, ஆதிதிராவிட மக்களுக்கு கொடுக்கக்கூடிய அந்த அதிகாரத்தை கொடுக்க விரைந்து நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

ஆகவே, மறுப்பு உள்ள புறம்போக்கு என்று ஒரு புறம்போக்கு இருக்கிறது. மறுப்பு உள்ள புறம்போக்கு என்று சொன்னால் மேய்ச்சல்கரை புறம்போக்கு, நீர் பிடிப்பு புறம்போக்கு, வாரி புறம்போக்கு, இப்படிப்பட்ட நிலங்களை நீண்ட நாட்களாக அந்த நிலங்களில் குடிசைகளே இல்லாத மக்கள், நிலப் பட்டாவே இல்லாத மக்கள், ஆண்டாண்டு காலமாக, அந்தவகையான நிலங்களில் குடிசைகளைக் கட்டி அவர்கள் வசித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த வாரி புறம்போக்கு, நீர்பிடிப்பு புறம்போக்கு போன்றவற்றை அவர்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்யக் கூடாது; அவைகளுக்குப் பட்டா வழங்கக்கூடாது என்று இப்போது சட்டம் இருக்கிறது.

ஆனால் 30, 35 ஆண்டு காலமாக அவர்கள் குடிசை போட்டுக் கொண்டு அந்த இடத்தில் வாழ்ந்து கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆகவே அவர்களுக்கு அந்த இடத்தை பட்டா போட்டுக் கொடுக்கவேண்டும் அல்லது அவர்களுக்கு உரிய பட்டாவை கொடுத்து வேறு இடத்திற்கு மாற்றம் செய்யவேண்டும். ஆகவே இப்படிப்பட்ட நிலைமை இன்றைக்கு புதுக்கோட்டை மாவட்டத்திலும் மாநிலத்தில் பல்வேறு பகுதியிலும் இருக்கிறது. ஆகவே அப்படிப்பட்ட நிலைமையை நம்முடைய அரசு போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. அ. வெங்கடாசலம்]

ஆக இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு நகரப் புற நில உச்சவரம்பு சட்டத்தின்கீழ் இன்றைக்கு ஒரு கொள்கையை வகுத்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. நகரப் புற நில உச்ச வரம்பு என்று சொல்லுகிறபோது ஒரு குடும்பம் இருப்பது போக மற்றும் கூடுதலாக 500 சதுர மீட்டர் இடத்தை வைத்துக் கொள்ளலாம் என்ற கொள்கையை வகுத்து வைத்துக்கொண்டு இருக்கிறது. இதில் சாதாரணமாக வறுமை கோட்டுக்கு கீழே இருப்பவர்கள், நடுத்தர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்தான் முழுமையாக பாதிக்கப்படுகிறார்கள். சட்டம் என்ன சொல்லுகிறது என்று சொன்னால் கூடுதலாக இருக்கக்கூடிய நிலத்தை நீங்கள் பயன்படுத்திக்கொள்ளவேண்டும் என்று சொல்லுகிறபோது வசதி படைத்தவர்கள் அதில் புல்லை வளர்க்கிறார்கள், அல்லது பூச்செடிகளை வளர்க்கும் நிலைமை வந்து விடுகிறது. ஆனால் வசதி இல்லாதவர்கள் புல் வளர்க்க முடியாமல் அந்த நிலத்தை அரசு எடுக்கக்கூடிய சூழ்நிலைக்கு ஆளாக்கப் படுகிறார்கள். ஆகவே வசதி படைத்தவர்கள் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய ஓட்டையை பயன்படுத்திக்கொண்டு அல்லது செல்வாக்கை பயன்படுத்திக்கொண்டு அல்லது அதிகாரிகளை தன் வசம் வைத்துக் கொண்டு அதிகமாக நகர்ப் புறங்களில் இருக்கக்கூடிய நிலத்தை அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். அப்படி எடுக்கவேண்டும் என்று சொன்னாலும் அவர்கள் நீதி மன்றங்களுக்குச் சென்று தடையை வாங்கிவிடுகிறார்கள். ஆகவே இன்றைக்கு கொள்கை அளவில் இருக்கக்கூடிய 500 சதுர மீட்டரை கூடுதலாக வைத்துக்கொள்ளலாம் என்று சொல்லுகிறபோது அதைவிட கூடுதலாக அந்த அளவுக்கு வசதி படைத்தவர்கள் நகர்ப் புறங்களில் அந்த உச்ச வரம்பை மீறி வைத்து இருப்பவர்களுக்கு கூடுதலாக வரியை போடவேண்டும். விகிதாச்சாரத்தின் அடிப்படையில் வரியை போட்டால் அந்த வரி எவ்வளவு வருகிறதோ அதை வசதி படைத்தவர்கள் கட்டுவார்கள். அரசுக்கும் வருமானம் வரும் என்று சொல்லி அந்த நகர்ப்புற நில உச்ச வரம்புச் சட்டத்தை மாற்றி எந்த அளவுக்கு அவர்கள் நிலம் கூடுதலாக வைத்து இருக்கிறார்களோ அதை விகிதாச்சார அடிப்படையில் அவர்களுக்கு நாம் கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு நில உடைமை மேம்பாட்டு திட்டத்தை கொண்டு வந்ததன் அடிப்படையில் இன்றைக்கு கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்கள் பட்டாவே வாங்கமுடியாத மக்கள், ஆதி திராவிட மக்கள், பிற்படுத்தப்பட்ட சமுதாயத்தை சேர்ந்த மக்கள் இன்றைக்கு இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்களையும் பாராட்டுகிறார்கள், வாழ்த்துகிறார்கள். ஆனால் அதில் ஒரு சங்கடம் அன்றைக்கு நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் கூட சென்ற வாரம் பதில் சொல்லும்போது நில உடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் நிலங்கள் உரியவர்களுக்கு இல்லாமல் வேறு நபர்களுக்கு மாற்றி இருந்தால் அதை உடனடியாக கொடுப்பதற்கு உரிய ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. ஒவ்வொரு தாலுக்கா எட் குவார்ட்டரிலும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த நில உடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் வசதி படைத்தவர்கள், வாய்ப்பு உள்ளவர்கள் சில வறியவர்களுடைய நிலத்தை அவர்கள் பட்டா போட்டு அரசு அதிகாரிகளை வைத்து சரிகட்டி பட்டா போட்டுக்கொண்டு இன்றைக்கும் இருந்து கொண்டு இருக் கிறார்கள். தாலுக்கா அலுவலகத்தில் சென்று அந்த பட்டாவை மாற்றித் தாருங்கள் என்று சொன்னால் வட்ட ஆட்சியர் உங்களிடம் உள்ள ரெக்கார்டுகளை கொண்டு வாருங்கள் என்று சொல்கிறார், ரெக்கார்டை பார்க்கிறார். அது ஒரு 6 மாத காலம் 1 ஆண்டு காலம் ஆகிறது. இன்றைக்கு 6 மாதத்திற்குள் ஒரு பட்டா வாங்குவதற்கு உரிய நிலைமை சாதாரண விவசாய தொழிலாளிக்கு இல்லாத ஒரு அவல நிலை இருக்கிறது. ஆகவே ஒரு கால கெடுவை வைத்து இந்த நில உடமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின்கீழ் பட்டா கொடுக்க அல்லது பட்டாவை மாறுதல் செய்து கொடுக்கக்கூடிய ஒரு நேரத்தை ஒரு கால அளவுக்குள் விசாரணை செய்து உடனடியாக பட்டா வழங்கவேண்டும் என்ற ஆணையை நம்முடைய மாண்புமிகு டாக்டர் நாவலர் அவர்கள் போட வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணி யடிக்கப்பெற்றது).

இன்னும் ஒன்றை சொல்லி முடித்துக்கொள்கிறேன், கிராமப் புறங்களில் விவசாயம் செய்யும்போது ஒரு விவசாயி பாம்பு கடித்து இறந்தால் நம்முடைய இதய தெய்வம் டாக்டர் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் கிராமப்புறங்களில் இருக்கக்கூடிய அந்த விவசாயிகளுக்கு யாருக்குமே பாம்பு கடித்து இறந்தால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் அரசு

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. அ. வெங்கடாசலம்]

கொடுக்கிறது என்ற விளம்பரமே தெரியவில்லை. ஆகவே பாம்பு கடித்து இறந்த உடனே அவர்களை கொளுத்திவிடுகிறார்கள், அல்லது புதைத்துவிடுகிறார்கள். ஆகவே நமமுடைய அரசு பாம்பு கடித்து இறந்தால் 10 ஆயிரம் ரூபாய் கொடுக்கிறார்கள் என்ற உணமையை வட்ட ஆட்சியர் மூலம் அனைத்து வி.ஏ.ஓ.-க்களின் மூலம் விளம்பரம் செய்யவேண்டும். அந்த நிலைமையை உருவாக்கவேண்டும். அதிலே ஒரு சங்கடம் பாம்பு கடித்து இறந்த உடனேயே அவர்கள் வி.ஏ.ஓ. இடம் சொல்லி அந்த இறப்புக்கான காலத்தில் அதை பார்வையிட்டுதான் எழுதுகிறார், பாம்பு கடித்து இறந்துவிடுகிறார் என்று. ஆனாலும் அவர்கள் நம்புவது இல்லை. மருத்துவ சான்றிதழ் வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் பாம்பு கடித்து இறந்தால் பொது மக்களிடம் கோட்ட ஆட்சித் தலைவர் விசாரித்து அனுப்பினால் போதும் என்று இருக்கிறது. ஆனால் அதையும் மீறி அதற்கு மருத்துவச் சான்று கேட்கும்போது, இறந்து 15 நாட்கள் கழித்து மருத்துவச் சான்று வாங்கமுடியுமா என்றால் முடியாது. ஆக அதைப் போக்குவதற்கு என்ன காரணத்தினால் இறந்தார் என்பதில், பாம்பு கடித்து இறந்தார் என்ற காரணம் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தால், அதையே சான்றிதழாகக் கொண்டு, கிராமப்புறங்களிலுள்ள விவசாயிகள் இறந்தால், ரூ. 10,000 பெறுவதற்கான விளம்பரத்தைச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாலை 5-50)

இறுதியாக ஒரேயொரு கோரிக்கையைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். இப்போது நம்முடைய அரசு தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கக்கூடிய ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், கோட்டாட்சித் தலைவர்கள், டெபுட்டி தாசில்தார்கள் போன்றவர்களை பயிற்சிக்காக ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் அனுப்புகிறார்கள், ஆகவே பயிற்சிக்காக அவர்களை அனுப்புகிறபோது, டெபுட்டி தாசில்தார்கள், கோட்டாட்சித் தலைவர்கள் போன்றவர்கள் பயிற்சிக்கு அரசு போட்டிருக்கிற அந்த விகிதாச்சாரப்படி அந்த மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பவேண்டும். அப்போதுதான் தலைமைச் செயலகத்தில் இருக்கக்கூடியவர்களுக்கு, வெறும் சட்டத்தையும், ஃபைல்களையும் பார்த்துக்கொண்டிருப்பவர்களுக்கு கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் அனைத்துத்

தரப்பு, அனைத்து வகுப்பைச் சார்ந்தவர்கள் என்ன சிரமங்களை அனுபவிக்கிறார்கள், அவர்கள் கோரிக்கைகள் என்ன, கஷ்டங்கள் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்வதற்கு வாய்ப்பாக அமையும். எனவே அந்தப் பயிற்சிக்காக மாவட்டங்களுக்கு அனுப்பினால், அங்கிருக்கின்ற நிலைமைகளையெல்லாம் தெரிந்து கொள்வார்கள். கிராமங்களில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண விவசாயிகள், வறுமைக்கோட்டிற்குக் கீழே இருப்பவர்கள் எப்படிப்பட்ட வாழ்க்கையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள், எப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமைகளைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய வகையில், அவர்கள் மீண்டும் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்து, அப்படிப் பட்ட அதிகாரிகள் கிராமங்களில் இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு, வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு, அவர் களுக்கான நியாயமான காரியங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு, விரைவான, தக்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு அது ஏதுவாக இருக்குமென்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

தீப்பிடித்து எரிந்தால் அந்த ஓலைக் குடிசைகளை மாற்ற முடியாத அளவிற்கு, ஓடு போட முடியாத நிலையில், வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே உள்ளவர்கள் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். இறந்தால் ரூ. 2000, அந்தக் குடிசைகள் முழுவதுமாக எரிந்தால் அதற்கு ரூ. 300 என்றிருக்கிறது. ஆகவே ரூ. 300 என்று சொல் கிறபோது, ஒரு கீற்று ரூ.1, ரூ. 1¼ என்று விற்கிறது. கம்பு விலை ஏறியிருக்கிறது. அனைத்துப் பொருட்களின் விலையும் ஏறியிருக்கிறது. ரூ. 300 கொடுக்கிறபோது நிச்சயமாக கீற்று மட்டும்தான் வாங்கமுடியும். ஆகையினால் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள், இன்றைக்கு மக்களுடைய நல்வாழ்வுக்காக, எப்படிப் பட்ட நல்ல திட்டங்களை எல்லாம் அறிவித்து, வாரி வழங்கி கொண்டிருக்கிற வள்ளலாகத் திகழ்ந்துகொண்டிருக்கிறார். ஆகவே ரூ. 200 சேர்த்து, ரூ. 500 ஆகக் கொடுத்தால் அது நன்றாக இருக்கும். மேலும் குடிசை தீப்பிடித்து எரிந்த நிலையில், அவர் களுடைய பட்டாக்களும், தஸ்தாவேஜுகளும் முழுவதுமாக எரிந்து விடுகிறது. ஆகவே மீண்டும் அந்த பட்டா வேண்டும். அந்த நிலத்திற்குரிய சான்று வேண்டும் என்று தாலுக்கா அலுவல கத்திலே கேட்டால், அவர்கள் கொடுக்க மறுக்கிறார்கள். கொடுப்ப தற்கு காலதாமதப்படுத்துகிறார்கள். அப்படிப்பட்ட நிலமைகள் எல்லாம் இருந்து வருகின்றது. ஆகவே முழுவதுமாக குடிசை தீப்பிடித்து எரிந்தால், அவர்களுக்குரிய நிலச் சான்று, மற்ற

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. அ. வெங்கடாசலம்]

உரிய சான்றுகளை அந்த அடங்கலைப் பார்த்து, உடனடியாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்ற அந்த ஆணையை நம்முடைய புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் உருவாக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, இன்றைக்கு இதய தெய்வம் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு அனைத்துத் துறைகளிலேயும், இந்தியத் துணைக் கண்டமே பாராட்டக் கூடிய அளவிற்கு மறு மலர்ச்சி கண்டிருக்கின்ற புரட்சித் தலைவர் அரசு, என்னுடைய ஆலங்குடி தொகுதியை—மீண்டும் ஒரு முறை சொல்கிறேன்—கோட்டமாக அறிவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, நன்றி தெரிவித்து விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. வை. பாலச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று 1, 9, 11, 41 மற்றும் 46 ஆம் எண் மானியக் கோரிக்கைகள்மீது ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு நல்கியமைக்கு நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நிர்வாகத்தை நாட்டு மக்களுக்கு நெருக்கமாக கொண்டு செல்ல வேண்டும் என்ற கொள்கையினை தமிழக அரசு கொண்டு இருப்பதாக பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லப்பட்டு வருகிறது. அப்படி நிர்வாகத்தை நாட்டு மக்களுக்கு மிக நெருக்கமாகக் கொண்டு செல்லும் அந்தக் கொள்கையைக் கொண்டுள்ள நம்முடைய தமிழக அரசு, அந்த வகையில் என்னுடைய கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இருக்கிற கல்குளம் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரித்து, புதியதாக அமைக்கப்பட இருக்கும் அந்த தாலுக்காவிற்கு இரணியல் தாலுக்கா என்ற பெயரிட்டு, இரணியல் தாலுக்கா தலைமையிடமாக அமைத்துத் தரப்படும் என்று ஏற்கெனவே சொல்லப்பட்டுள்ளது. அந்த வேலையை மிக விரைவாக முடித்துத் தரவேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை நான் வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதுபோன்று 1982 ஆம் ஆண்டு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் மதத்தின் பெயரால் ஒரு கலவரம் நடைபெற்றபோது, அந்தக் கலவரம் என் நடைபெற்றது, எதற்காக நடைபெற்றது என்பதைக் கண்டு ஆய்ந்து அறிவதற்கும், அப்படிப்பட்ட சம்பவங்கள் மீண்டும் நிகழா வண்ணம் கட்டுப்படுவதற்கும், தடுப்பதற்கும் ஏற்ற வழிவகைகளைச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக ஓய்வுபெற்ற நீதிபதி திரு. வேணுகோபால் அவர்கள் தலைமையில் வேணுகோபால் விசாரணைக் கமிஷன் நியமிக்கப்பட்டது. அந்த விசாரணைக் கமிஷன் கிட்டத்தட்ட ஐந்தாண்டுக்

காலம் விசாரணையை நடத்தி முடித்து பல்வேறு கருத்துக்களை, பரிந்துரைகளை இந்த அரசிற்கு வைத்தது. அந்தப் பரிந்துரைகளில் ஒன்று 'சோஷியோ இக்கனாமிக் புரோக்ரஸ்' என்ற தலைப்பில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அந்தத் தலைப்பில் சொல்லப்பட்டு இருக்கின்ற கருத்துக்களையெல்லாம், பரிந்துரைகளையெல்லாம் ஏற்றுக் கொண்டதாக அரசாங்கமும் அரசு ஆணை மூலமாக தெரிவித்திருக்கிறது. அந்தக் கமிஷன் தெரிவித்திருப்பதில் ஒன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் கல்குளம் தாலுக்கா உட்பட எல்லா தாலுக்காக்களையும் இரண்டாகவோ, மூன்றாகவோ பிரித்து அவைகளின் பரப்பை, அளவை சிறிதாக்கவேண்டும் என்றும் அந்த தாலுக்காக்களில் உள்ளடங்குகின்ற வருவாய் கிராமங்களையும் மிகச் சிறிய கிராமங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும் என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே அந்தப் பரிந்துரையை ஏற்றுக் கொண்டதாக அறிவித்திருக்கும் நம்முடைய அரசாங்கம் முதலில் என்னுடைய கல்குளம் தாலுக்காவை இரண்டாகப் பிரிப்பதோடு அந்த கல்குளம் தாலுக்காவிற்கு உட்பட்ட வருவாய் கிராமங்களையும் சிறு சிறு கிராமங்களாகப் பிரித்து நிர்வாக வசதியைச் செய்து தரவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன்.

அதுபோன்று கன்னியாகுமரி மாவட்டம் வறட்சியின் கோரப் பிடியில் சிக்கித் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அந்த வறட்சிக்குக் காரணம் மழையின் அளவு குறைவு என்று சொல்லப்பட்டாலும் அது மட்டுமே காரணம் அல்ல என்பது எங்களுடைய வாதமாக இன்றைக்கு இருந்துகொண்டிருக்கிறது. பெய்கின்ற மழையின் நீரைத் தேக்கி வைப்பதற்கு பயன்படுகின்ற குளங்களையும், குட்டைகளையும் அங்கே ஆக்கிரமிப்பாளர்கள், ஆக்கிரமிப்பு செய்கின்ற காரணத்தினால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதும் பல்வேறு காரணங்களில் ஒன்றாக எங்களால் இன்றைக்கு சுட்டிக்காட்டப்படுகிறது. ஆகவே குளங்களில் செய்யப்பட்டுள்ள ஆக்கிரமிப்புகளை அப்புறப்படுத்த வேண்டும் என்று பல்வேறு சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், எங்களுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை இந்த மாமன்றத்தில் தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்து அதற்கேற்ப இந்த அரசு நடவடிக்கை எடுக்கும் என்று சொல்லப்பட்டுள்ள நேரத்திலே கூட அங்கே வருவாய்த்துறையின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற பல்வேறு குளங்கள் இன்றைக்கு இந்த

1987 ஏப்ரல் 29] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

வறட்சி நிலையைப் பயன்படுத்தி ஒரு சிலரால் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்படுகின்ற நிலைமை அங்கே உருவாகியிருக்கிறது. ஆகவே அதைத் தடுக்கின்ற வகையில் அந்த மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஆக்கிரமிப்புக் காண்காணிப்பு பறக்கும் படை என்ற பிரிவை நியமனம் செய்து, அந்தப் பிரிவின் மூலமாக அங்கு ஆக்கிரமிப்புகள் புதியதாக நடைபெறாத வண்ணம் தடுப்பதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும். அது போன்று வருவாய்த்துறையின் பொறுப்பிலே இருக்கின்ற குளங்கள் அல்லது வேறு இடங்கள் ஆக்கிரமிப்பு செய்யப்பட்டால் அப்புறப்படுத்துவதற்கு தனியார் யாரேனும் முன்வருவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு இந்த அரசு காவல்துறை மூலமாக பாதுகாப்பு தர முன்வரவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன். அதுபோன்று பட்டா வழங்குவதில் இன்றைக்கு பல்வேறு பகுதிகளில்—தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்கள் குடியிருக்கின்ற பகுதிகளுக்கு பட்டா வழங்குவதில் ஏனோ ஒரு வகையான காலதாமதம் இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அந்த நிலைமையை மாற்றி அவர்களுக்கு உடன்டியாக பட்டா கொடுக்கின்ற வழிவகைகளைக் காண வேண்டும். இன்றைக்கு சிதம்பரனார் மாவட்டத்தில், கோவில் பட்டி தாலுக்கா, பாண்டமங்கலம் கிராமத்தில் சர்வே எண் 553/1ஏ வில் உள்ள 1 ஏக்கர் 24 சென்ட் நிலத்தை ஒரு முன்னாள் இராணுவத்தினருக்கு குத்தகைக்கு விட்டு அந்த குத்தகை நிபந்தனையை அவர் மீறியதால் அந்த நிலத்தை அவரிடமிருந்து மீட்டு எடுத்த பிறகு அதை ஏழைகளுக்கு குடியிருப்பதற்காக பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்து அறிவிக்கப் பட்டது. அப்போது 33 பேர்கள் பினாமிகளாக அதற்கு மனு செய்து அவர்கள் அதைப் பெறுவதற்கு முயன்றபோது அந்த 33 பேர்களும் பினாமிகள் என்று அங்கே உள்ள பொது மக்கள் சொல்லி, ஏழை எளியவர்கள் தகுதி பெற்றவர்கள் என்ற அடிப் படையில் 46 பேர்கள் மனுச் செய்தார்கள். அப்படி 46 பேர்கள் மனு செய்த பிறகு அவர்களுக்கு பட்டா கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிலைமை அங்கே உருவான பிறகு அவர்களுக்கு 1987, இந்த வருடம் பிப்ரவரி மாதத்திற்கு முன்னால் பட்டா தரப்படும் என்று சொல்லப்பட்டது. அதற்கான ஆணைகள் கூட வழங்கப் பட்டன. ஆனால் இப்போது அந்த 46 பேர்களுக்கும் பட்டா கொடுக்கப்படாமல் பினாமிகள் என்று ஏற்கனவே அங்கேயுள்ள சப்-கலெக்டர் அவர்களால் தள்ளி பிடிக்கப்பட்டு, பட்டா

கொடுக்கப்படக்கூடாது என்று சொல்லப்பட்ட அந்த 33 பேர்களுக்கும் மீண்டும் கொடுப்பதற்கான ஏற்பாடுகள் நடைபெறுகின்றன. இதை அரசு அருள்கூர்ந்து கவனித்து ஆவன செய்ய வேண்டுமென்ற வேண்டுகோளை வைக்க விரும்புகிறேன்.

என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பொறுத்தவரை வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு என்னென்ன வரிச் சலுகைகள் அளிக்க முடியுமோ அந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் டிஸ்ட்ரிக்ட் ரெவின்யூ ஆபீசர் புதியதாக நியமனம் செய்யப்பட்டு இருப்பதால் அவர்களுக்கு குடியிருப்பு வசதி இல்லாமல் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே டி.ஆர்.ஓ. அவர்களுக்குக் குடியிருப்பு வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு அரசு ஆவன செய்ய வேண்டும். என்னுடைய கல்குளம் தாலுக்கா வட்டாட்சியர் அலுவலகம் இட நெருக்கடி மிகுந்திருக்கிறது. மிகப் பரவலான அந்த வளாகத்திலுள் இருக்கின்ற அந்த அலுவலகம் பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்டது என்ற காரணத்தினால் அங்கே இட நெருக்கடி இருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, அந்த அலுவலகத்தை சற்று விரிவுபடுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

(இரவு 6-00)

இன்னொரு மிகப் பெரிய பிரச்சினை என்னவென்றால் எங்களுடைய மாவட்டத்திலே 'கவராக்கள்' என்ற பிரிவினர் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் தாழ்த்தப்பட்டவர்கள், ஏழை மக்கள். ஆனால் அவர்கள் தாங்கள் 'கவராக்கள்' என்று சொல்லி தங்களுக்கு ஜாதிச் சான்றிதழ்கள் தரவேண்டும் என்று கேட்டு அங்கே வட்டாட்சியரை அணுகினால், காரணங்கள் சொல்லப்படாமல் அவர்களுக்கு 'கவராக்கள்' என்ற ஜாதிச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படுவதேயில்லை. பல ஆண்டுகளாக இந்த நிலைமை இருந்து கொண்டிருக்கிறது.

இதற்கான காரணம் என்னவென்பதை ஆய்ந்தறிந்து, 'கவரா' இன மக்களுக்கு 'கவரா இன' மக்கள்தான் என்ற அளவிற்கு ஜாதிச் சான்றிதழ்களைக் கொடுப்பதற்கு இந்த அரசு முன்வர வேண்டும்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. வை. பாலச்சந்திரன்]

இன்னொரு முக்கியமான வேண்டுகோள். 1982-வது ஆண்டு, 14 பேர்களும், 1986-வது ஆண்டு ஒருவரும் வன்முறைக் கூட்டத்தால் கட்டி இழுக்கப்பட்டு, கடலுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, கடலிலே ஆழ்த்தப்பட்டு, கடல் மீனுக்கு இரையாக்கப்பட்டு, அவர்கள் இறந்து போன காரணத்தால், அந்த 15 பேர்களுடைய மனைவிமார்களும், பிள்ளைகளும் பட்டினியால் வாடிக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். ஆனால் வன்முறைக் கூட்டத்தால் கடலுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டு, கொலை செய்யப்பட்ட அந்த 15 பேர்களின் மனைவிமார்கள் மற்றும் பிள்ளைகளுக்கு, இதுவரை அரசாங்கம் எந்த நிவாரணமும் செய்யவில்லை என்பது வேதனைக்குரியது. ஆகவே, அந்த 15 பேருடைய குடும்பங்களுக்கு அரசாங்கம் ஒரு கணிசமான பரிகாரம் என்ற அளவில் கணிசமான உதவிசெய்ய வேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை வைத்துக்கொள்கிறேன்.

அதுபோல, கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இன்றைக்கு இந்த வறட்சி நிலைமையிலே கூட திடீரென்று குடிநீருக்காக, குடிநீர் வேண்டும் என்ற அளவில் பேச்சிப்பாறை அணை திறக்கப்பட்டு, சானலில் நீர் விடப்பட்டது. வறட்சியால் சானல் கரைகள் எல்லாம் காய்ந்து போய், உறுதியாக இருந்த நேரத்தில் குடிநீருக்கு குளங்களை நிரப்பவேண்டும் என்பதற்காக அணை திறக்கப்பட்டு நீர் விடப்பட்டது. அந்த குறைந்த அளவு நீர் விடப்பட்ட நேரத்தில் கூட, பத்மனாபபுரம் புத்தனார் கரை உடைந்து நீர் வீணாகச் சென்று விட்டது. இந்த நேரத்தில் கூட நிலைமை இந்த அளவுக்கு இருக்கிறது. ஆகவே, இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளை மாற்றத் தேவையான பணிகளுக்கு கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு முன்னுரிமை கொடுத்து, பல்வேறு திட்டங்களைத் தரவேண்டும் என்று கேட்டு, இந்த மானியக் கோரிக்கைகளை வரவேற்று அமைகிறேன். நன்றி, வணக்கம்.

* திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, வருவாய்த் துறை மானியக் கோரிக்கை மீது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விழைகிறேன். இன்றைக்கு நமது தமிழக அரசு பல்வேறு மாவட்டங்களை வறட்சி மாவட்டங்களாக அறிவித்து இருக்கிறது. ஆனால் தஞ்சை மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவிக்கவில்லை. அதற்கு நம்முடைய நிதியமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தில்

நெல் இந்த ஆண்டு அதிகமாக கண்டுமுதல் ஆகியிருக்கிறது, ஆகவே, தஞ்சை மாவட்டத்தை அப்படி அறிவிக்கவேண்டிய தில்லை என்ற எண்ணத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நான் அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்வ தெல்லாம், நெல் அதிகமாகக் கண்டு இருக்கலாம். ஆனால் ஒவ்வொரு ஆண்டும் தண்ணீர் வரத்து குறைந்து விட்டது. மழையும் குறைந்து விட்டது. நெல் கண்டுமுதலை வைத்து மட்டும் மாவட்டம் செழித்துப் போய்விட்டது என்று சொல்ல முடியாது.

காரணம், நிதியமைச்சர் அவர்கள் தஞ்சை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். தஞ்சை மாவட்ட அனுபவத்தைத் தெரிந்தவர்கள். குளங்களிலே தண்ணீர் கிடையாது. ஏரிகளிலும் தண்ணீர் கிடையாது. இப்போது வடுவூர் ஏரியிலே பூராவும் கருவ கன்றை போட்டு விட்டார்கள். செவினியு துறையிலேயே அவர்கள் அதைத் தூர்த்து விடலாம் என்ற முடிவுக்கு வந்து விட்டார்கள். இதையெல்லாம் தஞ்சை மாவட்டத்தில் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி 15—4—1987 தேதி முதல் 20—4—1987 முடிய 15 இடங்களிலிருந்து 60 மைல் தூரம் பாதயாத்திரை துவக்கினோம். வறட்சி நிலைமை, காவேரி நீர் பிரச்சினை சம்பந்தமாகவும் என் தலைமையில் தலைஞாயிறில் இருந்து, 15-ந் தேதி புறப்பட்டு தஞ்சையில் 60 மைல் பாத யாத்திரை சென்று எல்லா கிராமங் களையும் பார்த்து, கலெக்டரிடம் மனு கொடுக்கலாம் என்று பல விவரங்கள் சேகரித்துக் கொண்டு வந்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை சந்திக்கச் சென்றோம் ஆனால் அலுவலகத்தில் இல்லை, வீட்டிலிருந்து சொன்னார்.

இப்போது தஞ்சை மாவட்டத்திலே குளங்கள், ஏரிகள் முழுமையாக வற்றிவிட்டன. கை பைப்பிலே கூட தண்ணீர் ஊற்ற ஊற்றப் போகப் போக, காற்று தான் வருகிறது. தண்ணீர் வரவில்லை. குடி நீருக்குக் கூட வழி இல்லாத நிலை இருக் கிறது. நான் அரசைக் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், தஞ்சை மாவட்டத்தை வறட்சி மாவட்டமாக அறிவித்து, வறட்சி நிவாரண நிதி கொடுத்து, வேலைகளைத் துவங்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

அதுபோல், வறட்சி சம்பந்தப்பட்ட அல்லது யூனியன் சம்பந்தப்பட்ட நிலவரங்களைப் பற்றிப் பேசுவதற்காக நாங்கள் தஞ்சை மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களைச் சந்தித்தால், சரியாக பிரதிநிதிகள் சொல்லக்கூடியதைக் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார். 5 ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்களும், நானும் போய் நிலவரத்தை எடுத்துச் சொல்லப் போனால், 'எனக்கு எல்லாம் தெரியும், போங்கய்யா' என்று சொல்லிவிட்டுப் போகிறார். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இது வரை இருந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் இப்படியெல்லாம் நடந்து கொண்டது கிடையாது. மக்கள் பிரதிநிதிகள் யார் போனாலும் கூட, குறைகளைக் கேட்ட வரலாறுதான் தஞ்சை மாவட்டத்திற்கு உண்டு. இதற்கு மேல் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரைப் பற்றிச் சொல்வதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஆகவே 20-4-87 ஆம் தேதி அன்றைக்குக் கூட 4 மணிக்கு வருவதாகச் சொல்லி, இவ்வளவு தூரம் நடந்து போகிறோம், 'வீட்டிலே இருந்து கொண்டே ஃபோன் பண்ணிச் வந்து விட்டுப் போய் விட்டார்களா?' என்று கேட்டு நாங்கள் மாவட்ட வருவாய் அதிகாரியிடம் மனுக் கொடுத்த பிறகு அவர் வருகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலை எதிர்காலத்தில் நடைபெறாமல் இருப்பது நல்லது என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் வந்தபோதுகூட இவ்வளவுதூரம் கெட்ட பெயர் உண்டு பண்ணியதற்குக் காரணமே என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து இந்த மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்தான். ஒவ்வொருவரும் ரூ. 15,000-க்கு ஒரு ஆர்ச் போட வேண்டும் என்று பஞ்சாயத்து யூனியன் கமிஷனர்களுக்குச் சொல்லியிருக்கிறார். அவர்கள் எந்தக் கணக்கில் எழுதுவது என்று கேட்டபோது நான் சொல்லுகிறபடி கணக்கு எழுதிவிட்டுப் போ என்று சொல்லியிருக்கிறார். இப்படி அரசுக்கு ஒரு கெட்ட பெயர் வருகிற மாதிரி செய்தார் என்பதைப்பற்றி அரசாங்கம் விசாரணை செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மேலும் முதலமைச்சர் வருகையை விளம்பரம் செய்வதற்கு யூனியன் பணத்தைச் செலவு செய்து அதைப் பெரிய பிரச்சினையாக உருவாக்கிவிட்டதைக் குறித்தும் அரசாங்கம் விசாரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 22

தீ விபத்து நடைபெற்றால் அளிக்கப்படும் நிவாரணத்தொகை குறித்து பரிசீலனை செய்து வருவதாக மாண்புமிகு நிதி யமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள். இன்றைக்கு தீ விபத்தால் குடிசைகள் எரிந்துபோனால் ரூ. 300 கொடுக்கிறோம். இது போதாது. 500 ரூபாயாவது கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். காரணம் தற்போது கயிறு, பாளை, மூங்கில் எல்லாவற்றின் விலையும் ஏறிவிட்டது. எனவே இந்த நிலையில் அரசு பரிசீலிப்பதாகச் சொன்னதை விரைவில் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து ஒரு குடும்பத்தில் ஒருவர் இறந்தால்—அவர் குடும்பத் தலைவர் என்றால் மட்டும் ரூ. 2,000 கொடுக்கிறார்கள். குடும்பத் தலைவருக்குப் பதிலாக எதிர்காலத்தில் குடும்பத்திற்குத் தலைவ ராக வருகிற பையன் இறந்தால்கூட அவர்களுக்கு ரூ. 5000 கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

24—1—1987 அன்று காசிமேடு சிங்காரவேலர் நகரில் 800 குடிசைகளில் 400 குடிசைகள் தீ விபத்தால் முழுவதுமாக எரிந்து போய்விட்டன. சர்க்காரும் அவர்களுக்கு உதவி செய்திருக் கிறது. ஆனால் நான் என்ன சொல்ல விரும்புகிறேன் என்றால், இப்படி ஒவ்வொரு ஆண்டும் குடிசைகள் எரிந்து போகும்போதும் அதற்காக அரசாங்கம் நிதி கொடுப்பதால் இந்தப் பிரச்சினை தீராது. அங்கெல்லாம் குடிசைகளை அகற்றி, நிரந்தரமாகவே தீ விபத்தில் பாதிப்படாத நல்ல வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மேலும் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற் படுத்த ரூ. 5 கோடி ஒதுக்கப்பட்டிருப்பதை நான் வரவேற் கிறேன். தமிழகத்தில் 60 சதவீதம் பேர் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே விவசாயத் தொழிலாளர்களாக வாழ்கிறார்கள். அதில் தஞ்சை மாவட்டத்தில் மட்டும் 8 லட்சம் பேர் விவசாயத் தொழிலாளர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு வேலை கிடைக்க வேண்டுமென்றால் வேலைகளைக் காண்ட்ராக்டில் விடக் கூடாது. அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியமே விவசாயத் தொழி லாளர்களைக் கொண்ட ஒரு கமிட்டி அமைத்து அதில் அரசு அதிகாரிகளையும் அமைத்து வேலைகளைச் செய்தால்தான் வேலையும் சுத்தமாக இருக்கும். விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

வேலையும் கிடைக்கும். அந்த அளவுக்கு விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலையில்லாத நிலைமை இருக்கிறது. காரணம் அறுவடை முடிந்து விட்டது. அடுத்த ஆண்டு தண்ணீர் வருகிற வரை வேறு விதமான வேலையும் அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆகவே விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை கிடைக்க அந்த ஏற்பாட்டைச் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து வறட்சிப் பணிகளுக்காக என்று ரூ. 347 கோடி மத்திய அரசிடம் கோரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள் 30 கோடி ரூபாய் கேட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி தமிழகத்தில் மாறிமாறி வறட்சி வந்து கொண்டிருக்கிறது. வறட்சி வருவது தெரிந்தும் கூட முன்னெச்சரிக்கையாகக் குடி தண்ணீர் கொடுக்கக் கூட அரசு நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்றால் அது சரியில்லை. தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே வரவுக்கோட்டை என்கிற பகுதியில் பெண்கள் 4 அல்லது 5 பானைகளைத் தலையில் வைத்துக் கொண்டு போய் 3, 4 மைல் சென்று தண்ணீர் கொண்டு வருகிறார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்திலேயே இப்படி என்றால் புதுக்கோட்டை, இராமநாதபுரம், வடாற்காடு போன்ற மாவட்டங்களில் ஒரு குடம் தண்ணீர் ரூ. 5 என்கிற அளவுக்கு வியாபாரம் செய்கிற நிலைமை வந்திருக்கிறது. எனவே வறட்சி என்பதால் ரூ. 347 கோடியை மத்திய அரசிடமிருந்து கோரியிருக்கிறோம் என்றாலும் கூட மத்திய அரசுக்கு நாம் இடைத்தரகர்கள் போல் இருக்கக் கூடாது. மத்திய அரசிடம் வற்புறுத்தி வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு இன்னும் அதிகமான நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து குறை தீர்க்கும் நாள் என்று வைத்திருப்பது நல்லது தான். அதுவும் கொஞ்ச நாள் நன்றாக நடந்தது. இப்போது ஆயிரக்கணக்கான பேர் காத்துக் கொண்டிருந்தாலும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர், மாவட்ட வருவாய்த் துறை அதிகாரி வருவார் என்று சொல்லிவிடுகிறார். அவரோ மாலை 6 மணிக்குத்தான் வருகிறார். அவருக்காக 4,000 பேர் அல்லது 6,000 பேர் காத்து இருந்துவிட்டு போகிற நிலைமைதான் இருக்கிறது. கொள்கை விளக்கக் குறிப்பில் என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது என்றால் திரும்பத் திரும்ப மனு கொடுப்பவர்களுக்கு இலஞ்சிவப்பு

[திரு. பொ. உத்திராபதி] [1987 ஏப்ரல் 22

கலரில் கார்டு கொடுத்து, குறிப்பிட்ட நாளில் வந்தால் மனுமீது நடவடிக்கை எடுத்தது குறித்து விவரம் சொல்லப்படும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. 50 மைலுக்கு அப்பால இருந்து வந்து மனு கொடுத்துவிட்டு இப்படி ஒரு கார்டு வாங்கிக் கொண்டு போய் மீண்டும் 50 மைல் திரும்ப எப்படி அவர்களால் வர முடியும். எனவே அந்தந்த பஞ்சாயத்து யூனியன் ஏரியாவிலேயே கோரிக்கை மனுக்களைப் பெற்று அதிகாரிகள் அங்கேயே டிஸ்போஸ் செய்ய ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, வீட்டுமனைப் பட்டா ஆங்காங்கே வழங்கிக் கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் கிராமங்களில் இன்றைக்கும் 80 சதவீதம் மக்களுக்கு மனைப்பட்டா வழங்கப்படவில்லை. மனைப்பட்டா இருந்தால்தான் எந்தக் கடனும் கிடைக்கும்; எந்த அரசாங்கச் சலுகையும் கிடைக்கும் என்று இருக்கிறது. எந்தச் சலுகை கேட்டாலும் பட்டாவைக் கொண்டு வா என்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட ஓராண்டுக்குள்ளாக எல்லோருக்கும் மனைப் பட்டா வழங்க வேண்டும் என்கிற வகையில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்—ஏற்கெனவே பட்டா வழங்குவதற்காக தனியாக தாசில்தார் இருந்தாலும்கூட அந்த வேலை இன்னும் முழுமையாகச் செய்யப்பட்டு எல்லோருக்கும் பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டம் பற்றி இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். 1961 ஆம் ஆண்டு 5 பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 30 எக்கர் நிலம் இருக்கலாம் என்றும் கூடுதல் ஒருவருக்கு 5 எக்கர் வைத்துக் கொள்ளலாம் என்றும் காங்கிரஸ் ஆட்சியின் போது கொண்டு வந்தார்கள். அதற்குப் பெரிய போராட்டமே நடந்தது. கலைஞர் அவர்கள் முதலமைச்சராக வந்தபோது 5 பேரைக் கொண்ட ஒரு குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்டு எக்கர் என்று கொண்டு வந்தார். அதனால்கூட உபரி நிலம் அதிகமாகக் கிடைக்கவில்லை.

(இரவு 6-10)

இப்போது உபரியாக அறிவித்திருப்பது 1,65,787 எக்கர். அவற்றில் தடை ஆணையில் கோர்ட்டில் இருப்பது 26,804 எக்கர். எவ்வளவு நிலம் விநியோகம் செய்திருக்கிறது என்ற விவரம் இல்லை. நிலச்சீர்திருத்தத்தை இப்படிக் கொண்டு வந்தால்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

நிச்சயமாக நிலப்பிரபுக்கள் மாறி மாறி எழுதி வைத்து தப்பித்துக் கொண்டிருப்பார்களே தவிர, உண்மையான நிலச் சீர்திருத்தமாக அமையவில்லை. ஐந்து பேர் கொண்ட குடும்பத்திற்கு 15 ஸ்டாண்டர்ட் ஏக்கர் என்பதற்குப் பதிலாக சாதாரண 15 ஏக்கர் என்று வைக்க வேண்டும். சாதாரணமாக ஐந்து ஏக்கர் கூட சாகுபடி செய்யமுடியவில்லை. இந்த வருடம் ஐந்து ஏக்கர், பத்து ஏக்கர்கூட சாகுபடி பண்ண முடியவில்லை. ஆகவே 15 ஏக்கர் சாதாரண ஏக்கரா உச்சவரம்பு கட்டி மிச்ச நிலத்தை எடுத்து நிலமற்ற ஏழை விவசாயத் தொழிலாளிக்குக் கொடுத்து அவர்களை வறுமையிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து அரசு புறம்போக்கு. சாதாரண ஏழையெளிய மக்கள் அரை ஏக்கர், முக்கால் ஏக்கர் என்று பதினைந்து 20 வருடங்களாக சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு அபராதம் போடுகிறார்கள். அவர்களால் 100, 500 என்று கட்ட முடியவில்லை. அப்படி அரசு புறம்போக்கு நிலங்களில் யார் யார் ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறார்களோ, யார் யார் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே இருக்கிறார்கள் என்று கருதுகிறார்களோ அவர்களுக்கு பட்டா வழங்க, குறைந்த பட்சம் கிஸ்தி போடக்கூடிய அளவிற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

1952 ஆம் ஆண்டு பண்ணையாள் சாகுபடி பாதுகாப்புச் சட்டம் திரு இராஜகோபாலாச்சாரியார் முதலமைச்சராக இருந்தபோது—திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்காவில் ஐந்து இலட்சம் மக்கள் திரண்டு குத்தகை விவசாயிகளை வெளியேற்றினால் நாங்கள் உழுவோம் என்று பெரிய போராட்டம் நடத்தி, முன்னாள் அமைச்சர் திரு. பிரகாசம் அவர்களும் இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர்களும் கலந்துகொண்டு—அறிவித்தார்கள். அதற்குப் பிறகு 1952-இல் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அடுத்த வருடம் 1956-இல் நியாயவாரச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டது. அதற்குப் பிறகு 40 விவசாயிகளுக்கும் 60 மிராசுதாரர்களுக்கும் என்றும், பிறகு 60 விவசாயிகளுக்கு 40 மிராசுதாரர்களுக்கு என்றும் கொண்டு வந்தார்கள். இப்போது அரசு 75 குத்தகை விவசாயிகளுக்கும் 25 பொது நிறுவனங்களுக்கும் மிராசுதாரர்களுக்கும் என்று கொண்டு வந்திருக்கிறது. கடந்த ஐந்தாறு வருடங்களாக, 1983-இல் இருந்து இயற்கைச் சீற்றத்தால் குத்தகை கட்ட முடியாமல்

இருக்கிறார்கள். இப்போது ஐந்து தவணை கட்ட வேண்டும் என்று அறிவித்துள்ளீர்கள். ஐந்து தவணையில் விவசாயிகளால் தர முடியவில்லை. இந்த ஆண்டு விளைந்தது, ஆகவே கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஐந்து தவணை என்பதை கணக்கெடுத்து ஒரு தவணை கட்டினால் இடையில் கட்டியதை சேர்த்து பாக்கியை தள்ளுபடி செய்து விவசாயிகளுக்கு நிவாரணம் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கேரளாவில் குத்தகைத்தாரர்களுக்கே நிலத்தைச் சொந்தம் ஆக்கியதைப் போல குத்தகை நிலத்தைச் சொந்தமாக்க வேண்டும். அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு கேள்விக்குப் பதில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். குத்தகை விவசாயிகள் நிலத்தை சொந்தக்காரர்கள் திருப்பிக் கேட்டால் அவற்றைத் திருப்பி எடுப்பதற்கு பரிசீலித்து வருவதாக அறிவித்திருக்கிறார்கள். இது சரியல்ல. நீண்டகாலமாகப் போராடி, உயிர்த் தியாகம் செய்து இந்தச் சட்டத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். அதை கைவிட்டுவிட்டு குத்தகை விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சாவூரில் ரெவின்யூ கோர்ட் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவற்றை மீண்டும் மூடிவிட்டு குத்தகை விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து கிழக்குத் தஞ்சாவூரில் விவசாயக் கூலி 7 லிட்டர் நெல், ரூ. 2.80 என்று இருக்கிறது. வரப்பு அண்டை போட்டு, நாற்று விட்டு, நடவு நட்டு களை எடுப்பதற்கு 6 லிட்டர், ரூ. 1.80 என்று இருக்கிறது. இப்போது 11, 8 என்று இருக்கிறது. அதாவது தாய்மார்களுக்கு 8 ரூபாய் என்றும், ஆண்களுக்கு 11 ரூபாய் என்றும் இருக்கிறது. கடந்த மூன்றாண்டுகளாக விவசாயக் கூலி உயர்வை அறிவிக்கவில்லை. அரசு ஊழியர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் நான்காவது சம்பளக் கமிஷனை அறிவித்திருக்கிறார்கள். கிராமப்புறத்தில் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே வாழக்கூடியவர்களுக்கு போதுமான கூலி அறிவிக்கப்படவில்லை. உழவுப் பெண்கள் நடவு நடும்போது முழங்கால் அளவிற்கு சேற்றில் பின் நோக்கி நடக்கிறார்கள். இப்படி கால் கிலோ மீட்டர் அளவிற்கு நடந்து கஷ்டப்படக் கூடிய பெண்களுக்குச் சம்பளம் எட்டு ரூபாய், ஏன்? தாய்க் குலத்தை பாதுகாக்கக் கூடிய தமிழக அரசு நியாயமான சம்பளத்தை அவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டுமானால் ஒரு கமிஷனை அமைத்து

வரக்கூடிய சாகுபடி காலத்திலே, விலைவாசி ஏற்றத்திற்குத் தகுந்தபடி எல்லாப் பணிகளுக்கும் சமக் கூலி, ஆண்களுக்கும் பெண்களுக்கும் வித்தியாசம் இல்லாமல் சம வேலைக்கு சம சம்பளம் அறிவிக்க துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அடுத்து அறுவடைக் கூலி என்பது ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அறிவிக்கப்பட்டது. நடைமுறையில் 7 லிட்டர் என்று இருக்கிறது. இப்போது 8 லிட்டர் கேட்டு மன்னார்குடியில் ஆர்.டி.ஓ. முன்னிலையில் ஏழரை லிட்டர் என்று ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறார்கள். எதிர்காலத்திலே 8 லிட்டர் என்று அறிவிக்க அமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

கடைசியாக, சட்டமன்றத்திலே பணியாற்றக் கூடிய காவலர் களுக்கு படி ஆறு ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. வெளியே உள்ள காவலர்களுக்கு படி அதிகமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு படியை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அது தனி மானியம். அது சட்டமன்றம் என்ற தலைப்பின்கீழ் வருகிறது.

திரு. பொ. உத்திராபதி: அடுத்து, என்னுடைய தொகுதி யிலே முத்துப்பேட்டை, கோட்டூர் என்று இருக்கிறது. மாவட்டம் பிரிக்கப்படுவதற்கான எல்லா ஏற்பாடுகளும் இப் போது நடக்கிறது. முத்துப்பேட்டை தாலுக்காவாக மாற்றப் பட வேண்டும். கோட்டூர் பெரிய யூனியன். 57 பஞ்சாயத்துக்களைக் கொண்ட யூனியன். அதையும் தாலுக்காவாக மாற்றி, அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு வருவாய்த் துறை மூலமாகக் கிடைக்கும் பலன்கள் கிடைக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்.

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுக்கா அலுவலகத்திற்கு எப்போதோ கட்டிய கட்டிடம்தான் இருக்கிறது. கொஞ்சம் மழை பெய்தாலே அங்கே வேலை செய்ய முடியவில்லை. இன்றைக்கு விஞ்ஞான மாறுதல்களுக்குத் தக்கபடி அந்த கட்டிடத்தைப் புதிதாகக் கட்ட ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும்.

அடுத்து தாலுகா அலுவலகம், ஆர்.டி.ஓ. அலுவலகம் ஆகிய அலுவலகங்களில் பணியாற்றும் ஊழியர்களுக்கு குவார்ட்டர்ஸ் கட்டிக் கொடுக்க வேண்டும். கிராமங்களில் பணியாற்றும் வி.ஏ.ஓ. வினரைப் பொறுத்தவரையில் 20 கிலோ மீட்டருக்கு அப்பால் உள்ளவரைப் போடுகிறார்கள். எனவே சாயங்காலம் அவர்கள் வீட்டுக்குப் போய்விடுகிறார்கள். எங்கேயாவது நெருப்பு பற்றிக் கொண்டாலும் சான்றிதழ் வாங்க, பார்க்க முடியவில்லை. எனவே ஒவ்வொரு பஞ்சாயத்திலும் சின்ன அலுவலகம் அல்லது அவர்கள் குடியிருக்க ஏற்பாடு செய்தால் நல்ல முறையிலே பணியாற்ற முடியும். பொதுமக்களுக்கும் நல்லது.

இறுதியாக பினாமி நிலம் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கிறது. நமது மாநிலத்தில் லட்சக்கணக்கான ஏககர் நிலங்கள் பினாமி நிலங்களாக பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. நமது தமிழக அரசு பினாமி நிலங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று, 1958–61 ஆகிய 3 ஆண்டுகளில் பதுக்கி வைக்கப்பட்ட நிலங்களை எடுக்க வேண்டுமென்று சட்டமியற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பியது. மத்திய அரசு அதை திருத்தி அனுப்ப வேண்டுமென்று திருப்பி அனுப்பியது. அது கிடப்பில் போடப்பட்டிருக்கிறது. எனவே பினாமி நிலங்களை எடுத்து, தஞ்சை மாவட்டத்திலே மறைத்து வைத்திருக்கும் நிலங்களை எடுத்து, நிலமற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்து, குத்தகை விவசாயிகளைப் பதிவு செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு லட்சக்கணக்கான பேர்களுக்கு கூட்டுறவுக் கடன் கிடைக்கவில்லை. பூச்சி மருந்து மானியம் கிடைக்கவில்லை. குத்தகை பதிவு இல்லாத விவசாயிகளுக்கு சர்க்கார் சலுகைகள் கிடைக்காத நிலை இருக்கிறது. அதிகாரிகள் கூட குத்தகை பதிவு செய்யும் காரியத்தில் சரியான முனைப்பு காட்டுவது கிடையாது. கும்பகோணம் அருகில் வலங்கைமான் வட்டம், நல்லூர் கிராமத்தில் ரங்கராஜன் என்பவர் 3 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முன்பு மனுக் கொடுத்தும், இன்னமும் விசாரணை முடிந்து, அவர் உண்மையான குத்தகை விவசாயியா, இல்லையா என்று சொல்லவில்லை. இடையில் பெரிய நிலப் பிரபு தலையீட்டின் பேரில் தடைப்பட்டு உள்ளது. இன்றைக்கு பினாமி நிலங்களை

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. பொ. உத்திராபதி]

வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்களுக்கு சாதகமாக வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் நடப்பது என்ற நிலை இல்லாமல் ஏழை எளியவர்களுக்கு சாதகமாக, உண்மையான குத்தகை விவசாயியைப் பதிவு செய்து, அரசாங்க சலுகைகள் அவர்களுக்குக் கிடைக்க மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். அதிகாரிகள் நிலப் பிரபுக்களுக்காக, அவர்களுக்குக் காவல் புரியும் அளவுக்கு குத்தகைப் பதிவில் பாரபட்சம் காட்டக் கூடாது என்று சொல்லி, இதற்கெல்லாம் தீர்த்த நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று சொல்லி, முடித்துக் கொள்கிறேன்.

திருமதி ஏ. எஸ். பொன்னம்மாள்: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும்போது நிலத்தை யாருக்கு குத்தகைக்கு விடுகிறார்களோ, அவர்களுக்கே அந்த நிலத்தைக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். அதிலே வேறுவிதமான கருத்து இல்லாவிட்டாலும், ஏழை விதவைப் பெண் ஒரு ஏக்கர், இரண்டு ஏக்கர் வைத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல 2 வயதுக் குழந்தையையும் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை அவர்கள் குத்தகைக்கு விட்டு, அந்த நிலத்தை குத்தகைதாரர் வைத்துக் கொண்டால், அந்தப் பெண் தெருவில் பிச்சை எடுக்க வேண்டுமென்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் நினைக்கிறாரா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி: மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, சாதாரணமாக ஒரு விதவை அல்லது ஏழையாக இருக்கிறவர்கள் ஒரு ஏக்கர், 2 ஏக்கர் என்று கொடுத்து, அதை சாகுபடி பண்ணிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு முழுப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்றுதான் இந்தியக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சொல்லுகிறது. அவர்களை அனாதையாக விட வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை.

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர்: அமைச்சர் அவர்களும் அதைத்தான் சொன்னார். நிலைமைகளைப் பரிசீலித்து, நியாயங்களை அனுசரித்து சட்டத் திருத்தம் கொண்டு வரலாம் என்று சொன்னார்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, 6 மாதம், 1 வருடம் அவகாசம் கொடுத்து, Safty Valve போல அமைந்து சொந்த சாகுபடி செய்கிறார்களா என்று பார்க்கலாம்.

(இரவு 6-20)

மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் இந்த அவைக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள நில்வரி, மாவட்ட நிர்வாகம், இயற்கைச் சீற்றம், இழப்பு—ஒதுக்கீடு, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர் பெருமக்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் குறித்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நான் சார்ந்திருக்கிற இந்திய தேசியக் காங்கிரஸ் சார்பிலே என்னுடைய கட்சி உறுப்பினர்கள் சொன்ன கருத்துக்களை ஆதரித்து, என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்திலே இந்த நூற்றாண்டிலே இல்லாத அளவுக்கு கடுமையான வறட்சி இந்த ஆண்டு நிலவுவதை நாம் நன்றாக அறிவோம். தொடர்ந்து நான்காவது ஆண்டாக, இந்த ஆண்டும் பருவ மழை பொய்த்து விட்டக் காரணத்தினாலே தமிழகத்திலே பல இடங்களிலே பஞ்சம் தலைவிரித்து ஆடுகின்ற நிலை இருக்கின்றது. ஒரு சில மாவட்டங்களிலே மக்கள் வேலை இல்லாத காரணத்தினாலே குடும்பம் குடும்பமாக வெளியேறக் கூடிய நிலை இருக்கின்றது. இங்கே மத்திய அரசு சார்பிலே சில நாட்களுக்கு முன்னாலே ஒரு குழு இங்கே வந்து ஒரு சில இடங்களைப் பார்வையிட்டு விட்டுப் போனார்கள். நான் அவர்களை மதுரையிலே சந்தித்தேன். கேரள மாநிலத்திலே கொடுத்ததுபோல டிரௌட் அட்வான்ஸ் டெப்பாசிட் என்ற முன்பணம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டோம். மதுரையிலே அந்த அதிகாரிகள் ஒன்றிரண்டு நாட்களிலே அறிவிப்பதாக சொன்னார்கள். உண்மையிலே, மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் மத்திய அரசு வந்துபோன பின்னர். எப்போது எவ்வளவு நிதி உதவி கொடுக்கும் என்று இந்த அரசு எதிர்பார்க்கிறது என்று சொல்ல வேண்டும்.

தமிழகத்திலே 128 வட்டங்களிலே வறட்சி என்றும், 25 வட்டங்களிலே கடுமையான வறட்சி இருப்பதாகவும் நம் அரசினுடைய அறிக்கைகள் கூறுகின்றன. இப்படி

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

25 இடங்களிலேதான் கடுமையான வறட்சி என்று அரசு குறிப்பிடுவது மிக மிகக் குறைவான கணக்கு என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். தோராயமாக, 60, 70 வட்டங்கள் கடுமையான வறட்சியின் பிடியிலே சிக்குண்டு இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். அதிலே பல இடங்களிலே நம்முடைய வருவாய்த் துறை அதிகாரிகள் கணக்குப் போடுகின்ற நேரத்திலே இந்த அனாவாரி சர்டிபிகேட் கொடுக்கின்ற நேரத்திலே 50 சதவிகிதத்திற்கு மேலே விளைந்திருப்பதாக கணக்குக் கொடுத்திருக்கின்றார்கள். அதன் காரணமாக வறட்சி பற்றி முழுமையான நடவடிக்கை எடுக்க முடியவில்லை. அறிவிக்க முடியவில்லை என்று சொன்னார்கள். எனக்குக் கூட சந்தேகம் இருக்கின்றது. அரசின் சார்பிலே Oral Instruction கொடுத்து அதிகமான அளவுக்கு புள்ளிவிவரங்கள் கொடுங்கள் என்று சொல்லியிருப்பார்களோ என்று நான் நினைக்கிறேன். அப்படி இருக்கக் கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன். இருக்கின்ற நிலைமைகளைப் பார்க்கிறபோது, பல இடங்களிலே கடுமையான வறட்சி இருக்கிறது. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன். நான் சார்ந்திருக்கின்ற மதுரை மாவட்டத்தில் பல வட்டங்களிலே வறட்சி இருந்தாலும் கூட பெரிய குளத்திலே கடுமையான வறட்சி என்றும், மற்ற வட்டங்களிலே, திருமங்கலம், உசிலம்பட்டி வட்டங்களிலே வறட்சி அதிகமாக இல்லை என்று கணக்கை பார்க்கிறபோது, ஒருவேளை இப்படிப்பட்ட விவரங்கள் அரசினிடத்திலிருந்து வருவாய்த் துறை அதிகாரிகளுக்குப் போய் இருக்குமோ என்று நான் நினைக்கிறேன். அதுபோல் வறட்சி நிலை என்று வருகின்றபோது குடிநீர் தட்டுப்பாடும் இருக்கும் என்பது நமக்குத் தெரியும். குடிநீர் கட்டுப்பாடு இப்போது இருப்பதைக் காட்டிலும் வருகின்ற கோடைக் காலத்திலே, காற்றுக் காலத்திலே மிக அதிகமாக இருக்கும் என்று நாம் நிச்சயமாக எதிர்பார்க்கலாம். இப்போதுள்ள அந்த நிலையில் குடிநீர்ப் பற்றாக்குறையை போக்குவதற்காக அரசு ஒரு தொகுதியிலே 4 இடங்களிலே அல்லது 5 இடங்களிலே என்று, அதிகபட்சமாக 10 இடங்களிலே வழங்குமாறு போட உத்தரவு வழங்கி இருக்கின்றது. இது மிக மிகக் குறைவாக இருக்கின்றது. நான் இன்னொன்றையும் உங்கள் மூலமாக மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக்

கொண்டு வரவிரும்புகிறேன். தற்போது அந்த ஆழ்குழாய்கள் எல்லாம் 4 அங்குலம் விட்டத்திலே போடுகிறார்கள். அப்படி போட்டால் 125 அடி ஆழம் வரைதான் போட முடிகிறது. ஆனால் வறட்சி கடுமையாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அந்தப் பகுதிகளில் நிலத்தடி நீர் மட்டம் அதற்கும் கீழே போகுமானால், இதைப் போட்டும் பயன் இல்லாமல் போகின்ற காரணத்தினால், 6 அடி விட்டத்திலே 300 அடி ஆழத்திற்கு போடுவதற்கான முயற்சிகளை அரசு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு செய்தியைக் கேள்விப்படுகிறேன். இப்போது ஒரு ஆழ் குழாய்க்கும் இன்னொரு ஆழ் குழாய்க்கும் இடையில் ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரம் இருக்க வேண்டும். அதற்கு இடையிலே புதிதாக குழாய் போடக் கூடாது என்று ஒரு உத்தரவு இருப்பதாலே பிப்ரவரி மாதத்திலே குறிப்பிட்ட தேதியிலேயிருந்து புதிதாக ஆழ் குழாய் போடாது நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கேள்விப்பட்டேன். மதுரை மாவட்டத்திலே இந்தச் செய்தியைச் சொன்னார்கள். இந்த செய்தி தவறாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். வறட்சி கடுமையாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே ஒரு கிலோ மீட்டர் தூரம் இடையிலே போடக் கூடாது என்று விதியிருந்தால் நிச்சயமாக குடிநீர்த் தட்டுப்பாட்டை போக்க முடியாது. இதற்கான அந்த தடையை தளர்த்தி அதிகமான அளவுக்கு ஆழ் குழாய்கள் போடுவதற்கு உத்தரவு பிறப்பிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக வரி வஜா பற்றி சொல்கின்ற நேரத்திலே இதற்கு முன்னாலே பல முறை சொல்லியிருக்கிறோம். நஞ்சைக்கு வரி வஜா செய்வதற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால் புஞ்சைக்கு நில வரி இல்லை. ஆனால் அதையொட்டிய மற்ற செஸ் இருக்கின்றது. வரிகள் இருக்கின்றன. அரசாங்கம் அது குறித்து அறிவித்தால் தான் அவர்கள் கூட்டுறவுக் கடன் பெறுவதற்கும், வேறு சலுகைகள் பெறுவதற்கும் பொருத்தமாக இருக்கும். அப்படி அரசாங்கம் இன்னும் அறிவிக்காத காரணத்தினாலே பல இடங்களிலே கிராம அதிகாரிகள் இன்றைக்கு வரியை வசூலித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

1987 எப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

முற்றிலும், கொஞ்சம் கூட மழை இல்லாமல் விளைவே இல்லாமல் இருக்கின்ற இடங்களிலே இன்றைக்கு வரி வசூலிக்கின்ற நிலை இருக்கின்ற காரணத்தினாலே அரசாங்கம் இதிலே தெளிவான உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும். விவசாயிகள் கடனாளியாகப் பிறந்து, கடனாளியாக வாழ்ந்து, கடனாளியாக மாளுகின்ற நிலையில் இருக்கின்றார்கள். இந்த ஆண்டு வாழ்வா சாவா என்று ஜீவ போராட்டத்தில் இருக்கின்ற இந்த நேரத்திலே வரி வசூல் செய்வது எந்த விதத்திலும் பொருத்தமாக இருக்காது. அரசாங்கம் அது குறித்து தெளிவான உத்தரவை பிறப்பிக்க வேண்டும். அரசு கொள்கைக் குறிப்பில் மனித உழைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஏரி, கண்மாய், குளம் போன்றவைகளை தூர் வார 5 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தத் தொகை மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. பல திட்டங்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்க்கும்போது இதற்கு இன்னும் அதிகமாக பணம் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். மனித உழைப்புக்கு முன்னுரிமை கொடுத்து வேலை வாய்ப்பு கொடுத்து ஏரி, கண்மாய், குளம் போன்றவைகளை தூர் எடுக்கிறோம். ஆனால் இப்பணியை செய்யும்போது வெறும் கண் துடைப்புக்காக இது இருக்கக் கூடாது. அதுபோல் நிறைய பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் மட்டும் போதாது குறைந்த பட்சம் 3 அடி, 4 அடி, 5 அடி என்கிற அளவில் ஆழப்படுத்தினால் தான் மழை பெய்கிற நேரத்தில் நீர் அங்கே தேங்க வாய்ப்பாக இருக்கும். காரணம் நீர் முக்கியமாக நமக்கு தேவைப்படுகிறது. அதுபோல சமுதாய கிணறுகளை அதிகமாக தோண்டினால் அங்கே தேங்குகிற நீர் குடிநீருக்கும் பயன்படும், அதோடு பாசனத்துக்கும் அதனை பயன்படுத்த வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே, அதிகமான அளவில் சமுதாய கிணறுகளைத் தோண்ட அரசு முயற்சிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்னொரு வேதனையான விஷயம் என்னவென்றால் இன்றைக்கு தமிழகத்திலிருந்து கேரளாவிற்கு போகிற சாலையில் தினசரி மந்தை மந்தையாக, சாரி சாரியாக கால்நடைகள் ஓட்டப்படுகின்றன. இங்கே கால்நடைகளை விவசாயிகள் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியவில்லை. தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாத நிலையில்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 22

இன்றைக்கு வேலையில்லாத் திண்டாட்டம் வேறு அவர்களுக்கு இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி கால்நடைகள் கேரளாவிற்கு சென்று கொண்டிருந்தால் மழைக் காலங்களில் கால்நடை இல்லாத நிலையில் அவர்கள் விவசாய பணிகளை செய்ய முடியாது. இன்றைக்கு அந்த விவசாயிகள் வந்த விலைக்கு கால்நடைகளை விற்கிறார்கள். இந்த வறட்சியான காலத்தில் கால்நடைகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கின்ற தீவன பற்றாக்குறையைப் போக்க அரசு நியாய விலையில் கால்நடை தீவனங்களை வழங்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். ஏற்கெனவே இது குறித்து மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் உறுதிமொழி கொடுத்திருக்கிறார்கள். எந்த அளவிற்கு இதுவரை இது குறித்து முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்? நியாயமான விலைக்கு அதனை கொடுத்திருக்கிறார்களா? இதுவரை இல்லையென்றால் உடனடியாக கொடுக்க முன்வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, இன்றைக்கு விவசாயம் செய்கின்றபோது மழை, பூச்சி போன்றவற்றின் காரணமாக பயிர் அழிந்து போகின்ற நிலை இருக்கிறது. சமுதாயத்திலுள்ள ஏனைய பகுதியினருக்கு பல விதங்களிலும் பாதுகாப்பு கொடுப்பது போல விவசாயிகளின் பயிர்களுக்கும் பாதுகாப்பு கொடுக்க அரசு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நிலவரி வசூல், நிலச் சீர்திருத்தம், மறுவாழ்வு இப்படி எல்லாவற்றிலும் இந்த அரசு தன்னை ஈடுபடுத்திக் கொண்டிருக்கிறது. வருவாய் வாரியம் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே ஒழிக்கப்பட்டு விட்டது. வெள்ளைக்காரன் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து திராவிட முன்னேற்றக் கழக ஆட்சிக் காலம் வரை இது செயல்பட்டு வந்தது. அப்போது தலைமைச் செயலாளர் அந்தஸ்துக்கு இணையாக வாரியத்தின் முதல் உறுப்பினரின் அந்தஸ்து இருந்தது. மூதறிஞர் இராஜாஜி அவர்கள் ஆட்சிக் காலத்திலிருந்து பெருந்தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் ஆட்சிக் காலம் வரை வருவாய் வாரியத்திற்கு இணையாக மாற்று ஏற்பாடு ஒன்றினை செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணிப் பார்த்து திட்டங்கள் போட்டும் அவை எல்லாம் கைவிடப்பட்டிருக்கின்றன. மண்டல ஆணையாளர் என்கிற பெயரில் தமிழகத்தில் 4 மண்டலங்களை ஏற்படுத்தி அதில்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

ஆணையாளர்களைப் போட்டால நன்றாக இருக்கும் என்கிற யோசனை கூட ஒரு காலத்தில் சொல்லப்பட்டு, பரிசீலிக்கப்பட்டு, பின்னால் அது கைவிடப்பட்டது. ஆக, இதிலே சீர்திருத்தம் செய்ய மாற்று ஏற்பாடுகள் செய்ய வேண்டுமென்று எண்ணி திட்டமிட்டிருந்தாலும கூட அவை எல்லாம் அப்போது நிறைவேற்றப்படவில்லை. அதற்குக் காரணம் அன்றைக்கு வருவாய் துறைக்கு இருந்த பணியின் தன்மையால் தான் அவ்வாறு செய்ய முடியாத நிலை இருந்தது. சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் அவர்கள் வருவாய் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது வருவாய் வாரியம் ஒழிக்கப்பட்டது. இன்றைக்கு அங்கே பல்வேறு ஆணையாளர்கள் இருக்கிறார்கள். நில நிர்வாகம், நில சீர்திருத்தம், துயர் துடைப்பு, மதுவிலக்கு, வணிக வரி இப்படி பல்வேறு துறைகளுக்கு ஆணையாளர்கள் இருந்தாலும் இன்றைக்கு இந்த ஆணையாளர்களிடையே ஒரு ஒருங்கிணைப்பு இல்லை. முன்பெல்லாம் போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ இருந்த காலத்தில் எல்லா உறுப்பினர்களும் சேர்ந்து ஒட்டுமொத்தமாக முடிவெடுத்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அப்படிப்பட்ட ஓர் ஒருங்கிணைப்பு இந்த ஆணையாளர் களிடையே இல்லாததால் மக்களுக்கு ஆற்ற வேண்டிய பணியில் தடை ஏற்படுகிறது. வருங்காலத்தில் இந்த ஆணையாளர் களுடைய பணி நல்ல முறையில் பயன்படுவதற்காக ஒருங்கிணைப்பு செய்யப்பட வேண்டுவது மிகவும் அவசியம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஏதோ ஆணையாளர் களாக இவர்கள் இருக்கிறார்கள் என்கிற தன்மையிலிருந்து இவர்களை விடுத்து இந்த நாட்டு மக்களுக்கு நல்ல முறையில் உருப்படியான சேவை செய்ய, இவர்களை செயல்பட விட அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்,

(இரவு 6-30)

நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து அல்லது நகர்ப்புற நில உச்சவரம்புச் சட்டத்திலிருந்து விலக்கு கோரி பல்வேறு அமைப்புகள் மனுக்கள் செய்தும் பல ஆண்டுகளாக உத்தரவு கிடைக்கவில்லை என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். பல்வேறு அமைப்புகளிலேயிருந்தும், நிறுவனங்களிடமிருந்தும், தொண்டு நிறுவனங்களிடமிருந்தும், விளையாட்டு, போட்டி போன்ற ஊக்குவிக்கப்பட வேண்டிய பல்வேறு அமைப்புகளிலேயிருந்தும்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 22

நியாயமான காரியங்களுக்காக நகர்ப்புற நில உச்சவரம்பிலே யிருந்து விலக்கு அல்லது சட்டத்திலேயிருந்து விதிவிலக்கு கோரி வந்த விண்ணப்பங்கள் பல இன்றைக்குத் தீர்க்கப்படாமல் இருப்பதாக நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட விண்ணப்பங்கள் எத்தனை பெறப்பட்டன, ஏன் கால தாமதத்திற்கு ஆளாகின்றன என்கின்ற விவரங்களை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் எனக்குச் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொது அமைப்புகள் விரிவாக்கத்திற்காகக் கடன் வாங்கி பல்வேறு அமைப்புகளிலேயிருந்து கடன் வாங்கி வட்டி கட்டினாலும் கூட இந்தத் துறையிலேயிருந்து அதற்கான தீர்ப்பு வராத காரணத்தினாலே அவைகளெல்லாம் இன்றைக்கு நஷ்டப்படுகின்ற சூழ்நிலையிலே, தொல்லைப் படுகின்ற சூழ்நிலையிலே இருக்கின்றன. நான்கூடக் கேள்விப்படுகிறேன், ஒருமுறை நம்முடைய நாவலரும், வேறு இரண்டு அமைச்சர்களும் ஆக மூன்று அமைச்சர்களாக சேர்ந்துகூட இதற்குத் தீர்ப்பு அளிப்பதற்காக அல்லது முடிவு எடுப்பதற்காக குழு அமைக்கப்பட்டதாகவும், அதன்மூலமாகவும் உருவான பலன் எதுவும் கிடைக்கவில்லை என்றும் கேள்விப்படுகிறேன். அது அப்படியில்லாமல் இந்த நிறுவனங்களுக்கான நடவடிக்கைகளை விரைந்து எடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நில வரியைப் பொறுத்து இன்றைக்கு மானியக் கோரிக்கையாக இருக்கின்ற காரணத்தினாலே, இதற்குத் தொடர்புடையதாக இல்லாவிட்டாலுமகூட ஒன்றை நான் இந்த நேரத்திலே சொல்லிக்கொள்வது பொருத்தமாக இருக்குமென்று நான் கருதுகிறேன். 28—2—1987 வரை கூட்டுறவுக் கடனினுடைய மொத்த நிலுவை 295.75 கோடியாக இருந்தது. ஆனால் அதில் வசூல் செய்யப்பட்டது 183 கோடியே 76 இலட்சம் என்று சொல்கிறார்கள். இன்றைக்கு நிலுவையாக 111 கோடியே 91 இலட்சம் இருக்கிறது. ஆகவே வசூல் செய்தது 62 சதவீதம் என்றும், வசூல் ஆகாதது 38 சதவீதம் என்றும் சொல்கிறார்கள். ஆனால் நான் அறிந்தவரையில் இதே கூட்டுறவு நிறுவனங்களிட மிருந்து கடன் வாங்கித்தான் இந்த நிலுவையைத் தீர்த்திருக் கிறார்கள். அப்படித் தீர்த்துவிட்டு மறுபடியும் கடன் வாங்கி

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

யிருக்கிறார்கள். விவசாயிகளினுடைய கடன் பளு எந்த வகையிலேயும் குறையவில்லை. விவசாயிகள் கடனைச் செலுத்துகின்ற நிலையிலே இல்லை என்பதைக் கேள்விப்படு கிறேன். இரண்டு மூன்று நாட்களுக்கு முன்னாலே நம்முடைய மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் மயிலாடுதுறையிலே கூட்டுறவுச் சர்க்கரை ஆலையைத் திறந்து வைக்கின்ற நேரத்திலே விவசாயப் பெருமக்கள் செலுத்த வேண்டிய கூட்டுறவுக் கடன்களுக்கு ஆறு மாத தவணை தள்ளிக்கொடுத்து ஒத்தி வைத்திருப்பதாக நான் ரேடியோவிலே செய்தி கேட்டேன். ஆகவே, அது பிப்ரவரி மாதம் கட்ட வேண்டிய தவணையா அல்லது ஜூன் மாதம் கட்ட வேண்டிய தவணையா அல்லது இரண்டுக்கும் சேர்ந்திருக்கிறதா என்ற செய்தியை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொல்ல வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அடுத்தபடியாக விவசாயப் பெருமக்கள் இன்றைக்குக் கஷ்டப் படக்கூடிய இன்னொரு பிரச்சினை என்னவென்று சொன்னால், கிணற்றிலே தண்ணீரே கிடையாது, கிணற்றிலே யிருக்கின்ற பம்பு செட்டைக் கழற்றி வீட்டிலே வைத்திருக் கிறார்கள். ஆனால் ஹார்ஸ் பவர் ஒன்றுக்கு 75 ரூபாய் என்று கட்ட வேண்டிய ஒரு நிலை இன்றைக்கு இருந்து கொண்டிருக் கிறது. அதிலே முற்றாகத் தண்ணீரே இல்லாமல், வறண்டு போய் விட்ட கிணற்றுக்கு அந்தப் பம்பு செட்டு வைத்திருக்கின்ற விவசாயிகளிடம் 75 ரூபாய் ஹார்ஸ் பவருக்கு என்று வாங்குவது மெத்த பொருத்தமாகவே இருக்காது. ஆகவே, இதை அரசாங்கம் கவனித்து அவர்களிடமிருந்து இந்தத் தொகை பெறப்படாத அளவிற்கு, அவர்கள் செலுத்தாமல் இருப்பதற்கான நடவடிக்கை களை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள் கிறேன்.

அண்மையிலே ஜனவரி மாதத்திலேயிருந்து கைய்ட் லைன் வேல்யூவேஷன் என்று சொல்லி, நிலங்களுடைய மதிப்பு பல மடங்கு உயர்த்தப்பட்டு இருப்பதாகவும், அதன்காரணமாகப் பத்திரப்பதிவு அலுவலகத்திலே விவசாயப் பெருமக்கள் நிறையப் பணம் கொடுத்து பதிய வேண்டிய நிலையிலிருக்கிறது. இரண்டு மடங்கு, மூன்று மடங்கு என்று நிலங்களினுடைய மதிப்பு உயர்த்தப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி செய்திகள்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 22

வந்திருக்கின்றன. இது கொஞ்சம்கூட நியாயமாக இருக்காது. உயர்த்த வேண்டுமென்று சொன்னாலகூட 5 சதவீதம், 10 சதவீதம், 15 சதவீதம் என்று இருக்க வேண்டுமே தவிர, 300 சதவீதம் உயர்த்துவது என்பது எந்த வகையிலேயும் பொருத்தமாக இருக்காது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நில உடைமை மேம்பாட்டுத் திட்டத்தின் கீழே விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்வதற்காக இந்த நிலங்களை அளந்து அவர்களுக்கு யார் யாருக்கு எந்த நிலம் சொந்தம் என்று வரையறுப்பதற்கான திட்டம் வந்திருக்கிறது. ஆனால் அதற்காக ஒரு ஏக்கருக்கு 70 ரூபாய் வரையில்கூட அதை வசூலிக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். இது உண்மையாக இருக்கக்கூடாது என்றே நான் விரும்புகிறேன். 70 ரூபாய் என்று சொன்னால் அது எந்தவிதத்திலேயும் நியாயமாக இருக்காது. சாதாரணமாக ஒரு நாமினல் பீஸ் என்று சொல்லக்கூடிய அந்த அளவிற்கு ஐந்து ரூபாய், பத்து ரூபாய் என்றுதான் போட வேண்டும். ஆகவே, அப்படி அதிகமாக வசூலிக்கின்ற நிலைமை இருக்குமேயானால் அதற்கு அரசாங்கம் நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும். இது மிகவும் அதிகமான தொகை என்பதை நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இயற்கைச் சீற்றங்களான வெள்ளம், மழை, பேய்மழை, புயல், வறட்சி போன்றவை தலையெடுக்கும்பொழுதெல்லாம், துயர் துடைப்புப் பணி என்று நம்முடைய துயர் துடைப்பு ஆணையாளர், அவர்கள் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் இது பெரும்பாலும் பாதிப்பு ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே இந்தத் துயர் துடைப்புப் பணிகளை ஏற்றுக் கொள்கிறோம்; மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அறிக்கை கொடுக்கிறோம்; மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்து பிரதிநிதிகள் வருகிறார்கள், பார்க்கிறார்கள்; முக்கால் பங்கு கடன் கொடுக்கிறார்கள், கால் பங்கு மானியம் கொடுக்கிறார்கள் என்ற நிலையிருந்துகொண்டிருக்கிறது. ஆனால் இதுமாதிரி இயற்கை உற்பாதங்கள் வருகின்ற நேரத்திலே ஒரு மார்ஜினல் மணி என்று நம்முடைய நிதி நிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கி வைத்து, அந்த மார்ஜினல் மணியிலேயிருந்து, அந்தத் துயரங்கள் வருகின்ற நேரத்திலே செலவழித்து, பின்னாலே அதற்கு இணையான ஒரு தொகையை மத்திய அரசிடமிருந்து

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

பெறக்கூடிய வாய்ப்பிருக்கிறது என்று நான் கேள்விப்படுகிறேன். அப்படிப்பட்ட ஒரு மார்ஜினல் மணி இந்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையிலே ஒதுக்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அதற்கான விவரங்களை நான் தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். மேலும், நம்முடைய மத்திய அரசாங்கத்திலேயிருந்து வருகின்ற வல்லுநர்களெல்லாம், ஒவ்வொருமுறையும் வரும்பொழுதும் ஒருசில யோசனைகளை நமக்குச் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொரு மாநிலமும் நிரந்தரமாக ஒரு நிதியை உருவாக்க வேண்டும் இதுமாதிரி இயற்கை உற்பாதங்களுக்கு. இரண்டாவதாக வெள்ளம், புயல், வறட்சி ஏற்படுகின்ற நேரத்திலே நாம் அப்போதைக்கப்போது ஒட்டு பிளாஸ்திரி போடுவதைப்போல அப்போதைக்கப்போது இருக்கின்ற கஷ்டங்களை நிவர்த்திப் பதற்காக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்கிறோம். அப்படி எல்லாம் தொலைதூர நோக்கோடு நீண்டகால அடிப்படையில் நல்ல திட்டங்களை உருவாக்க வேண்டும். கிராமப்புற வேலைவாய்ப்பு களை உருவாக்குகின்ற வகையில் திட்டங்கள் இருக்க வேண்டு மென்று நிபுணர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். நம்மைப் பொறுத்த வரை வெள்ளம் வரும்போது அந்த வெள்ளத்தைத் தேக்கி வைக்க கசிவுநீர் குட்டைகளை, குளங்களை அதிகமாக ஏற்படுத்த அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. அதனால் பலமுறை மத்திய அரசின் சார்பில் இங்கே வருகின்ற குழு அவ்வப்போது நினைவுபடுத்துகிறது. அப்படி நினைவுபடுத்தியும் அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. அதிலே உரிய கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். வருங்காலத் திலாவது தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, வெள்ளம் வருகின்றபோது ஒரு சொட்டு வெள்ளம் கூட வீணாகாத அளவுக்கு நீண்டகால திட்டங்களைத் தீட்ட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

நம்முடைய திருவொற்றியூர் தொகுதியில் கடுமையான குடிநீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதைப்போன்று புழல் ஒன்றியத்திலும் கடுமையான பஞ்சம் இருக்கிறது. இதே சென்னை மாநகரில் இன்றைக்கு குடிநீர்ப் பஞ்சம் மிக அதிகமாக இருக்கிறது. 1982-83 ஆம் ஆண்டில் சென்னையில் கடுமையான குடிநீர்த் தட்டுப் பாடு ஏற்பட்டபோது மிகத் திறமையாக அரசு சமாளித்தது. ஆழ்குழாய்களைப் போட்டது; லாரிகளில் தண்ணீர் வழங்கியது; கைப் பம்புகளை ஆங்காங்கே நிறைய போட்டது. 1982—83-ல் போடப்பட்ட துளைக் கிணறுகளில் எத்தனை இன்னும்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 22

இயங்கிக்கொண்டிருக்கிறது; மாயமாக மறைந்தது எத்தனை என்பதை அரசாங்கம் கண்டறியவேண்டும். ஒழுங்கான முறையில் அவை பராமரிக்கப் பட்டிருந்தால் இப்படிப்பட்ட நேரத்தில் மக்களுக்கு நல்ல பயனுடையதாக இருந்திருக்கும். இப்போது அதனுடைய பயன் மக்களுக்குக் கிடைக்காமல் போய்விட்டது.

தமிழ்நாடு குடிநீர் வடிகால் வாரியம் ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது பத்து ஆண்டு காலத்தில் தமிழ்நாட்டில் எல்லா இடங்களுக்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட குடிநீர் வழங்க வேண்டுமென்ற உயரிய நோக்கத்தோடு தொடங்கப் பட்டது. ஆனால் தற்போது அந்த நோக்கம் அந்தத் திட்டம் நிறைவேறவில்லை. உலக வங்கி நிதி உதவியுடன் பெரியார் மாவட்டத்தில் நிறைவேற்றப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டத் திட்டத்திற்கு பணம் பெற்றும் பணி இன்னும் தொடங்கப்படவில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அது உண்மை என்றால் அதற்கான காரணம் என்ன என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. வறட்சி நேரங்களில் தனியார் நிறுவனங் களிடமிருந்து துளை போடும் கருவிகள் வாடகைக்குப் பெறுகிறோம். அதிலே பல முறைகேடுகள் இருப்பதாக செய்தி கள் வருகின்றன. முறைகேடுகள் இருக்கக்கூடாது தனியார் நிறுவனங்களிடமிருந்து துளை போடும் கருவிகளை வாடகைக்கு பெறுவதிலே தவறுகள் நடக்காமல் இருந்தால் நன்றாக இருக்கும். அதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும். இனி வருகின்ற காலங்களிலே வறட்சி வருமானால் நிவாரணப் பணிகளைத் தொடங்கும்போது இப்படிப்பட்ட தவறுகள் ஏற்படுவதற்கு இடமில்லாமல் உரிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இதே மாமன்றத்தில் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சராக இருந்த திரு. இராஜாமுகமது அவர்கள் இந்தமாதிரி ஒவ்வொரு ஆண்டும் நிலைமைகள் உருவாவதை மனதில் கொண்டு, நிபுணர் குழுவின் யோசனையை ஏற்று, நீண்டகாலத் திட்டம் ஒன்றை அறிவித்தார்கள். மாஸ்டர் பிளான் ஒன்று தயாரிக்கப்பட்டு நிறைவேற்றப்பட விருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அந்தத் திட்டம் எந்த நிலையில் இருக்கிறது? அது என்னவாயிற்று

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்டத் திட்டங்களுக்கு செலவு அதிகமாகும் என்றாலும் பல்வேறு தொண்டு நிறுவனங்கள், நிதி நிறுவனங்களிலிருந்து பணத்தைப் பெற்று, திட்டங்களை நிறைவேற்ற முயற்சி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நம்முடைய தலைமைச் செயலகத்தைப் பொறுத்தவரையில் முன்பெல்லாம் நல்ல அதிகாரிகள், திறமை வாய்ந்த வல்லுநர்கள் நிறைய பேர் வந்து அரசிலே பங்கேற்றுக் கொண்டார்கள். அப்படிப்பட்ட திறமை வாய்ந்தவர்கள் இப்போது மருத்துவத் துறையாக இருந்தாலும், பொறியியல் துறையாக இருந்தாலும், இதர அரசுத் துறையாக இருந்தாலும் வர தயக்கம் காட்டுகிறார்கள். காரணம் என்னவென்றால் அரசுத் துறையில் இருக்கிற அதிகாரிகள் ஓய்வுபெற்று போகும் போது—அவர்களுடைய பணிக்காலத்தில் ஏதாவது தவறு செய்திருந்தால் அப்போது நடவடிக்கை எடுக்காமல்—நடவடிக்கை எடுத்து சஸ்பெண்ட் செய்கிறார்கள். எனக்கு தெரிந்த ஒரு அதிகாரி ஓய்வு பெற்று, அவருக்கு பாராட்டு விழா நடத்தி, பிரிவு உபச்சார விழா நடத்தி, அவர் வீட்டுக்குப் போகும்போது சஸ்பென்ஷன் ஆர்டர் கொடுத்தார்கள். அப்போது அவருடைய நிலைமை எப்படி இருந்திருக்கும் என்று எண்ணிப்பாருங்கள். தவறு செய்தால் நடவடிக்கை எடுங்கள், வேண்டாம் என்று நான் சொல்லவில்லை. எப்போது தவறு செய்தார் என்று தெரிகிறதோ அப்போது தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்து தண்டித்துவிடுங்கள். அப்போது விட்டுவிட்டு, ஏதோ ஒரு காரணம் சொல்லி, ஓய்வு பெற்று வீட்டுக்குப் போகும்போது சஸ்பென்ஷன் செய்வது என்பது ஒரு பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாக இருக்கிறது. அப்படி பழிவாங்குகின்ற முறையில் நடவடிக்கை எடுக்கக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பால் கமிஷன் அறிக்கை பற்றி விரிவாகப் பேசப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக மொழிபெயர்ப்புத் துறையைச் சேர்ந்த இரண்டு அதிகாரிகள் சஸ்பெண்ட் செய்யப்பட்டார்கள். அவர்களில் ஒருவரை வேலைக்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். ஐந்தாண்டுக் காலம் ஆகியும் இன்னொருவருக்கு வேலை இன்னும் கொடுக்கப் படவில்லை. பழிவாங்கும் எண்ணம் இல்லாமல், அதிலே

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

அரசாங்கம் கவனம் செலுத்தி, தயாள குணத்தோடு தாராளமாக நடந்துகொண்டு, உடனடியாக அவரை மீண்டும் வேலைக்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதைப்போன்று தலைமைச் செயலகத்தில் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்களில் 12 பேர்களுக்கு மேற்பட்டவர்கள் தற்காலிக வேலை நீக்கம் செய்யப்பட்டு இரண்டு ஆண்டுகாலம் ஆகிவிட்டது. இன்னும் அவர்கள் வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படாமல் இருக்கிறார்கள். தாராள மனதோடு அவர்களையும் அரசாங்கம் வேலையில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்

(இரவு 6-40)

இங்கே அமைச்சர் பெருமக்களைப் பற்றிச் சொல்கிற நேரத்தில் நான் அவர்களுக்கு ஒரு யோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தோழமைக்கட்சிக்காரன் என்ற முறையில் சொல்ல விரும்புகிறேன். அமைச்சர் பெருமக்கள் சென்னையில் இருக்கிற காலங்களில் தலைமைச் செயலகத்திற்கு தினமும் இரண்டு நேரமும் வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். எப்படி அரசாங்க அதிகாரிகள் அலுவலகத்திற்கு வருகிறார்களோ அதைப்போலவே அமைச்சர் பெருமக்களும் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்து காலையிலிருந்து மாலை வரையில் இருப்பார்களேயானால் பல்வேறு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க முடியும். நான் ஒரு ஆலோசனையாகத்தான் சொல்ல விரும்புகிறேன். அப்படி வந்தால் உங்களைப் போன்றவர்களை, பொதுப்பணியில் ஈடுபட்டிருப்பவர்களும், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களும், அமைச்சர்களும் சட்டமன்றத்திற்கு வரவேண்டுமோ அதைப்போல எனைய நாட்களிலும் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வரவேண்டும். அவர்கள் வெளியூருக்குப் போகாத நாட்களில் கோட்டைக்கு வரவேண்டும்.

அமைச்சர்கள் கோட்டைக்கு வந்தால்தான் எங்களைப் போன்றவர்கள் வந்து பார்ப்பதற்கு எளிதாக இருக்கும். மக்கள் வந்து பார்ப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். அருமைத் தலைவர் காமராஜர் அவர்கள் தமிழகத்தில் முதலமைச்சராக இருந்தபோது தமிழகத்தில் அவர் பாதம் படாத கிராமங்களே இல்லை என்று சொல்லலாம். அந்த அளவுக்கு அவர் வெகுவாக

எல்லா ஊர்களுக்கும் போய் வந்திருக்கிறார்கள். அப்படிப் போகின்ற அதே நேரத்தில் கோப்புகள் தேங்கிக் கிடக்கின்றன என்று சொன்னால் நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். கேள்விப் பட்ட உண்மையைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். சனி, ஞாயிறு ஆகிய நாட்களில் வந்து கோப்புகளில் கையெழுத்துப் போட்டு விட்டுப் போவார்கள். அந்த முறையில் அமைச்சர்கள் நன்றாகச் செயல்படவேண்டும். உங்களுடைய விழுமிய பணிகள் தமிழகத் தில் நன்றாக வரவேண்டும் என்றுதான் நான் ஒரு ஆலோசனை யாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். நீங்கள் எல்லாம் வந்து கோப்பு களைப் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் தலைமை)

இன்னொன்றைக்கூட நான் ஆலோசனையாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் ஒரு மாத கால அளவிற்கு தங்களுடைய நிகழ்ச்சி நிரலை அனுப்புகிறார்கள். ஒரு மாத காலத்தில் எங்கெங்கே இருக்கிறோம் என்று அனுப்புகிறார்கள். அமைச்சர் பெருமக்களும் கூட அதை உதாரணமாக எடுத்துக்கொண்டு செய்யலாம். ஒரு மாத காலம் என்பது கஷ்டமாக இருக்கும். ஆகவே 15 நாட்கள் என்ற அளவுக்காவது எடுத்துக்கொண்டு நிகழ்ச்சி நிரலை அனுப்பி வைத்தால் அமைச்சர்கள் தலைமையிடத்தில் இருக்கிறார்களா அல்லது தொகுதிக்குப் போகிறார்களா என்பதை எங்களைப் போன்றவர்கள் அறிந்துகொள்ள நல்ல வாய்ப்பாக இருக்கும். எனவே இதனை ஒரு முன்னுதாரணமாக தமிழகத்தில் உள்ள அமைச்சர்கள் செய்யலாம். அந்த வகையில் நிகழ்ச்சி நிரலை அனுப்ப வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அடுத்த படியாக அவர்கள் தினமும் தலைமைச் செயலகத்திற்கு வந்தால் அதிகாரிகளும் சரியாக வருவார்கள். தலைமை ஆசிரியர் ஒழுங்காகப் பள்ளிக்கு வந்தால் துணைத் தலைமை ஆசிரியரும் வருவார், துணைத் தலைமை ஆசிரியர் வந்தால் மற்ற ஆசிரியர் களும் வருவார்கள், மற்ற ஆசிரியர்கள் வந்தால் மாணவர்களும் ஒழுங்காக வருவார்கள் என்று நாம் சொல்லுவதைப்போல இவர்கள் கோட்டைக்கு வந்தால் அதிகாரிகளுக்கு ஒரு பய உணர்வு இருக்கும். எனவே அவர்கள் நிச்சயமாக வரவேண்டும். நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடப்பதற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும். (குறுக்கீடு) நான் வரவில்லை என்று சொல்லவில்லை. வரவேண்டும் என்றுதான் நான் சொல்கிறேன். இதனை ஒரு

ஆலோசனையாகத்தான் சொல்கிறேன். எனக்கு எந்த அமைச்சர் மீதும் காழ்ப்புணர்ச்சி இல்லை. நிர்வாகம் நல்ல முறையில் வரவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். இப்படி வந்தால் . . .

மாண்புமிகு திரு. எ. அருணாசலம் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசுகின்ற போது நிர்வாகம் நல்ல முறையில் இருக்க வேண்டும், அதனாலே அமைச்சர்கள் வரவேண்டும் என்று சொன்னார்கள். நிர்வாகம் நல்ல முறையில்தான் இயங்கி வருகிறது. அமைச்சர்களும் இங்கே சென்னையில் இருக்கிறபோது கோட்டைக்கு வந்து கொண்டுதான் இருக்கிறோம். அமைச்சர்கள் வந்தால் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்கள் பார்ப்பதற்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாங்கள் கோட்டைக்கு வருகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள்தான் தொகுதிக்குச் சென்று விடுகிறார்கள். நாங்கள் இங்கே இருக்கிற நேரத்தில் கட்டாய மாக மக்களைச் சந்திக்கிறோம். இங்கே எங்களைப் பார்க்க வருகிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்களைப் பார்த்துக் கொண்டுதான் இருக்கிறோம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : அவைத் தலைவர் அவர்களே, நாங்கள் கோட்டைக்கு வருகிறபோது சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் தொகுதிக்குப் போகிறார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். அது நியாயம்தானே! நாங்கள் தொகுதியில்தானே இருக்கவேண்டும்! இங்கே வேலை இருக்கிற நேரத்தில் இங்கே நாங்கள் வர வேண்டும். நீங்கள் வருவதாகச் சொல்கிறீர்கள். வந்தால் எங்களுடைய பாராட்டுக்கள், நான் வரவேற்கிறேன். வரவில்லை என்று சொன்னால் வரவேண்டும் என்று சொல்வதில் தவறில்லை. யாரையும் புண்படுத்தவேண்டும், குறையாகச் சொல்லவேண்டும் என்பதற்காக இதை நான் சொல்லவில்லை. இன்னும் நல்ல முறையில் இருக்கவேண்டும் என்ற உணர்வோடுதான் பேசிக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

தமிழகத்தில் வறட்சி கடுமையாக இருப்பதன் காரணத்தால் நான் ஒன்றை, அவைத் தலைவர் அவர்களே, உங்கள் மூலமாக இந்த அரசுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு மாவட்டத் திற்கும் ஒரு அமைச்சர் பொறுப்பேற்றுக்கொள்ள வேண்டும். சிறிய மாவட்டம் என்றால் இரண்டு மாவட்டங்களை எடுத்துக்

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கொள்ளலாம். அவ்வாறு எடுத்துக்கொண்டு மாவட்டங்களில் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைக் கண்காணித்தால், நிவாரணப் பணிகளைத் திடீர், திடீரென்று போய்ப் பார்த்தால் அதன் மூலம் அந்தப் பணம் நல்ல முறையில் செலவாக ஏதுவாக இருக்கும். மக்களின் குறைகள் நிவர்த்தியாகும். அரசுக்கும் நல்ல பெயர் கிடைக்கும். மக்களுக்கும் நன்மை கிடைக்கும். அந்த வகையில் அமைச்சர்கள் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டு பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்த வரிசையில் பல உறுப்பினர்கள் பேசி இருக்கிறார்கள். சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அமைச்சர்களுக்குக் கடிதம் எழுது கின்ற நேரத்தில் பதிலே வருவதில்லை என்று நீண்ட நாட்களாக நாம் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். அடுத்த முறை சட்ட மன்றத்திற்கு நாங்கள் வருகிறபோது இந்தக் குறை எங்களுக்கு இல்லாத அளவுக்கு அருள் கூர்ந்து பதில் எழுதவேண்டும். யாராக இருந்தாலும் பதில் எழுத வேண்டும். சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கு அவர்கள் நிச்சயமாகப் பதில் எழுதக்கூடிய நிலையில் அவர்கள் இருக்கவேண்டும்.

தலைநகராம் சென்னையில் ஒரு அலுவலகம் இருக்கிறது. அதனுடைய பெயர் மாநிலத் திட்டக் குழு. இந்தத் திட்டக் குழுவுக்கு ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10 இலட்சம் ரூபாய் செலவாகிறது. நான் கேட்க விரும்புகிறேன், இது மாநிலத் திட்டக் குழுவா அல்லது மாநில அரசின் ஒதுக்கப்பட்ட அலுவலகமா என்பது எனக்குச் சந்தேகமாக இருக்கிறது. திட்டக் குழு தோற்றுவிக்கப் பட்டதே ஏதோ ஒரு துறையில் பதவி கொடுக்க வேண்டும் அல்லது வேண்டாதவர்களை அந்தப் பதவியில் அமர்த்த வேண்டும் என்று கருதப்படுவதுபோன்ற ஒரு உணர்வு மக்களுக்கு ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் நான் சொல்கிறேன். திட்டக் குழு ஆரம்பிக்கப்பட்ட காலத்தில் நம்முடைய முதலமைச்சர் அவர்கள் திட்டக் குழுவுக்குத் தலைவராக இருந்தார்கள். அமைச்சர் அந்தஸ்து பெற்ற ஒருவர் துணைத் தலைவராக இருந்தார்கள்.

அதைப்போலவே பல்வேறு தொழில்ல் இருக்கக் கூடிய வல்லுநர்கள், அறிஞர்கள், விஞ்ஞானிகள், தமிழகத்திலே பல்வேறு துறைகளிலே இருக்கிற வல்லுநர்கள் எல்லாம் இந்தத் திட்டக்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்] [1987 ஏப்ரல் 22

குழுவிலே இருந்தார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு அந்தத் திட்டக் குழு எப்படி வந்திருக்கிறது என்று சொன்னால் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதையாக, 10, 15 உறுப்பினர்கள் இருந்த அந்தக் குழு இன்றைக்கு 3 உறுப்பினர்களே உள்ள அளவிற்கு வந்திருக்கிறது. இந்தத் திட்டக் குழு நல்ல முறையில் செயல்பட வேண்டும். அதனுடைய உபயோகம் தமிழகத்திற்கு வரவேண்டும் என்ற நல்ல எண்ணத்தின் அடிப்படையில் சொல்லுகிறேன்.

திரு. க. பாலசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பேசும் போது ஒரு பழமொழியைச் சொன்னார்கள். ஏதோ தேய்ந்து கட்டெறும்பு ஆன கதை என்றார்கள். அது அவைக்குறிப்பிலே இருக்கலாமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: அதிலே ஒன்றும் இல்லை. இருக்கட்டும்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, 16, 15 பேர்கள் உறுப்பினர்களாக இருந்த திட்டக் குழு 3 பேர்களாக சுருங்கி விட்ட காரணத்தினாலே நான் சொல்லுகிறேன். சில நேரங்களில் முடிவு எடுக்கப்பட்டதாகக் கூட நான் அறிகிறேன். மாவட்டத்திற்கு ஒரு திட்டக் குழு வேண்டும் என்று கூட அரசாங்கத்தில் முடிவு எடுத்தார்கள் ஒரு முறை, அந்த வகையில் தமிழகத்தில் இந்தத் திட்டக் குழுவின் பணி இருக்க வேண்டும். இல்லை என்று சொன்னால் 10 லட்சம் ரூபாய் செலவு செய்து ஒரு வெள்ளை யானையாக அது மாறி விடக் கூடாது என்பதற்காகச் சொல்லுகிறேன். அந்த வகையில் அதைக் கவனிக்க வேண்டும்.

அடுத்து மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கும் பிரச்சினை. பல்வேறு மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற கருத்து இந்த வரிசையிலிருந்தும் அந்த வரிசையிலிருந்தும் சொல்லப்பட்டது. தஞ்சாவூர் மாவட்டம், திருச்சி மாவட்டம், தென்னாற்காடு மாவட்டம் போன்றவைகள் எல்லாம் இரண்டாகப் பிரிக்கப்பட வேண்டும் என்று சொல்வதில் அரசாங்கத்திற்குக் கூட உடன்பாடு இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். கடந்த ஆண்டிலே

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

கூட திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை இரண்டாகப் பிரித்து கப்பல் ஓட்டிய தமிழர் சிதம்பரனார் பெயரால் ஒரு மாவட்டமும், திருநெல்வேலி மாவட்டத்தை நெல்லை கட்டபொம்மன் மாவட்டம் என்றும் பிரித்திருக்கிறீர்கள். அதிலேகூட ஏதோ கருத்து வேறுபாடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எப்படி தமிழ் நாட்டிற்கு தமிழகம் என்று பெயர் வைத்தோமோ அது போல திருநெல்வேலி என்ற பெயரே நன்றாக இருந்தது. நெல்லை கட்டபொம்மன் என்று வைத்த காரணத்தினாலே அதற்குரிய சிறப்பு குறைந்ததாகக் கூட உணருகிறார்கள். கட்டபொம்மன் பெயரை வைப்பதில் எனக்குக் கருத்து வேறுபாடு கிடையாது. வேறு இடங்களுக்கு வைத்துக் கொள்ளலாம். திருநெல்வேலி மாவட்டம் என்று வந்தால் இன்னும் கூட சிறப்பாக இருக்கும். இரண்டாகப் பிரித்ததை நான் பாராட்டுகிறேன். ஏனென்றால் நிர்வாகம் நல்லமுறையில் நடைபெறும். மக்கள் அதிகமாக அதிகாரிகளோடு தொடர்பு கொள்ள முடியும். அந்த அளவிலே அரசினர் பரிசீலனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொண்டு, இந்தப் பெரிய மாவட்டங்களை இரண்டாகப் பிரிக்கும் முயற்சியாக இந்த ஆண்டு சில மாவட்டங்களைப் பிரிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம். நல்ல நோக்கத்தோடு ஆரம்பிக்கப்பட்டது இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம். ஆனால் இப்போது எங்கோ போய்க் கொண்டிருக்கிறது. இரண்டு மாதங்களுக்கு ஒரு முறை, மூன்று மாதங்களுக்கு ஒரு முறை இந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றம் கூடுகிறது. நாங்கள் எல்லாம் கலந்து கொள்கிறோம். மாவட்டங்களிலே இருக்கிற பெரிய அதிகாரிகள் கூட அதற்கு வருவது கிடையாது. நான் கூட ஒரு சமயம் வேடிக்கையாகச் சொன்னேன். மாவட்டங்களில் இருக்கிற அதிகாரிகள் வரவில்லை என்றால் சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாகிய நாங்கள் எங்களுடைய பிரதிநிதிகளை அனுப்புவது பொருத்தமாக இருக்குமா என்று சொன்னேன். அந்த மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் கூட்டங்களின் தீர்மானத்திற்கு எந்தவித மரியாதையும் இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. கூடுகிறது, தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறோம். ஆனால் அந்தத் தீர்மானங்கள் மீது அரசாங்கம் ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கிறதா, பின் விளைவுகள் என்ன என்பதற்குச் சரியான விளக்கம் இல்லாததினாலேயே

அது மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் தலைமையில் இருந்தும் கூட எந்தவிதமான மதிப்பும் இல்லாமல் இருக்கிறது என்பதை இந்த நேரத்திலே சொல்லித்தான் ஆக வேண்டும்.

அதைப்போல மாவட்ட அதிகாரிகள் ஒவ்வொருவரும் 'கிரீவன்ஸ் டே' என்று சொல்லி மனுக்கள் வாங்குகிறார்கள். ஏழை எளிய மக்கள் தங்கள் வாழ்வில் அதனால் திடீர் என்று ஏதாவது சிறப்பு நடக்கும் என்ற நம்பிக்கையோடு 10 ரூபாய் எடுத்துக்கொண்டு வந்து காத்திருக்கிறார்கள். அந்த மனுவைக் கொடுக்கிறார்கள். அந்த மனுக்களினால் ஏற்பட்ட பின் விளைவுகள் என்ன என்பதைப்பற்றி மாநில அளவில் ஒரு ஆய்வு நடத்த வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நீங்கள்தான் இந்த ஆண்டு இந்த அவையின் சார்பிலே பெட்டிஷன் கமிட்டி என்ற மனுக்கள் குழுவை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தீர்கள். அந்த பெட்டிஷன் குழுவிற்கு இந்த மனுக்கள் சம்பந்தப்பட்ட தொடர்ச்சி என்ன என்பது ஒட்டு மொத்தமாக வருமேயானால் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகப் பயன் உண்டு. மக்களுடைய குறைகள் என்ன என்பதை நாம் தெரிந்து கொள்ளலாம். இப்போது நாம் எவ்வளவு தீர்த்திருக்கிறோம், எவ்வளவு தீர்க்கவேண்டும் என்பதற்கு ஒரு தொடர்ச்சியாக இருக்கும். அந்த அளவில் இந்த முயற்சிகளை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து இன்றைக்கு கிராம நல அதிகாரிகள் என்று எடுத்துக் கொண்டால் முன்பெல்லாம் கிராம அதிகாரிகள் அந்தந்தக் கிராமங்களிலேயே இருப்பார்கள். இப்போது அந்தக் கிராமத்தில் அவரைப் பார்ப்பதே துர்லபமாக இருக்கிறது. அவர் வேறு இடத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிற காரணத்தினாலே ஏழை எளிய மக்கள் பல்வேறு சான்றிதழ்களை வாங்க முடியாமல் தவிக்கிறார்கள். அதனால் கிராம அதிகாரிகள் நிச்சயமாக அதே இடத்தில் இருப்பதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து அநாதைகளைப் பற்றி, நேற்றுகூட நமது மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். எனக்குத் தெரிந்தவர் ஒருவர் அநாதை இல்லத்திலேயே படித்து உத்தியோகம் பெற்றவர், அநாதை இல்லத்திலே இருக்கக்கூடிய ஒரு பெண்ணைத் திருமணம் செய்து கொண்டிருக்

கிறார்கள். ஆகவே இரண்டு அநாதைகளுக்குப் பிறந்த குழந்தைக்கு என்ன ஜாதி என்று கொடுப்பது? கொடுக்க இயலாத நிலை இருக்கிறது. நேற்று விரைவில் அறிவிப்பு வருமென்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னதாகப் பார்த்தேன். அது சம்பந்தமாக அறிவிப்புகளை அந்தக் குழந்தைகளின் எதிர்காலத்தை, வேலை வாய்ப்பைக் கருத்தில் கொண்டு விரைவில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(இரவு 6.50)

அடுத்து மாவட்டங்களைப் பிரிப்பது பற்றி எங்களுடைய கட்சியைச் சார்ந்த சொர்ணலிங்கம் அவர்கள் பேச இயலாத காரணத்தால் ஒரு குறிப்பை மட்டும் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். அவருடைய தொகுதி திருவாடானை பிரிக்கப்படாத இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் முன்பு இருந்தது. இப்போது இராமநாதபுரம் பிரிக்கப்பட்ட பிறகு பசும்பொன் மாவட்டத்தில் பாதியும், இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் பாதியுமாக அவருடைய தொகுதி இரண்டு மாவட்டங்களில் இருக்கிறது. மாவட்டப் பிரிவினையால் தேவகோட்டை ஒன்றியத்தில் இருக்கிற 15 பஞ்சாயத்துகள் ஆர். எஸ். மங்கலம் ஒன்றியத்தில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றன. எனவே அவருடைய தொகுதியில் நான்கு ஒன்றியங்கள், ஒரு நகராம் இருக்கிறது. திருவாடானை தொகுதி இரண்டு மாவட்டங்களில் இருப்பதால் மாவட்ட வளர்ச்சி மன்றக் குழுக் கூட்டத்திற்குப் போவதென்றாலும் எந்த மாவட்டத்திற்குப் போவது என்று கஷ்டமாக இருக்கிறது. ஆகவே அந்தத் தொகுதியை ஒரே மாவட்டத்தில் சேர்க்கிற அளவிற்கு செய்ய நடவடிக்கையெடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக காமராசர் மாவட்டத்தில் இருக்கிற சிவகாசியை தனி வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். சிவகாசியைப் பொறுத்தவரையில் பல துறைகளில் முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிற பகுதியாக இருக்கிறது. அதனை அரசு தனி வட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து 40 ரூபாய் வீட்டு வாடகை பற்றி விசாரிப்பதற்குக் கூட சிவில் கோர்ட் என்ற முன்சீப் கோர்ட்டிற்கு அதிகாரம் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் தாசில்தாரைப் பொறுத்த வரையில் 10 லட்சம் ரூபாய் பெறுமானமுள்ள நிலக் குத்தகை வழக்குகளை விசாரிக்கிற முறையில் இன்றைய முறை இருந்து

கொண்டிருக்கிறது. இதை மாற்ற வேண்டும். ஏனென்றால் தாசில்தார் கோர்ட்டிற்கு வருகிறவர்கள் கூட வழக்கறிஞர்களை வைத்துத்தான் வாதாட வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இதனை சிவில் கோர்ட்டிற்கு மாற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள் கிறேன். நிலக் குத்தகை பெறும் நிலச் சொந்தக்காரர்கள் பற்றி இதற்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் பொன்னம் மாள் அவர்கள் கூட சொன்னார்கள். அந்த ஏழை எளிய மக்கள் நிலக் குத்தகைக்கு விட்டிருப்பார்களானால் அந்த நிலத்தைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு உரிய வகையில் அரசாங்கம் பாதுகாப்பைச் செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து நம்முடைய நாட்டின் சுதந்திரத்திற்காகப் போராடிய தியாகிகள் பரம்பரை இன்றைக்கு அருகிக் கொண்டே வருகிறது. உயிரோடு இருக்கிற பரம்பரையை நான் சொல்கிறேன். மத்திய அரசு பெரிய மனதோடு இந்தத் தியாகிகளுக்கு 500 ரூபாய் பென்ஷன் கொடுத்து வருகிறது. நம்முடைய மாநில அரசாங்கம் 250 ரூபாய் கொடுப்பதாக நான் அறிகிறேன். மத்திய அரசுக்கு இணையாக அருகிக்கொண்டே வருகிற இந்தத் தியாகி கள் பரம்பரைக்கு, அவர்களுடைய கடந்த கால வாழ்க்கையை எண்ணிப்பார்த்து 500 ரூபாயாக உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் 250 ரூபாய் என்பது மிகக் குறைவான தொகை யாக இருப்பதால் அதனை உயர்த்திக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். பீகார் போன்ற மாநிலங்களில் 500 ரூபாய் கொடுப்பதாக அறிகிறேன். ஆகவே கொஞ்சம் தாராள மனதோடு நம்முடைய இந்தத் தியாகிகளுக்கு பென்ஷன் கொடுக்க வேண்டும். அதைப்போல தியாகிகளுடைய குழந்தைகளுக்கு, தியாகிகள் இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் கல்வியில் முன் னுரிமை கொடுக்கவேண்டுமென்று ஏற்கனவே பேசியிருக்கிறேன். அவர்கள் எல்லா பாலிடெக்னிக், காலேஜிற்கும் வருகிற அளவிற்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். அதைப்போல வீட்டு வசதி தருவதிலும், உத்தியோகங்கள் கொடுப்பதிலும் முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும். (மணியடிக்கப்பெற்றது) முடித்துவிடு கிறேன். எனவே இந்தத் தியாகிகளின் குடும்பங்கள் வாடாமல் இருப்பதற்கு அரசாங்கம் நடவடிக்கையெடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். குடியரசு தின விழா, சுதந்திர தின விழா போன்ற தேசிய விழாக்களில் இந்தத் தியாகப் பெருமக்களை அழைத்து மரியாதை செய்கிற முறையில் செய்ய வேண்டும்.

[1987 ஏப்ரல் 22 [திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

இறுதியாக நம்முடைய முன்னாள் கிராம அதிகாரிகள் பற்றி குறிப்பிடுகிறேன். இவர்களில் மீண்டும் தேர்வு எழுதி தேர்ச்சி பெற்றவர்களைப் பணியில் சேர்ப்பது சம்பந்தமாகச் சொல்கிறேன். 14—11—1980-ல் தமிழ்நாடு அரசு அவசரச் சட்டத்தினால் பதவி இழந்த கிராம அதிகாரிகளில் எஸ்.எஸ்.எல்.சி. தேர்வு சம்பந்தமாக, 1984-ம் ஆண்டு மார்ச்சில் தேர்வு எழுதி பாஸ் செய்தவர்களுக்கு அரசு ஆணை பிறப்பித்தது. 31—7—1986 நகராட்சிகள் நிர்வாகத் துறையிலிருந்து ஆணை எண் 919-ல் தமிழ்நாடு அரசு அத்தனை நகராட்சிகளிலும் இருக்கிற இளநிலை உதவியாளர்களை வரித்தண்டல் போன்ற வேலைகளுக்கு நியமனம் செய்ய ஆணை பிறப்பித்தது. ஆனால் 31—7—1986-ல் அரசு ஆணையிட்டபோது தமிழ்நாட்டில் 98 நகராட்சிகள் மற்றும் 106 நகர்மன்ற அமைப்புகளில்—நான் கேள்விப்படுகின்றேன்—சிவகாசி நகராட்சியில் மட்டும் ஒரே ஒருவர் தான் உதவியாளராக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார். எஞ்சிய நகராட்சிகளில் யாரும் எடுத்துக்கொள்ளப்படவில்லையென்று அறிகிறேன். எனவே அவர்களுக்கு இருக்கிற அவலநிலையை எண்ணிப்பார்த்து நகராட்சிகள், ஊராட்சிகள், உள்ளாட்சி மன்றங்களில் பணி கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதைப்போல நில அளவைத் துறையில் பிரிவு எழுத்தர் ஒன்றியத்திலிருந்து ஒரு கோரிக்கை வந்திருக்கிறது. தமிழ்நாடு நிலவரிச் சட்டத்தின் கீழ் தமிழ்நாடு முழுவதும் 2,484 பிரிவு எழுத்தர்கள் மூன்று ஆண்டுக்காலமாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். அவர்கள் அரசு ஊழியர்கள் பெறும் எந்தச் சலுகையும் இல்லாமல் அல்லல்படுகிறார்கள். நான் கேள்விப்படுகிறேன், அவர்களுக்கு தினக்கூலியாக 12 ரூபாய் தரப்படுகிறது. 27—10—1986-ல் வெளியிட்ட அரசாணை எண். 1092-ஐ அமல் படுத்தி அவர்களுக்கு வாழ்வில் மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கிராம நல அதிகாரிகளைப் பொறுத்தவரையில், கிராம நல அதிகாரிகளுக்கான தேர்வு 1981-லே நடைபெற்றது. 1984 ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரியிலே தேர்வு செய்யப்பட்டார்கள். 3 ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. தற்போது பணி நியமனம் கிடைக்காதவர்கள் 382 பேர்களாக இருக்கிறார்கள். 1986 ஆம் ஆண்டு நவம்பர்

மாதம் 17 ஆம் தேதி இந்தக் கேள்வியை இங்கே எழுப்பினேன். அந்த நேரத்திலே மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இதுபற்றிய செயற்குறிப்பு அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டு இருப்பதாகவும், விரைவில் 382 பேர்களுக்கு பணி கொடுக்க இருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். இந்த 382 பேரிலே நான் கேள்விப்படுகிறேன், 32 வயதுக்கு மேற்பட்டவர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். திருநெல்வேலியிலே 36 வயதுடைய பெண் வேலை கிடைத்ததற்குப் பின்னாலே தான் திருமணம் செய்து கொள்வேன் என்று காத்துக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இப்படிப் பட்ட பரிதாப நிலைமை எண்ணிப் பார்த்து, அவர்களுக்கு வேலை கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, என்னுடைய உரையை நிறைவாக்குகிறேன், வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நிலவரித் துறை பற்றியும், மாநில ஆட்சித் தலைவர்கள், அமைச்சர்கள் மற்றும் தலைமையிடப் பணியாளர்கள் பற்றியும், மாவட்ட நிர்வாகம் பற்றியும், இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர் தணிப்பு பற்றியும், இழப்பீடுகள் மற்றும் ஒதுக்கீடுகள் பற்றியும கோரிய மானியக் கோரிக்கையையொட்டி நடைபெற்ற விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை, இந்தச் சூழ்நிலையிலே சுட்டிக்காட்டி பல்வேறு கோரிக்கைகளையும் இங்கே வைத்திருக்கிறார்கள்.

அது மட்டுமல்லாமல் பல்வேறு தொகுதி பிரச்சினைகளையும் தங்கள் விவாதத்தின் மூலமாக எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். இந்தப் பிரச்சினைகள் அத்தனைக்கும் விடையிறுப்பது என்று சொன்னால், இன்று இரவு முழுவதும் போதாதுதான். என்றாலும் கூட அவர்கள் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் அதிகாரிகள் உரிய மதிப்பை அளித்து அவற்றிலே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உரிய நேரத்திலே முறைப்படி எடுப்பார்கள் என்பதை மட்டும் இப்போது நான் குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் மீது நடைபெற்ற விவாதத்தில் பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெருமக்கள் பல்வேறு கருத்துக்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த வகையிலே கூறப்பட்ட கருத்துக்களிலே ஒருசிலவற்றை மட்டும்

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

நான் கோடிட்டுக் காட்ட விரும்புகிறேன். பொதுவாக உறுப்பினர் பெருமக்கள் இப்போது நாட்டிலே நிலவி வருகிற வறட்சி நிலைமைகளைப் பற்றியும், வறட்சி நிவாரணப் பணிகள் பற்றியும் அதுபற்றி எடுத்து வருகிற நடவடிக்கைகள் பற்றியும் இங்கே சுட்டிக்காட்டினார்கள். ஏற்கனவே வறட்சி நிவாரணப் பணிகளைப் பொறுத்து இந்த அரசு என்னென்ன நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொண்டு வருகிறது என்பதை இந்த அவையிலே சில பல அறிக்கைகளின் மூலமாக அரசு தெளிவுபடுத்தியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்லாமல் என்ன என்ன முயற்சிகளை மேற்கொண்டிருக்கிறது என்பதையும் இங்கே அறிக்கையின் வாயிலாக தெளிவுபடுத்தியிருப்பது மட்டுமல்லாமல், இவற்றுக்கெல்லாம் எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம் என்பதையும், எந்த அளவிற்கு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கின்றன என்பதையும் இங்கே நாம் குறிப்பிட்டுக் காட்டினோம். ஆகவே எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளை முறைப்படி எடுத்திருக்கிறோம் என்பதற்கான காரண காரிய விளக்கங்களை நாம் சுட்டிக்காட்டினோம்.

1982-83 மற்றும் 1983-84 ஆம் ஆண்டில் கடுமையான வறட்சி ஏற்பட்ட காலத்திலேயும் கூட, அதற்கு முன்னால், 72 ஆண்டுக் காலமாக இந்த மாநிலத்தில் ஏற்படாத வறட்சி நிலைமை மிகக் கடுமையான முறையிலே தற்போது ஏற்பட்டாலும், தமிழக அரசு அவற்றைச் சமாளித்தது என்பது மட்டுமல்ல, உணவுத் தட்டுப்பாடு ஏற்படாத அளவிற்கும், அதன் மூலமாக பசி, பட்டினி, பட்டினிச் சாவு ஏற்படாமல் இருப்பதற்கும், அதைத் தடுத்து நிறுத்துகின்ற அளவிற்கும், இவற்றைச் சமாளித்து, மக்களுடைய வேதனையையும் வாட்டத்தையும் நீக்குகிற அளவிற்கு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டது என்பதை நான் சுட்டிக்காட்டினேன். அதற்குப் பிறகு சென்ற ஆண்டு 1986-லே ஏற்பட்ட வறட்சி நிலைமையையொட்டி, நாம் அவ்வப்போது எடுத்துக் கொண்ட நடவடிக்கைகளின் அடிப்படையிலே மொத்தத்திலே வறட்சி நிவாரணப் பணிகளுக்கு ஏற்கனவே நாம் வரவு-செலவுத் திட்டத்திலே ஒதுக்கீடு செய்யாமல் அவ்வப்போது கூடுதலாக ஏற்பட்ட செலவினங்களை நாம் ஈடுகட்ட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டதினுடைய விளைவாக 105 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு செய்ய வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டது என்பதை இந்த அவையிலே நான் குறிப்பிட்டேன். இந்த 105 கோடி

அளவிற்கு நிவாரணப் பணிகள் நடைபெற்றன என்றாலும், முன்னூற்றுச் சில்லரை கோடி ரூபாய்க்கு சில பல நிரந்தரப் பணிகளை மேற்கொள்கின்ற வகையிலே நிதி உதவி கேட்டு நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதினாலும், மத்திய அரசு 31 கோடி சில்லரை ரூபாய்க்கு அனுமதி அளித்திருந்தாலும், ஏற்கனவே மார்ஜின் மணி 4½ கோடி ரூபாய் அளவிற்கு நீக்கியது போக,

(இரவு 7-00)

மிகுதியிலே 30 சதவீதம் மானியமாகவும், 70 சதவீதம் கடன் தொகையாகவும் வறட்சியைப் பொறுத்தவரையிலே அளிப்பார்கள் என்ற முறையில் மத்திய அரசினுடைய உதவி மானியமாக ஒரு 1½ கோடி ரூபாய் அளவுக்கு வர, 105 கோடி ரூபாய் மிகுதித் தொகை முழுவதையும் மாநில அரசு தாங்க வேண்டிய அளவுக்கு வந்து நாம் பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களையும் வேறு பல திட்டங்களையும் ஓரளவுக்கு நாம் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு வறட்சி நிவாரணப் பணிகளிலே ஈடுபட வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டது என்பதையும் நான் சுட்டிக்காட்டினேன்.

என்றாலும், அந்த வகையினுடைய அடிப்படையிலேதான் இப்போதும் வறட்சி நிவாரணப் பணிகளிலே நாம் ஈடுபட்டு பல்வேறு பணிகளையும் ஆற்றிக் கொண்டு வருகிறோம் என்பதையும், அவ்வப்போது எவ்வளவு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து வருகிறோம் என்பதையும் நாம் சுட்டிக்காட்டி வந்திருக்கிறோம். தமிழ்நாட்டிலுள்ள 163 வட்டங்களில் கடுமையான அளவிலே வறட்சி இப்போது தாக்கி இருக்கின்ற அளவிலே 128 வட்டங்கள் மிகவும் பாதிக்கப்பட்டுள்ளன. அந்த இடங்களிலெல்லாம் 8,625 ஆழ் துளைக் கிணறுகள் அமைக்க பல்வேறு முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்பட்டிருக்கின்றன என்பதற்கான விளக்கக் குறிப்பையும் இந்த அவையிலே தந்திருக்கிறோம். அதற்காக, 28 கோடி ரூபாய் ஆரம்பக் கட்டத்திலே ஒதுக்குவது என்று முடிவு செய்ததையும் இந்த அவைக்கு எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். அதற்குப் பிறகு வேலை வாய்ப்புத் திட்டத்திற்கும், குடிநீர் வசதிக்காகவும் பல்வேறு வகைகளில் எடுத்துச் சொன்ன விளக்கங்கள் அத்தனையையும் நான் இப்போது சொல்ல விரும்பவில்லை என்றாலும் இன்றைய அளவிலே 41 கோடியே 14 லட்ச ரூபாய் அளவுக்கு குடிநீர் வசதி வாய்ப்புகளைச் செய்யவும் வேலை வாய்ப்புப் பணிகளைச் செய்வதற்கும் நாம் ஒதுக்கீடு செய்து இருக்கிறோம். அவ்வப்போது ஏற்படுகின்ற

சூழ்நிலையையொட்டி இந்த ஒதுக்கீடு தன்மை வளர்ந்து கொண்டு போகிறது என்பதையும், ஆங்காங்கே இருக்கிற நிலைமைகளைக் கவனித்துக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பிலே நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். ஆங்காங்கே இருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், வருவாய்த் துறையைச் சார்ந்தவர்களும், வளர்ச்சித் துறையைச் சார்ந்தவர்களும், பிற துறையைச் சார்ந்தவர்களும் இந்த வறட்சி கால நிவாரணப் பணிகளிலே போர்க்கால அடிப்படையிலே தங்களுடைய முழு வலிவையும் பயன்படுத்தி ஈடுபட வேண்டுமென்று அறிவுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பது மட்டுமல்லாமல், வருவாய்த் துறையைச் சார்ந்த சிறப்பு ஆணையர்கள் 4 மண்டலங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு தமிழகத்தினுடைய நான்கு பகுதிகளுக்குச் சென்று அவர்களுடைய மேற்பார்வையின் கீழே இந்த மாவட்டங்களெல்லாம் பிரிக்கப்பட்டு இந்தப் பணிகள் செம்மையுற, சிறப்பாக நடைபெற மேற்பார்வை இட வேண்டுமென்றும், அவ்வப்போது அறிக்கையை இங்கே அனுப்ப வேண்டுமென்றும் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் அடிக்கடி சென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களைக் கலந்து கொண்டு செய்து கொண்டு வருகிறார்கள்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிய தற்கு இணங்கவும், வேறு சிலர் எடுத்துச் சொல்லியிருப்பதற்கு இணங்கவும், அந்தந்த மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த அமைச்சர்களும், ஆங்காங்கே மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களோடு கலந்து செய்ய வேண்டிய பணிகளுக்கு ஊக்கமும் ஆக்கமும் தந்து வருகிறார்கள். அவர்கள் எடுத்துச் சொல்லியது போல் ஆங்காங்கு இருக்கிற பொதுமக்களுடைய பிரதிநிதிகளாக இருக்கிற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள், ஊராட்சி ஒன்றியப் பெருந்தலைவர்கள், அவர்கள் மக்களிடம் நெருங்கி இருப்பதன் காரணமாகவும் நிலைமைகளைத் தெளிவாகவும் திட்டமாகவும் அறிந்து கொண்டு, புரிந்து கொண்டு செயலாற்ற வேண்டியவைகளை, வழிவகைகளைப் புரிந்து கொள்கிற தன்மையை அவர்கள் பெற்றிருக்கிற காரணத்தினாலும், அவர்களோடு கலந்து கொண்டு, இருக்கிற நிலைமைகளைச் செய்ய வேண்டுமென்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் வலியுறுத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆங்காங்கே கூட்டங்களும் செய்கின்ற காலத்திலும் வருவாய்த் துறை அமைச்சர் என்ற

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 ஏப்ரல் 22

முறையிலும், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் மற்றவர்களைக் கூட்டி வைத்து ஒரு மணி நேரம், இரண்டு மணி நேரம், மூன்று மணி நேரம் ஆங்காங்கே நடைபெறுகின்றவைகளையெல்லாம் ஆராய்ந்து மேற்கொண்டு எடுக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளிலே கவனம் செலுத்தி வரப்படுகிறது. தமிழ்நாட்டிலே, நான் ஏற்கெனவே தெரிவித்தபடி 12—3—1978 ஆம் தேதியன்று மத்திய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்ட வகையில் நாம் நிரந்தரமாக, மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்களும் மற்றவர்களும் எடுத்துத் தெரிவித்ததற்கு இணங்க இப்படிப்பட்ட வறட்சி நிலைமைகள் வந்தால் அதைச் சமாளிக்கக் கூடிய அளவுக்கு இப்போது நிவாரணப் பணிகளை எடுகட்டுகிற அளவுக்குத்தான் நாம் செலவழிக்கிறோமே தவிர, மறுபடியும் இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் வந்தால் தாக்குப் பிடிக்கிற சில பல அடிப்படைகளையும் வசதிகளையும் கோருவதற்கு ஏற்ற வகையில்தான் 347 கோடியே 25 லட்ச ரூபாயை நாம் கேட்டு இருக்கிறோம். இவ்வளவையும் மத்திய அரசு தருமா என்பது ஐயப்பாட்டிற்குரிய ஒன்று என்றாலும் நாம் கேட்க வேண்டியதையெல்லாம் கேட்க வேண்டியது தான், 'கேள் கொடுக்கப்படும், தட்டு திறக்கப்படும்' என்று இயேசு கிறிஸ்து வேறு ஒன்றுக்கு வேறு ஒரு இடத்திலே எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப்போல் நாம் கேட்க வேண்டிய நேரத்திலே கேட்க வேண்டும், தட்ட வேண்டிய நேரத்தில் தட்ட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் மத்திய அரசைக் கேட்டிருக்கிறோம். அந்த வகையிலே அவர்களுக்கு எழுதியிருக்கிறோம். அதற்கு இடையிலே உடனடியாக அவர்களிடத்தில் நாம் கேட்டது, பின்னால் நமக்கு ஒதுக்கப்படுகின்ற பணத்திலே முன் பணமாக ரூ. 30 கோடி உடனடியாக வேண்டுமென்று கேட்டோமே தவிர, அதோடு அவர்கள் நிறுத்தி விட வேண்டும் என்பது அல்ல. லட்வான்சாக, முன் பணமாக, ரூபாய் 30 கோடி கேட்டிருக்கிறோம். அதை மத்திய அரசு தந்தால் செலவினங்களுக்கு ஓரளவிற்குப் பயன்படும். பிறகு குழுவினர் சென்று அறிந்து மத்திய அரசுக்குத் தெரிவித்து, மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்கின்ற பணத்தில் கழித்துக் கொள்கிற அளவிற்கு முன்னாலே தர வேண்டுமென்ற அளவிலே ரூபாய் 30 கோடி கேட்டிருக்கிறோம்.

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தமிழ் நாட்டு வறட்சி நிலவரத்தை மதிப்பீடு செய்வதற்கு ஏற்கனவே நான் இந்த அவையிலே எடுத்துத் தெரிவித்ததற கிணங்க, 5 உறுப்பினர்கள் கொண்ட மத்திய நிபுணர் குழு 12—4—1987ஆம் தேதி புது டெல்லியில் இருந்து புறப்பட்டு சென்னைக்கு வந்து சேர்ந்தது என்பதை உறுப்பினர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். இக்குழு இரண்டு பிரிவாகப் பிரிந்து மாவட்டங்களில் காணும் வறட்சி நிலையைக் காணும பொருட்டு, புறப்பட்டுச் சென்றன. கோயம்புத்தூர், பெரியார், திருச்சிராப்பள்ளி, அண்ணா, மதுரை மற்றும் காமராசர் மாவட்டங்களுக்கு ஒரு குழு சென்று வறட்சி நிலையைக் குறித்து மதிப்பீடு செய்தது. பின்னர், 15—4—1987 ஆம் தேதி முற்பகல் அக்குழு சென்னை நகரையும் சுற்றிப் பார்த்து மதிப்பீடு செய்தது.

மற்றொரு குழு, புதுக்கோட்டை, பசும்பொன் முத்துராம லிங்கம், இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி கட்டபொம்மன், சிதம்பரனார் மற்றும் கன்னியாகுமரி மாவட்டங்களில் வறட்சி நிலையைக் குறித்து மதிப்பீடு செய்யச் சென்றது.

இந்த இரண்டு குழுக்களும் சுற்றிப் பார்க்க வந்தபோது இங்கு உறுப்பினர்கள் கேட்டதற்கு இணங்க, அவர்களை சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் சந்தித்து நிலைமைகளை எடுத்துக் கூற வாய்ப்பளிக்க வேண்டுமென்று கேட்டபோது, அவர்களுக்கு நேரம் இருந்து, இடம் கிடைக்குமானால், வாய்ப்பு இருந்தால் நல்லது என்று சொல்லி, உடனே தலைமைச் செயலாளரிடத்திலே சொல்லி, கேட்டபோது, சில பல இடங்களிலே அதற்கான வாய்ப்பை ஏற்படுத்தித் தந்திருக்கிறார்கள். சட்டமன்றப் பேரவை உறுப்பினர்கள், நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட ஆங்காங்கு இருக்கிற நிலைமைகளை அதிகாரிகளுடன், அலுவலர்களுடன் சேர்ந்து விண்ணப்பங்கள் மூலமாகவும், அவர்கள் கேட்டிருக்கிற சில கேள்விகளுக்கு விடைகளை அளிப்பதன் மூலமாகவும், விளக்கங்கள் அளிப்பதன் மூலமாகவும் ஆங்காங்கு சொல்லியிருப்பதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். சில பல இடங்களில் ½ மணி நேரம், 1 மணி நேரம் அவர்கள் செலவழித்து இருப்பதும், அவர்களிடத்திலே நிலைமைகளைக் கேட்டறிந்திருப்பதும் மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்றாகும். குழுவினர் சென்று வந்ததற்குப் பின்னர் சென்னையில் தலைமைச்

செயலாளர் உட்பட வருவாய்த் துறைச் சேர்ந்த மற்றும் பல்வேறு துறைகளைச் சேர்ந்த அலுவலர்கள், அதிகாரிகள் எல்லோரும் உட்கார்ந்து, சென்று வந்த நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில பேர் எடுத்துச் சொன்னபோது, குறிப்பிட்ட சில மாவட்டங்களுக்குத் தான் இக்குழு சென்று வந்ததே தவிர தங்கள் தங்கள் மாவட்டங்களுக்கு வரவில்லை என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். 20 மாவட்டங்களுக்கும் வருவதென்றால் இன்னும் 2, 3 நாள் ஒதுக்கியிருந்தால், அந்தப் பணிகளைச் செம்மையாகச் செய்திருக்க முடியும். அவர்கள் 1 நாள், 2 நாள்தான் ஒதுக்கித் தந்தார்கள். அந்த 1, 2 நாளில் பயணம் செய்வதற்கு எடுத்துக் கொள்கிற நேரம், முக்கியமான இடங்களைப் பார்ப்பதற்கு எடுத்துக் கொள்கிற நேரம் ஆகியவற்றைக் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறபோது இதுவே அவர்களை அலைக்கழிக்கிற வகையி் போடப்பட்ட புரோகிராம் என்கின்ற அளவிலே இருக்கிறது. மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், வருவாய்த் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும் புள்ளிவிவரங்களைக் கொடுக்கின்றபோது, 20 மாவட்டங்களின் சூழ்நிலைகளையும் வருவாய்த் துறையைச் சேர்ந்தவர்களும் மற்றும் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் எடுத்துச் சொன்ன கருத்துக்களையெல்லாம் தெளிவாய்ப் புள்ளிவிவரங்களை எடுத்துச் சொல்லி, எந்த எந்த வகையில் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி ஆங்காங்கே இருக்கிற மழை பெய்த அளவு, குளங்கள், ஏரிகள், கிணறுகளின் தன்மை, ஆழ்துளைக் கிணறுகளால் ஏற்பட்ட வாய்ப்பு வசதி, இப்போது அவை ஏற்படாத நிலை, கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் கிடைக்காத சூழ்நிலை இவைகள் மாத்திரம் இல்லாமல் ஆங்காங்கு இருக்கிற சூழ்நிலைகளை நீங்கள் நிழற்படங்களாக எடுத்து, நிழற்படங்கள் மூலமாக, அவர்கள் நேரடியாகச் சென்று பார்க்காத இடங்களிலே, இருக்கிற நிலைமைகளை அவர்களுக்கு எடுத்துக் காண்பியுங்கள் என்று அறிவுறுத்தப்பட்டதன் காரணமாக மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் நிழற்படங்களை எடுத்து உடன் வைத்ததன் காரணமாக அந்த நிழற்படங்களை வைத்தே அந்தக் குழுவினருக்குத் தெரியப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆகவே பல மாவட்டங்களுக்கு அவர்கள் வரவில்லை என்றாலும் அந்த மாவட்டத்தினுடைய சூழ்நிலைகளை அவர்கள் தெளிவாக

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அறிந்து கொள்ளத் தக்க அளவுக்கு அவர்களுக்குப் புள்ளிவிவரங்களும் அந்த நிலைமைகளும் விளக்கப்பட்டு இருக்கின்றன என்பதை இந்த வாய்ப்பில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(இரவு 7-10)

இந்த நிபுணர் குழுவினுடைய தலைவராக திரு. ஜே. ஆர். சாகா என்பவர் தலைமை தாங்கினார். இந்த குழுக் கூட்டங்களை எல்லாம் நடந்து முடிந்த பிறகு அவர்கள் இங்கே சென்னையில் எடுத்துச் சொல்லுகிறபோது கூட நல்ல முறையில் எடுத்துச் சொல்லிவிட்டுச் சென்று இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சொல்லுகிற போது தமிழ் நாட்டில் வறட்சி நிலை காரணமாக குடிநீர்ப் பற்றாக்குறை, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை இல்லாமை, கால்நடைகளுக்குத் தீவனம் பற்றாக்குறை ஆகியவைகள் ஏற்பட்டுள்ளன. நாங்கள் பார்வையிட்ட எல்லா மாவட்டங்களிலும் குடி தண்ணீருக்கு கடும் தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டுள்ளதையும், விவசாயத்திற்கு நீர்ப்பாசனம் மிகவும் மோசமான நிலையில் உள்ளதையும் நேரடியாகக் கண்டோம். குறிப்பாக மதுரை, சென்னை மாநகராட்சிப் பகுதிகளில் பருவ மழை பொய்த்ததன் காரணமாக அங்குள்ள குடிநீர் ஆதாரங்கள் வற்றிக் கிடக்கின்றன என்பதை நாங்கள் உணர்கிறோம். 20 முதல் 25 சதவீதம் உள்ள நிலங்கள் சாகுபடி செய்ய முடியாத நிலையில் இருப்பதால் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு குறைந்து இருக்கிறது. தமிழக அரசு அவசரத் திட்டங்கள் மூலமாக விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கான வேலை வாய்ப்பை ஏற்படுத்தி உள்ளன. இந்த முயற்சியை நாங்கள் பாராட்டுகிறோம்; இந்த ஆலோசனைக் கூட்டத்தில் தமிழக அரசின் சார்பில் அளிக்கப்படும் விளக்கங்களையும், விவரங்களையும் நாங்கள் தெரிந்து கொண்டோம். வறட்சி நிலை பற்றிய அறிக்கையை இன்னும் 2 வாரங்களுக்குள் மத்தியில் உள்ள வறட்சி நிவாரண உயர்மட்டக் குழுவிடம் நாங்கள் தாக்கல் செய்வோம். வறட்சி நிவாரண வேலைகளைச் செய்வதற்கு முதல் கட்டமாக தமிழக அரசுக்கு ரூபாய் 30 கோடியை இன்னும் 2, 3 நாட்களுக்குள் கொடுப்பதற்கான முயற்சியை நாங்கள் செய்வோம் என்று சொல்லிவிட்டுச் சென்று இருக்கிறார்கள். ஆனால் அதுபற்றி என்ன ஆயிற்று என்று கூட இங்கே உள்ள மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கேட்டார்கள்.

மறுபடியும் அவர்களுக்கு நாங்கள் தந்தி அடித்து இருக்கிறோம். ஆகவே விரைவில் அந்த 30 கோடி ரூபாய் வரவும், இந்தக் குழு அறிக்கையை தந்ததற்குப் பிறகு மத்திய அரசு எந்த அளவுக்கு உதவி செய்யும் என்பதும் இருக்கும். ஆகவே மத்திய அரசின் உதவி வருகிறபோது வரும். அது மானியமாகவும் வரும், 70 சதவிகிதம் கடனாகவும் வரும். அதற்காக எந்த ஒரு வேலையையும் நாங்கள் நிறுத்தாமல் நம்முடைய நிதியிலிருந்து நாம் செய்து கொண்டு தான் வருகிறோம் என்பதைத் தான் முதலில் நான் சொன்னேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சிலர் குறிப்பிட்டது போல் இப்படி வறட்சி நிலை ஏற்படுகிறபோது அதைச் சமாளிப்பதற்கும், வெள்ளத்தால் பாதகம் ஏற்படுகிற போது அதைச் சமாளிப்பதற்கும் என்று 8-வது நிதிக் குழு அறிவுரை கூறியது போல் நம்முடைய மாநில நிதி ஆதார வசதி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஆண்டுதோறும் 8¾ கோடி ரூபாயை ஒதுக்கிவைக்க வேண்டும் என்பது ஒரு நியதி. வறட்சி அல்லது வெள்ளச் சேதம் ஏற்படாத காலத்திலும் இந்த 8¾ கோடி ரூபாயை ஒதுக்க வேண்டும். 2, 3 ஆண்டுகளுக்கு இந்த மாநிலம் செம்மையாக இருக்குமானால் அந்த 8¾ கோடி ரூபாய் கூட்டிக் கொண்டே வரப்படும். பிறகு என்றைக்கேனும் எந்த ஆண்டிலாவது வறட்சி அல்லது வெள்ளச் சேதம் ஏற்படுகிறபோது அந்தப் பணம் முழுவதும் இந்த வறட்சி நிவாரணத்திற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டு அல்லது வெள்ளச் சேதத்திற்கு பயன்படுத்தப்பட்டு அதற்கு செலவு செய்யப் பட்டதற்குப் போக மீதி இருப்பதைப் பொறுத்து மத்திய அரசு கடன் தருவதும், மானியம் தருவதுமான நிலைமை வரும். ஒரு அளவுக்கு 8-வது நிதிக் குழு சொன்ன அளவில் நாம் 8¾ கோடி ரூபாயை நம்முடைய பட்ஜெட்டில் ஒதுக்கிக் கொண்டு வருகிறோம். அது எந்த அளவுக்கு வருகிறது. அதைக் கூட்ட வேண்டி வருமா என்பதை எல்லாம் அடுத்த நிதிக் குழு தான் முடிவு செய்ய வேண்டிய கட்டத்திற்கு ஆளாகும் என்பதை இந்த வாய்ப்பில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து நிலவரி முதலியவற்றைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டும் என்பதைப் பற்றி எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். நிலத்தின் வகை, மண் வளம், தரம் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்ப நிலவரி பொதுவாக விதிக்கப் படுகிறது. நிலவரிக்கு மேல் விதிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் மேல்

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வரி, கூடுதல் வரி விதிப்பு, கூடுதல் தண்ணீர் செஸ் போன்றவைகள் நிலவரி மதிப்பீட்டில் ஒரு பகுதியாகத் தான் அமைகின்றன. கிராமக் கணக்கில் புஞ்சை நிலங்கள் என்று பதிவாகி உள்ள அனைத்துக்கும் முன்பே அடிப்படை நில வரி ரத்து செய்யப்பட்டு இருக்கிறது. புஞ்சை அல்லது மானாவாரி நிலங்களுக்கு தற்போது தல வரி, தல மேல் வரி மட்டுமே விதிக்கப்படுகிறது. ஒரு ரூபாய் நிலவரி என்றால் அதன் மேல் 45 காசு தல வரியும் லோக்கல் செஸ் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கருத்தின் அடிப்படையில் அடிப்படை நிலவரிக்கு மேல் அதிகபட்சமாக ஒரு ரூபாய்க்கு 250 சதவீதம் தல வரி, லோக்கல் செஸ், சர்சார்ஜ் வசூலிக்க தற்போது பஞ்சாயத்து சட்டத்தில் வழி வகை செய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த தல வரி, தல மேல் வரி, உள்ளாட்சித் துறையைச் சார்ந்தது. வருவாய்த் துறையினரால் வசூலிக்கப்படும் வரியின் அளவை ஒட்டியே, அரசால் மேச்சிங் கிராண்ட் வழங்கப்படுகிறது. எந்த அளவுக்கு வசூலிக்கப்படுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு நாம் ஈடுகட்டி அந்தந்த ஊராட்சி மன்றம், ஊராட்சி ஒன்றியம் ஆகியவைகளுடைய பணிகளைச் செம்மையுற நிறைவேற்றுவதற்கு உதவகிறது. எந்த அளவிற்குப் பாதிக்கப்பட்டு தள்ளப்படுகிறதோ, வசூலிக்கப்படுகிற அந்த அளவுக்குத் தருகிறோம். அறவே தள்ளிவிட்டாலும் கூட, சென்ற ஆண்டு எந்த அளவிற்கு நாம் கொடுத்திருக்கிறோமோ, நல்ல ஆண்டுகளில், அந்த அளவிற்கு நாம் கொடுக்கின்ற மானியத்தை அந்தந்த ஊராட்சி ஒன்றியத்திற்குக் கொடுக்கிறோம். இந்த ஆண்டு வறட்சி வந்து, குறிப்பிட்ட ஒன்றியத்தில் குறிப்பிட்ட ஊராட்சி மன்றத்தில், எந்த வரியும் வசூலிக்கப்படவில்லையென்பதற்காக மேச்சிங் கிராண்டே இல்லையென்று நாம் தள்ளுவதில்லை. அந்த அடிப்படையிலே தான், நாம் பணிகளை ஆற்றிக் கொண்டிருக்கிறோம். அலுவலர்கள் ஒவ்வொருவரும் நிலத்தை ஆய்வு செய்த பின்னர். பயிர் விளைச்சல் 37 காசு, அதாவது 50 சதவீதம். அதற்குக் குறைவாகவும் உள்ளது என்று கண்டறிந்து. அந்தப் பகுதிகளில் உள்ள நிலங்களுக்கு நில வரி, தண்ணீர் தீர்வைகள். உள்ளூர் செஸ். உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி, கூடுதல் தீர்வை. கூடுதல் தண்ணீர் தீர்வை. தனி வரி விதிப்பு. தனி தண்ணீர் தீர்வை போன்றவற்றை தள்ளுபடி செய்யுமாறு சிறப்பு ஆணையர் மற்றும் வருவாய் நிர்வாக ஆணையருடைய

கருத்துக்கள் பெறப்பட்டு, தள்ளுபடிக்கு ஆணைகள் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. முந்தைய ஆண்டுகளுக்கான பாக்கித் தொகைகளை வசூலிப்பதும், அடுத்த பசலி ஆண்டுகளுக்கு ஒத்தி வைக்கப்படுவது என்பதையும், அதற்கு அரசாணை வெளியிடப்பட்டது என்பதையும், இந்த வாய்ப்பிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழகத்திலே இயல்பாகவே எடுத்துச் சொல்கிறபோது 26.63 லட்சம ஹெக்டேர் நிலத்தில் நெல்லும், 18 லட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தில் சிறு தானியமும், பொதுவாக, இயல்பாக விளைவு ஏற்படும். இந்த ஆண்டு 31—1—1987 வரை 16.85 லட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தில் நெல் சாகுபடியும், 16 லட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தில் சிறு தானியம் சாகுபடியும் செய்யப்பட்டன. இருந்தும் வறட்சி நிலையிலும் இந்த ஆண்டு மொத்தம் நான் முன்பே இந்த அவையிலே எடுத்துச சொன்னதற்கிணங்க 56 லட்சம் டன் அரிசியும் மற்றும் 20 லட்சம் டன் சிறு தானியமும் உற்பத்தியாகக் கூடிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே விளைச்சல் இன்றைக்கு நன்றாக இருக்கிறது என்று சொல்வதற்குக் காரணம், 13 லட்சம் ஹெக்டேர் விளைச்சலின் பரப்பளவு குறைந்தாலும் கூட, விளைச்சல் நன்றாக இருக்கிறது. ஆனால் 6 லட்சம் ஹெக்டேர் நிலத்தில் விளைச்சலே இல்லாமல் இருக்கிறது. அங்கே முழுவதும் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற நேரத்தில், நாம் முழுவதையும் தர வேண்டும். இப்போது வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கக் கூடிய சூழ்நிலையின் காரணமாக குடிதண்ணீர்ப் பஞ்சம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. குடிக்க தண்ணீர்ப் பஞ்சம் ஏற்படாத அளவிற்கு அண்மை மாதங்களில், வருகின்ற மாதங்களில் ஏற்படு கின்ற சூழ்நிலை இப்போது ஏற்படுகின்ற பாசன வசதிகளுக்கு மற்றவைகளுக்குக் கொஞ்சம் கஷ்டம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலமாகக் காய்கறிகள் பயிரிடுபவர் களுக்கு, மற்ற கோடைக்காலப் பயிர்களைப் பயிரிடுபவர்களுக்குக் கஷ்டங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் திருவாளர்கள் உத்திராபதி, வீரய்யன் சொன்னதற்கிணங்க, ஆங்காங்கே சிறு சிறு பயிர்களை கிணற்றுப் பாசனத்தின் மூலம் செய்கின்றவர்களுக்குக் கூட தண்ணீர் கிடைக்க முடியாத அளவிற்கு நீர்ப் பற்றாக்குறை சூழ்நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது, கோடைக் காலத்தில் மட்டும்.

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தஞ்சை மாவட்டம், வேறு பல இடங்களைப் பார்க்கின்ற போது இன்று மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் மழை பெய்து ஆறுகளின் மூலமாக நீர் வர வேண்டும் அல்லது வடகிழக்குப் பருவக் காற்று மூலமாகப் பெய்கின்ற மழையின் மூலமாக வருகின்ற காலத்திலே தான் நாம் நஞ்சைப் பயிர்கள், மற்றவைகள் எல்லாம் பயிரிடுகின்ற காலம் வரும். இவைகள் எல்லாம் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் என்றைக்கும் இளவேனிற்காலப் பருவம், முதுவேனிற்காலப் பருவம், கோடைக் காலம், சங்க கால பாலை நிலங்கள் வர்ணனை எல்லாம் காணுகின்றபோது, இன்றைக்கு என்ன நிலைமை என்று பார்க்கும்போது அத்தகைய நிலைமை அன்றைக்கே இருந்திருக்கிறது. ஆக இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை வரும். இப்படிப்பட்ட காலங்கள் தான் உள்ளபடியே ஓய்வு பெறுகின்ற காலங்களாகவும் இருக்கின்றன. ஆகவே எப்போதுமே ஓய்வு பெறுகின்ற காலம். ஆகையால்தான் திருவிழாக்கள், தேர்த் திருவிழாக்கள் கொண்டாடப்படுகின்ற காலம், மாசி, பங்குனி, சித்திரை மாதங்களில் தான். எங்கு பார்த்தாலும் ஓய்வு பெற்று, வீட்டில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கிற காலம் அது. ஆனி பிறந்தால் அவரவர்கள் நிலத்திற்குப் போவோம் என்று நினைக்கின்ற காலம். அதிலேயே தட்டுப்பாடு ஏற்படுகிற சூழ்நிலை எல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே குறிப்பிட்டுக் காட்டினார்கள். ஆக ஜூன் கடைசியில் மேற்குத் தொடர்ச்சி மலையில் மழை பெய்து, மெர்காராவில் மழை பெய்து, அது மேட்டூர் அணைக் கட்டில் வந்து சேர வேண்டும். ஜூலை மாதத்தில் பெய்து, அதற்குப் பிறகு அக்டோபர், நவம்பரிலே வட கிழக்குப் பருவக் காற்றின் மூலமாக பெய்ய வேண்டும். இந்த ஆண்டு பெய்ய வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். ஆனாலும் கோடைக் கால மழை ஒன்றிரண்டு முறை பெய்தால் பெரிது. அதுவரையில் நாம் சமாளிக்க வேண்டும். சமாளிப்பதற்கேற்ற வகையில் நாம் தொடர்ந்து அந்தப் பணியில் ஈடுபடுவோம் என்பதையும் இந்த வாய்ப்பில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

(இரவு 7.20)

ஆனால் கடன்கள் வசூலிப்பதிலே நாம் கெடுபிடி காட்டவில்லை. சாதாரணமாக ஆண்டுக்காண்டு இருக்கின்ற நிலைமையும், தக்காவிக் கடன்கள் வசூல் நிலைமையும்

பார்ப்போமானால் கூட 23—2—87 நிலவரப்படி நாம் கணக் கிட்டுப் பார்ப்போமானால் கூட சாதாரணமாக மொத்த கேட்புத் தொகை மட்டும் ரூ. 14,93,56,767 இருக்கிறது. அதிலே வசூலானது ரூ. 62,98,347 தான். அதிலே இன்னமும் பாக்கி இருப்பது நிலுவையிலே இருப்பது ரூ. 14,30,58,420. எவ்வளவு தாராளமாக இருக்கிறோம் என்பதும், கெடுபிடி இல்லாமல் இருக்கிறோம் என்பதும், வசூலில் கடுமை இல்லை என்பதும், ரூ. 14,93,56,767-லே ரூ. 62,98,347 தான் வசூலாகி யிருக்கிறது என்பதிலிருந்து தெரியும். ரூ. 14,30,58,420 இன்னமும் நிலுவையில் இருக்கிறது. ஆகவே கெடுபிடி இல்லை. நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்னபடி ஏழை எளிய விவசாயத் தொழி லாளர்களுக்கு அப்படிப்பட்ட கஷ்டங்கள் இல்லை. 5 ஏக்கருக்கு கீழே வைத்து இருப்பவர்கள் நில வரி செலுத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை நஞ்சையைப் பொறுத்தவரையிலும், புஞ்சை யைப் பொறுத்தவரையிலும் யாருமே அடிப்படை நில வரி செலுத்த வேண்டியதில்லை. நிலம் உடைய விவசாயிகள் தமிழ கத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் 72 இலட்சத்து சில்லரை பேர்கள். கூட்டுறவுக் கடன்கள் மற்றவைகள் வாங்குகின்றவர்களுடைய கணக்கைப் பார்த்தால் மொத்தம் 27 இலட்சம் தான். மற்றவர்கள் எல்லாம் கடன் வாங்காமலேயே பயிர்ச் செலவை நடத்திக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். இதில், 10 ஏக்கர் 15 ஏக்கர் வைத்திருக்கின்ற வசதி படைத்தவர்கள் பல பேர்கள். சாதாரணமானவர்கள் உள்ளபடியே பார்ப்போமானால் 60 பங்கு, 70 பங்கு, 75 பங்கு நாணயமாக நேர்மையாகக் கட்டிவிடுகிறார்கள். இந்த வீண் அமிச்சாட்டியும் பண்ணுகிறவர்கள் எல்லாம் வசதி படைத்தவர்கள் தானே தவிர, தைரியம் அவர்களுக்குத் தான் வருகிறதே தவிர, எப்படியாவது கட்டிவிட வேண்டும் தாங்கள் பிழைக்க வேண்டும் என்ற அளவிற்கு இருப்பவர்கள் சாதாரணமானவர்கள் என்னுடைய கணக்குப்படி. அந்தப் புள்ளிவிவரங்களை இன்னொரு நாளைக்குத் தனியாகத் தருகிறேன். ஆகவே நாம் கெடுபிடி செய்கிறோம் என்றால் 10 ஏக்கர் என்றால்—கோபிச்செட்டிபாளையத்தில் ஒரு ஏக்கர் 2½ இலட்சம், 3 இலட்சம் ஆகிறது. இன்று அமராவதியில் எல்லாம் 1½ இலட்சம் இரண்டு இலட்சம், 3 இலட்சம் ரூபாய்.— எவ்வளவு இலட்சம் ஆகிறது என்பதும், அவர்கள் டிராக்டர் வாங்கி வைத்து அதை வாடகைக்கு விட்டுவிட்டு,

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் சம்பாதித்து அந்தப் பணத்தை பாக்கெட்டிலே போட்டுக் கொண்டு வரியைக் கட்டாமல் இருந்தால் அவர்களை யெல்லாம் விடச் சொன்னால் எப்படி விட முடியும்? ஆகவே அவர்கள் கட்டாமல் இருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமைகளைத்தான் சொல்கிறோமே தவிர ஏழை எளியவர்களைப் பற்றி அல்ல. எவ்வளவு சலுகைகளை அளிக்க முடியுமோ அவ்வளவு சலுகைகளை நாம் அளித்துக்கொண்டு வருகிறோம் என்பதற்காகத்தான் இவைகளைச் சொல்கிறோம். அது மட்டுமல்ல தக்காவிக் கடன்கள் கூட நாம் தள்ளுபடி செய்யாமல் இல்லை. ஏற்கெனவே இரண்டு முறை 18,80,445 பேர் பலன் அடையத்தக்க அளவிற்கு மாண்புமிகு தமிழக முதல்வர் பொன்மனச்செம்மல், புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு, தக்காவிக் கடன்களை மட்டும் கடன் சுமையைக் கருதி நிலம் வைத்திருப் பவர்களுடைய நன்மையைக் கருதி கிட்டத்தட்ட 27,95,72,419 ரூபாயை நாம் தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம். நான் இந்த கூட்டுறவு கடனைப் பற்றிச்சொல்லவில்லை. இது தக்காவி கடன், இதனால் பலன் பெற்றவர்கள் 18,80,445 பேர்கள். இதிலேயும் இரண்டு முறை தள்ளுபடி செய்திருக்கிறோம். நான் மொத்தத்தையும் சொல்கிறேன். ஆக எவ்வளவு சலுகை தர முடியுமோ அந்த அளவிற்குத் தருகிறோம். சாதாரணமாக அதிக பலன் அளித்து, குறைந்த அளவிற்கு வரி செலுத்துகின்ற அளவிற்கு வேறு பல நிலைமைகளில் இருப்பவர்களுக்கு நாட்டி னுடைய திட்டம் போடுகின்றவர்கள், டெல்லியில் இருப்பவர்கள் போடுகின்றபோது, நாம் செலவழிப்பதற்கு ரிடர்ன் என்று வருகின்றபோது ரொம்ப குறைவாக இருப்பது நிலம் வைத்திருப்பவர்களிடம் தான் இந்த கணக்கு வருகின்றதே தவிர, மற்ற ட்ரேட் அண்டு காமர்ஸ் மற்றைய தொழில் நடத்துபவர் களிடமிருந்து வருகின்ற அளவைவிடக் குறைவாக வருகிறது. அதிலேதான் ரிடர்ன் மிக மிகக் குறைவு என்ற கணக்கைச் சொல் கிறார்கள். ஆனால் நம்முடைய நாட்டில் இருப்பவர்கள் இதை நம்பியே வாழ்கிறார்கள். 5 பேர் 6 பேர், 7 பேர் ஒரு குடும்பத்தில் இருக்கின்றபோது 'உழுதவன் கணக்குப் பார்த்தால் உழக்கு அளவிற்கு மிஞ்சாது' என்பது இந்த நாட்டினுடைய ஆயிரம் காலத்து பழமொழியாக இருந்து வருவதன் காரணமாக இவை களை யெல்லாம் நாம் கணக்கிட்டுப் பார்த்துத்தான் இந்தச் சலுகைகளை எல்லாம் வழங்கிக்கொண்டு வருகிறோம். ஆனால்

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

22 மார்ச் 1987] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[illegible]

அறுவடை ஆகி கையிலே பணம் வருகிற நேரம். ஆகவே அந்த மாதத்திற்கும் சேர்த்து தள்ளுபடி ஆகிற அளவுக்கு அரைப் பங்கைக் கட்டுகின்ற சலுகையைத் தந்தால் நல்லது என்று சொன்னதற்குப் பிறகு, 31—12—1986-க்குள் பாதி அளவாவது கட்டவேண்டும் என்பதில் மறுபடியும் ஒரு சலுகை தந்து 28—2—1987 வரை பாதி கட்டலாம். அதற்குப் பிறகு மீதிப் பாதியை 30—6—1987க்குள் கட்டினால் அவர்களுக்கு உண்டு என்கிற அளவிற்கு சலுகை தந்து, 125 கோடி—அசலை மட்டும் கட்ட வேண்டும். வட்டியைக் கட்டுகிற பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும். தண்ட வட்டி கட்டுகிற பொறுப்பை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும்.

கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு ஈடுகட்டுவதை அரசு ஏற்றுக் கொள்ளும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் ஆறுமுகம் என்று கருது கிறேன் கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்குச் சேரவேண்டிய தொகை சேர வில்லை என்று சொன்னார். அவர்கள் எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கட்டிக் கொண்டு வருகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவு ஈடுகெட் டுகிற அளவுக்கு நிதித்துறை தந்து கொண்டு வருகிறது.

ஒட்டுமொத்தமாக அல்ல. எவ்வளவு செலுத்த வேண்டும் என்று கணக்கு தருகிறார்களோ, அந்தக் கணக்கைப் பார்த்துப் பார்த்து, அவர்களுக்கு ஈடு கட்டுகிற அளவுக்கு நிதித்துறை பணத்தைச் செலவழித்துக் கொண்டு வருகிறது. இதிலே ஒரு விளக்கத்தைச் சொல்கிறேன் இப்போது இந்தக் கொள்கையில் எந்த மாற்றமும் ஏற்படவில்லை.

மயிலாடுதுறையில் புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசினார்கள் பேச்சு தவறாகத் தான் பத்திரிகையிலே வந்து இருக்கிறது. ஆமாம். இதில் நான் விளக்கம் கேட்டேன், புரட்சித் தலைவர் அவர்களிடத்தில் விளக்கம் கேட்டேன். அவர்களுடைய ஆபீசிலிருந்து எனக்கும் வந்து இருக்கிறது. ஒரே ஒரு பத்திரிகைதான் தவறாக வெளியிட்டிருக்கிறது. மற்ற பத்திரி கைகள் எல்லாம் தெளிவாகத் தான் வெளியிட்டு இருக்கிறார்கள்.

அதை வைத்துக்கொண்டு தவறாக. அவர்கள் சொன்னது பாதிரி, வானொலி, டெலிவிஷன் ஆகியவற்றிலே தவறாக வந்திருக் கிறது. காரணம், பி.டி.ஐ. தவறாகப் போட்டு விட்டது. அதன் காரணமாக, மற்ற சில பத்திரிகைகள் போட்டு விட்டன. சில

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பத்திரிகைகள் நேரடியாக ஒழுங்காகத் தான் போட்டிருக்கின்றன. இதுவரையில் இருக்கிற நிலைமையை மட்டும் சொல்கிறேன். அதிலே மாற்றம் இல்லை. அந்த நிலை அப்படியே இருக்கிறது.

(இரவு 7-30)

அதில் இருக்கிற நிலைமையைப் பார்த்தால் மயிலாடுதுறை கூட்டுறவு ஆலைத் தொடக்க விழாவில் கலந்து கொண்டு மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் விவசாயக் கடன் வசூல் 6 மாதத்திற்கு ஒத்திப் போடப்படும் என்று அறிவிப்பு செய்ததாகச் செய்தி வெளியாகியிருக்கிறது. ஆனால் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இவ்வாறு அந்த அறிவிப்பைச் செய்ய வில்லை. விவசாயிகளுடைய கடன் சுமையை நீக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் அவர்கள் கட்ட வேண்டிய வட்டி, அபராத வட்டி ஆகியவற்றிலிருந்து ரூ. 125 கோடி அளவுக்குத் தள்ளுபடி செய்தேன். அதுமட்டுமல்லாமல் அசல் தொகையைக் கட்ட வேண்டிய காலக் கெடுவை மேலும் 6 மாதத்திற்குத் தள்ளி வைத்தேன், அதாவது 30—6—1987 வரை. ஆணை பிறப்பித்ததைக் குறிப்பிட்டு அவர்கள் பேசினார்கள். 6 மாதத்திற்குத் தள்ளி வைத்ததைக் குறிப்பிட்டார்கள். இனி 6 மாதம் தள்ளி வைப்பார் என்ற அளவுக்குச் செய்தி தவறாக வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். தினமலர் பத்திரிகை ஒழுங்காகத் தான் வெளியிட்டிருக்கிறது. அதில் வந்திருப்பது "விவசாயிகளின் கடன் சுமையைக் குறைக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்தில் புரட்சித் தலைவர் பேசியதாவது" என்று போட்டு "அவர்கள் கட்டவேண்டிய அபராத வட்டியை ரூ. 125 கோடியை தள்ளுபடி செய்தேன். அசல் தொகையைக் கட்ட வேண்டிய கால கெடுவை 6 மாதத்திற்குத் தள்ளியும் வைத்தேன்" இதுதான் அவர் சொன்னது.

அதே மாதிரிதான் தினத் தந்தி பத்திரிகையிலும் வந்திருக்கிறது. இதையெல்லாம் நான் தினத் தந்தியிலிருந்து கத்தரித்து வைத்திருக்கிறேன். "விவசாயிகள் கடன் சுமையைப் போக்க வேண்டும் என்ற நோக்கில் அவர்கள் கட்ட வேண்டிய வட்டி, அபராத வட்டி ஆகியவற்றிலிருந்து ரூ. 125 கோடி அளவுக்குத் தள்ளுபடி செய்தேன். அதுமட்டுமல்ல. அசல் தொகையைக்

TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

தமிழ்நாடு சட்டமன்றப் பேரவை
TAMIL NADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

பட்டது. ஒரு மாவட்டத்தைப் பிரிப்பது என்றால், 35, 36 துறைகளினுடைய தலைமையிடத்தை மாவட்டத் தலை நகருககுக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது. முழுமையாக ஒரு மாவட்டத்தை உருவாக்கிக் கொண்டு நிலைநிறுத்த வேண்டு மென்றால் மூன்று, நான்கு ஆண்டுகளுக்கு 12 கோடி ரூபாய் அவர்களுக்குச் செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. தொடரும் செலவனம மூன்று கோடியிலிருந்து மூன்றரை கோடி ரூபாய் வரை செலவழிக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டுக்காண்டு ஒவ்வொரு மாவட்டமும் பிரிக்கின்றபோது அது மாதிரி வட்டங்களையும் பிரிக்க வேண்டும் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொன் னார்கள். சில பல வட்டங்களைப் பொறுத்த செயற்குறிப்புகள் வருவாய்த் துறை ஆணையரிடத்திலும், சிறப்பு ஆணையரிடத் திலும், வருவாய்த் துறையிடமும் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. அவைகளைப் பற்றிய குறிப்பு வந்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்கப் படும். வேறுசில வட்டங்களைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். நான் முதலிலே எடுத்துச் சொன்னபடி அந்தந்த வட்டத்தினுடைய பரப்பு, மக்கள் தொகை, வரி வருமானம், அதனுடைய பணிகள், மக்களுடைய சௌகரியம் ஆகியவற்றைப் பார்த்து இரண்டு வட்டமாகப் பிரிப்பதன் காரணமாக மக்களுக்கு நன்மை ஏற்படுமானால், எப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படும் என்பதெல்லாம் ஆய்வு செய்து குறிப்புகள் தயாரிக்கப்படுகின்றன. அப்படியிருக்கும்போது திண்டுக்கல், பழனியை அண்ணா மாவட்டத்திலிருந்து எடுத்து இன்னுமொரு வட்டத்தைப் பிரிக்க இந்த இரண்டு வட்டங்களிலிருந்து ஒட்டன் சத்திரம் என்ற ஒரு வட்டத்தைப் பிரிக்க வேண்டும் என்ற செயற் குறிப்பு ஆய்வில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. புதுக்கோட்டை மாவட்டத்தில், கொளத்தூர் வட்டத்திலிருந்து இலுப்பூரைப் பிரிக்கும் செயற்குறிப்பும், அம்பாசமுத்திரம், தென்காசியில் இருந்து ஒரு வட்டத்தைப் பிரித்து அங்கே சேரன்மாதேவி, வீர கேரளம்புதூர் என்று வைக்கலாமா என்பதும் ஆய்வில் இருக் கிறது. அங்கே சண்டை இருப்பதைப் பார்க்கும்போது சண்டை வருவதை விட அந்த வட்டம் அப்படியே இருக்கலாம் என்றுகூட தோன்றுகிறது. கத்தி, கம்பி என்று வராமல் இருக்க சேரன்மா தேவியைப் பொறுத்த வரையில், வீரகேரளம்புதூரைப் பொறுத்த வரையில் சுமூகமான சூழ்நிலை ஏற்படுகிற அளவிற்கு பிரச்சினைகள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. முதுகுளத்தூரைப்

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

பொறுத்த வரையில் சாயல்குடியைத் தனி வட்டமாக பிரிக்க வேண்டும் என்பது ஆய்வில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. பெரியகுளம் வட்டத்திலிருந்து ஆண்டிப்பட்டியைத் தனி வட்டமாக பிரிக்க வேண்டும் என்பதும் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் விளவங்கோடு, கல்குளம் ஆகிய இரண்டு வட்டங்களிலிருந்து இரணியல் வட்டத்தைத் தனியாகப் பிரிக்கும் செயற்குறிப்பும் ஆய்வில் இருக்கிறது.

புரசை, பெரம்பூர் சென்னையிலிருந்து எடுத்து தனி வட்டமாகப் பிரிக்க செயற்குறிப்பு தனியாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் செயற்குறிப்பு வடிவில் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இப்படி வேறு சிலவற்றையும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். சைதாப்பேட்டையைப் பற்றி எடுத்துச் சொன்னார்கள். பெரிய வட்டமாக இருக்கிறது. அதைப் போலவே பல்லடம் ஆகிய சில பல வட்டங்களையும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து வந்ததற்குப் பிறகு முறைப்படி நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்று கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்லாமல் 20 அம்சத் திட்டத்தின் கீழ் வீட்டு மனைப் பட்டா வழங்கப்பட்டதைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இத்திட்டத்தின் கீழ் 1982-83 இல் 1,49,742 வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1983-84 இல் 2,16,348 வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. 1984-85-இல் 2,12,940, 1985-86 இல் 1,76,400, 1987-88 இல் 2,34,339 வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் 20 அம்சத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன. வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கும் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் நான் ஏற்கெனவே எடுத்துச் சொன்னபடி 16, 17 அம்சத்தில் நூற்றுக்கு நூறு சதவீதத்தைத் தாண்டி 150, 200, 250 சதவீதம் சென்று இந்தியாவிலேயே மூன்றாவது ஆண்டாக நாம் முதல் இடத்தைப் பெற்றிருக்கிறோம். மூன்று அம்சத்தில் 80 சதவீதம், 74 சதவீதம், 75 சதவீதம் நிறைவேற்றும் அளவிற்கு இருக்கிறோம்.

வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழேயுள்ளவர்களில் 18—5—1984 முதல் 28—2—1987 வரை 1,52,134 பேருக்கு வீட்டு மனைப் பட்டாக்கள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன என்ற செய்தியை குறிப்பிட்டுக் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். உச்சவரம்பில்

மிச்சப்பட்ட நிலத்தைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். 1977-க்கும் 1987-க்கும் இடையில் இருப்பதை மட்டும் நான்—குறிப்பாக ஆண்டுதோறும் சொல்வதைவிட, மொத்தமாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். உச்சவரம்பில் மிச்சப் படுவதாக குறிப்பிடப்பட்ட அளவு 1,66,857 ஏக்கர். ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட அளவு 1,24,275 ஏக்கர். ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது 47,946 ஏக்கர். அதிலே நபர்கள் மட்டும் 43,224. பழங்குடியினருக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது 127 ஏக்கர். நபர்கள் 84. பிறருக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது 76,202 ஏக்கர். நபர்கள் 54,374. மொத்தம் ஒதுக்கீடு 1,24,275 ஏக்கர்.

(இரவு 7.40)

நில உச்சவரம்புச் சட்டம், பினாமி நிலம் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. மனோகரன் அவர்கள் தம்முடைய உரையிலே விரிவாகக் கூறினார்கள். மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வீரப்பன் அவர்களும் கூறினார்கள். திரு. உத்திராபதி அவர்களும் வழக்கம்போலக் குறிப்பிட்டார்கள். இருக்கிற நிலைமைகளை எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி அடிக்கடி நாம் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம். 1961 ஆம் ஆண்டு நிறைவேற்றப் பட்ட தமிழ்நாடு நிலச் சீர்திருத்த நில உச்சவரம்பு நிர்ணயச் சட்டம் 6—4—1960 முதல் அமுலுக்கு வந்தது. ஆனால் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருகிறது என்பதை 1958 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்களில் சட்டப் பேரவையில் அறிவித்து விட்டார்கள். இப்படி ஒன்று வருகிறது என்று அறிவித்து விட்டார்கள். சட்டம் வருகிறது. ஜாக்கிரதையாக இருங்கள் என்று சொல்லியாகி விட்டது, 1958-லே. 1958 மார்ச் திங்களிலே சட்டப் பேரவையில் அறிவித்ததால், சில நில உடைமைக்காரர்கள் சட்டம் வருவதை எதிர்நோக்கி தங்கள் நிலங்களைத் தங்கள் உறவினர்கள் பெயரிலும், கொடுக்க வேண்டிய நிலம் இல்லாதவர்கள் பெயரிலும் பினாமியாக பெயர் இரவல் கொண்டு, நில மாற்றம் செய்து, தொடர்ந்து அந்த நிலங்களைத் தாங்களே அனுபவித்துக் கொண்டு வந்தனர். இதனால் இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றப் பட்டதன் நோக்கம் முறியடிக்கப்பட்டு, அரசுக்குக் கிடைக்கும் உபரி நிலங்கள் அளவு குறைந்தது. சட்டம் அமுலான தேதியான 6—4—1960-லிருந்து அறிவிப்பு நாளாகிய 2—10—1962 வரையில்

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

உள்ள நில மாற்றங்களைச் செல் திறனற்றதாக ஆக்குவதற்கு சட்டப் பிரிவு 22 ஏற்படுத்தப்பட்டது. ஆனால் சட்டத்தை நடைமுறையில் 1962-ல் கொண்டு வந்தாலும், 1960-62-க்கு இடையிலே என்ன மாற்றம் ஏற்பட்டாலும் அது செல்லாது என்று சட்டத்தில் கொண்டு வந்தோம். ஆனால் 1960-க்கு முன்னாலே உள்ள மாற்றம் செல்லாது என்று சொல்ல சட்டத்தில் இடமில்லை. 6—4—1960-க்கு முன் ஏற்பட்ட நில மாற்றத்தை செல்திறனற்றதாக்க சட்ட ஷரத்து இல்லை. எனவே 1—1—1958 முதல் 6—4—1960 வரையிலான காலத்தில் செய்யப்பட்ட பினாமி நில மாற்றங்களைச் செல் திறனற்றதாகச் செய்யும் ஷரத்துக்கள் அடங்கிய நிலச் சீர்திருத்த திருத்த சட்ட முன்வடிவு, பினாமி நிலம் பற்றிய சட்டம் 14—7—1980 அன்று இந்தச் சட்டசபையில் கொண்டு வரப்பட்டது. 11—8—1980 அன்று சட்டப் பேரவையிலும், 12—8—1980 அன்று சட்ட மேலவையிலும் பினாமி ஒழிப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டு, நிறைவேற்றப் பட்டது. மைய அரசுக்கு அனுப்பப்பட்டது. மைய அரசு சில காரணங்களைக் காட்டி திரும்பவும் இவ்வரசுக்கு அதைத் திருப்பி அனுப்பியது. அந்தச் சட்டத்தில் கையெழுத்துப் போட வேண்டும், போட வேண்டுமென்று சொன்னாலும், அவர்கள் திருப்பி அனுப்பி விட்டார்கள். அதில் ஒரு மாற்றமும் செய்யவில்லை. மத்திய அரசு ஒரு காரணம் சொல்லியது. இந்தச் சட்டமுன்வடிவால் ரத்து செய்ய விழையும் நில மாற்றங்கள், நில மாற்றச் செயல்கள் (transactions) கிட்டத்தட்ட 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் செய்யப்பட்டவை என்பது இந்திய அரசின் கருத்தாகும். இடைப்பட்ட காலத்தின்போது, சம்பந்தப் பட்ட நிலங்கள் பல தடவைகள் கை மாறியிருக்கலாம். அத்துடன் தற்போதைய உரிமையாளர், தீய எண்ணத்துடன் செய்யப்பட்ட நில மாற்றச் செயல்களுக்கு (malafide transactions) பெரும்பாலும் ஒரு தரப்பினராக இருந்திருக்க மாட்டார். சிறிய நில உடைமையாளர்களுக்கும், உண்மையாகவே பயிரிடுபவருக்கும் விதி விலக்கு (exemption) அளிக்கப்படுவதோடு, பாகப் பிரிவினை (Partition) மூலமாகச் செய்யப்பட்ட செயல்களுக்கு விலக்கு அளிக்கப்பட்டால், எஞ்சி உள்ளவை மிகச் சிலவாக இருக்கும். அத்துடன் அவற்றுக்காக சட்ட முன்வடிவு எடுக்கக் கருதி யுள்ளது அசாதாரணமான நடவடிக்கை 'எக்ஸ்ட்ரா-ஆர்டினரி

மெஷர்' என்பது நியாயமாகாது, பாகப் பிரிவினைச் சட்டமானது முதன்மைச் சட்டத்தில் இருக்கிறது என்றும், அச்சட்டம் குடியரசுத் தலைவரின் இசைவுடன் ஏற்கப்பட்டது என்றும் மாநில அரசு சுட்டிக்காட்டியது. அப்படி இருந்துங்கூட 20 ஆண்டுகள் ஆனதனாலே பலபேர்கள் வாங்கியிருப்பார்கள், பலபேர்கள் கை மாறியுமிருக்கும். ஆகவே இப்போது செல்லுபடி ஆகாது என்று ஆக்குவோமானால், அதனால் கஷ்டப்படுபவர்கள் பலபேர்கள் இருப்பார்கள். அதை பினாமி பெயரிலே இருக்கிறது என்றும் சொல்லிவிடமுடியாது. ஆகவே இதிலே பல சங்கடங்கள் எல்லாம் வரும். இதை நிறைவேற்றுவது கடினம். ஆகவே இந்தச் சட்டத்திற்கு ஒப்புதல் அளிக்கமுடியாது என்று அவர்கள் அப்படியே அந்தச் சட்டத்தைத் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். இதில் என்ன செய்வது என்றுதான் இந்தச் சட்டத்தை நாம் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மறுபடியும் இந்த அவைக்கு கொண்டுவந்து, தீர்மானத்தைப் போட்டு மறுபடியும் அனுப்புவதா என்பதை அமைச்சரவைக் கூட்டத்தில் வைத்து முடிவு செய்து, இந்த அவைக்கு கொண்டு வந்து, இந்த அவையினுடைய கருத்துக்களை மறுபடியும் பெற்று, மறுபடியும் இந்த அவை விரும்புகிறது என்று சொல்லி, இதிலே இருக்கின்ற சாதக பாதகங்கள், மத்திய அரசு சொன்ன கருத்துக்கள், நாம் ஏற்கெனவே சொன்ன கருத்துக்கள், இந்தச் சட்டத்தினுடைய நோக்கம் ஆகிய இத்தனையும் எடுத்துச்சொல்கின்றபோது எடுத்துச் சொல்லலாம். ஆக இதிலே சொல்கிறபோது, யார் யார் என்று எடுத்துச் சொல்ல முடியாது. அதிலே பல மாறுதல்கள் ஏற்பட்டுவிட்டன. உள்ளபடியே இருக்கின்ற நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதில் பல சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதைத் தீர்க்கமுடியாத அளவிற்கும் இருக்கின்றது. சட்டத்திலே புகுந்து கோர்ட் வரையிலே, சுப்ரீம் கோர்ட் வரையிலேயும் போய் தப்பித்துக்கொண்டு இருப்பவர்கள் பல பேர்கள் இருக்கின்றார்கள். ஏற்கெனவே ஒழுங்காக சட்டத்தை நிறைவேற்றமுடியாத அளவிற்கு இருக்கும்போது இதை எப்படி நிறைவேற்ற முடியும் என்ற அளவிற்குத்தான் அவர்கள் திருப்பி அனுப்பிவிட்டார்கள். அதை மீண்டும் வேண்டுமென்றால் ஆராயலாம். ஆனால் அமைச்சரவை கூட்டத்திலே வைத்துத் தான் இதைப்பற்றி முடிவு எடுக்கவேண்டும். திருப்பி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதைப் பற்றி நாம் யோசிக்க

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

வேண்டும். இதைப் பற்றி இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியில் வந்ததைப்பற்றித்தான் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் சொன்னார்கள். ஆக எல்லோரும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களே எழுதியிருக்கிறார்கள். மற்றவர்களும் எழுதியிருக்கிறார்கள். தனிப்பட்டவர்களில் யார் யார் குற்றம் சாட்டப்பட்டார்களோ அவர்களுடைய கருத்துக்களையும் வாங்கித்தான் போட்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய 'ஒன் சைடட் வெர்சன்' என்றுகூட இல்லாமல், இல்லஸ்ட்ரேட்டட் வீக்லியில் எல்லோருடைய கருத்துக்களையும் வாங்கிப் போட்டிருக்கிறார்கள். பொதுமக்கள் பார்த்து தீர்ப்பு அளிக்கட்டும் என்றுதான் விட்டிருக்கின்றார்கள். அவர்களுடைய 'ஒபினியன்' என்றுகூட அதிலே வைக்கவில்லை. ஆனால் எடுக்கின்ற அவரவர்களுடைய கருத்துக்களை மட்டும் எடுத்துக்கொண்டு மக்களிடத்திலே வைக்கிறார்கள். அந்த அளவிலேதான் அந்த நிலைமைகள் இருக்கின்றன.

நகர்ப்புற நில உச்சவரம்புச் சட்டம் பற்றிய புள்ளி விவரங்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். தகுதி வாய்ந்த அதிகாரிகள் கணக்கிட்ட மனுக்கள் 1986-87-ல் 19,206. வரம்புக்கு உட்பட்டவைகள் 14,818. உச்சவரம்புக்கு மேலும் நிலமுள்ளவர்கள் மனுக்கள் 4,387. விலக்குக் கோரப்பட்ட மனுக்கள் 1,814. விலக்கு அளிக்கப்பட்டவைகள் 806. நிராகரிக்கப்பட்டவைகள் 568. ஆணை பிறப்பிக்கப்பட்டுள்ள இனங்கள் 420. பிரிவு 9-ன் கீழ் நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டுள்ளவை 3,081. இந்த அளவுக்கு நகர்ப்புற உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் கீழ் நாம் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாஞ்சிலார் அவர்கள் காலையிலே பேசுகிறபோது இந்த வறட்சி நிலையைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள் எல்லாம் ஒரு கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்லி அவர்கள் அதிகமாக கேட்டிருக்கிறார்களோ என்ற அளவுக்குச் சொன்னார்கள். உள்ளபடியே அந்தந்த மாவட்டத்திலுடைய சூழ்நிலையை வைத்து குத்துமதிப்பாக 8 கோடி, 10 கோடி, 15 கோடி, 20 கோடி ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே குத்துமதிப்பாக கணக்கிலே வைத்துக்கொண்டு கொடுக்கின்றபோது அவைகளைச்

TAMILNADU LEGISLATIVE ASSEMBLY
வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

சேர்த்துக்கூட்டினால் ரூ. 200 கோடி, ரூ. 250 கோடிக்குக்கூட போகும். ஆனாலுங்கூட இருக்கின்ற சூழ்நிலையை வைத்து மொத்தமான கணக்கை அவர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆனால் இருக்கின்ற அதிகாரிகள் மற்றவர்கள் எல்லாம் அவ்வப்போது தேவைப்படுகின்ற அளவுக்கு என்னென்ன பணிகளுக்கு எந்தெந்த அளவுக்கு செய்யவேண்டும் என்று அறிந்து திட்டங்களை நோக்கி அதற்கான அளவுக்கு அவ்வப்போது நிதித்துறையையும் மற்றவைகளையும் பார்த்துப் பார்த்து பணம் ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டு வருகிறோம். ஆனால் தேவைப்படுகின்ற பணம் முழுவதும் மாவட்ட அளவிலே மற்ற அளவிலே கொடுத்துவிடுவோம். ஆனாலுங்கூட அதிலே மோசடிகளும் மற்றவைகளும் நடப்பதுகூட இருக்கிறது. விரயம் ஆவதற்கு வழி இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலபேர்கள் சுட்டிக்காட்டியபடி விரயம் ஆவதற்குக்கூட பல்வேறு வழிகள் ஏற்பட்டு விடுகின்றன. அதனால்தான் தேவை எவ்வளவு ஏற்படுகின்றதோ அந்த அளவுக்குக் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிறோம். அவர்கள் கணக்குச் சொன்னபடி உள்ளபடியே நாம் கொடுத்துக்கொண்டு வருகிற அடிப்படையிலே 41 கோடி ரூபாய் சில்லரை கொடுத்தாலுங்கூட மொத்த அளவுக்கு நாம் ரூ. 20 கோடியே 82 லட்சம் ரூபாயில், ஒதுக்கீடு செய்த அளவில், கிட்டத்தட்ட அண்ணா மாவட்டத்திற்கு ஒரு கோடியே ஆறு லட்சம் ரூபாய் என்று இருக்கிறது. அந்த 20 கோடி ரூபாய் கணக்கிலேதான் இதைச் சொல்கிறேன். இன்றைக்கு 41 கோடி ரூபாய்க்கான கணக்கைப் பார்க்கின்றபோது ஒன்றை இங்கே சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இன்றைக்கு அண்ணா மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 6 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். செங்கல்பட்டு மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 34 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கோயம்புத்தூர் மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 92 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சிதம்பரனார் மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 5 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். காமராஜர் மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 37 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 26 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். மதுரை மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 50 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். வட ஆற்காடு மாவட்டத்திற்கு 2 கோடியே 27 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம்.

பசும்பொன் முத்துராமலிங்கம் மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 2 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். சேலம் மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 11 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். திருச்சிராப்பள்ளி மாவட்டத்திற்கு 1 கோடியே 45 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறோம். ஆக, இந்த அளவுக்கு இதனை பிரிவுபடுத்தி கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இது தான் இறுதி என்பதல்ல. இப்படி நாம் ஒதுக்கீடு செய்து கொண்டு வரும்போது 1986-ல் பார்க்கும்போதே 105 கோடி ரூபாய் அளவுக்குப் போனது. இந்த ஆண்டும் இது கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகமாகிக் கொண்டே வரும், நாம் கொடுக்க வேண்டியும் வரும். அந்தவகையில் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் இறுதியில் 3 கோடி, 4 கோடி, 5 கோடி என்கிற அளவுக்கு கூடிக் கொண்டே போகும்.

(இரவு 7-50)

அடுத்து, வேலைவாய்ப்பைப் பொறுத்தவரையில் நாம் அதிகமான வேலைவாய்ப்புகளை உருவாக்குகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. சிலபல திட்டங்களின் மூலமாக அதனை நாம் உருவாக்கினால் வறட்சி நிவாரணம் மூலமாக வேலைவாய்ப்பினை உருவாக்குகிறோம் என்பதல்ல. இன்றைக்கு நீர்ப்பாசனத் திட்டத்திற்காக 79 கோடியே 36 லட்சம் ரூபாயை ஒதுக்கி பெரும்பாலும் அதனை வேலைவாய்ப்புக்காகப் பயன்படுத்தினாலும் கூட வறட்சி நிவாரண சூழ்நிலையையும் மனதில் கொண்டுதான் காரியங்களைச் செய்கிறோம். ஆக, அந்த வகையில் சிறப்பாக கிட்டத்தட்ட இதில் 35 கோடி ரூபாய் வேலைவாய்ப்புக்கு தான் பயன்படும் என்பதையும் மனதில் கொள்ள வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

அதுபோல நெடுஞ்சாலை ஊரகப் பணிக்கு 74 கோடியே 68 லட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கீடு செய்திருக்கிறோம். இப்படிப்பட்ட திட்டங்களுக்கெல்லாம் நாம் படிப்படியாக செலவழிக்கும்போது நாம் சொல்லியுள்ளவை எல்லாம் படிப்படியாக நிறைவேறும்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் பேசும்போது மொழி பற்றிய தீர்மானம் போட்டு, நிறைவேற்றி மத்திய அரசுக்கு அனுப்பினோமே. அதற்கு என்ன பதில் வந்தது என்பதைப் பற்றி இங்கே விளக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டார்கள். அதுபற்றி நான் அறிந்தவற்றை அவைக்குச்

சொல்வது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். மொழிப் பிரச்சினை என்பது நீண்ட காலமாக இருந்து வருகிற ஒன்று என்பதை இந்த அவையிலுள்ள நாம அனைவரும் தெளிவாக உணர்கிறோம். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி 1965 ஆம் ஆண்டு வரை ஆங்கிலம் இருக்கும். 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு இந்தி தான் இருக்கும் என்று இருந்தும் நாட்டில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சி, படித்தவர்கள் எல்லாம் அதுபற்றி எடுத்துரைத்ததன் பேரிலும், குறிப்பாக தமிழகத்தில் ஏற்பட்ட கிளர்ச்சியின் அடிப்படையில் பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் அளித்த வாக்குறுதியின் அடிப் படையில் 1965 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகும் ஆங்கிலம் நீடிக்கும், அதுவும் இந்தி பேசாத மக்கள் விரும்புகிற வரைக்கும் நீடிக்கும் என்று வாக்குறுதி அளித்தார்கள். இந்தி தங்களுக்கு வேண்டுமா வேண்டாமா என்பதை நிர்ணயிக்கும் மக்கள் இந்தி பேசாத மாநில மக்களே தவிர இந்தி பேசுகிற மாநிலங்களைச் சேர்ந்த வர்கள் அல்ல. அவர்கள் அதை கட்டளையிடக் கூடாது என்று தெளிவாக அன்றைக்கு பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் எடுத்துச்சொன்னார்கள். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தின்படி அது வகுக்கப்பட்ட பிறகு 15 ஆண்டுகள் தான் ஆங்கிலம் இருக்கும் என்றும் அதற்குப் பிறகு இந்தி தான் இருக்கும் என்றும் சொன்னார்கள். இன்னும் சொல்லப்போனால், காந்தியார் அவர்கள் விரும்பியதுகூட இந்துஸ்தானியே தவிர இந்தி அல்ல. ஆனால் அப்புறம் நடைமுறைக்கு வந்தது இந்தி. இது மிகப் பெரிய பிரச்சினையாகலால் மேலும் பேசிக் கொண்டே போனால் இன்னும் நேரம் ஆகிக் கொண்டே இருக்கும். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரையில் ஆங்கிலம், இந்தி ஆகிய இரண்டு மொழிக் கொள்கையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் ஒன்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு மற்ற மாநிலங்கள் எல்லாம் மூன்று மொழிக் கொள்கையை கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்துகின்றன. அதாவது வட்டார மொழி, ஆங்கிலம் மற்றும் இந்தி என்கிற மொழிகள்தான் அவை. நம்முடைய மாநிலத்திலும் முன்பு மூன்று மொழிக் கொள்கைதான் இருந்தது. ஆனால் பேரறிஞர் அண்ணா அவர்கள் ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்ததற்குப் பிறகு அதனை மாற்றினார்கள். மக்கள் எந்தக் கொள்கையை நம்பி என்னைத் தேர்ந்தெடுத்தார்களோ, எதை நிறைவேற்றவேன்

என்று நம்பி என்னிடத்தில் ஆட்சிப் பொறுப்பை ஒப்படைத்திருக்கிறார்களோ அந்தக் கொள்கைக்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் தர வேண்டியது என்னுடைய கடமை என்கிற நோக்கத்தில் இந்த அவையில் இதுசம்பந்தமாக தீர்மானம் கொண்டு வந்து, அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் இந்த மாநிலத்தில் இனிமேல் இரண்டு மொழிக் கொள்கையைத்தான் கடைப்பிடிப்போம் என்று சொல்லி தீர்மானமும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினார்கள் என்பதை நான் இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். அந்தத் தீர்மானத்தின்படி இந்த மாநிலத்திலே இரு மொழிக் கொள்கைதான். தமிழும், ஆங்கிலமும் மட்டும் தான் இருக்கும். இந்தியோ அல்லது பிற மொழிகளோ அவரவர்கள் விருப்பப்படி படிப்பதைப்பற்றி ஒன்றுமில்லை. மாநில அரசினுடைய பணி தாய்மொழி தமிழுக்கும், உலக இயலை அறிந்து கொள்ள, தெரிந்து கொள்ள, அறிவியலைப் புரிந்து கொள்ள, அறிந்து கொள்ள நமக்குத் துணையாக இருக்க ஒரு நவீன உலக மொழி தேவை என்கின்ற அடிப்படையில் ஏதேனும் ஒரு மொழி வேண்டும். இன்றைக்கு ஜெர்மன் மொழியோ, பிரெஞ்சு மொழியோ அல்லது ஆங்கில மொழியோ வேண்டும். இன்றைய நூற்றாண்டிலே, இந்த நூற்றாண்டிலே ஆங்கிலம்தான் இண்டர்நேஷனல் லாங்குவேஜ்—அகில உலக மொழியாக இருக்கிறது. சென்ற நூற்றாண்டிலே அகில உலக மொழி பிரெஞ்சு மொழியாக இருந்தது. 17-வது, 18-வது நூற்றாண்டிலேயெல்லாம் அகில உலக மொழி லத்தீனாக இருந்தது. அப்பொழுது இருந்த ஒப்பந்தங்களையெல்லாம் லத்தீன் மொழியிலேதான் எழுதினார்கள். சென்ற நூற்றாண்டிலே பார்த்தால் பிரெஞ்சு மொழியிலேதான் எழுதினார்கள். இந்த நூற்றாண்டிலே இண்டர்நேஷனல் லாங்குவேஜ் ஆங்கிலம்தான். ஆகவே, சரியாகவோ தப்பாகவோ நம்மோடு தொடர்புடைய ஆங்கிலம் நமக்குத் தேவை. ஆகவே, தமிழ் நமக்கு அடிப்படைத் தேவை. எனவே தமிழும் ஆங்கிலமும் என்று இந்த அவையிலேயே அறிஞர் அண்ணா இருந்து தீர்மானத்தையும் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றி அறிஞர் அண்ணாவே மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி, இந்த அடிப்படையிலே மத்திய அரசு அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை மாற்ற வேண்டுமென்று அவர்கள் அப்பொழுதே கேட்டுக்கொண்டார்கள். இந்த அடிப்படையிலே மொழிபற்றிய இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 17-வது பிரிவிலே இருக்க வேண்டுமென்பதைக் கேட்டுக் கொண்டார்கள். அப்பொழுது உள்துறை அமைச்சராக சவான் அவர்கள் இருந்தார்கள். அவர்கள் நீண்டதொரு கடிதம்—

அறிஞர் அண்ணாவுக்குப் பதில் எழுதும்போதுகூட எழுதி, இந்திய அரசினுடைய அரசமைப்புச் சட்டத்திற்கு விரோதம், அது கொண்டிருக்கிற கொள்கைக்கு விரோதம், கான்ஸ்டிடியூஷனை உருவாக்கியவர்களுடைய தன்மைக்கு விரோதம், இருந்தாலும்கூட தமிழக மக்களுடைய உணர்வை மதித்து, எல்லாவற்றையும் ஏற்று, ஆங்கிலத்திற்கு இடம் அளிப்போம், மக்கள் விரும்புகின்ற காலம் வரையிலும் ஆங்கிலம் நீடிக்கும்; நாங்கள் திணிக்க மாட்டோம் என்றெல்லாம் எழுதி அதற்குப் பதில் அனுப்பி வைத்தார்கள். ஆனால் இரண்டு மொழித் திட்டம் என்பது நம்முடைய மாநிலத்தைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ், ஆங்கிலம். மத்திய அரசைப் பொறுத்தவரைக்கும் இரண்டு மொழித் திட்டம் ஆங்கிலம், இந்தி. மற்றைய மாநிலங்களைப் பொறுத்தவரையில் தமிழ், ஆங்கிலம், இந்தி ஆகியவை மூன்று மொழித் திட்டம்.

இங்கே கொண்டு வந்த தன்மைகளைப் பொறுத்தவரையிலும், 1968-லே நாங்கள் ஒரு தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அனுப்பினோம். பண்டித நேரு ஒரு உறுதிமொழி தந்தார்கள். பிறகு இந்திராகாந்தி அம்மையாரும் உறுதிமொழி தந்தார்கள். லால் பகதூர் சாஸ்திரி அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இப்பொழுது வந்திருக்கின்ற இந்தியாவினுடைய பிரதமர் மாண்புமிகு இராஜிவ் காந்தி அவர்களும் இந்த உறுதிமொழியை ஏற்று அதை நான் கடைப்பிடிப்பேன் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் எடுத்துச் சொல்வதெல்லாம், திருப்பித் திருப்பி எடுத்துச் சொல்வதெல்லாம், 1963-ஆம் ஆண்டு பாராளுமன்றத்திலே நிறைவேற்றப்பட்ட "லாங்குவேஜ் ஆக்ட்" என்ற மொழிச் சட்டத்தினுடைய அடிப்படையிலே ஆங்கிலத்தைப் பயன்படுத்தலாம் என்றிருக்கிறது. நாம் அதற்கு ஒரு உத்தரவாதம் வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். இந்தி பேசாத மாநிலத்திலே வாழ்கின்ற மக்களுக்கு அச்சம் ஏற்படாமல் இருக்க, அவர்களுக்கு எதிர்காலத்திலே ஒரு பீதி ஏற்படாமல் இருக்க, இந்தி ஆதிக்கக்காரர்களுடைய திணிப்பும், அவர்களுடைய ஆதிக்கம் ஏற்படாமலிருக்க வேண்டுமானால் அரசமைப்புச் சட்டத்திலேயே இந்த வாக்குறுதி இடம் பெற வேண்டுமென்று நீண்ட நெடுங் காலமாக இந்தக் கருத்துக்கு ஆக்கம் ஏற்பட வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி வற்புறுத்தி வருகிறோம். இந்த அடிப்படையில் 1968-லே தீர்மானம் நிறைவேற்றி அனுப்பினோம். அதற்கு அப்பொழுது பாராளுமன்றத்திலே பல உறுப்பினர்கள்—

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

தென்னகத்தைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்கள் எழுப்பும்பொழுது கூட அவர்கள் பதில் சொல்லியபொழுது என்ன சொன்னார்கள் என்றால், இந்த உறுதிமொழியே அந்தச் சட்டத்திலே ஏற்றுகிற அளவிற்கு வலிவு உடையது, இந்த ஆக்டிலே இருப்பதே இருந்தால் போதும்; சட்டத்திலே ஏற்ற வேண்டாமென்றுதான் பதில் சொன்னார்கள். நாம் சட்டத்திலே ஏற்ற வேண்டுமென்று சொல்வதற்குக் காரணம், அந்தச் சட்டத்திலே ஏற்றிவிட்டால் அதற்கு அதிக மதிப்பு ஏற்பட முடியும். சுப்ரீம் கோர்ட் வரைக்கும் அதற்கு மதிப்பு ஏற்படும். அரசமைப்புச் சட்டத்திலே இடம் பெற்றுவிட்டால் யாரும் ஆட்ட முடியாது, அசைக்க முடியாது. ஒரு தீர்மானத்தின் மூலமாகப் பாராளுமன்றமே எடுத்துவிடலாம் அந்த ஆக்டை. ஆனால் அரசமைப்புச் சட்டத்தைத் தீர்மானத்தின் மூலமாக திருத்த முடியாது. டு தேர்ட் மெஜாரிட்டியின் மூலம்தான் திருத்த வேண்டும். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையால்தான் நாம் திரும்பத் திரும்ப வற்புறுத்தினோம்.

அந்த அடிப்படையிலேதான் நவம்பர் மாதம் 13 ஆம் தேதி மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், இந்த மாநிலத்திலே ஏற்பட்ட உணர்வு, மக்களிடத்திலே ஏற்பட்ட உணர்வு, இடையிலே சில அமைச்சகங்களெல்லாம் ஏற்படுத்தி இந்திக்கு மறுபடியும் திணிப்பு ஏற்படுத்துகின்ற சூழ்நிலையும், இந்தி பேசாத மாநில மக்கள் வருந்துகின்ற அளவிற்கும், வேதனைப்படுகின்ற அளவிற்கும் இந்தித் திணிப்பு என்ற நோக்கத்தினுடைய அடிப்படையிலே கொண்டு வரப்படுகின்ற அந்த அச்சம் ஏற்படுகின்ற அளவிற்குச் சூழ்நிலை ஏற்பட்டபொழுது மறுபடியும் நம்முடைய கருத்தை வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியம் திரும்பத் திரும்ப ஏற்பட்டதினுடைய அடிப்படையில் இந்த அவையினுடைய உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களுடைய ஒத்துழைப்பினுடைய அடிப்படையில் 13—11—1986 அன்று, சென்ற ஆண்டு நவம்பர் மாதம், இந்த அவையிலேயே நாம் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றினோம். எல்லோரும் சேர்ந்து நிறைவேற்றிய இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய அடிப்படையில் 20—11—1986 இல் மாண்புமிகு முதலமைச்சரவர்கள், இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளையும். இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய தன்மையையும் பற்றி எழுதி, இந்தத் தீர்மானத்தினுடைய ஆங்கிலப் படிவத்தையும்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்] [1987 ஏப்ரல் 22

இந்தியாவினுடைய பிரதமர் மாண்புமிகு இராஜீவ் காந்திக்கு அனுப்பி வைத்தார்கள். அதிலும் குறிப்பாக, முக்கியமாக அவர்கள் குறிப்பிட்டுக் காட்டியதை, இருக்கின்ற சூழ்நிலைகளைக் குறிப்பிடும்பொழுது அதிலே குறிப்பிட்டதை மட்டும், முக்கியமான கருத்தை மட்டும் உங்களுக்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

(இரவு 8.00)

20—11—1986-ல் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் எழுதிய கடிதத்தில்

"May I request you to recall my letter dated 1st October 1986 about the situation in Tamil Nadu following the issue of the directive dated 5th September 1986 by the Ministry of Information and Broadcasing on the use of Hindi? When I explained to you in person the gravity of the situation, you assured that there was no question of imposition of Hindi on the non-Hindi speaking people and that you stood by the assurance of Pandit Nehru and Thirumathi Indira Gandhi regarding the continued use of English as official language till the non-Hindi speaking people desire it. However, some Ministries do not seem to attach seriousness to the matter and there have been many instances in which they have deviated from the assurance. For instance, the invitation to the recent National Cultural Festival had been printed in Hindi and had been sent to the Members of Parliament from the non-Hindi speaking States also. Such instances give rise to grave misgivings in the minds of the non-Hindi speaking people. Therefore, until the assurance regarding the continued use of English as official language is given a more concrete form of guarantee, the situations as the one which recently arose are bound to recur. With a view to allay the fears of the non-Hindi speaking people, it is felt that the assurance should be incorporated in the Constitution of India. Accordingly the Tamil Nadu Legislative Assembly in its session held on 13th November 1986 considered the matter and has passed a Resolution seeking to amend Part XVII of the Constitution of India for the above purpose which would have made the assurance to the non-Hindi speaking people binding on all concerned. I send herewith an English version of the resolution passed by the Tamil Nadu Legislature for consideration of the Government of India. I would request you to kindly use your good offices for incorporation of the assurance in the Constitution.".

என்ற அளவுக்கு முக்கியமாக மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நவம்பர் 20-ந் தேதி பிரதமருக்கு எழுதி

அனுப்பினார்கள். பிரதமர் அவர்கள் நவம்பர் 27-ந் தேதி அதற்கு சுருக்கமாக, இரண்டு வாக்கியங்களில் பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள்.

This refers to your letter of 20th November. I would like to state once again that there is no change in our policy in this regard. என்று சொல்லி, இந்தியைப் புகுத்துவதாகச் சொல்லப்பட்டிருந்த அந்தப் பிரிவுக்கு மட்டும் பதில் சொல்லுகிற மாதிரி ஏற்கெனவே இருந்த பாலிஸியைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இதை கான்ஸ்டிட்யூஷனில் சேர்ப்பதா இல்லையா என்று சொல்லாமல் இந்த அளவுக்குத்தான் பதில் எழுதியிருக்கிறார்கள். நாம் எழுதியது அந்த அளவுக்கு; அவர்கள் எழுதியது இந்த அளவுக்கு. இதுதான நிலைமை என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் 'நான் விளக்கமாக, தெளிவாக மாலையில் பேசும்போது இந்த அரசின் தீர்மானத்தின் மீது மத்திய அரசு கொண்டிருக்கிற கருத்தைப் பற்றி எல்லாம் எடுத்துச் சொல்கிறேன்' என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான் திருப்பி, திருப்பிக் கேட்டதெல்லாம் இந்தப் பேரவை ஏகோபித்த ரீதியில் நிறைவேற்றி அனுப்பிய தீர்மானத்திற்கு மத்திய அரசு நேரடியாகப் பதில் தரவில்லை என்பது மட்டுமல்லாமல் இங்கே எழுதி அனுப்பியிருப்பது பதிலே அல்ல என்பதையும் மைய அரசு இந்த மாநில அரசை மதிக்கவில்லை என்பதையும் குறிப்பிட்டுக் காட்டுகிற வகையில் உங்களது அந்தக் கடிதம், பிரதமருக்கு எழுதப்பட்ட கடிதம் நாட்டுக்குத் தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதை எடுத்துச் சொல்லி, இதற்கு மேல் நீங்கள் என்ன செய்யப் போகிறீர்கள்? இந்த அவை ஒரு தீர்மானத்தை அரசுத் தீர்மானமாக நிறைவேற்றியிருக்கிறது. இருந்தாலும் நீங்களே சொல்வது இந்தியை நுழைக்க மாட்டோம் என்று சொல்கிறார்களே தவிர நேரடியாகப் பிரச்சனைக்கு பிரதமர் வரவில்லை என்று. எனவே இதற்கு என்ன பதில் சொல்லப் போகிறீர்கள்?

எப்படி இதை அரசியல் சட்டத்தில் சேர்ப்பதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க இந்த அரசு முனையப் போகிறது? அப்படி இந்த அரசு முனையப் போகிறதா? அல்லது இரண்டிலுமே

[திரு. கி. மனோகரன்] [1987 ஏப்ரல் 22

தீர்மானம் கொடுத்ததோடு நீங்கள் திருப்தி அடைந்துவிடப் போகிறீர்களா? இதை எல்லாம் நாட்டு மக்களுக்குத் தெரிவிப்பீர்களேயானால் உங்களுடைய நிலையைப் பற்றி புரிந்துகொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே சொன்னேன். எவ்வளவோ சட்டங்களை நாம் கொண்டு வந்து நிறைவேற்றினோம். பினாமி நில ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் கூட நிறைவேற்றி அனுப்பினோம். மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. இப்படி எவ்வளவோ சட்டங்களை இந்த அவை நிறைவேற்றி அனுப்புகிறபோது மத்திய அரசு ஏற்றுக் கொள்வதில்லை. நாம் நிறைவேற்றி அனுப்புகிறபோது அதை மத்திய அரசு ஏற்றுக்கொள்ளாதபோது திரும்பத் திரும்ப நாம் வற்புறுத்தித் தான் தீர வேண்டும். அறிஞர் அண்ணா அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் போராடிப் போராடி, எடுத்துச் சொன்னார்கள். ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இரண்டரை ஆண்டுக் காலம் முதலமைச்சராக இருந்து, நம்மை எல்லாம் விட வலிவு மிக்க, ஆற்றல் மிக்க, எல்லா வகையிலும் சிறந்த அறிஞர் அண்ணா அவர்களே வற்புறுத்தி, வற்புறுத்திப் பார்த்தும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 7 ஆண்டுக் காலம் முதலமைச்சராக இருந்து அவர் வற்புறுத்தி, வற்புறுத்தி, எடுத்துச் சொல்லியும் கூட ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்படி திரும்பத் திரும்பத்தான் வற்புறுத்திச் சொல்ல முடியும். அவ்வாறு வற்புறுத்தியும் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நாமும் 1968-லே் வற்புறுத்தினோம். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இப்போதும் வற்புறுத்துகிறோம், அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. 20 மாநிலங்களில் இருப்பவர்களும் வற்புறுத்த வேண்டும். பாராளுமன்றத்தில் இருப்பவர்களும் வற்புறுத்த வேண்டும். அங்கே மூன்றில் இரண்டு பங்கு மெஜாரிட்டி வேண்டும். அவர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை. என்றால் நாமாகத் திருத்துவதற்குரிய வலிவு ஏற்பட வேண்டும். அந்த வலிவு ஏற்படுவதற்கான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டும். அதனை நாம் அத்தனை பேரும் சேர்ந்துதான் உருவாக்க வேண்டும். அனேகக் கருத்துக்களை நாம் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து உருவாக்குவதுதான் முடியுமே தவிர இந்த அரசு என்ன செய்ய இயலும்? திருப்பித் திருப்பி

வற்புறுத்தலாம். அவ்வளவு பேரும் சேர்ந்து தீர்மானம் நிறைவேற்றுகிறோம். 20 மாநிலங்களில் நாம் ஒரு மாநிலம். 540 பேர்களில் 'டு தர்ட்' மெஜாரிட்டி வேண்டும். அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை என்றால் நாமாவது மெஜாரிட்டி கொண்டு வந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். எல்லா மாநிலத்தவர்களும் ஒத்துக்கொள்வார்கள் என்ற வகையில் அதையாவது நாம் அத்தனை பேரும் சேர்ந்து செய்ய வேண்டும். வேறு விஷயங்களில் நாம் சண்டை போட்டுக் கொண்டாலும் கூட இந்த விஷயத்திலே ஒன்றாக இருந்து கருத்துக்களைத் தெரிவிப்போம். கடைசி வரையிலும் போராடி, போராடித்தான்—பல பேர் சுதந்திரத்தைக் காணாமலே கூட போய் விட்டார்கள், பின்னாலே வந்தவர்கள் சுதந்திரத்தைப் பெற்றார்கள்—விதைக்க வேண்டிய அளவுக்கு விதைத்துக் கொண்டிருப்போம். இந்தக் கருத்தை வலியுறுத்திக் கொண்டிருப்போம். நம்முடைய வாழ்நாள் முழுவதும் வலியுறுத்துவோம். சட்ட மன்றத்திலும் வலியுறுத்துவோம். எந்தெந்த முறைகளில் வலியுறுத்த முடியுமோ அந்த அளவுக்கு வலியுறுத்திக் கொண்டே இருப்போம். அதைத்தான் நாம் செய்ய முடியும். வேறு ஏதாவது நல்ல வழிகள் இருந்து அந்த வழியில் செய்ய முடியும், மாற்றிவிடலாம் என்று சொன்னால் மாற்றிவிடலாம். அல்லது பிரதமராகப் பார்த்து டைரக்ஷன் கொடுக்க வேண்டும்; விப் கொடுக்க வேண்டும். அவர்கள் ஏற்றுக் கொண்டால் விப் தந்துவிடுவார்கள். 'இந்தத் தீர்மானத்தை காங்கிரஸ் கட்சி கொண்டு வருகிறது, எல்லோரும் ஆதரியுங்கள்' என்று சொன்னால் சுலபம். அதை திரு. சித்தன்தான் செய்ய வேண்டும். காங்கிரஸ் தலைவர்கள் செய்தால் ரொம்பச் சுலபம். அவர்களை எல்லாம் கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதையாவது திரு. சித்தன் அவர்கள் செய்யட்டும். வேறு எந்த வேலையையும் செய்யாவிட்டாலும் கூட இந்த ஒரு வேலையையாவது அவர்கள் செய்யட்டும். (சிரிப்பு).

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களே. மாண்புமிகு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் துணைத் தலைவர் அவர்கள் சொன்னதுபோல் அல்லாமல், இந்த அவையிலே இருந்து அனுப்பிய தீர்மானத்திற்கு மாண்புமிகு [illegible] கொடுக்க வேண்டுமென்று. இந்தியப் பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் மதிப்பளித்துதான் இருக்கிறார்கள்.

மதிக்காமல், மதிக்காமல் என்ற வார்த்தையைச் சொல்கிறார். மதித்துத்தான் நல்ல முறையில் சுருக்கமாக, விளக்கமாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எங்கள் நிலைமையில் மாறுதல் இல்லை, இந்தி திணிக்கப்பட மாட்டாது என்று சொல்லி யிருக்கிறார்கள். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. நாஞ்சிலார் அவர்கள் தனக்கு ஏதோ ஒரு கடிதம் வந்ததைப் போலவும் அந்த வகையில் கடிதம் வைத்திருக்கிறேன, கடிதம் வைத்து இருக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கடிதத்தை இப்போது வெளியிடுவார்களேயானால் அது அவருக்கும், நாட்டுக்கும் நல்லது.

திரு. கி. மனோகரன்: தலைவர் அவர்களே, நான் பேசும்போது மிகத் தெளிவாக நாவலரிடம் கேட்டேன். அப்போதெல்லாம்—பிரதம அமைச்சரிடமிருந்து வந்திருக்கிற கடிதத்தைப் பொறுத்தவரையில், அவர் படித்த கடிதத்தின் தேதியிலிருந்து நான் புரிந்து கொண்டேன்—அவர் நமக்குச் சொன்னபோது கடிதம் வரவில்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அதற்குப் பிறகுதான் சொன்னார்கள், நிலைமையை ஒட்டி விளக்குகிறேன் என்று. நான் பணிவன்போடு நாவலர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மொழி உணர்ச்சி படைத்தவர்கள் நீங்கள். பல தீர்மானங்களை நிறைவேற்றி நாம் டெல்லிக்கு அனுப்புகிறோம். அவர்கள் அதை ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறார்கள், ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கிறார்கள் என்றெல்லாம் சொல்லிக் கொண்டு வருகிறீர்களே தவிர—அவற்றில் சில கொள்கைப் பிரச்சினைகளாக இருக்கக்கூடும். ஆனால் இது கொள்கைப் பிரச்சினை அல்ல உரிமைப் பிரச்சினை என்பதைத் தயவுசெய்து மறந்துவிடக் கூடாது. நான் இன்னும் சொல்கிறேன். மத்திய அரசில் இன்றைக்கு இருக்கின்ற பாரதத்தின் இளைய பிரதமர் திரு. ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் ஒன்றைச் செய் என்று சொன்னால் உடனே செய்கிற அளவுக்கு நாடாளுமன்றம் இருக்கிறபோது, அந்த அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி நியாயமான நமது கோரிக்கையை ஏற்றுக் கொண்டு நேரு அவர்களின் வாக்குறுதியை அரசியல் சட்டத்தில் இடம் பெறச் செய்வதற்கு என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்பதை நாவலர் அவர்கள் விளக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22] [திரு. கி. மனோகரன்]

(இரவு 8-10)

அந்த விளக்கத்தின் அடிப்படையில் ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் என்ன செய்யப் போகிறார்கள் என்பதை திருப்பி அவர்கள் சொல்லக் கூடும். பதில் கடிதம் கிடைக்கக் கூடும். சித்தன் அவர்கள் சொன்னார்கள், கடிதம் வந்தது வந்தது என்று இப்படி காட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று. நான் உள்ளதை உள்ள படியே சொல்வேனே தவிர இப்படி அப்படி காட்டிக் கொண்டிருப்பவன் அல்ல. ஏனென்றால் நான் சித்தன் அல்ல. நீங்களே சொன்னீர்கள், சித்தன் அவர்கள் செய்ய முடியும் என்று சொன்னீர்கள். சித்தன் நினைத்தால் கூட முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும். அதைச் செய்வதாக இருந்தால் இந்த அரசு தான் செய்ய முடியும். இந்த அரசு செய்யுமானால் நிச்சயமாக நான் சொல்லுகிறேன், திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவு இதற்கு மட்டும் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்கு இருக்கும், இருக்கும், இருக்கும் என்று மூன்று முறை வலியுறுத்து கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் முதலிலேயே தெளிவு பட எடுத்துச் சொன்னேன். அவர்களுடைய கருத்தை அவர்கள் எழுதினார்கள். நம்முடைய கருத்தை நாம் சொன்னோம் என்று எடுத்துச் சொன்னேன். அதைத்தான் செய்ய முடியும். அறிஞர் அண்ணாவே முயன்று பார்த்தார், முடியவில்லை. ஆற்றல் மிக்க டாக்டர் கலைஞர் அவர்கள் 7 ஆண்டுக்காலம் முதல்வராக இருந்த போது முயன்று பார்த்தார், முடியவில்லை. நாமும் முயன்று பார்க்கிறோம். எல்லோருடைய ஒத்துழைப்போடு முயல வேண்டும். அவர்களாக செய்ய முன்வராவிட்டால் நாம் வற் புறுத்தி செய்ய வேண்டும். வற்புறுத்தி செய்வதற்கான சூழ்நிலை ஏற்பட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் அவர்களாகவே ஒத்துழைக்க வேண்டும். மாண்புமிகு உறுப்பினர் நாஞ்சிலார் அவர்கள் எடுத்துச் சொல்கிறபடி ராஜீவ் காந்தி அவர்களே விரும்பி, அவர் களே முன்வந்து, அவர்களே முன் நின்று தீர்மானத்தைக் கொண்டு வந்து நாட்டிலே எல்லோரும் விரும்புகிற அளவுக்கு செய்து விடு வார்களேயானால் பிரச்சினை கிடையாது. அவருடைய எண்ணத்தை ராஜீவ் காந்தி அவர்கள் நிறைவேற்றுவார்களே யானால் எனக்கும் அதிலே மகிழ்ச்சிதான்.

ராஜீவ் காந்திக்கு என்ன சிக்கல் இருக்கிறது என்று நான் எப்படிச் சொல்ல முடியும்? அவர்கள்தான் இருக்கிற சிக்கலை சொல்ல வேண்டும். நான் கடிதம் வரவில்லை வரவில்லை என்று சொன்னதற்கு காரணம், எனக்குத் தெரியாது. முதலமைச்சருக்கு வந்த கடிதம் முதலமைச்சரிடத்திலேதான் இருக்கும். எல்லா அமைச்சர்களுக்கும் வராது. என் பார்வைக்கு வரவில்லை. ஆகையினால்தான் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. அதற்குப் பிறகு இருக்கிற நிலைமையை கருதிப் பார்த்து சொல்கிறேன் என்று சொன்னேன். அதற்குப் பிறகுதான் தீர்மானம் போட்டார்கள். எழுதினார்கள், பதில் வந்தது. அந்த பைலிலே இருந்தது. ஆகையினால்தான் அதை அவைக்குச் சொல்ல வேண்டும் என்று எடுத்து நான் தெரிவித்தேன். நான் அப்பொழுதே கூட நிலைமையை அறிந்து சொல்கிறேன் என்று சொல்லியிருக்க வேண்டும். ஆனாலும் அப்பொழுது அது என்னுடைய அளவுக்கு எட்டவில்லை. வந்ததா இல்லையா என்ற கேள்விக்கு வரவில்லை என்று நான் நினைத்திருந்தேன். இப்போது பதில் வந்திருக்கிறது. ஆகவே திருத்திக் கொள்ளும் படி கேட்டுக் கொள்கிறேன். முதலமைச்சர் அவர்களுடைய அளவுக்கு வருகிற இரகசியக் கடிதங்கள் அவர்கள் அளவிலேதான் இருக்குமே தவிர அந்த வகையிலேதான் சொன்னேனே தவிர வேறு அல்ல. மாண்புமிகு நாஞ்சிலார் அவர்கள் இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்தவரையில் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் ஆதரவு உண்டு என்று சொன்னார்கள். இந்தக் கருத்தைப் பொறுத்தவரையில் நல்லவர்கள் வல்லவர்கள் ஆகிய அத்தனை பேர்களையும் திரட்டி என்றைக்காவது ஒரு நாளைக்கு இந்தியாவிலே இருக்கிற அத்தனை பேர்களுடைய தன்மைக்கும் கொண்டு வரவேண்டும். மூதறிஞர் இராஜாஜி ஒரு காலத்தில் இந்தியினை புகுத்துபவராக இருந்தார்கள். அவர்களே பிறகு சொன்னார்கள் 'இந்தி நெவர்' 'இங்கிலீஷ் எவர்' என்று சொன்னார்கள். அவர்களே அப்படிச் சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு வந்தார்கள். அப்படிப்பட்ட அறிவாளிகள் மற்றவர்கள் எல்லாம் இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலைக்கு வரவேண்டிய காலம் வந்து விடுமேயானால் சிறிய கருத்துக் கூட ஒரு காலத்தில் வெடிக்கக் கூடும். ஆகவே மனம் தளர வேண்டியதில்லை. இன்று அல்லது நாளை, நாளை அல்லது நாளை மறுநாள், நிச்சயம் வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கை உண்டு. அந்த நம்பிக்கையோடு மனோகரனும் இருப்பார், நானும் இருக்கிறேன் என்ற இந்த அளவோடு வாதத்தை முடிப்பதற்கு விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22]

திரு. கி. மனோகரன்: சபாநாயகர் அவர்களே, நான் நாவலர் அவர்களைப் பார்த்து கடைசியாக கேட்டுக் கொள்வது

So, you are helpless; so, you are incompetent; so, you cannot do it; so, you are going to mouth all the insults and abuses hurled upon you by the Centre. If that is the fate of this country, I feel pity.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, அறிஞர் அண்ணா எந்த நிலையோ, டாக்டர் கலைஞர் எந்த நிலையோ, டாக்டர் கலைஞரும் இந்திரா காங்கிரசும் கூட்டு இருந்தபோது எந்த நிலையோ, அதே நிலை தான் எங்களுக்கும். இப்போது என்ன பிட்டி பண்ண வேண்டியிருக்கிறது? எங்களுடைய நிலை என்ன எங்களை விட்டு விடுங்கள், அப்போது செய்திருக்கலாம் இல்லையா? (குறுக்கீடு). அது உங்களுக்கும் பொருந்தும். உங்களுக்கு அப்புறம் தான் எங்களுக்கு வரும். ஆகவே ஒருவரை ஒருவர் குற்றம் சாட்டு வதென்பது சரியாக இருக்காது. பிரச்சினை தான் நமக்கு முக்கியம். குற்றம் சாட்டிவிட்டுப் போகலாம். அதில் மகிழ்ச்சி கூட அடையலாம். ஆனால் பிரச்சினைகளுக்கு என்ன வழி என்பதுதான் முக்கியம். ஏற்கெனவே ஏழு ஆண்டுக் காலம் முதல்வராக இருந்த கலைஞர் அவர்களால் முடியவில்லை. நான் அதைத் தவறு என்று சொல்லவில்லை. (குறுக்கீடு). நானும் இருந்தேன், அது முடியவில்லை. நீங்களும் இருந்தீர்கள். உங்களாலும் முடியவில்லை. நம்மையெல்லாம் விட அறிஞர் அண்ணா அவர்களாலே முடியவில்லை. தந்தை பெரியார் அவர்களாலே முடியவில்லை. காரணம், 20 மாநிலங்கள் அவர்களிடம் இருக்கின்றன. பக்கத்திலே இருக்கிற ஹெக்டே அவர்கள் இந்தி படித்தால் 18 மார்க் கிரேஸ் என்று போடுகிறார். கன்னடம் படிப்பவர்களை விட இந்தி படிப்பவர்களுக்கு 18 மார்க் கூட கிடைக்கிறது. அப்படி இந்திக்கு ஆதரவு கொடுக்கிறார்கள். ஆந்திராவில் ஆதரவு, கேரளத்தில் ஆதரவு என்று இவ்வளவு மாநிலங்களுக்கிடையே நாம் ஒருவர் தான், இந்த ஒரு மாநிலம் தான், இங்கேயும் கூட ஓரளவிற்கு காங்கிரஸ் உறுப்பினர்களும், மற்றவர்களும் வெளியே சொல்லாவிட்டாலும், ஓரளவிற்காவது இந்தி ஆதிக்கத்திற்கு, உணர்விற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்று இருக்கிறார்கள். அந்த அளவிற்கு மகிழ்ச்சி. (குறுக்கீடு). அரை குறையாக இருந்தாலும் சேர்ந்துக் கொள்கிறோம். நீங்களும் சேர்ந்துதான் இருக்க வேண்டும். எல்லோரும் சேர்ந்து இருக்கிறோம் என்றால், தமிழகம் தனியாக இருக்கிறதென்றால் எவ்வளவோ

வகைகளில் எடுத்துக்காட்டாக இருக்கிற தமிழகம் இந்த வகையில் என்றைக்காவது ஒரு நாளைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும். அந்த வகையில்தான் எல்லோருடைய உதவியும் வேண்டும். ஹெல்ப்லெஸ் என்பதோ, முடியவில்லை என்பதோ, இந்த அரசால் முடியவில்லை என்பதோ, அதுவல்ல முக்கியம். நம்முடைய எண்ணம் தூய்மையா? நாம் எடுத்திருக்கிற கொள்கை நியாயமா? அது நேர்மையா, உண்மையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அது இன்றைக்கு இல்லாவிட்டாலும் என்றைக்காவது ஒரு நாளைக்கு வெற்றி பெறும் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் இதை நிறை வேற்ற வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து பகுதி நேர ஊழியர்களாக, கிராம உத்யோகஸ்தர் களுக்கு அகவிலைப்படி மற்றவர்களுக்குத் தந்திருக்கிறோம். அவர்களுக்கு ஆகஸ்ட் மாதத்தில் ஐந்து ரூபாய் தரப்பட்டது. இவர்களுக்கு சூன் 1986-லிருந்து தந்திருக்க வேண்டும். அவர் களுக்கு 1986 ஆம் ஆண்டு சூன் மாதம், சூலை மாதம் ஆகிய மாதங் களில் 15 ரூபாயும், பிறகு ஆகஸ்ட் மாதத்திலிருந்து ஐந்து ரூபாய் தந்து வருவதால் அதிலிருந்து தொடர்ந்து 10 ரூபாயும் அவர் களுக்கு இந்த சிறப்பு ஊதியம் வழங்கப்படுமென்பதை இந்த வாய்ப்பிலே தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இந்த குறைபாடு நீக்கப் படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இந்த விவாதத்தில் கலந்துகொண்ட உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேருக்கும் என்னுடைய பாராட்டுதலையும், நன்றியையும் தெரிவித்துக் கொண்டு, இந்தத் துறையில் இருக்கிற செயலாளர்கள், அலுவலர்கள் மற்றும் இந்தத் துறையைச் சார்ந்த அத்தனை பேருக்கும் நன்றி தெரிவித்து அமர்கிறேன்.

திரு. பொன் முத்துராமலிங்கம்: தலைவர் அவர்களே, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதித்துறை அமைச்சர் நாவலர் அவர்கள் இங்கே தெளிவாக மொழிப் பிரச்சினை பற்றி எடுத்துச் சொல்லி, பாரதப் பிரதமர் ஒரு வரியில் எழுதிய பதிலையும் சொல்லி, நாம் அனைவரும் ஒன்று சேர்ந்து இந்த மொழிப் பிரச்சினையில் ஒன்றாக இருப்போமென்று உருக்கமாகச் சொன்னார்கள். அதை ஏற்றுக்கொள்கிற அதே நேரத்தில், திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் நடத்திய போராட்டம் எவ்வளவு பொருத்தமான போராட்டம் என்பதை இப்போதாவது இந்த அரசு உணர்கிறதா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

1987 ஏப்ரல் 22]

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, அதற்கு முன்னர் நட்புணர்வு இருந்திருந்தால் சங்கடங்கள் எல்லாம் வந்திருக்காது. இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி, மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆகிய இரண்டு கட்சிகளும் எவ்வளவு மாறுபட்டு இருந்தார்கள்? அப்படி மாறுபட்டு இருந்தவர்கள் கொள்கை அடிப்படையில் சில ஆண்டுகளாக கேரளாவிலும் சரி, மேற்கு வங்கத்திலும் சரி, இங்கேயும் சரி, கூட்டு சேர்கிற அளவிற்கு, கட்சி தனித்தனியாக இருந்தாலும், கொள்கை தனித்தனியாக இருந்தாலும், பிரச்சினைகளில் ஒன்றுபடுகிற நிலைமைகள் வருவதைப் போல, அந்தச் சூழ்நிலைகள் எல்லாம் வந்தால் ஒருவருக்கொருவர் புரிந்துகொள்கிற சூழ்நிலை ஏற்பட்டால் இப்படிப்பட்ட விபரீதங்கள் எல்லாம் வராது. ஆகவே சட்டத்தை மீறுகிற இடத்தில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள். அதை காப்பாற்ற வேண்டிய இடத்தில் நாங்கள் இருக்கிறோம். உங்களுடைய நடவடிக்கை அது. எங்களுடைய நடவடிக்கை இது.

***திரு. எ. எஸ். எ. ஆறுமுகம்:** தலைவர் அவர்களே, வறட்சிப் பணிகளைப் பார்வையிட வந்த மத்திய குழு காமராஜர் மாவட்டத்தில் 1987 ஆம் ஆண்டு எப்ரல் மாதம் 13 ஆம் நாளன்று இரவு 7-00 மணிக்கு நரிக்குடி வந்து, இரவு 10-30 மணிக்கு சாத்தூர் அடைந்தது. இருட்டில் வறட்சி நிலவரத்தை எப்படி பார்வையிட முடியும்? இந்த அரசுக்கு அந்தத் தகவல் கிடைத்ததா? அதைப் போல 'ஃபெமைன் கோட்' படி பஞ்ச நிவாரண விதிகளின் அடிப்படையில் இந்த அரசு எல்லா வேலைகளையும் வறட்சியால் பாதிக்கப்பட்ட மாவட்டங்களில் செய்து கொண்டு வருகிறதா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

(இரவு 8-20)

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, வறட்சிப் பகுதிகளை இருட்டிலே பார்வையிட்டு இருக்க முடியாது. வறட்சி பற்றிய செய்திகளை இருட்டிலே உட்கார்ந்து பேசலாம். அதைப் பற்றிய நிலைமைகளை விளக்கு வைத்துப் பேசலாம்.

மாண்புமிகு திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் முதல் அத்தனை பேர்களும் அவரவர்களுடைய பகுதிகளுக்கு எல்லாம் குழுவினரை அழைத்துச் சென்று, அந்தப் பகுதிகளை எல்லாம் பார்க்கச் சொல்லி, அவர்கள் எல்லாம் எவ்வளவு

[திரு. கே. கே. எஸ். எஸ். ஆர். இராமச்சந்திரன்] [1987 ஏப்ரல் 22

வேலை வைத்திருந்தாலும் கூட அதையெல்லாம் ஒதுக்கி வைத்து விட்டு, வறட்சிக் குழுவினர் நாங்கள் கூப்பிட்ட இடத்திற்கு எல்லாம் வந்து சென்றதால்தான் அவ்வளவு லேட்டாகியிருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் நாம் தான். ஒவ்வொருவரும் ஆர்வத்தோடு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் அழைத்துச் சென்றார்கள் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. பொ. உத்திராபதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த பினாமி நிலம் பற்றி நமது சட்டசபையில் நிறைவேற்றப்பட்ட சட்டத்திற்கு, மத்திய சர்க்கார் பதிலில் '20 ஆண்டுக் காலத்தில் விற்றிருந்தால் என்ன செய்வது' என்று ஒரு குறிப்பு இருக்கிறது. நான் கேட்டுக்கொள்வதெல்லாம், 20 ஆண்டுக் காலத்திலே அப்படி உண்மையிலேயே விற்று பணம் கொடுத்து வாங்கியதாக இருந்தால், அவர்களுக்கு நாம் கருணை கொடுத்துச் செய்யலாம். ஆனால் விற்காமலேயே எழுதி வைக்கக்கூடிய நிலத்தை மீட்டு எடுப்பதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பரிசீலனை செய்வார்களா ?

விவசாயிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் இந்த ஜூன் மாதம் கட்ட வேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். கட்டவேண்டாம் என்று நாங்கள் சொல்லவில்லை. ஆனால் இந்த ஜூன் மாதத்திலே விவசாயிகள் தண்ணீரை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கக் கூடிய காலம். அப்போது விவசாயிகள் ஏர் கலப்பையை பிடித்துக் கொண்டு போக முடியுமே தவிர கடன் கட்ட முடியாது. எனவே இதைக் கொஞ்சம் மாற்றி, அடுத்த மார்ச் மாதம் என்கிற மாதிரி சர்க்கார் பரிசீலிக்குமா என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரைக்கும், மத்திய அரசு பல காரணங்களைச் சொல்லி அனுப்பியிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி சில பல காரணங்களை நான் சொன்னேன். ஆகவே மத்திய அரசாங்கம் அதை ஏற்றுக் கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்பதற்கு சில காரணங்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே நாம் மறுபடியும் வற்புறுத்தினாலும் கூட ஏற்றுக்கொள்வார்களா என்று சொல்வதற்கு இல்லை. இதிலே நாம் சில காரணங்களைச் சொல்லி, அவர்கள் சொன்னதற்குப் பிறகும் கூட, நம்முடைய அதிகாரிகள் போய் இருந்து சமாதானம் சொல்லி, இன்னின்ன காரணங்களால் தேவை என்பதை திருப்பித் திருப்பி வற்புறுத்தியும், சில பல சமயங்களிலே அதற்கு மாற்றுக் கருத்துக்களை எடுத்துச்

1987 ஏப்ரல் 22] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

சொல்லியும் கூட, கேட்காதுதான், இதை திருப்பி அனுப்பி இருக்கிறார்கள். அதற்குப் பிறகு என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை, அமைச்சரவைக் கூட்டத்திலே வைத்து யோசித்து, தேவைப்பட்டால் இந்த அவையினுடைய கருத்தை மறுபடியும் கேட்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தால், மறுபடியும் வலியுறுத்திச் செய்யலாம்.

மற்றொன்று, இப்போது ஜுன் மாதம் என்று சொல்கிறீர்கள். பிறகு இந்த வருடம் கடைசி என்று சொல்கிறீர்கள். இதே நிலையை போன வருஷத்திலே செய்திருக்கலாம் அந்த டிசம்பருக்குள்ளேயே. போன வருஷம் டிசம்பர் வந்தபோது என்ன சொன்னீர்கள், இன்னும் ஒரு 2 மாதம் தள்ளுங்கள் என்று சொன்னீர்கள். ஆகவே ஜுன் வரையிலும் தள்ளுங்கள் என்று சொன்னீர்கள். அந்த ஜுன் வந்தபோது, அடுத்த மாதம் என்று சொன்னீர்கள். அடுத்த ஆண்டு வந்தாலும் இப்படித் தள்ளிக் கொண்டுதான் போகும். ஆகவே அடிப்படை அசல் வராது போனால் 'நெபார்டுக்கு' கட்டவும் முடியாது, ரிசர்வ் பேங்குக்கு போகவும் முடியாது. இல்லாவிட்டால் அவர்கள் மறுபடியும் கடன் தரமாட்டார்கள். 'நெபார்டு' சேர்மன் எழுதி விட்டார்கள். ரிசர்வ் பேங்கும் எழுதி விட்டது. நம்முடைய பணத்தை எடுத்து கட்டவும் முடியாது; கூடுகட்ட முடியாது. எவ்வளவுக்கெவ்வளவு கட்டுகிறார்களோ, அவ்வளவுக்கவ்வளவுதான் கட்ட முடியும். இந்த இக்கட்டான கட்டத்திலேதான், வரி, வட்டி, அபராத வட்டியையாவது நாம் ஏற்றுக்கொள்வோம். அசலையாவது கட்டுங்கள் என்று சொன்னோம். அவர்கள் சொன்னது மாதிரி, கடனாவது வாங்கி கட்டிவிட்டால் ஒரு வாரத்திலே மறுபடியும் திருப்பி கடன் தரலாம். முன்னூற்று சில்லரை கோடி ரூபாயை ஒதுக்கி வைத்து இருக்கிறோம் கடன் தருவதற்கு. எனவே, எங்காவது கடன் வாங்கி கட்டிவிடுங்கள் அசலை, நாம் ஒரு வாரம், 2 வாரத்திலே மறுபடியும் கடன் தருவதற்கு ஏற்பாடு பண்ணியிருக்கிறோம் அவர்களுக்கே. முழுக் கடனையும் செலுத்திவிட்டால், மறுபடியும் கடன் வாங்கிக் கொள்ளலாம். கடன் வாங்கின இடத்திலேயும், இந்தப் பணத்தை வைத்து கடனைச் செலுத்திவிடலாம். அதற்குக் கூட வழிவகை சொல்லியிருக்கிறோம். பெரும்பாலோர் செய்திருக்கிறார்கள், 60% பேர்களுக்கு மேல் வந்துவிட்டது. இன்னும் ஒரு 15% செலுத்தினால் மொத்தம் 75% என்று வந்துவிடும். எனவே இன்னும் சிலபல நிலைமைகளை ஆராய்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மட்டும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் (பேரவைத் துணைத் தலைவர்) : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாவட்ட நிர்வாகத்தில் மக்கள் குறை தீர்ப்பது என்பதை ஒரு மிகச் சிறந்த பணியாக மாவட்ட நிர்வாகம் செய்து கொண்டு வருகிறது. நமது சட்ட மன்றத்திற்கு பல்வேறு வகையில், குழுக்கள் மூலமாக, 'accountability to the Legislature' இருக்கிறது. அந்த வகையிலே அரசு ஒதுக்குகின்ற பணங்களை எல்லாம் பல்வேறு துறையினர் எப்படி செலவு செய்கிறார்கள் என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கு எஸ்டிமேட் கமிட்டி இருக்கிறது. அதைப்போல பி. ஏ. சி. இருக்கிறது. அதைப்போல் சட்ட விதிகள் முறையாக இருக்கிறதா, சரியாக செயல்படுத்துகிறார்களா என்பதை ஆய்வு செய்வதற்கு சட்ட விதிகள் குழு இருக்கிறது. அதைப்போல் மாவட்ட நிர்வாகத்தில் முக்கியமாக இருக்கிற இந்த மக்கள் குறை தீர்ப்பதைப் பொறுத்தவரையில் எல்லா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும் மனு நீதி நாட்களிலே பெறுகிற மனுக்கள், அதன் மீது அவர்கள் எடுத்த நடவடிக்கைகள் அப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியாதிருந்தால், அதற்கான காரணங்கள், இவைகளை எல்லாம் சட்டமன்றத்தினுடைய மனுக்கள் குழு ஆய்வதற்கான வாய்ப்பை அரசு உருவாக்குமா? அப்படிச் செய்தால் அது இன்னும் பயனுள்ள வகையிலே அமையும். இதைப் பற்றிய கொள்கையை மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் அறிவிப்பார்களா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மனுக்கள் குழுவிற்கு நேரம் இருக்குமா என்பதை நாம் முதலிலே பார்க்க வேண்டும். இந்த மனுக்கள் குழுவிற்கு வருகிற மனுக்களைப் பார்ப்பதற்கு அவர்களால் முடியவில்லை. ஆகவே எல்லா மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களிடமிருந்து வரக்கூடிய மனுக்களை அங்கேயிருக்கிற மாவட்ட ஆட்சித்தலைவரே பார்க்க முடியாத சூழ்நிலையிலே, அந்த கத்தை கத்தையாக இங்கே வந்து சேர்ந்தால் என்ன ஆகும் என்பது தெரியவில்லை. ஆகவே, அவர்களே அங்கேயும் கொடுத்து இங்கேயும் கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, இங்கேகூட குறிப்பிட்டு தள்ளவேண்டியதை தள்ளி, இந்தச் சட்டமன்றத் துறையிலேயும், சாதாரண தனிப்பட்டவர்கள் கொடுக்கிற, அங்காங்கு தீர்க்கவேண்டியது, வருவாய்த் துறையிலே தீர்க்க வேண்டியது, பிற துறைகளிலே தீர்க்கவேண்டியதையெல்லாம்

தள்ளி விடுகிறார்கள். பொது நோக்கோடு, பொது மக்களுக்கு குற்றம் விளைவிக்கக்கூடிய அளவில், நியாயம் வழங்கப்படாத நிலையில், அதைமட்டும் தேர்ந்தெடுத்து இந்தக் குழுவுக்குத் தருகிறார்கள். அந்தக் குழுவும் உரியதுறைக்கு அனுப்புகிறது. உரிய துறை அதற்குப் பதில் எழுதுகிறார்கள்; பதில், அந்த கமிட்டிக்கு வந்து சேருகிறது. இந்தநிலை இருப்பதன் காரணமாக, மதிப்பீட்டுக் குழுவானாலும் சரி, கணக்குக் குழுவானாலும் சரி, மற்ற குழுக்களானாலும் சரி, அதிலே இடம் பெறுபவர்கள் கண்ணுங் கருத்துமாக இருந்து மிகச் சிறப்பான பணிகளைச் செய்து, குற்றங்குறைகளையெல்லாம் சுட்டிக்காட்டுகிற அளவுக்கு மற்ற நிலைமைகள் வருமேயானால்கூட, அந்தக் குறைபாடுகளையெல்லாம் ஆங்காங்கு களைவதற்கு எடுத்துக்காட்டாக இருக்கும். அந்த வகையிலே, குழுக்களிலே இடம் பெற்றவர்களெல்லாம் பணியாற்றுவார்களேயானால் அரசுக்கும் நல்லது, நிர்வாகம் செம்மையுற நடைபெறுவதற்கும் வழிவகை ஏற்படக்கூடும். சுமைகளை அதிகமாக வளர்த்துக்கொண்டே போவோமானால் நாம் எந்தப் பணியையும் சிறப்பாகச் செய்துவிட முடியாது. இந்த மனுக்கள் குழுவை இப்போதுதான் அமைத்து இருக்கிறோம். இந்தக் குழு ஓரளவுக்கு பணியாற்றிக்கொண்டு வருகிறது. இதனுடைய பணியை இன்னும் செம்மையாக்குவதற்கு என்ன செய்யலாம் என்பதை யோசித்து, அதற்குப் பிறகு மாண்புமிகு அவையினுடைய துணைத் தலைவர் சொல்வதைப்பற்றி நாம் பரிசீலிக்கலாம்.

திரு. துரை கோவிந்தராசன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நாவலர் அவர்கள் பதில் உரை சொல்லுகின்ற நேரத்தில் ஆண்டுதோறும் வீட்டுமனைப் பட்டாக்களை 1½ லட்சம் 2 லட்சம் என்கின்ற அளவுக்கு ஆண்டுதோறும் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்கிற ஒரு கருத்தினை சொல்லியிருக்கிறார்கள். தமிழ் நாட்டிலே உள்ள வருவாய்த் துறை, பொதுப்பணித் துறை, காட்டு இலாக்கா போன்ற பகுதிகளில் நிரம்ப இருக்கிற புறம்போக்கு நிலங்களை கண்டுபிடித்து இப்படி லட்சக்கணக்காக வீட்டுமனை இல்லாமல் அன்றாடம் மனு கொடுத்துக்கொண்டு இருப்பவர்களுக்கு உடனடியாக கிடைக்கிற வகையில் இந்தச் சட்டமன்றத்திலே அமைக்கப்பட்டிருக்கிற ஹவுஸ் கமிட்டி என்கிற குழு மாவட்டங்களுக்குச் சென்று, உடனடியாக அதைப் பார்த்து அவர்களுக்கு உடனடியாக கிடைக்க ஒரு அனுமதி வழங்க அரசு முன் வருமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு அவைத் தலைவர் அவர்களே, ஹவுஸ் கமிட்டி என்பது இங்கே விடுதியைப் பற்றி, இந்த ஹவுஸைப்பற்றி, உறுப்பினர்களுக்கான சௌகரியங்களைப் பற்றி கவனிப்பதற்காக இந்த அவையால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு குழு ஆகும். அதனிடம் இந்தப் பொறுப்புகளையெல்லாம் ஒப்படைக்க முடியாது. அதற்கென்று ஆங்காங்கே இருக்கின்ற மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களும், மற்றவர்களும் இந்தப் பணிகளையெல்லாம் செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். ஆங்காங்கு இருக்கின்ற நிலங்களையெல்லாம் முறைப்படி செய்ய வேண்டிய காரணத்தினால் ஆண்டொன்றுக்கு 1½ லட்சம் அளவுக்கு மனைப்பட்டாக்கள் வழங்குகின்ற முறையை நாம் வகுத்துக் கொண்டு வருகிறோம். இப்போதே பல இடங்களிலே நிலங்கள் கிடைக்காத சூழ்நிலை இருக்கிறது. குறிப்பாக, தஞ்சை மாவட்டத்தில் நிலம் வேண்டுமென்றாலும்கூட, ஆதிதிராவிடர்களுக்கு, மற்றவர்களுக்கு வீடுகட்டுவதற்கு நிலம் இல்லை. கையகப்படுத்த வேண்டியிருக்கிறது. கையகப்படுத்தினாலும்கூட மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் நஞ்சை நிலத்தை எக்காரணம் கொண்டும் கையகப்படுத்தக்கூடாது என்று சொல்லி விட்டார்கள். தஞ்சை மாவட்டத்தில் இப்போது களத்துக்கு கூட நிலம் கிடையாது. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் புஞ்சையும் அங்கே இல்லை. அப்படிப்பட்ட இடர்ப்பாடு இருக்கின்ற இடத்தில் தஞ்சை மாவட்டம் போன்ற இடங்களில் இடம் கிடைப்பது அரிது. அவர்கள் சொல்வது மாதிரி, காடு என்கிற பெயரால் எந்த மரமும் வளராமல் காடு என்று இருக்கிறது. அதிலே ஆக்கிரமிக்கக் கூடாது என்று இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே சில பல திருத்தங்களைக்கொண்டு வந்து அப்படிப்பட்ட இடங்களை எமைஎளிய மக்களுக்கு வீட்டுமனைப்பட்டா வழங்குவதற்கு வசதி இருக்கிறதா என்பதை ஆராயச் சொல்லியிருக்கிறோம். அதற்கு சட்டத் திருத்தம் கொண்டுவந்து செய்ய முடியுமேயானால் அதை நாம் செய்யலாம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிக்க அவைத் தலைவர் அவர்களே, மொழிக் கொள்கையைப் பொறுத்த அளவிலே காங்கிரஸ் கட்சிக்கு என்று ஒரு நிலை உண்டு. நாங்கள் மும்மொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறோம். அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும், திராவிட முன்னேற்றக் கழகமும் இரு மொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறார்கள். இந்தியாவிலிருக்கிற பல்வேறு மாநிலங்களிலேயெல்லாம் காங்கிரஸ் கட்சி இல்லாத

1987 ஏப்ரல் 22] *[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]*

மாநிலங்களிலேகூட மும்மொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்கிறார்கள். அரசியல் சட்டத்திலே இதற்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்பதிலே காங்கிரஸ் கட்சியைப் பொறுத்த வரையில் ஆட்சி மொழி சட்டத்திலே நாங்கள் பாதுகாப்பு கொடுத்து இருக்கிறோம். ஆசிய ஜோதி ஜவகர்லால் நேரு அவர்கள் உறுதி மொழி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். அன்னை இந்திராகாந்தி அவர்களும் உறுதிமொழி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்போது இருக்கிற பிரதமர் அவர்களும் உறுதிமொழி கொடுத்து இருக்கிறார்கள். எங்களைப் பொறுத்த அளவிலே உங்களோடு, தமிழகத்திலே இந்தி திணிக்கப்படக்கூடாது என்பதிலே நாங்கள் தெளிவாக இருக்கிறோம். அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிற நடவடிக்கைகளைப் பற்றியெல்லாம் நாவலர் அவர்கள் சொன்னார்கள். அன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் என்ன செய்து கொண்டிருந்ததோ அதைத்தான் அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் செய்து கொண்டிருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நான் உங்கள் மூலமாக மீண்டும் நம்முடைய திராவிட முன்னேற்றக்கழக தலைவரை வேண்டி விரும்பி கேட்டுக் கொள்வது, அவர் நல்ல பாராளுமன்ற சம்பிரதாயம் உள்ளவர்கள். சில நாட்களுக்கு முன்னாலே ஒரு கடிதம் வந்திருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். மாண்புமிகு இந்தியாவினுடைய தலைமை அமைச்சரிடமிருந்து. அந்தக் கடிதத்திலே அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? அந்தக் கடிதத்தில் என்ன பதில் எழுதி இருந்தார்கள்? என்ன பதில் நடவடிக்கை எடுத்து இருக்கிறார்கள்? இந்திய பிரதமருக்கு என்ன எழுதினார்கள் என்பதை, அன்றைக்கு என்னிடம் இருக்கிறதை சொல்வேன் என்று சொன்னார்கள். அதைச் சொல்வார்களேயானால் அது நலன் பயப்பதாக இருக்கும். அருள்கூர்ந்து அவர்கள் அதைச் சொல்லவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. கி. மனோகரன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் அந்தக் கடிதத்தைப்பற்றி இங்கே சொல்வேன் என்று சொல்லவில்லை. The communication is strictly in between myself and the Prime Minister.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அப்படி என்றால் அது இந்த சபைக்கு வருவானேன்? அதைப்பற்றி இந்த அவையில் சொல்வானேன்? அன்று நீங்கள் கொடுக்கிறேன் என்று சொன்னீர்கள்.

திரு அ. வெங்கடாசலம்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ் நாட்டில் உள்ள அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் வறட்சி நிவாரணப் பணிக்காக ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிற தொகை யைப்பற்றி நம்முடைய நிதி அமைச்சர் அவர்கள் இங்கே சட்ட மன்றத்தில் எடுத்துச சொன்னார்கள். ஆனால் புதுக்கோட்டை மாவட்டத்துக்குப் பணம் ஒதுக்கிடு செய்து இருப்பதாக சொல்ல வில்லை. ஒதுக்கப்படவில்லையா அல்லது இனிமேல் ஒதுக்கு வார்களா என அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஒதுக்கப்பட்டு இருப்பது பற்றி எல்லா மாவட்டத்துக்கும் நான் சொல்லவில்லை. சிலவற்றைக் குறிப்பிட்டேன். மொத்தத்தில் 20 கோடி ரூபாய் என்று சொன் னேன். ஒதுக்கிக்கொண்டே வருகிறோம். அதன்படி புள்ளி விவரங்கள் இருக்கின்றன. மேலெழுந்த வாரியாக சில மாவட்டங் களைப் பற்றி மட்டும் நான் குறிப்பிட்டேன். எல்லா மாவட்டத் திற்கும் ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கிறது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: விவாதம் முடிவுற்றது; இப் போது வாக்கெடுப்பு.

கோரிக்கை எண் 1—நில்வரித்துறை.

திருவாளர்கள் கோ. வீரய்யன், கே. சுப்பராயன் மற்றும் மா. சுந்தரதாஸ் ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதி யுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப்பெற்றனவாகக் கருதப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண். 1 நில வரித் துறை என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 20,12,54,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

1987 ஏப்ரல் 22]

கோரிக்கை எண். 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள்.

திரு. கோ. வீரய்யன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாகக் கருதப்பெற்றது.

திருவாளர்கள் பொ. உத்திராபதி மற்றும் ஈ. வே. கி. ச. இளங்கோவன் ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 9—மாநில ஆட்சித் தலைவர், அமைச்சர்கள், தலைமையிடப் பணியாளர்கள் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 41,61,17,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்".

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம்.

திரு. கோ. வீரய்யன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப்பெற்றது.

திரு. எஸ். ரெத்தினராஜ் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்ளப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 11—மாவட்ட நிர்வாகம் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 50,71,68,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப்பெற வேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர்தணிப்பு.

திரு. சோ. மா. இராமச்சந்திரன் அவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவருடைய வெட்டுத் தீர்மானம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றதாக கருதப் பெற்றது.

திருவாளர்கள் எ. எஸ். ஏ. ஆறுமுகம் மற்றும் ஜே. முகம்மது கனி ஆகியவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 41—இயற்கைச் சீற்றங்கள் குறித்த துயர்தணிப்பு என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 59,71,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெறவேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

கோரிக்கை எண் 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும்.

திருவாளர்கள் கோ. வீரய்யன் மற்றும் எஸ். என். இராமசாமி ஆகியவர்கள் இருப்பிடத்தில் இல்லாததால் அவர்களுடைய வெட்டுத் தீர்மானங்கள் பேரவையின் அனுமதியுடன், திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளப் பெற்றனவாக கருதப்பெற்றன.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

"மானியக் கோரிக்கை எண் 46—இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்ற தலைப்பின் கீழ் ரூ. 30,62,07,000-க்கு மேற்படாத தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற வேண்டும்."

மானியக் கோரிக்கை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, கோரிய தொகை அரசுக்கு வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவையின் இன்றைய அலுவல்கள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளை (23—4—1987) காலை 10-00 மணிக்கு பேரவை மீண்டும் கூடும்.

பின்னர் பேரவை இரவு 8-33 மணிக்கு ஒத்தி வைக்கப் பெற்றது.